CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2021

Praznicul Naşterii Domnului

Omul de ştiinţă este hoţul care a furat de la Dumnezeu şi minte lumea că ştie el. Povaţă pentru creştinii acestei lucrări. Grăirea Domnului cu preoţii bisericii.

În ziua aceasta de praznic sfânt pentru Mine, fiilor, şi pentru voi, cei ce credeţi ceea ce vă dau Eu să credeţi, Mă aşez cuvânt de naştere în ieslea Mea de la voi, în ieslea Mea cu voi în mijlocul lumii de pe pământ, şi vin pe lume aşa cum am venit acum două mii de ani, când mama Mea Fecioara M-a sprijinit să vin, după ce îngerul a venit la ea şi i-a spus că vin născut pe pământ din Tatăl şi din trupul ei fecioresc, şi ea s-a supus crezând. Iar acum Mă sprijin pe voi, după ce am pus în voi credinţă că vin cuvânt în lume, că Mă nasc Cuvânt în ieslea Mea cu voi şi Mă ajut cu voi ca să pot să vin în lume, şi lumea, fiilor, nu are nimic în Mine, iar Eu n-am nimic în lumea aceasta, dar vă am pe voi, o, fiilor, şi îi am în ea pe toţi cei care cred ca şi voi că vine Domnul pe pământ cuvânt, iar dacă vă am, iată, vă aduc din cer şi vă fac împărţitori de Dumnezeu şi vă fac vestitori înaintea Mea ca să-Mi vestiţi cărarea şi ziua slavei Mele depline şi a împărăţiei lui Dumnezeu peste toţi cei de pe pământ, aşa cum şi acum sunt Împărat peste toţi, căci sunt Fiul Tatălui Împărat al împărăţiei cerurilor, fiilor, şi îi am ai Tatălui şi ai Mei pe toţi cei cu putere şi cu iubire de credinţă ca a mamei Mele Fecioara, căreia lesne i-a fost să creadă şi să primească pe Dumnezeu întru venirea Sa pe lume acum două mii de ani, o, şi tainic am stat pe lume treizeci de ani, şi apoi M-am vestit Fiu al Tatălui, iar cei ce au auzit şi au înţeles cine sunt s-au temut şi au împlinit ei Scriptura răstignirii Mele, iar Eu am împlinit atunci Scriptura învierii Mele şi biruinţa cea mare asupra lui satana, stăpânitorul acestui veac, şi am biruit moartea cu biruinţa Mea cea mare. Şi iată-Mă după două mii de ani cu amintirea zilei naşterii Mele din mamă Fecioară, căci Tatăl Meu aşa a binevoit pentru Mine şi pentru ea, iar în ziua aceasta petrec cu voi praznicul naşterii Mele, a Pruncului Iisus Hristos, şi stăm la masă de praznic sfânt şi scriem carte din cer cu voi pe pământ, fiilor, şi zic în marea Mea iubire: Pace pe pământ, şi slavă multă lui Dumnezeu întru cei de sus, Mântuitorului Iisus slavă!

Sunt Mântuitorul, sunt Mesia Tatălui ca şi acum două mii de ani. Sunt Crăciunul creştinilor Mei, fiilor, şi sunt al celor ce împlinesc taina credinţei şi voia Mea cu ei şi peste ei pe pământ. O, nu e o poveste şi atât venirea lui Moş Crăciun, cum numesc oamenii sărbătoarea naşterii Mele. E adevărată această amintire sfântă şi a rămas ea de atunci şi până azi, căci în ziua naşterii Mele am primit daruri la iesle de la cei trei magi sosiţi din depărtare pentru ca să-Mi afle şi să-Mi vadă şi să-Mi vestească naşterea, iar ei erau stârniţi de Tatăl Meu pentru drumeţia lor spre ieslea naşterii Mele, căci Tatăl a voit să primesc daruri, aşa cum primesc pruncii cei mici de la părinţii lor, şi de atunci a început taina Moşului Crăciun, iar taina se înfiinţează la vedere şi primesc cei mici daruri în numele lui Moş Crăciun, în numele Meu, căci Crăciunul este numele Meu, al Celui ce a creat cerul şi pământul şi omul, văzutele şi nevăzutele facerii lui Dumnezeu, şi vai şi iar vai celor ce mint sub nume de oameni de ştiinţă ca să-L biruiască ei pe Cel ce a fost şi este Făcătorul a toate! Vai lor, celor ce se încumetă să mintă mereu şi să spună că ei ştiu, că ei au descoperiri, că ei sunt deştepţi, că ei cunosc pe cele ce sunt sub stăpânirea Domnului Dumnezeu!

O, câtă înşelare pe lume, o, câtă, fiilor! Dumnezeu a făcut văzutele şi nevăzutele şi a făcut hotar între ele ca să se ştie ce este pentru vederea ochilor oamenilor şi ce nu este să vadă ei din cele ce sunt sub stăpânirea lui Dumnezeu. Şi atunci cine eşti tu, cel ce-ţi pui nume de om de ştiinţă? Eşti cel hoţ, cel care ai furat din cele de sub stăpânirea lui Dumnezeu şi minţi lumea că ştii tu. O, nu ştii, decât cât ţi-a lăsat Dumnezeu să ştii, iar mai mult de atât nu poţi să fii, oricâte aparate ţi-ai zidi ca să-ţi ajuţi să vezi cu ele, şi cu care treci peste Dumnezeu din pricina îngâmfării şi a dorinţei tale de a fi mai mult ca Dumnezeu, dar nu, tu eşti iscoditorul, şi toţi cei ca tine sunt urmaşii celui ce a furat din pomul cunoaşterii, dar n-a putut cunoaşte decât că e gol de tot înaintea lui Dumnezeu, gol şi ruşinat şi ascuns în sine, dar descoperit fur, furul care întinde mâna unde nu-i pentru el.

Omul care-şi dă nume de om de ştiinţă nu crede că este Moş Crăciun, că vine Moş Crăciun cu daruri, căci aceasta cred numai copiii, numai cei ce au putere să creadă şi să fie ei ai împărăţiei cerurilor, în care ei cred, iar oamenii mari cred în ei înşişi şi în cei ca şi ei păcătoşi prin iscodirile minţii, dar Eu surp, ca un Făcător ce sunt, surp pe cei ce împart minunile minţii lor nevăzătoare decât pentru năluciri născocite din duhul iscodirii, duhul lui satana, care lucrează desfiinţarea lui Dumnezeu din mintea omului şi de pe pământ, că-i supărat satana pe Dumnezeu, e supărat de moarte, că moartea e partea lui şi numai moarte se pricepe să facă şi să împartă, dar lupta lui oarbă e slabă ca şi el, ca şi minciuna născută din el, o, şi se va găta această luptă, că vine lumina, vine venirea Mea, iat-o cum vine şi cât vine! Şi vine cu Mine odată plânsul şi scrâşnirea dinţilor celor ce s-au dat dumnezei de tot felul, de toată mâna, şi care înşeală oamenii de pe pământ ca să se împotrivească lui Dumnezeu Făcătorul. O, nu, că iată, vine Moş Crăciun, vine cu daruri de sus, vine cu îngerii şi cu sfinţii în zeci de mii, precum este scris să vină, şi măreaţă este venirea Mea şi plină de daruri şi de bucurii de sus pentru cei ce plâng pe pământ de dor după adevăr, iar adevărul Eu sunt,

o, și măreață este taina adevărului, și toate tainele lui se vor descoperi în lumină și va fi tânguire pentru cei dintru întuneric la vederea luminii, și fericiți sunt și vor fi cei ce se vor arăta cu credință și cu căință de partea luminii și a nașterii din nou a lumii, iar Eu sunt tot o fericire că pot să grăiesc și să așez pe pământ cuvântul adevărului, pe Duhul Sfânt, Care zidește iarăși lumea.

O, ce măreață a fost și a rămas ziua nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani! O, și ce măreață este și va fi ziua venirii Mele cu zecile de mii de sfinți, cu cei în care M-am slăvit pe pământ prin vreme cu viața lor, cu dragostea lor, cu credința lor în Mine! O, și Mă tot întreabă ei rând pe rând vreme de două mii de ani: *«Doamne, până când? Te-am iubit și Te-am urmat cu credință și cu dor. Până când, ca să vedem prețul acestei iubiri și așteptarea lui?»*

O, până acum, iubiților, că iată, cu voi sunt, și Mă port întru iubirea Mea cuvânt pe pământ cu voi în zeci de mii, precum este scris că vine Domnul, și iată-Mă, și nu Mă împiedic să vin dacă nu este credință în lume ca să vin, căci scris este: *«Cine este sfânt să se sfințească încă, iar cine stă în fărădelegile acestui veac să facă așa și mai departe, că ziua Mea vine când nimeni nu se așteaptă să vin și să dau fiecăruia după cum este fapta sa».*

O, fiilor de la ieslea Mea de cuvânt, Mă fac cunoscut lumii de pe pământ că Mă nasc cuvânt și că vin de la Tatăl și că nu vorbesc de la Mine Însumi și că Tatăl Îmi dă ce să lucrez, Îmi dă, ca și acum două mii de ani Îmi dă. O, câți M-au cunoscut atunci? Puțini de tot, iar ceilalți mulți de tot erau cu capul în norii lor, ca și cei mulți, mulți din vremea aceasta.

Voi, fiilor, voi, și toți cei ce cred în Mine și în cuvântul Meu ca și voi, o, căutați să știți bine pe Iisus Hristos, ca nu cumva să vă fure mintea și înțelegerea cea bună filozofiile acestui veac trecător. Dacă junca scapă în lucernă se umflă și poate să și moară. Așa sunt cei ce iau de la cei ce-și zic oameni de știință și filozofi și cum vor să mai fie ei numiți, o, așa sunt cei ce pun pe piatră momeala lor pentru cei botezați și nebotezați bisericește, după datinile sfinte coborâte de la început pentru cei ce dau să urmeze pe Hristos pe pământ, căci este orânduială să Se așeze Duhul Sfânt peste cei botezați, dar cel botezat nu lucrează apoi pe Duhul Sfânt al botezului, al încreștinării când a devenit creștin prin botez, și se apleacă spre izvoare străine de cele din cer venite pe pământ pentru ca să fie creștin omul prin ele.

Fiilor, fiilor, aveți mare și multă grijă pentru voi, aveți grijă de cămașa botezului, nu cumva să vă fie sfârtecată și să nu vă mai cunoască Dumnezeu că sunteți ai Săi, căci când dați să credeți ceva care nu vine din Dumnezeu, și dați să credeți și să amețiți de pe piatra statorniciei întru Hristos, pierdeți harul, fiilor, și vă tot duceți cu capul în jos, de nu mai știți de voi și de Dumnezeu, căci cu Domnul dacă voiți să fiți trebuie să fiți cuminți ca niște prunci ocrotiți de El de toți dușmanii, și trebuie să rămâneți și să mărturisiți și să vă păstrați în El, fiilor. Că Mă uit tot timpul peste cei ce iau cuvântul Meu de cârmă a lor, și Mă uit cum iau ei și de la omul îngâmfării acestui veac întunecat din pricina lipsei de lumină a lui Dumnezeu în mijlocul lumii, o, și dau să am grijă, numai să fie ascultători cei care se lasă sub ocrotirea Mea, că e primejdie să-și dea inimii orice fel de hrană de rumegat, că voi știți cum a murit Adam la șoapta cea străină și dușmană pe statul omului în Dumnezeu.

Omul ar fi să plângă pe pământ, ca să fie fericit apoi pe vecii, căci am spus: *«Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia»*, și pe vecii vor avea mângâiere pentru lacrimile de pe pământ, nu lacrimi ude, căci sunt și lacrimi mai tari, sunt cele ale durerilor mari, ale dorului care așteaptă cu nădejde, și acestea nu se storc, ci stau și dor înăuntru în taină, fiilor.

Am spus atunci: *«Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor pe pământ, și în cer apoi».* Aceia nu-și murdăresc mintea cu știința cea de la oamenii care nu știu de Dumnezeu, căci Eu celor ce-și petrec viața în păcate nu pot să le dau să poarte de la Mine, căci sunt îngâmfați toți, toți, o, și ar fi măcar să se umilească pentru nevrednicia lor. Fiii lui Dumnezeu leagă totul de Dumnezeu, nu de oameni, că nu este știință în oamenii care iscodesc pe cele puse sub taina lor, căci oamenii născocesc ei și-și împart între ei ca la cârciumă pahare și amețesc de tot și duc pe oameni în amețeală și cad unii peste alții ca și cei beți de vin, dar cei săraci cu duhul nu iau de la oameni, că ei au pe Dumnezeu, Care le împarte după voia Sa ce și cât să știe ei, și a acelora este împărăția lui Dumnezeu, nu cea de pe pământ împărăție a lui satana, stăpânitorul acestui veac, și care amăgește pe tot omul cu năluciri, cu descoperiri, spune el. El însă nu poate zidi nimic, că nu el este Ziditorul, și nu poate el să facă ce face Dumnezeu, iar Eu vin curând, curând, și se vor despărți toate la dreapta și la stânga, și cine este sfânt se va sfinți încă, iar cel întinat se va întina și mai mult, căci așa spune Domnul: să-și ia fiecare plata sa.

O, n-au frică de Dumnezeu oamenii, și nici creștinii n-au. Dacă ar avea măcar creștinii această frică de Dumnezeu le-aș da daruri să poarte și să lucreze de la Mine cu ele planul Meu peste pământ și să-i găsesc așa îmbrăcați, și nu goi să-i găsesc, nu nelucrători și nu talantul dosit, că asta înseamnă să fii găsit îmbrăcat, să ai daruri de la Mine date și să le porți ca să ai plată și să am cu ce să-ți plătesc în ziua cercetării.

Te rog, creștine care iei de la Mine cuvânt de învățat, te rog, popor cu care am grăit din cer atâția ani, o, învață cum se cheamă că ești cu Dumnezeu pe cale, că El nu ți-a cerut picioarele pe cale cu El, ci inima și iubirea din ea și ascultarea cea din credință și după fapta credinței, nu mersul cu trupul și cu piciorul trupului iar cu duhul să tot stai în lume, adică cu mintea și cu ochiul ei, căci din lume dacă iei nu mai ești pe cale cu Mine, ci cu lumea ești, și lume ești și tu.

O, fiilor, luați de la Duhul Sfânt și nașteți-vă mereu din El ca să fiți ai Mei și ai Tatălui Meu. Duhul Sfânt a fost sămânța din care M-am născut Prunc ca și omul, și am venit prin pântece de Fecioară trecând ca să Mă arăt născut pe pământ. Duhul Sfânt M-a și vestit prin prooroci că voi veni născut din Fecioară și că voi fi Fiul Tatălui ceresc, căci Duhul Sfânt purcede din Tatăl, iar Tatăl grăiește prin Duhul Sfânt ca și Fiul, și grăiește Duhul Sfânt prin prooroci, după cum voiește Tatăl să împlinească și să arate voia Sa, și tot așa și tu să te hrănești, fiule creștin, și să nu cauți să știi de la omul de știință, că tu auzi împrăștiindu-se spuse de la omul de știință, dar tu nu-l vezi, ci doar crezi, și zici apoi că știi. O, fă așa și cu cele de la Dumnezeu împărțite și auzite și vei vedea ce este bine și ce este rău să iei și să știi.

Și acum mărturisesc lucrarea cuvântului Meu din vremea aceasta și spun: Așa cum s-au tras din Israel cei de acum două mii de ani apostoli ai Mei ca să vină după Mine să-i păstoresc Eu Însumi, născut din cer pe pământ prin trup de Fecioară, o, tot așa îi păstoresc și pe aceștia cu care merg acum cuvânt peste pământ pentru nașterea din nou a lumii. Și așa cum s-au împotrivit preoții de atunci învățăturii Mele peste ucenicii Mei, la fel și voi, preoți de azi, vă împotriviți să

credeți, ba îi învățați și pe creștini să Ne privească departe de voi și de ascultarea de voi, pe Mine și pe ei. O, dar ei ascultă de Mine ca și ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și cu care am mers mai departe cu istoria lui Dumnezeu pe pământ, și tot așa este și cu aceștia de azi, căci voi nu Mă primiți în casă la voi cu binele Meu pentru voi, și faceți și voi ca și cei de atunci, și nu dați să credeți cuvântului Meu din mijlocul acestor ucenici de azi ai Mei, și care sunt dintre voi, și nu sunt dintre străinii de datină bisericească, așa cum mulți s-au dus în lături.

O, Mă doare de voi pentru mâine, nu pentru azi, și de aceea grăiesc când și când și cu voi și vă rog să nu-Mi fiți dușmani ca și preoții de atunci, să nu-Mi fiți potrivnici venirii Mele la cei mici dintre voi, că de bucurat nu vă bucurați, ba vă luați unul după altul pentru necredință aproape toți, că așa ați găsit de cuviință să lucrați cu Mine, cu cuvântul Meu de acum. Eu însă vă îndemn cu duhul cald: nu fiți necredincioși până în sfârșit, ci fiți credincioși, fiilor! O, de ați sta și voi sub duhul ascultării Mele așa cum stau ei!

O, dacă n-aș fi Eu, Domnul, acest cuvânt sfânt, ar fi pierit de mult acest izvor viu, și prin care de aproape șaptezeci de ani grăiesc cu istorie scrisă pe acest meleag, dar Eu vin din cer, vin pe nori pentru nașterea din nou a lumii, o, fiilor tari la cerbice. O, de ce așa, oare, cu voi?

Am spus acum două mii de ani: voi mai găsi pe pământ credință când voi veni ca să vin? Iată, am pus credință în aceștia, care-Mi deschid când bat, și am călăuzit un popor și i-am dat din cer povață și hrană de cuvânt și l-am păstorit Eu Însumi. O, de atâta vreme stau la ușă și bat și la voi ca să vă aplecați și să Mă cercetați în cuvânt și să Mă credeți prin el și să Mă luați în casă și să-Mi spuneți: bun venit! Să fi făcut și voi ca preotul care-l creștea pe Samuel, că acela l-a învățat pe Samuel să Mă primească, să-Mi răspundă la chemare, să Mă asculte l-a învățat, și a crescut Samuel și a fost prooroc mare peste Israel și știa el de la Mine pentru popor, o, și s-a scris în Scripturi istoria lui Dumnezeu cu Samuel, așa cum și azi se scrie istoria Mea cu acești ucenici credincioși Mie și tocmiți pentru Mine, și care sunt dintre voi. Să fi ascultat mai-marii bisericii și ai țării, să fi ascultat de Mine prin ei așa cum regii pământului ascultau de la Daniel, proorocul Meu. Iată, se scrie această istorie pe pământ în vremea voastră și sunteți scrișI în ea necredincioși, ca și preoții cei de acum două mii de ani, ca și regii cei de atunci, căci este scris în Scripturi că vin să-Mi păstoresc oile Mele Eu Însumi.

O, nu fiți supărați pe Mine și pe ei, pe cei ce slujesc cuvântului Meu de peste ei, căci vin cu norii deasupra și grăiesc de deasupra cuvântul Meu ca să fie așezat în cartea sa când vine.

Acești fii nu sunt despărțiți de voi. O, nu fiți supărați pe ei că se supun Mie, că iată-Mă în mijlocul lor cuvânt și pază, iar Eu sunt mai mare decât voi, fiilor slujitori. Cei de acum două mii de ani s-au îngrijorat să nu-și piardă scaunul de domnie și M-au socotit pentru aceasta dușmanul lor, dar s-au păcălit de tot, și au văzut aceasta apoi și i-a durut durere mare. O, nu fiți ca ei, și fiți credincioși, că nimic, nimic nu vă iau, ci vă dau, vă iubesc, chiar dacă voi sunteți așa de reci, de Mă țineți afară.

O, ce rău v-am făcut? Ce v-am luat din ale voastre de M-ați pus la pedeapsă ca să nu-Mi deschideți? Cei de atunci M-au trimis pe cruce. M-au primit însă păgânii și au crezut că sunt de la Tatăl venit pe pământ, și tot așa este și azi, căci credința, iată, nu este a tuturora, și este ea a celor ce se umilesc pentru Dumnezeu.

Am scris carte cerească în zi de praznic de naștere a Mea pe pământ și am dat să înduioșez pe cei tari, pe cei învârtoșați.

Voi, fiilor care-Mi credeți cuvântul, luptați-vă împotriva duhului pierzător și cunoașteți-i fața și lucrarea înșelătoare asupra celor ce cred de la Dumnezeu. Dacă iese cineva dintre voi socotiți-l vrăjmașul Meu și aveți grijă să rămâneți în rădăcină, fiilor, că vântul cel de două mii de ani potrivnic mersului Meu cu omul e tot atât de aprig ca în toate vremile asupra celor ce se alipesc cu Dumnezeu, cu mântuirea lor cea de la Dumnezeu.

Căutați să vă fie bine primită rugăciunea și suflet frumos să aveți pentru statura voastră înaintea Mea, fiilor. Cei mult păcătoși au știut cum să se roage și le-a fost ascultată rugăciunea și au iertat și le-a fost și lor iertat. Iar dacă Israel a prigonit pe fratele său, a căzut în robie grea apoi, și în vreme de durere s-au căit fiii lui Israel și M-au strigat să-i iert, și au fost ascultați și au fost iertați și dezrobiți apoi, iar altfel e slabă rugăciunea, e fără putere strigarea la cer.

Ziua nașterii Mele a fost taină mare, căci am venit să Mă fac cunoscut și să-i dau ajutor celui care Mă va cunoaște. Așa lucrez mereu, că milă Îmi este mereu, și am de sprijin pe mama Mea Fecioara și Ne mângâiem în dureri.

O, mama Mea, mamă Fecioară, e praznicul Nostru, mamă. Suntem aici în cetate cu sfinții, suntem cu cerul aici, mama Mea.

— Suntem acasă aici, ca și în cer acasă, că Tu ai casă aici, avem casă aici, Fiule Iisus. E dulce, și e și durerea dulce, e dulce amintirea bucuriei și a durerii mele de acum două mii de ani, când Tatăl Te-a așezat Prunc mic pe pământ, iar eu Te-am primit și Te-am ocrotit și Te-am hrănit ca mama pe fiu.

E dulce tot ce este cu Dumnezeu pe pământ! E dulce amintirea nașterii Tale, Fiule scump! Frumoasă a fost toată biruința cea pentru Tine în vremi de prigoană a Noastră, ca și cea de după răstignirea și învierea Ta, când duhul meu și-a căpătat pacea, căci Tu ai fost biruitor.

Slavă întru cei de sus Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, și pace pe pământ pentru ziua de praznic a nașterii Tale de acum două mii de ani, Fiule Iisus! O, ai grijă de ei, de cei care Ne ții ca să fim pe pământ pentru împlinirea cea mare a înnoirii, Doamne! Ai fost Dumnezeu întreg, și ai fost și copilaș, ca să știm noi, oamenii, să fim copii și să avem parte de împărăția cerurilor, Fiule și Dumnezeule copil.

Iubirii Tale se cuvine slavă și închinăciune, iar așteptarea aceasta încă Ne mai doare, încă, Fiule iubit al meu.

— O, mamă, e dulce și așteptarea. Cu Dumnezeu totul se poartă mai ușor, mai cu mângâiere, mamă.

O, Tată, facă-se voia Ta pe pământ ca și în cer, Tată! Să ocrotim cu tot cerul acest pământ și ce avem Noi pe el, Tată, căci biruința vine ca răsplată pentru cei ce au răbdare pururi, Tatăl Meu.

O, fiilor, pace vouă! Sunt cu Tatăl, sunt cu mama Mea Fecioara, sunt cu cei din cer aici cu voi. Pace vouă, fiilor! Să fie pe pământ ca și în cer! Așa Ne este așteptarea mereu, mereu.

Pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

25 decembrie 2020/7 ianuarie 2021

Sărbătoarea Sfântului Apostol, Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan

Grăirea Domnului cu cei ce-și zic păstori de oi. Sfântul Ștefan cere la Domnul umilință pentru cei necredincioși.

Se poartă pe deasupra încă duhul și cântarea îngerilor, duhul praznicului Nașterii Mele pe pământ, o, că mare a fost pentru cei din cer mângâierea în ziua aceea, când Eu, Fiul Tatălui Dumnezeu, M-am născut ca un om ca să cresc și să Mă arăt cine sunt, și M-am arătat. Eram iubirea care a venit după omul pierdut din Dumnezeu. Eram mila care căuta să șteargă păcatele pentru care omul se desparte de Dumnezeu. Eram Salvatorul, Trimisul Tatălui eram, și așa M-am arătat, și smerit am venit să Mă arăt.

Rând pe rând s-au întrebat mulți, cum de am ales să Mă nasc în mijlocul staulului oilor, în iesle pe paie, între oițe și mieluți, în coliba păstorească, așa cum cuvântă colindele pentru nașterea Mea.

O, fiilor care Mă primiți și-Mi așezați în carte venirea și cuvântul pe pământ, am venit între oițe ca să fiu Păstor, să-Mi pasc turma am venit. De aceea am tras în locașul oilor și al păstorilor de oi. N-am venit să fiu vreun cezar, vreun rege, sau cine știe ce rang pământesc să port. Nu, fiilor, nu sunt decât Păstorul Cel de sus, Cel blând, Cel smerit, iar acum cobor pe pământ cu glasul Meu de Păstor ca să împlinesc Scriptura care proorocește că va fi numai un Păstor, și Acela va păstori turma, și așa va fi o turmă, o singură turmă, și nu altfel se va împlini această profeție. Dacă numai un păstor este păstorul, mai se poate spune că sunt mai multe turme, și apoi mai mulți păstori? Se va mai putea să fie mai multe feluri de păstori când va fi să fie o singură turmă?

O, pace vouă, fiilor! Nu știu cei ce-și zic păstori de turme, nu știu despre voi mai nimic, și de aceea zic ei cu mintea lor, din necunoștință zic că voi sunteți altceva decât turma pe care Eu o păstoresc, Eu Însumi, fiilor, așa cum scrie în Scripturi și în prooroci despre Mine că voi veni și voi fi Păstorul oilor Mele și că le voi aduna de peste tot cu fluierașul, cu cuvântul Meu le voi aduna și le voi fi Păstor.

O, dar ale cui sunt oile pe care Eu nu le păstoresc acum ca și pe voi? Fiilor, fiilor, sunt ale altor păstori, sunt ale celor ce nu le păstoresc, ci doar le iau lâna și darul lor, darul cu care ele plătesc lui Dumnezeu, Care le hrănește din bunătățile milei Lui pentru făpturi. Iar oile Mele, o, fiilor, sunt cele ce aud glasul Meu și merg după Mine, că e dulce glasul Meu, și după glas Mă cunosc oile Mele, iar după alt păstor ele nu merg.

Și iată, să înțeleagă acum de la Mine păstorii de turme de ce nu vin după Mine oile lor, și de ce voi sunteți oile Mele și de ce vă hrănesc Eu, și nu ei. O, câte ar fi să mai înțeleagă ei dacă i-ar ajuta mintea și pe ei, dacă ar iubi și ei pe Dumnezeu, nu numai lâna și laptele oilor și supuse sub frica de ei, de cei cruzi cu ele!

Este scris în Scripturi de ce rătăcesc oile Mele prin toți munții și de ce suferă în tot felul fără de vindecare. Este iarăși scris prin prooroci de ce vin Eu spre ele, spre oi ca să le păstoresc Eu Însumi. O, cum să nu vin? Nu trebuie să vin să le caut și să le port de grijă și să le vindec și să le leg ranele și să am grijă multă de cele mai sănătoase, mai grase, și care nu mai trebuie să fie doar jupuite pentru ca să îmbogățească pe păstori?

Păi voi, voi, păstori care n-aveți grijă de oile Mele, voi vă mai și supărați pe oi, vă mai și mâniați pe ele, pe cele care ascultă de glasul Meu de păstor de oi, vă mai și mâniați pe ele? O, cum de le numiți taman pe ele oi rătăcite? Dar ale voastre cum sunt? Sunt nerătăcite?

O, fiilor care vă ziceți păstori de oi, sunt rătăcite oile voastre, sunt dintre cele rătăcite, de vreme ce nu aud, nu ascultă glasul Meu când vin din cer și păstoresc. Am coborât din cer acum două mii de ani, am coborât Copil, Prunc mic ca să cresc pic cu pic și să nu-Mi uit obârșia de Păstor. Am coborât din cer între păstori, în staulul oilor, ca să se înțeleagă peste timp că n-am venit pentru cine știe ce rang pe pământ, nu să fiu rege sau Cezar, sau Faraon, o, nu de asta am venit, ci doar Păstorul oilor Mele să fiu, de aceea am venit, iar când să-Mi fac lucrarea pentru care am venit de la Tatăl ca să pasc turma Tatălui Meu, s-au temut regii și M-au scos afară din turmă ca pe un străin. O, dar ei știau cine sunt, știau din Scripturi și știau bine, așa cum și preoții de azi știu cine sunt Eu, Cel ce vin să-Mi păstoresc oile, că păstorii de azi Mă cunosc după cuvânt, dar ca și cei de atunci au scaune de domnie sub ei, au ranguri, au grade mari, o, și de aceea nu pot ei sluji pe Dumnezeu, căci Dumnezeu nu este ca ei, și este blând și smerit, și este cu cei săraci și mici, și nu poate Domnul în palate și în jilțuri de odihnă, o, nu, că Domnul este doar Păstor, doar pe pajiște Își are lucrul Său, doar între oi ca să le păzească de lupi, de cei îmbrăcați pe deasupra în haină de păstori, de regi, de cezari, de mai-mari ai pământului.

O, cine să aibă pe pământ grijă de oile Mele? Mi-e milă, Mi-e tare milă de ele și am venit de la Tatăl după ele, am venit să le fiu Păstor, să le port de grijă, căci păstorii de oi trăiesc pe picior mare, huzuresc pe tronuri moi, se dau mari, cruzi, bagă teamă în oițe, le iau laptele și lâna și atât, cer mereu să li se tot dea, cer să-și facă palate și tronuri și stau pe spinarea oițelor trudite pentru ei, o, și se mai miră, de pe tronurile lor se miră de oile sfâșiate și rătăcite prin spini de colocolo în căutarea unui păstor pentru ele, dar nu-și găsesc, decât fățărnicie, îngâmfare găsesc, iar milă nu, și nu știu ele că nu găsesc pe nicăieri pentru ele oricât ar căuta cu nădejde vreo milă.

O, vin Eu cu mila, vin Eu, că e vremea să vin să le miluiesc, să-Mi adun oile și să-Mi las glasul peste ele şi să Mă cunoască după glas şi să fie vindecate de mila Mea de Păstor al lor, o, şi tot mai mult voi avea grijă să fiu în mijlocul lor şi să se audă glasul Meu peste pământ, iar când ele sunt prinse printre spini şi ciulini, să vină la Mine să le curăţ, să le pansez ranele, să le port pe braţe, să le iau în spate şi să le duc la izvorul Meu cel dulce şi plin de viaţă pentru oi.

Fiilor, fiilor, au pus lacăte pe bisericuţe şi plâng oile Mele. O, cum să nu vin la ele? Cum să stau cu cei din cer când oile plâng şi-şi caută păstori care să le poarte de grijă?

Fiilor, fiilor, n-au primit păstorii care-și au turmele lor, n-au primit preoții cuvântul Meu de peste voi și de peste ei, că mult le-am grăit și lor, și v-am spus să le trimiteți și lor ca să știe că le grăiesc și lor. Iată cum va fi cu ei, cu păstorii de turme: Vor părăsi locurile lor de domnie și de odihnă, și asta pentru că au lovit în voi, în Mine și în voi, iar Eu eram Păstorul, și am dorit să le dau și lor iertarea și cărarea, și să nu rămână scrişi în istorie şi în cer potrivnici ca şi cei de acum două mii de ani, dar duhul îngâmfării nu-i lasă pe cei cu grade peste ei, nu-i lasă să se aplece așa cum M-am aplecat Eu pe pământ, și iată, numai Dumnezeu Se apleacă, iar omul nu poate ca Dumnezeu.

Voi însă, fiilor, sunteți niște copii și v-ați aplecat Celui ce Se apleacă fiindcă v-a ajutat mintea, fiindcă ați cunoscut

glasul Meu și fiindcă Eu cunosc oile Mele și vin la ele, și ele Mă cunosc și Mă primesc, iar Eu le păstoresc și le port de grijă cu mila Mea cerească, fiilor.

Suntem încă în duhul praznicului Nașterii Mele, iar în ziua aceasta are serbare între sfinți apostolul Duhului Sfânt, Ștefan cel tinerel, cel plin de râvna mărturisirii lui Hristos peste cei tari la cerbice ca și cei de azi mai-mari stătători peste oile Mele, căci oile nu-s ale lor, dar mai știu ei aceasta?

Au fost mustrați cei de pe tronuri, au fost mustrați cei necredincioși de duhul mărturisirii coborât în Ștefan cel tinerel, dar plin de Duhul, iar ei s-au mâniat, și nu s-au umilit nicidecum, căci se simțeau mari de tot, și, mâniindu-se, l-au ucis cu pietre pe mărturisitorul Meu. Atât s-au priceput ei să facă, iar altceva n-au putut cei neputincioși, dar Ștefan a fost slăvit de îngerii trimiși de Dumnezeu să-l conducă înaintea tronului slavei de sus, o, și au rămas cu judecată aspră cei ce au lucrat uciderea lui, căci singuri și-au lucrat judecata cea grea, iar Ștefan a fost slăvit de cei din cer și i-am dat lui îmbrățișarea Mea și l-am așezat în fața Tatălui Meu ca rod al credinței tari, ca bobocel al neamului creștinesc, care avea să se arate peste pământ și peste veacuri, popor al lui Hristos.

O, copil tinerel și tare cu credința, ți-am ieșit înainte, ți-am ieșit în cale spre cerul sfinților Mei și L-ai mărturisit pe Tatăl, Care Mă avea de-a dreapta Sa. Mare ți-a fost dorul de mărturisirea lui Hristos, iar urmașii Mei te-au numit întâiul rod, întâiul bobocel. Acum ești slujitor mare între slujitorii cei din cer. Duhul Meu Se odihnește peste tine între sfinți în ziua ta de sobor în mijlocul ucenicilor mărturisitori pentru Mine pe pământ în fața celor mari și necredincioși, necredincioși mari. Pace ție în cuvântul tău cel de azi!

Izvorul mărturisirii sfinților Tăi Tu ești, Doamne. De la Tine au cei ce mărturisesc că ești Hristosul Tatălui, și rușinați sunt toți mai-marii, toți îngâmfații, toți trufașii sunt doborâți prin curajul mărturisirii celor ce Te vestesc pe Tine Dumnezeul Cel Unul peste tot, Adevăratul nostru Dumnezeu.

Mare mângâiere ne cuprinde când suntem întru venirea Ta la poporul Tău, care-Ți poartă peste pământ venirea Ta în cuvânt în vremea Ta cu ei, Doamne! Toți sfinții care-Ți însoțesc venirea și cuvântul venirii Tale la ei, toți ne aplecăm cu mare duioșie înaintea lor, a celor ce Te poartă din cer spre pământ, și peste pământ apoi, Doamne.

O, ce măreț, ce frumos lucrezi cu ei în vremea aceasta a Ta cu ei, ce frumos, Doamne! Privirea celor de sus ai Tăi e tot o mângâiere pentru ei, că noi vedem starea și lucrarea Ta toată cu ei și toată slava ei și a Ta. Vor curge lacrimi mari și multe și vor fi dureri asupra celor ce n-au putut cu mintea lor să-Ți cunoască glasul de Păstor, cu care tot vii și tot pregătești calea și ziua slavei celei mari, când vei fi văzut de toți, chiar și de cei ce Te-au străpuns atunci pe cruce, pe calea crucii cu cuvinte de hulă și de dispreț mult spre Tine, Dumnezeule Doamne. O, dă-le vreme de pocăință la toți cei necredincioși, dar dă-le darul umilinței, Doamne, căci fără umilință nu vine căința, nu vine, Doamne. O, dă-le celor ce nu au, dă-le și lor ca să aibă și ei din cer, căci din cer vin bogățiile, nu de pe pământ vin.

O, slavă Ție, slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina! Amin.

Pace în cer și pe pământ, laolaltă pace peste voi, peste cei ce sunt ai Mei! Soarele răsare peste pământ și apune și iarăși răsare, dar cuvântul Meu nu mai are stat, căci stă de veghe peste pământ, stă luminând ca să fie lumină, tot timpul lumină, și ca să se depărteze întunericul de peste tot, iar cei de pe pământ să vadă deslușit calea și cuvântul Meu pe cale spre pământ, și toți vor avea cunoștință de Dumnezeu și se vor apropia să ia această hrană și se vor îndemna unii pe alții, spunând: Veniți spre Domnul, veniți spre Cuvântul lui Dumnezeu, veniți să învățăm de la Domnul și să aflăm calea și să mergem pe ea!

O, fiilor, așa este scris să se împlinească, și se va vesti peste tot pământul și peste tot se va găsi cuvântul gurii Mele și va suna el de la o margine la alta până la toate marginile, și apoi va veni slava Mea, precum este scris, și nu va mai fi necredință, o, nu va mai fi.

Fiilor, fiilor, fiți mielușeii Mei, fiți blânzi și smeriți cu inima, căci Eu vă sunt Păstor blând, sunt blândul Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 decembrie 2020/9 ianuarie 2021

Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare

Domnul amintește datinile creștinești ale acestui neam. Țara română a fost și este țara pâinii, și pământește și duhovnicește. Arhiereul Vasile strigă la slujitorii bisericii să se ridice la lucrul cel sfânt.

În zi de praznic sfânt în cer și pe pământ Mă așez între voi ca păstorul între oi și așezăm masă de cuvânt și ne împărțim cu el peste pământ până la margini, precum este scris să meargă vestirea Mea peste tot, fiilor, iar voi să-Mi stați de sprijin și să-L bucurăm pe Tatăl, să ne bucurăm că lucrăm, că iată, se apropie praznicul Bobotezei și avem de împărțit apă sfințită la Bobotează, și să vină soli și să ia să împartă la ceilalți din cetăți și să aibă toți apă ocrotitoare pe cale de duhul cel străin de Dumnezeu, și iată, ne pregătim, fiilor, să așezăm sfințirea apei și trimiterea ei în cetăți, căci vremea cea făcută de om așa este acum, iar voi aveți pe Domnul, Care vă poartă de grijă, măi fiilor.

Pace vouă și zi de praznic sfânt, pace, fiilor! Binecuvântată să fie pregătirea praznicului Bobotezei! Apoi câte un sol din fiecare colț de țară pe unde sunt cei ce iubesc cuvântul Meu și locul Meu cu voi, va fi să ia și să ducă la cei ce așteaptă apă, și le voi trimite lor și hrană de cuvânt, căci sunt Păstorul, fiilor.

Acum aduc în amintire supunerea Mea încă din vremea zilelor prunciei, că M-au luat părinții Mei și M-au dus spre tăierea împrejur, după legea iudeilor, și ca să primesc numele cel pus de îngeri, numele Iisus, căci legea spune: *«Orice întâi născut de parte bărbătească va fi închinat Domnului».* Atunci bătrânul Simeon M-a luat în brațe și M-a binecuvântat și a spus că voi fi lumina care luminează neamurile, dar și că sunt rânduit spre prăbușirea și ridicarea multora din Israel, un semn care va stârni împotriviri.

Eram Fiul Tatălui ceresc, dar eram și Fiul Omului, și aveam să împlinesc ca un om rânduiala cea pentru om, iar supunerea Mea și a celor ce M-au crescut a fost deplină.

Și am, fiilor, cu Mine în sărbătoarea cea de azi pe marele Vasile, ierarh mare cu duhul și cu fapta în vremea lui de pe pământ, o, și nu mai este în vremea aceasta slujitor de altar al credinței unul ca și el, că acesta a vegheat fără răgaz și fără teamă de dușmani lucrarea bisericii lui Hristos și adevărul cel unul din ea, și a rămas acest sfânt cu nume mare peste cei de după el, dar și pildă de urmat pentru cei care păstrează din răsputeri nevătămată învățătura bisericii, căci două mii de ani

au fost o vreme de luptă grea pentru păzirea în sfințenie a tainei bisericii Mele și am avut grijă mare prin cei sfinți pe pământ pentru această taină sfântă prin lucrarea bisericii Mele din neam în neam până azi, căci războiul lui satana a fost mare mereu, și a fost fără de astâmpăr ca și azi.

Și avem azi în amintire datinile creștinești, datini sfinte și cu mare taină pentru ele, măi fiilor, căci în ziua aceasta, ziua întâi a lunii întâi din an, după nașterea Mea pe pământ, strămoșii creștini ai acestui neam de azi mergeau cu urări și cu binecuvântări din casă în casă și sărbătoreau unirea plugarilor, munca pentru pâine și pentru pregătirea pâinii. O, și cum aceasta? Iată, se strângeau cete de copii, cete de tineri, de bătrâni, și luau plugușorul și plecau ca la arat pe la case și vesteau urări și se alungau cu ele duhurile rele, iar casa care nu primea pe cei purtători de urări nu era tot atât de păzită de relele de peste an.

Se mergea la miezul nopții când se deschid cerurile și se rosteau urări binefăcătoare și se spunea: Primiți cu plugușorul? A doua zi iarăși, cete-cete dis-de-dimineață și se mergea pe la case cu semănatul cu bob de grâu și se umpleau casele de boabe de semănat, purtate în trăistuțe pe cale.

O, era frumos, era sfânt acest obicei creștinesc, și amintea el de nașterea unui popor, de alegerea unui loc curat de arat și semănat, după cum sunt cuvintele plugușorului, pline de tâlc, căci propovăduirea cea pentru Dumnezeu e ca și plugușorul care lucrează pământul pentru semănat, o, și mergeau creștinii cu fluieraș, cu tobă, cu clopoței, cu tălăngi, cu instrumentul cel care scoate sunete ca mugetul boilor, și totul era minunat, și a rămas până azi din aceste obiceiuri sfinte, iar în biserici se rosteau molitvele sfântului Vasile, și care certau pe duhul rău și ocroteau pe creștini de uneltirile diavolești, o, și erau oamenii cu Dumnezeu pe pământ, și Dumnezeu era cu oamenii mai mult, mai mult, și Își semăna cuvântul peste ei, și erau oamenii mai cuminți, mai buni, mai sfinți, mai cu dor de cer.

După ce treceau sărbătorile și urările începeau creștinii munca pentru pâine și era pe acest meleag țara pâinii, țara tainelor lui Dumnezeu, și iată și acum, la sfârșit de timp, este țara pâinii aici, că este cuvântul Meu în ea spre hrană, căci Eu sunt Pâinea Care Se coboară din cer spre hrana bisericii Mele, precum este scris.

Eram în mijlocul unui norod din cetăți diferite și le-am spus pilda semănătorului și că o parte din sămânță a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele sau mâncată de păsări, iar alta a căzut pe stâncă și, răsărind, s-a uscat de lipsa umezelii, și alta a căzut în spini și spinii au înăbușit-o, dar o altă parte din ea a căzut pe pământ bun și a crescut rod însutit. O, este vorba de cuvântul lui Dumnezeu această sămânță, dar diavolul stă la pândă lângă cei ce aud și le ia cuvântul ca nu cumva, crezându-l, să fie mântuiți. Sămânța de pe stâncă nu prinde rădăcini, și cei ce o primesc cu bucurie cad apoi în ispite. Sămânța căzută între spini nu prinde rădăcină din pricina grijilor și avuțiilor și plăcerilor vieții și nu ajunge ea la coacere. Dar sămânța căzută pe pământ bun e cea căzută în omul cu inima curată și rodește în răbdare, și celui ce are i se va da, dar celui ce nu are i se va lua și ce i se pare că are, precum este scris despre pilda semănătorului.

Și iată taină mare, că a fost ales pentru semănat pământul cel de azi al neamului român și a făcut rod, și este scrisă în istoria acestui neam urarea plugușorului, care arată prin cuvinte că a fost semănată sămânța lui Dumnezeu în pământ bun.

Și a fost în vremea zidirii bisericii Mele un împărat ivit de departe, din sămânța acestui neam trăgându-se el, o, și a fost el de Dumnezeu rânduit să vină să aleagă acest meleag ca să vin Eu, Domnul, cu semănatul și cu semănători să semănăm sămânță ca să iasă grâu bun, popor creștin să fie acest neam. Se spune în povestea plugușorului rostit pe la case că acest împărat și-a luat calul și s-a ridicat în scări și s-a uitat peste pământ ca să aleagă loc curat de arat și semănat, o, și acest loc a fost pe acest pământ, al strămoșilor pe atunci, și Dumnezeu a semănat sămânța Sa prin cei ce au venit cu împăratul, și au lăsat aceștia vestea împărăției cerurilor și a împăratului ei Iisus Hristos, o, și s-a născut atunci această țară, odată cu Mine s-a născut, și s-a numit de către Tatăl a Mea, țara Mea, și este ea creștină de două mii de ani, și nu s-a uscat sămânța Mea în ea, căci locul a fost bun de semănat, o, și rosteau strămunii povestea plugușorului acestui neam, și nu erau spuse în zadar aceste taine și toate erau sub grija lui Dumnezeu și se rosteau peste acest pământ și se rostesc până azi.

Am spus mai deunăzi popoarelor pământului și așa le-am spus: Nu vă întrebați de ce aici, căci Eu vă voi grăi despre această taină mare și vă veți mângâia, că e vreme de lumină mare, că vine lumina.

Ieșit-a Semănătorul să-Și semene sămânța Sa și a căzut ea aici, în pământ bun, iar acum depănăm amintirile sfinte, pe care vrăjmașul antichrist tot dă să le șteargă și să fie uitate, dar nu, nu-i dau voie să umble la tainele Mele, căci dacă a lucrat prin oamenii lui să oprească în biserica neamului român citirea molitvelor de certare a diavolului ca să se depărteze de pe acest pământ din casele creștinilor români lucrul satanei, potrivnicul lui Dumnezeu și al sfinților lui Dumnezeu, acum rostesc sfinții din cer certarea asupra diavolului, iar sfântul ierarh Vasile în ceată mare lucrează și depărtează pe satana de peste tot locul acestui meleag sfânt, iar în mijlocul poporului cuvântului Meu se rostește odată cu sfântul Vasile depărtarea diavolului de pe pământul român și de peste tot neamul creștinesc de pe tot pământul, și iată:

Să te certe pe tine, diavole, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dimpreună cu toți sfinții lui Dumnezeu și cu poporul cuvântului! Trage-te în lături cât mai departe de cei botezați creștinește! Iar țara aceasta, să știi, cu toți slujitorii tăi diavolești, că ea este țara Domnului Iisus Hristos, născut în ieslea oilor acum două mii de ani, odată cu nașterea acestui popor, de două mii de ani încreștinat după datina cea lăsată peste primii creștini, căci neamul creștinesc este neamul lui Dumnezeu pe pământ, iar alte popoare peste care s-a semănat sămânța Mea n-au păstrat-o, n-au avut pământ bun, prielnic până la sfârșit, dar a rodit aici sămânța, a rodit înmiit, și este țara pâinii acest meleag, este și azi, și are pâine din cer, pe Mine cuvânt pe pământ.

Arhiereul Vasile strigă la slujitorii bisericii, îi strigă să se ridice la lucrul cel sfânt dacă s-au dorit slujitori pentru Dumnezeu, și le spune el lor așa:

— Voi, slujitori la altare, puneți mâna pe plug și arați și semănați ca să iasă grâul și să crească bogat în spic! O, nu vă temeți de stăpânii lumii, ci temeți-vă de Dumnezeu și luați înțelepciune de sus, nu de pe pământ, căci temerea de Dumnezeu este începutul înțelepciunii sfinte! Temeți-vă de Dumnezeu și fiți înțelepți de sus, căci știința cea de la oameni luată și împărțită peste tot spre pierzarea multora, nu este ea înțelepciune, ci este iscodirea facerii lui Dumnezeu, o, și nu este voie să ispitească omul pe Dumnezeu, căci diavolul îi aduce omului doar închipuiri,

nu adevărul cel sfânt, o, că nu pământul a fost zidit pentru soare, ci soarele a fost zidit pentru pământ în ziua a patra de la facerea cerului și a pământului, iar ce este în afară de aceasta este iscodirea tainelor facerii lui Dumnezeu și este păcat.

Iar voi puneți mâna pe plug și uitați-vă la cer, și așa să lucrați ca să ocrotiți turma Domnului, că eu numai pentru ocrotirea bisericii am trăit și am luptat și am tăiat minciuna și eresurile, că mă durea de turmă și o păzeam de lupii cei înțelegători, și care înțelegeau doar ca ei. Iar voi fiți forța și sarea pământului și dați în lături lucrarea rea, care se apropie de biserică și de tainele ei sfinte, iar Domnul Dumnezeul nostru vă va răsplăti vouă la arătare.

— O, slujitorule vrednic de slujire la altar, mare ți-a fost râvna pentru adevăr, pentru biserică așa cum a fost ea așezată la început prin apostoli și prin sfinții ei! Nu se umblă la lucrarea lui Dumnezeu, nu se umblă omenește, ci doar trebuie urmată ea cu pază mare.

Voi, slujitori de azi peste biserica neamului român, o, ați greșit neamului român, că n-ați voit să Mă ascultați să nu mergeți spre amestecătură de turme, și ați clătinat poporul cel credincios și cunoscător pentru taina și mersul bisericii.

Iată, știința omenească dă să umble la taina lui Dumnezeu, dar nu se poate aceasta, și s-a greșit mult acum o sută de ani că s-a mutat din calendar locul și timpul sărbătorilor sfinților. Vegheați dar, și nu mai îngăduiți stricăciunea să lovească în cele așezate de sfinți. Soarele a fost făcut de Dumnezeu pentru pământ și are legea lui și răsare și apune și iarăși răsare, iar arhiereul Vasile are învățătură desluşită pentru cei de după el, ca nu cumva să rătăcească aceştia prin ştiinţa omenească şi rătăcitoare, şi iată câtă necunoştinţă este în cei ce ispitesc tainele facerii, puse sub stăpânirea lui Dumnezeu, și nu a oamenilor ispititori!

Puneți mâna pe plug și arați și semănați ca și cei de la început, ca nu cumva să dați să clătinați temelia cea dintâi și să cădeți voi de pe ea, iar ascultarea de sfinți și de părinți vă va dovedi pe voi că aveți iubire de Dumnezeu și de oameni, dar altfel nu.

O, nu ispitiți pe Dumnezeu voi, oameni! Lăsați turnul Babel să se dărâme și să se strivească, dar nu vă luați după cei care dau să-l zidească iar, și care-și scriu osânda.

E vremea să-și vină în fire toți, toți, că vine lumina și va fi lumină, și nimeni nu va mai avea unde să se pitească de ea, căci ea învederează totul și alungă întunericul cu puterea ei.

E o altă vreme acum. S-a scris până acum despre cuvântul lui Dumnezeu, de două mii de ani s-a tot scris, iar acum Eu Însumi grăiesc, și se scrie, căci pe pământ nu mai este nimeni lăsat să spună că Eu sunt acest cuvânt, că Eu grăiesc, că vin și lucrez Eu Însumi, o, și toți sunt sfătuiți să dea din gură în dreapta și în stânga împotriva adevărului din acest cuvânt.

Omul trebuie să creadă în înviere, o, și are mult de lucrat pentru aceasta cu Mine, cu Cel înviat dintre morți. Cei care au înviat înaintea Mea au avut pe cineva care a lucrat întru Mine pentru învierea lor. Cu Mine însă n-a fost tot așa. Eu Însumi M-am sculat din mormântul în care am fost pus cu pecete peste el, ca să-i dau omului credința în înviere, iar când va fi învierea cea de obște a celor adormiți, să aibă omul parte de înviere, să aibă prin credința pe care a avut-o pe pământ, așteptând cu nădejde, precum este scris.

O, și să se audă cuvântul Meu până la margini și să creadă toți în el! Amin.

În sfârșit, iar și iar pun binecuvântare pentru gătirea praznicului Bobotezei și dau să-i rog pe cei ce vor lua apă sfințită, să-i rog să ia în vase vrednice de ținut aghiasmă în ele, o, măcar aghiasmă, dacă altfel nu se vrea mai mult. Fiecare creștin să-și facă rost de vas plăcut lui Dumnezeu și să-l aibă pregătit să i se toarne în el aghiasmă, și dacă poate, să depărteze pe cât poate vasele necurate prin aluatul din care sunt făcute. O, că Mă doare când văd atâta necinste peste cele făcute de om, și care intră în om, dar se bucură satana când pe Mine Mă doare lucrătura lui cea rea.

Aduc și Eu, Domnul, aduc urare de început de an, căci anul se numără și după nașterea Mea pe pământ, și e acum ziua întâi a lunii întâi după nașterea Mea, și de atunci este vremea Mea pe pământ, numărul anilor de la Hristos numărați.

Aduc urare sfântă și spun: Pace și sănătate, iertare și iubire, credință și putere sfântă să ai, popor al cuvântului Meu!

Pace dulce și sfântă! Țara pâinii să fii, popor român, iar țarina ta să poarte pe Domnul pe ea cu împărăția Sa!

O, pace vouă! Pacea Mea peste acest meleag și peste neamul de pe el, și neam creștin să rămână acest neam pe vecii!

Sfârșesc acum cuvântul Meu cel de azi și îl semnez cu numele Meu: Iisus Hristos. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 2021

Praznicul Botezului Domnului

Cei curați cu inima Îl cunosc pe Domnul în acest râu de cuvânt. Să nu mai spună omul că pământul se învârte. Domnul lucrează căderea turnului Babel și întoarcerea oamenilor la pocăință prin apa cea vie. Grăire către țara română. Certare către satana.

Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele. Aceasta este casa lui Dumnezeu, cerul și pământul, și pace vouă, cerule și pământule, pace vouă de la Cel ce v-a zidit prin cuvânt și sunteți! O, pace vouă în zi de praznic de Bobotează, că merge Duhul Sfânt cu botezul cuvântului, cu râul de cuvânt, și toți și toate să se înnoiască de la Duhul Sfânt suflare și să aducă slujire și slăvire lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin.

Pace vouă, popoare și neamuri de pe tot pământul, că Dumnezeu grăiește în duh de Bobotează și coboară peste pământ și peste oameni duhul credinței, ca să aibă toți credință, și așa să întâmpine pe Cel ce vine, că vine Domnul, și bucurie mare vor avea în ei cei cu inima curată, că aceia Mă cunosc și Mă vor cunoaște în cuvântul acesta, prin curăția inimii Mă vor cunoaște, iar cei groși cu simțirea nu Mă pot cunoaște, că nu au cu ce, nu au decât de pe pământul fiilor oamenilor!

O, iată de ce am spus omului în rai să asculte de Dumnezeu și să nu ia din pomul cunoașterii! Cunoașterea îngâmfă și moare omul prin trufie, iar Eu nu l-am făcut pe om să moară, ci veșnic l-am făcut să fie.

A luat omul cunoașterea, și apoi s-a priceput să moară. Iată ce face cunoașterea! Îl pierde din viață pe cel ce ispitește pe Dumnezeu, iar Eu am venit după om ca să-i repar veșnicia, pe care el și-o tot omoară știind! Numai Dumnezeu ar fi să-i dea omului să știe, iar omul ar fi să se facă mic, căci Domnul îi descoperă după voia Sa pe cele descoperite omului. Nimic fără Dumnezeu, așa ar fi să poată omul să creadă și să lucreze. Nu vreau să fie prost omul, dar nici nu vreau să se trufească prin cunoaștere și să moară apoi, că Eu n-am voit și nu voiesc așa peste om.

S-a trufit omul, a luat, și s-a trufit după ce a luat, și iată, așa este omul de șapte mii de ani, e trufaș, și Îl ține mic și tot mai mic pe Dumnezeu, pe Cel ce l-a zidit pe om. Omul nu poate să fie Dumnezeu, căci este trufaș, nu este umilit ca Dumnezeu și n-a ascultat pe Făcătorul său.

M-am făcut Fiul Omului acum două mii de ani. Ce, oare, ar fi fost să nu fi ascultat Eu de Tatăl după ce Tatăl M-a trimis să Mă întrupez și să port trup ca omul și să fiu Fiul Omului? Să fi trecut Eu, Fiul, să fi trecut peste Tatăl așa cum a trecut peste Dumnezeu omul cel zidit de Dumnezeu, o, ce, oare, s-ar fi întâmplat?

Curgeau mulțimi de oameni spre Iordan la botezul cu apă pentru credință, și la toți le spunea Ioan Botezătorul că vine după el Cel ce botează cu Duhul Sfânt și Își curăță aria în față ca să meargă. Așa fac Eu acum, în zi de praznic de Bobotează, că păstoresc cu cuvântul Duhului Sfânt și arăt calea spre pocăință la tot omul, ca să poată omul apoi să-L cunoască pe Dumnezeu în acest cuvânt botezător.

O, ferice vouă, celor ce aveți inima curată ca să pășiți spre pocăință prin îndemnul Duhului Sfânt, Care botează astăzi în lung și în lat pământul! Omul are multe defecte și are mereu și face mereu greșeli pe pământ, iar dacă nu are parte de îndreptare nu poate să-L cunoască pe Dumnezeu, nu poate dacă rămâne cu păcatul, care îi ia omului frica de Dumnezeu din el. Biserica lui Dumnezeu este casa în care omul se zidește pentru împărăția lui Dumnezeu pe pământ, și în cer apoi. Fără cineva care să te vegheze mereu sau cât mai mereu, nimeni nu poate să fie al lui Hristos dacă nu te faci ucenic supus așa cum Eu am fost.

O, cum să te pot deprinde cu viață de fiu al lui Dumnezeu? O, omule, fă-te mic sub mâna celui mai mic, căci sub o mână mai tare îți este mai firesc să faci aplecarea cea creștinească, umilința inimii față de Dumnezeu, față de oameni și față de toată facerea lui Dumnezeu.

În duh de Bobotează strig omul spre pocăință așa cum striga Ioan Botezătorul și îi spun omului că este sub păcat și îi spun să-și cunoască neputința ca să se aplece și să-l izbăvesc, căci după ce omul a luat cunoaștere I-a întors spatele lui Dumnezeu și s-a ascuns, și stă de atunci tot mai ascuns și se ascunde de Dumnezeu omul, și se ascunde om de om, ca semn că se știe vinovat prin cunoaștere, vinovat față de Dumnezeu, de Cel de Care n-a ascultat, căci omul s-a voit deasupra lui Dumnezeu, deasupra norilor, unde zice el că s-a suit și și-a pus tronul, și de unde se uită peste pământ și peste cer și vede, și se uită cu trufie mare, iar trufia îl ține căzut, nu înălțat, și omul se teme de Dumnezeu și se ascunde de Dumnezeu ca și la început.

Am venit și vin din cer de mila omului, ca să-l miluiesc, ca să-l ocrotesc de răul cel mare, pe care singur și l-a zidit, căci a zidit fără Dumnezeu și este fur și se teme ca furul, și ar vrea să nu mai fie Dumnezeu, ci numai omul să fie ar vrea. Dar iată, omul nu știe să facă binele pentru sine și pentru om, o, și se va umili omul înaintea lui Dumnezeu și își va vedea căderea și își va cere iertare acum, la sfârșit, și tot omul vede la sfârșit răul pe care l-a lucrat, mintea care l-a despărțit de Dumnezeu, că vine frica de Dumnezeu când omul nu mai poate el.

Când omul nu are lucrul său cu Dumnezeu îi aduce duhul rău pofta de sine, te poftești pe tine însuți, omule, dar duhul rău îți ia din ale tale de partea lui, o, și rău îți este când pierzi ce este al tău și de partea ta, dacă tu nu gândești cu mintea ta că Dumnezeu te poate îndurera când tu Îl îndurezi, când te răcești de El pic cu pic, că așa crezi tu să faci cu El și cu ai Săi, cu care-Și poartă crucea, și iată, îți trebuie pe Dumnezeu în mintea ta, că tu ești neputincios dacă nu-ți place cu Dumnezeu ca să fii de partea Lui, ca să fie El puterea ta, iar tu să fii locașul Lui, odihna Lui să fii.

O, câtă durere pe Mine și pe cei din cer! Vreme după vreme setea de cunoaștere s-a înmulțit, și s-a sfârșit căutarea după Dumnezeu a omului. Îi trebuie omului ochelari de soare ca să se uite în soare, și dragostea de Dumnezeu s-a răcit în oameni. O, și tot ochelari îi trebuie omului ca să se uite și spre Dumnezeu, că a slăbit de tot vederea spre Dumnezeu a omului și nu mai vede pe nicăieri pe Dumnezeu și vede numai oameni peste tot și atât.

O, omule, să nu spui, să nu mai spui că pământul se învârte dacă Eu n-am spus așa! O, Eu nu l-am făcut învârtindu-se, și l-am întocmit pe temeliile lui și am pus în slujba lui pe cele făcute să-i slujească văzut, dar și nevăzutele sunt între cele slujitoare pământului, căci sunt stihiile care nu sunt spre vedere, ci doar lucrarea lor se vede, și toate prin îngeri lucrează.

O, cum să fac să te întorc la părerea de rău că L-ai pierdut pe Dumnezeu, omule? Cum să Mă port cu tine să te întorc cu iubirea ta spre iubirea Mea de tine? O, dă-Mi inima ta, dă-Mi mâna să te ridic! Vreau să fiu în inima ta, că-ți trebuie mângâiere, omule pierdut de Dumnezeu. Sunt cu mila după tine, căci căderea ta e mare și n-ai ochi pentru ea ca s-o vezi, și ca să crezi că ești departe de binele tău, de pacea ta.

O, e zi de Bobotează, omule despărțit de Mine. Vino întru întâmpinarea Mea și vei afla viața și lumina și calea! Nu uita că pentru păcatul tău am luat pe umeri crucea răstignirii Mele și că apoi am înviat ca să-ți dăruiesc mângâierea și izbăvirea din plata păcatului. O, nu uita de Dumnezeu, omule! Lasă-Mă să-ți vindec trufia și să vezi apoi pe Făcătorul tău, pe Cel Care te-a iubit pe cruce, omule!

Acum, pace vouă, fii ai cetății cuvântului Meu de pe vatra neamului român! Cu voi Îmi scriu pe pământ cuvântul venirii Mele ca să păstoresc cu el pe cei fără de păstor, și am grăit în ziua aceasta la cei ce s-au depărtat de Dumnezeu prin duhul trufiei, și sunt tot o durere de mila lor.

O, fiilor, în duh de Bobotează Îmi este cuvântul în ziua aceasta sfântă. Acum, purtați în glas numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și cu acest nume rostiți peste apa cea pentru sfințire rânduiala cea sfântă pentru prefacerea ei. Putere de biruință mare și har peste ea, așa să fie ea, iar voi puneți pe cale picăturile ei ca să fiți biruitori, că punem peste ea pe Duhul Sfânt, fiilor, pe Mângâietorul Cel de la Tatăl. Împărțiți apoi peste poporul cuvântului Meu, să ajungă și să-i ajute puterea apei sfințite, căci cerul lucrează pe pământ mai mult ca oricând în vremea aceasta a Mea cu voi, vreme cerească pe pământ, fiilor, o, că voiesc să cadă turnul Babel și să strige îngerii din cer spunând: *«A căzut!»*, și să nu mai fie înșelate neamurile de pe pământ, și să pot să le păstoresc apoi și să le dau apa vie, și apoi credință și iertare, și iubire de Dumnezeu în oameni să pun, căci întunericul merge înapoi fiindcă Eu merg înainte și merg, și se vor întoarce la Dumnezeu cei fără de cale și vor vedea calea și vor zice: Să mergem pe ea!

O, popor român, e praznic de Bobotează în cer și pe pământ cu cei credincioși lui Dumnezeu, dar tu nu mai știi să citești cartea de istorie a ta, fiindcă nu acum era la români praznicul Bobotezei, ci era la locul și vremea lui în calendar, iar azi tu te îndeletnicești cu ale tale și nu cinstești praznicul Domnului Dumnezeului tău. Voi trimite solii Mei ca să stro-

pească cu apa care se sfințește azi aici, și să aducă ea în taină ocrotirea peste țară, că mare Îmi este grija de țara Mea de azi, că M-am aciuat în ea cu cuvântul venirii Mele ca să înnoiesc cu el tot și toate, și să asculte de cuvântul Meu tot și toate, precum este scris.

Te-aș îmbrăca în sfințenie, țara Mea de azi, o, că dor Îmi este de tine frumoasă să fii! Ți-aș dărui credință în cuvântul gurii Mele, în râul Meu de cuvânt revărsat de deasupra ta peste pământ, dar tu ai pândași trufași care stau la pândă să nu te lase să te ridici și să iei de la Dumnezeu pentru tine. Eu însă sunt Păstor milos și te mângâi în taină până la arătarea zilei celei mari a slavei Mele, o, și grea Mi se face răbdarea, că mare Îmi este mila!

Am strigat pe preoții de la altare să te îngrijească, să te întărească pe cale, să-ți mărturisească adevărul cel pentru credință, dar ei stau cu spatele la Dumnezeu, ca și mai-marii de pe scaunele de sus, țara Mea. O, ce drag și ce mângâiere aș avea dacă te-aș zări că Mă strigi să-ți vin în ajutor! Toate se împlinesc când vrea omul, când Îl cere pe Domnul să vină să lucreze El.

Mi-e tare dor să aibă părtășie cu Mine omul și să nu mai aibă vreme de păcat, de acest diavol vrăjmaș al omului. O, țara Mea, vine ziua când te voi înveșmânta în toată frumusețea ta cea de sus, și dor Îmi este în tine de ziua ta de slavă, de botezul tău cu Duhul Sfânt Mângâietorul. O, apleacă-te, neam român, spre dragostea Mea!

Tu, popor al cuvântului Meu, ajută-Mi răbdarea și ajută-Mi biruința! Cheamă-Mă să fac credință în țara română, țara Mea și a ta! În duh de Bobotează să se rostească din mijlocul tău binecuvântarea și puterea peste apa care va lucra sfințire și curățire și pază ori pe unde se va stropi cu ea, iar diavolii să plângă văitându-se în fața puterii apei purtătoare de biruință cu Dumnezeu și cu credincioșii Lui asupra lui satana!

Mă pregătesc să Mă așez în carte cu botezătorul Ioan și să grăim în duh de Bobotează și să mângâiem și să ne mângâiem. Suntem deasupra cu slava sărbătorii. Îngerii lucrători sunt tot o mișcare, căci Duhul Sfânt lucrează peste apa pusă înainte spre binecuvântare acum.

Se binecuvintează și se sfințește apa aceasta pusă înainte spre sfințire, cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Și sunt aici dimpreună cu voi cuvântând peste apă, și cerul și pământul își dau îmbrățișarea pentru lucrarea cea sfințitoare, și Eu sunt cu poporul cuvântului Meu înaintea Tatălui lucrând și împărțind peste pământ.

Îți grăiesc cu mângâiere, popor al cuvântului Meu din toate colțurile țării. Nu te mâhni că nu ești cu trupul aici, la izvor, căci Eu, Domnul, lucrez odată cu potrivnicul Meu și pun omul la depărtare de păcat și de dor de fărădelegi, și am bucurie mare când oricând se mai poate, se mai taie din multul păcat de pe pământ.

Bucurați-vă, fiilor! Eu sunt în tot ceea ce se ivește peste pământ și-Mi fac lucrarea împotriva potrivnicului Meu, satana, și spun apăsat: Ia mâna de peste țara întoarcerii Mele de la Tatăl, ia mâna, satană, ia-ți planul tău ascuns, cu care te dai de gol fără să știi ce faci, și dă-te în lături! Crucea răstignirii și învierii Mele te-a biruit și te-a judecat atunci. Acum, cuvântul venirii Mele pentru nașterea din nou a lumii te vestește că ești și vei fi biruit de puterea cuvântului, că iată-Mă cu sfinții venind și cuvântând și făcându-Mi cărare să vin, și tu dă-te în lături, că așa este scris! Amin.

Iar vouă, celor ce Îmi faceți cale să vin cu graiul Meu peste pământ, vă dau din cer, vă dau mereu din cer, pe Mine Însumi Mă dau vouă în fiecare zi ca să fiți ai Mei, fiilor.

Și să audă potrivnicul satana, și slujitorii lui toți să audă că voi sunteți ai Mei și că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru, Păstorul vostru sunt, Păstorul oilor Mele, al celor ce aud glasul Meu de Păstor, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 2021

Soborul Sfântului Ioan Botezătorul

Omul nu mai citește Sfânta Scriptură să știe ce vreme este afară. Satana știe că va fi biruit, dar se luptă să biruiască pe Dumnezeu și pe om. Povață pentru români: să nu primească acul lui satana în carnea lor. Omul se încântă când e scos diavolul din om prin rugăciunea preotului, dar cel mai mare necurat este păcatul. Îndemnul sfântului Ioan Botezătorul spre toate noroadele creștine la pocăință spre iertarea păcatelor, că a venit vremea înnoirii lumii.

Se scrie pe pământ și în cer cuvântul lui Dumnezeu, și niciun cuvânt de la Dumnezeu așezat pe pământ și în cer nu este lipsit de putere, după cuvântul îngerului care a vestit aceasta când a venit și a adus pe pământ vestea cea mare a nașterii lui Ioan Botezătorul, și apoi a nașterii Mele din mamă Fecioară acum două mii de ani.

Cu duh de praznic de Bobotează se lucrează și în ziua aceasta și Mă așez în cartea cuvântului Meu cu Ioan Botezătorul și facem deslușiri de taine cerești, căci din lipsa înțelepciunii de sus peste oameni se pierd mulți, fiindcă oamenii s-au deprins să ia pentru ei numai de pe pământ, iar cartea Duhului Sfânt, cartea înțelepciunii cerești, Sfânta Scriptură, n-o mai au oamenii deschisă pe masă ca să știe din ea tot ce trebuie să știe omul în fiecare vreme și ce să facă apoi cu pașii vieții lui, cu mintea lui, pe care și-o strică de tot cu toate cele de pe pământ, de la oameni împrăștiate și culese apoi de oameni, iar în Scripturi este scris că tot omul este mincinos, că n-are cum să fie altfel omul dacă stă despărțit de Dumnezeu și de înțelepciunea cea de la Dumnezeu așezată pe pământ peste oameni.

Tot omul este mincinos, pentru că omul nu ia de la Dumnezeu pentru el și pentru om, ci ia de la om, de la cel mincinos, o, și n-a fost altfel pe pământ niciodată între cei ce nu au ales să fie cu Dumnezeu, așa cum creștinii își aleg pe Dumnezeu pentru ei, şi tot aşa se şi hrănesc, de la Dumnezeu iau ei și se hrănesc.

În ziua a doua de praznic de Bobotează las pe pământ îndemn scris, ca să ia omul de la Dumnezeu dacă vrea să știe și să aibă de știut ce să facă în mijlocul vremii de pe pământ acum, căci și acum este o vreme de necunoștință, și aceasta din pricina duhului minciunii, care se trezește în oameni dis-de-dimineață zi de zi și se împarte în părți și iau oamenii pentru ei, bieții de ei, și iată vreme de necunoștință, căci cartea științei cerești, și care are scrise în ea toate vremile de sub cer și știința cea pentru fiecare vreme, o, cartea aceasta doarme de tot, n-o mai scoate omul din scoarțele ei ca să știe ce vreme este afară și în casă și să știe dacă e cald sau frig, și ca să știe cu ce să se îmbrace după vreme și cum să-și poarte viața și pasul. Și iată, vin Eu, vine Domnul pe pământ cuvânt, vine cu sfinții, așa cum este scris în Scripturi despre vremea venirii Mele după două mii de ani de la biruința Mea cea mare asupra stăpânitorului acestui veac, satana, șarpele cel de demult, și care și acum ca în toate vremile îi șoptește omului să nu asculte de Dumnezeu, ci să stea deasupra și să știe toate ca să-L

poată birui pe Domnul, pe Cel ce a zidit omul.

O, iată, omule, iei mereu de la om ca să știi, iar omul, este mincinos tot omul, fiindcă omul vrea să fie mai mare și să nu-i trebuiască pe Dumnezeu, Cel Unul, mare.

Mi-e milă de tine, omule neascultător de Dumnezeu și necunoscător al vicleniei lui satana, care îți șoptește ție ca și lui Adam în rai, de l-a putut scoate afară din rai pe omul cel zidit de Dumnezeu ca odihnă pentru Domnul între cer și pământ. Omul însă, iată unde s-a suit, că s-a suit deasupra norilor cu semeția sa, cu scaunul său, și de acolo se uită peste pământ și peste oameni ca să bage frica în toți și să-l asculte toți și să-i tragă pe toți de partea iadului lui, iar tu, omule care ești azi pe pământ, o, ești în primejdie, dar vin să te învăț să Mă strigi în ajutor și să vin să te salvez din fața tăvălugului, căci satana îi vrea pe toți, pe toți, și se învârte pe toate părțile să poată el să-L biruiască pe Dumnezeu și pe om, că uită, sau caută să uite cât de rușinos a fost biruit și judecat de Dumnezeul învierii acum două mii de ani, și a tot pierdut apoi, că fără să știe ce face Mi-a umplut cerul de sfinți mărturisitori împotriva lui și a pierdut tot ce a crezut că e câștigat pentru el. El însă are ce are cu Iisus Hristos, cu Mine are el trufia de a Mă birui, că el știe bine Scripturile care spun că Hristos biruiește fiara, pe satana, și că potirul cel pregătit pentru nimicirea scaunului fiarei e gata să se încline și să facă zgomot mare și să striveasc că toată țesătura pusă la cale de toți slujitorii potrivnici lui Dumnezeu, și care se tem de lumină din pricina întunericului în care sunt învățați să stea bine ascunși, căci în fața luminii pălesc toți, fug toți de lumină.

Satana se teme mult de numele Iisus Hristos, se teme de cuvântul lui Dumnezeu, se teme de cruce și de puterea ei, se teme de tămâia închinată slavei lui Dumnezeu și se teme de creștini. Și iau acum din Scripturi și pun aici de știre pentru creștini și spun: *«Stați tari în credință, împotriviți-vă lui satana, și el va fugi de voi și de la voi»*, așa este scris în Scripturi.

Iată, povățuiesc în ziua aceasta pe creștini, pe români, că e neam creștinesc neamul român încă de la întocmirea lui pe acest meleag strămoșesc acum două mii de ani. Pe toți cei care cunosc sau nu cunosc râul Meu de cuvânt din vremea aceasta în mijlocul neamului român, pe toți îi păstoresc în zi de Bobotează, și am lângă Mine pe Ioan Botezătorul, nașul Meu de botez, martor aici pentru cuvântul Meu, și spun așa:

Citește Scripturile, măi române măi, că e vremea să știi bine și să stai cu degetul pe harta aceasta, că satana, omul antichrist, cel dușman pe Domnul Dumnezeul tău, are dor neastâmpărat să-ți sfâșie cămășuța de creștin, cămășuța de botez, și umblă cu de toate pe lângă tine și te minte ca să primești botezul lui, acul lui în carnea ta de creștin. O, cămașa ta de botez e de două mii de ani așezată pe trupul tău de popor creștin, două mii de ani de credință, de mărturisire a credinței în Iisus Hristos, Biruitorul lui satana.

O, popor român, numai tu ești de două mii de ani creștin, numai tu între popoarele de pe pământ, numai tu, și taină mare ești tu între tainele lui Dumnezeu cu oamenii! Scoală-te la veghe, scoală-te, te strig, căci slujitorii lui satana, antichriștii, potrivnicii lui Hristos, au ce au cu tine, cu numele tău mare, cu taina ta cea de la Dumnezeu, cu acest meleag ales pentru neam creștinesc pe el, până la venirea Mea creștin păstrat, țară a venirii Mele cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, căci timpul lui satana se va sfârși odată cu cupele mâniei vărsate peste lucrarea întunericului omului potrivnic lui Dumnezeu de două miii de ani.

O, citește Scriptura, popor român, și nu te dezbăra de Dumnezeul tău! Vai ție dacă în vremea asta satanică nu știi Scripturile în care este scrisă vremea aceasta, și când omul antichrist crede mai mult decât oricând că dă cu totul deoparte pe Dumnezeu, și că omul, vrând-nevrând, va avea nevoie numai de pâine, nu și de Dumnezeu.

Vin Eu, Domnul, vin spre tine, creștin român de peste tot pământul, și te învăț și te îndemn și te rog cu aplecare, o, nu mai umbla de colo-colo pe pământ, că peste tot e satana ca să te treacă în condicile lui, iar tu nu știi cum să te ferești în vremea asta primejdioasă. Ia din Scripturi povață, măi creștine măi, ca să știi de care parte vrei să te alegi și ce să faci cu tine, fiindcă Domnul îl vrea pe creștin după alegerea pe care singur și-o face, iar satana nu mai vrea să poată omul cumpăra sau vinde, decât dacă se dă de partea lui, de ștampila lui. Eu însă l-am învățat din vreme pe creștin și i-am spus să nu se îngrijească ce va mânca și cu ce se va îmbrăca, fiindcă îi dau Eu, numai să-i placă lui cu Mine și cu masa Mea, că hrană sfântă este multă pe pământ pentru om, numai să se îndestuleze omul cu ea, cu ce-i dau Eu, și să nu ia tot de la omul cel cu ștampila în mână ca s-o pună peste toți dacă poate, mai întâi pe cei ce sunt de partea lui satana și de viața lor cu el.

O, creștine, nu te scapă satana de nicio primejdie, și te bagă sub voia lui, de nu vei mai știi cine ești și cum ți-e numele, și cine este satana.

O, fiule creștin, stai în brațul Meu de Păstor, în grija Mea de tine, și fii dârz cu credința și cu viața de creștin în vreme de încercare a dragostei tale de Dumnezeu, a credinței tale în izbăvirea cea de la Mine, o, și nu te teme de nimic, de nimeni, decât de despărțirea ta de Dumnezeu pe vremea asta grea, că va pica cu zgomot mare satana și tot șiretlicul lui și toată armata lui, toată minciuna prin care crede el că va birui biserica și neamul creștinesc de pe pământ.

Și iată povața Mea:

Stai în umilință și în duhul căinței, măi creștine măi! O, stai cuminte și nu mai sta pe cale cu lumea, că peste lume se varsă potirul cel plin de fărădelege, și nu voiesc să te găsesc pe drum cu lumea, ci voiesc în ograda ta să stai, în ascultare de Domnul, în rugăciune sfântă, fiule creștin, că iată ce fac: te botez în cuvântul Meu când vin și-ți grăiesc. O, de atâta vreme îți grăiesc ca să știi de la Mine cum să te porți prin vremea asta de primejdie pentru lume, ba și pentru cei ce stau de partea lui Dumnezeu cu inima din ei.

Am spus prin acest cuvânt la început, am spus, creștine, că dacă vei sta cu Mine nu te vei stropi nici pe picioare, așa am spus în vremea Mea cu Verginica, iar tu să nu cauți să Mă întrebi de tine, că iată, te întreb Eu de Mine și de cele învățate de la Mine, iar tu trebuie să știi, ca omul care a fost învățat de Dumnezeu.

«Ieșiți din lume, poporul Meu!», așa este scris în Scripturi să facă cel ce este copilul lui Dumnezeu. Nu te poate nici Dumnezeu ocroti dacă nu ieși din lume, căci în lume sunt cei ce slujesc stăpânitorului acestui veac trecător, iar Eu am *spus: «Îndrăzniți, că Eu am biruit lumea!»*

Umblă satana, pe pitite umblă să-și aducă luișpe toți cei de pe pământ și să-și pună pe ei semnul lui păgân, precum este scris că va căuta să facă el, ca apoi să-i piardă pe toți, nu numai el să piardă, că el știe că va pierde lupta lui cu Hristos.

Voi, cei care Îl cunoașteți pe Iisus Hristos în acest cuvânt venit cu norii, o, nu vă temeți, nu vă temeți decât de despărțirea de Dumnezeu, fiilor, dacă satana ar pune pe voi semnul lui! Nu alunecați cu voia de partea lui satana și a hainei lui de binefăcător!

I-am spus mereu neamului român să nu se lase înșelat și încântat de slujitorii lui antichrist, care caută cu tot dinadinsul aici, pe acest meleag încreștinat, și i-am spus să nu se lase injectat cu semnul lui satana, că vine apoi buba rea, scrisă în Scripturi că va veni peste cei cu semnul lui satana în carnea lor împins prin șiretlic ascuns de mintea omului care face voia lui satana, care face pace cu satana. O, și i-am spus și omului antichrist să se depărteze de neamul creștinesc, să-i lase pe ai Mei în pace dacă ei se aleg să fie ai Mei, iar el să meargă la ai lui, și acolo să-și facă voia, nu peste cei aleși creștini să fie, dacă nu cumva se vor lăsa dezbrăcați de veșmântul de creștin și de haina de botez.

O, creștini ai lui Hristos prin credința în El și prin botez în biserică, o, fiilor, căutați să fiți înțelepți acum, mai mult decât oricând. Fugiți de omul minciunii! Ascundeți-vă de fața celui cu față de binefăcător dar cu inimă de lup pentru Mine și pentru voi! Stați în rugăciune, în iubire de Dumnezeu și de sfinți, în puterea credinței și a crucii, fiilor! Cereți lui Dumnezeu ocrotire și biruință asupra diavolului! Cereți prin crucea creștinească să piară satana! Cereți prin viață sfântă și vegheată prin minte sfântă, ca nu cumva să vă intre în minte să ziceți ca diavolul, care dă să vă dezbrace de haina de creștin.

O, nu vă dați singuri în gura lupului! Lupul e lupul, nu este altceva lupul. O, voi nu-i cunoașteți pe cei ce trag spre voi ca să vă sfâșie acum. Cei necunoscuți sunt cursă, fiilor. Iată-i pe cei trimiși de voi la cârma țării, iată-i cum vă dau pe mâna străinilor, a necunoscuților, măi fiilor români, pe mâna celor păgâni cu viața și cu credința, fiilor. O, nu le pasă maimarilor de peste voi, nu le pasă de voi, nici vorbă să le pese, că s-au băgat în adunătura care se adună în jurul fiarei și-i dau ei toată stăpânirea, precum este scris în Scripturi acest adevăr din vremea aceasta, iar voi sunteți lăsați descoperiți, și nu e om să vă apere de lupi și de fiare. Vin Eu să vă învăț, vin să vă îmbrac în putere de sus și în duhul înțelepciunii, că maimarii de peste voi nu vor să știe primejdia vremii și ies și tot ies și vă spun să vă supuneți lucrării cu fața ascunsă, oștirii lui antichrist și fărădelegii de pe pământ, că n-au milă de voi mai-marii de peste voi.

O, nu vă duceți singuri în gura lupului. El își ascute limba și își îmblânzește glasul ca să nu-i cunoașteți voi planul cel ascuns, ca să vă piardă el viitorul vostru cu Dumnezeu, veșnicia voastră cu Hristos, de care se tem slujitorii lui satana.

Satana era șarpele cel ademenitor, și la al cărui glas s-a supus omul în rai să ia din pomul binelui și răului, pomul cunoașterii, o, și au căzut din rai omul și satana, și omul are în el binele și răul, iar răul este diavolul, este potrivnicul care l-a căzut pe om din rai, o, și nu trebuie să stârnești în tine răul, omule, ci binele să-l alegi, dar mai știi tu ce este binele și ce este răul?

Se duc oamenii la preoții despre care se spune că scot diavolii din cei cuprinși de duhul rău. O, Eu n-am putut să-l fac pe Adam să scape de diavol, iar omul, săracul, crede că-l scapă preotul pe cel necăjit de duhul necurat, când cel mai mare necurat este păcatul, dar până ce omul nu se învoiește doar pentru binele lui, o, n-ai ce să faci pentru el, că face diavolul circ în fața oamenilor prin oamenii supuși lui, și merge vestea apoi că se supun diavolii, când tot omul e plin de duhul trufiei pe pământ, iar trufia este demon, și am spus cu mulți ani în urmă că nu este om să nu aibă în el demon, o, și am văzut duhul cârtirii lucrând asupra cuvântului pe care l-am spus.

Păi tu, omule care te pricepi atât de ușor să faci păcat cu trupul tău, o, de ce te-ai mirat, de ce te miri? Dacă tu nu scapi de duhul trufiei, duhul prin care te-ai supărat pe Mine când am spus cuvântul păcatului din om și l-am numit demon, o, de ce te mai miri?

Face omul circ cu duhul trufiei, cu păcatul, cu tot felul de gusturi plăcute lui satana, și se mai și miră că Dumnezeu spune de demonul din om. O, nu vă mirați, ci umiliți-vă! Nu faceți ca Adam, care s-a supărat pe Dumnezeu după ce a ascultat de la satana și a luat în el lucrarea binelui și a răului mâncând din pomul cunoașterii, din îndemnul lui satana mâncând. O, se poate spune că fariseul din Evanghelie nu avea demon în el, de a plecat rușinat de Dumnezeu, Care vede omul și lucrarea omului? Se poate spune că satana nu a lucrat în Petru apostolul când Eu am făcut certare și am spus: *«Înapoia Mea, satano!»*?

O, fiilor, judecați judecată dreaptă ca și Dumnezeu, că iată, omul judecă după înfățișare, săracul. Satana te îndeamnă dinăuntrul tău, omule, și tu vorbești trufaș, îți place de tine, te îndoiești de ceilalți, te răcești de Dumnezeu și de frați și pleci, la îndemnul lui satana. Te depărtezi de veghea de peste tine, de dragostea de frați, dar îți atragi și pagubă, așa cum și-a atras David peste el, că a păcătuit când și-a luat dreptul să facă păcat, în vreme ce se credea vrednic de iubirea lui Dumnezeu, dar el era supus spre dorințe vinovate și a plătit cu patru fii în schimb, o, și așa face satana cu cei ce se lasă încântați, ca mai multă pagubă să le aducă el apoi.

A ieșit Ioan Botezătorul la Iordan acum două mii de ani și a început să strige peste oameni: *«Pocăiți-vă, voi, oameni, că vine împărăția lui Dumnezeu la voi! Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările către voi, căci scris este că văile se vor astupa, munții și dealurile se vor preface în loc neted, căile strâmbe se vor îndrepta, iar drumurile zgrumțuroase vor fi netede, și toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu».* O, și striga Ioan: *«Faceți roade de pocăință, că orice pom care nu face roadă bună are securea la rădăcină spre tăiere».* Toți îl întrebau: *«Ce să facem?»*, iar el îi învăța după cum era potrivită pentru fiecare învățătura cea pentru roadele pocăinței, și mulți își ziceau: *«Nu cumva el este Hristosul?» «Nu!»*, le-a spus el la cei ce gândeau așa. *«Eu sunt cel ce vă botează cu apă, iar Cel ce vine după mine este mare, și El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc, că are în mână lopata și Își curăță desăvârșit aria ca să poată să Își strângă grâul în grânar, iar pleava în focul care nu se stinge».*

Hai, ucenicule al Meu, hai, așează-te în carte cu glasul tău! Suntem în duh de praznic de Bobotează, Eu și tu la Iordan, Eu și tu aici, acum, la apa râului vieții, cuvântul care curge din tronul lui Dumnezeu.

— O, Doamne, o, Doamne Mieluț, vremea Ta și a mea a fost atunci lucrarea cerului pe pământ. De la vestirea prin înger a tatălui Zaharia, care n-a mai vorbit, ci a rămas mut, s-au scurs nouă luni, și apoi a vorbit și a spus cuvânt proorocesc, grăind peste mine: *«Tu, pruncule, te vei chema proorocul Celui Preaînalt și vei merge înaintea Domnului să-I pregătești calea și primirea între oameni, să dai poporului cunoștința mântuirii, care stă în pocăință și în iertarea păcatelor, totul după îndurarea Domnului, prin care ne-a cercetat Soarele Cel dintru înălțime pentru cei din întuneric și din umbra morții și să ne îndrepteze pașii pe calea păcii»*.

Abia mă născusem când s-a rostit peste mine soarta mea, și apoi s-a împlinit tot cuvântul spus de Dumnezeu să

vină spre mine și să-mi croiască drumul vieții pe pământ.

O, așa este și acum, la fel lucrăm și în vremea aceasta, lucrăm cu cuvântul și pregătim popoarelor cunoștința mântuirii, Doamne, și stă aceasta în iertarea păcatelor.

Toată doctoria cea mântuitoare pentru om este păstrată gata să se împartă prin biserică zidită de Tine pe temelie acum două mii de ani, iar alt adevăr de la Tine nu este decât prin biserica Ta, iar în neamul român are două mii de ani de adevăr biserica Ta, și trebuie să păzim din cer cu toate oștirile, ca să nu-și calce ea peste făgăduința din ea, căci omul antichrist a deschis ochii mari și a înțeles că nu poate nimic, din pricina adevărului lui Dumnezeu în mijlocul neamului creștinesc, cunoscut prin numele de biserica ortodoxă, biserica adevărului cel de la începutul bisericii Tale, o, și aici s-a păstrat el.

Voi, noroade creștine, și voi, care nu aveți cunoștința mântuirii, să știți că iertarea păcatelor vine în urma căinței inimilor voastre pentru răul săvârșit împotriva voii lui Dumnezeu, a poruncilor vieții, și care trebuiesc bine cunoscute ca să nu fie călcate și desființate, mai ales de cei ce sunt botezați creștinește pentru viață cu Hristos pe pământ.

Luați aminte, luați aminte, de la margini la margini luați aminte la Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu! El Își are râul cuvântului pe vatra neamului român, pământ ales la început și la sfârșit, și Domnul lucrează mântuirea neamurilor, lucrează prin cuvânt.

Apropiați-vă! Vă cercetează Soarele Cel dintru înălțime, Iisus Hristos, botezat în Iordan cu Duhul Sfânt și cu apă acum două mii de ani, și mâna mea a luat apă și a turnat peste El, iar Duhul Sfânt S-a arătat, și Tatăl a rostit cuvânt, mărturisindu-L Fiu al Său pe Cel botezat. El este Cel ce vine trimis de Tatăl să vă dea cunoștința mântuirii.

Adunați-vă gândul și cercetați-vă păcatele prin pocăință și pășiți apoi pe calea păcii, că a sosit Scriptura înnoirii lumii. Pregătiți-vă, dar, ca nu cumva să vă ajungă blestemul, de care vor avea parte cei ce nu se vor căi de păcatele lor.

Fiți ochi și urechi împotriva slujitorilor lui antichrist. Pe cei ce vin în numele Domnului nu-i primiți! Sunt lupi, nu-i primiți! Nu-i cunoașteți, și de aceea să nu-i primiți, să nu luați de la ei îndemn pentru voi, căci sunt ascunși sub hainele lor!

Priviți în sus, de unde Domnul veghează și vine râu de cuvânt la voi pe pământ! Nu priviți la cei ce vin de jos spre voi! Uniți-vă împotriva omului cu lucrare de satană, faceți-l să fugă de voi, dar primiți pe Hristos în voi, că omul satanei se teme de Domnul și de numele Lui mare!

Fiți cumințI, stați acasă la voi, fii români! Peste tot vă cheamă și vă fac cu mâna oamenii fără Dumnezeu! Nu mai este vremea să stați în lume și cu lumea. Stați cu Domnul, și diavolul va fugi de voi și de la voi, precum este scris.

Acesta este cuvântul meu în ziua mea de pomenire ca botezător al Tău, Doamne, Dumnezeul neamului creștinesc, o, și să veghem mereu peste neamul acesta, neamul Tău, Doamne, între cer și pământ.

Și slavă iubirii Tale de oameni, Doamne, slavă milei Tale, cu care vii la oameni pe pământ!

——— Vin și iar vin, vin pe pământ la oameni ca să-i întâmpin și ca să Mă întâmpine, că avem de lucrat biruință asupra scaunului lui satana, fiara care stă gata să nimicească biserica lui Dumnezeu, dar gata sunt și Eu să torn potirul mâniei peste orice dușman al neamului lui Dumnezeu, neamul creștinesc, biserica lui Iisus Hristos, turma Domnului.

Este scris în Scripturi de cupa care se înclină acum, gata să se verse peste scaunul fiarei, care se luptă să-L biruie pe Hristos, și cupa se tot înclină spre vărsare.

Eu, Domnul, întăresc în credință și în înțelepciune și în duhul pocăinței pe cei care se aleg de partea lui Dumnezeu și potrivnici lui satana, și spun: Nu luați îndemn străin! Nu luați de la om! Luați de la Dumnezeu pentru voi! Bucurați-vă când pierdeți totul pentru Dumnezeu, că totul va pieri, și va rămâne Domnul cu ai Săi, cu turma Sa, Păstorul și turma Lui!

Primiți ocrotirea Mea de Păstor! Stați sub toiagul cuvântului lui Dumnezeu! Feriți-vă de omul antichrist! Cunoașteți-i pașii și haina! El nu are trimiterea lui Dumnezeu. Nu-l primiți! Nu de la el, ci de la Mine vine ocrotirea, iar el este străinul cel mincinos și rău, omul minciunii.

Rămân cu voi. Rămâneți cu Mine, rămâneți cu Dumnezeu.

Pun pana jos și spun: Pace vouă! Rămâneți întru Mine, și Eu întru voi!

Pace celor ce se bizuie numai pe Dumnezeu pe pământ și numai pe El Îl primesc pentru ei! Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2021

Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Domnul pregătește biruință asupra satanei prin strigarea celor credincioși. Nu e bine să fie omul singur. Formarea omului în viața oștirii creștine prin veghe frățească. Rugăciunea sfinților trei ierarhi pentru ridicarea bisericii de pe pământ.

Coboară din cer pe pământ Scriptura împlinirii venirii Mele cu sfinții. Sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Eu, și numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Nori de sfinți M-au întâmpinat la suirea Mea lângă Tatăl, după ce am săvârșit lucrarea pentru care am venit pe pământ om născut din om acum două mii de ani. A venit un nor și M-a cuprins în el și am trecut în cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu, și toți sfinții care s-au sculat odată cu scularea Mea dintre cei morți M-au însoțit până înaintea Tatălui cu slavă multă și cu cântarea îngerească a heruvimilor și serafimilor, iar acum călătoresc pe nori de sfinți și de îngeri cu slava venirii Mele așa cum M-am suit la Tatăl, și s-a scris mereu pe pământ cuvântul venirii Mele din vremea aceasta, căci se scrie de mai bine de șaizeci de ani cartea aceasta, și este pe pământ cuvântul cu care vin ca să curgă el din gura Mea în cartea sa.

Ori de câte ori cobor cuvântul Meu în cartea sa de azi sunt însoțit de sfinții Mei, ca și în ziua aceasta. Mă slăvesc între sfinți cu arhiereii cei nedespărțiți între cei din cer: Vasile, Grigorie și Ioan, o, și e dulce plata lor între cei din cer și sunt ei nedespărțiți și-Mi sunt însoțitori aproape pentru venirea Mea cuvânt pe pământ după două mii de ani, când Tatăl Mă trimite iarăși să lucrez, cer nou și pământ nou să lucrez, nașterea din nou a lumii precum este scris, și tainic lucrez, și tot așa și sfinții Mei, cu care Mă port ca să vin.

Nimic nu este mai frumos pe pământ ca și omul care crede și cunoaște tainele lui Dumnezeu și lucrarea lor, și în care locuiește Dumnezeu între oameni și lucrează. Așa a fost lucrarea Mea cea tainică cu acești trei arhierei, prin care am deșertat din cer și am așezat pe pământ tainele lui Dumnezeu, biserica Mea și lucrarea împărăției cerurilor prin ea, căci Ioan Botezătorul așa striga pregătindu-Mi cărarea: *«Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor pe pământ între oameni și vine Domnul să-Și curețe aria și să-Și strângă grâul în grâ-*

nar, iar pleava o dă la foc!»

Pacea Mea o dau vouă, fiilor care-Mi staţi înainte ca să-Mi deschideţi cartea şi să intru! Am de biruit lumea şi duhul ei şi lucrarea ei, şi-Mi trebuie pace pe cărare ca să vin şi să lucrez lucrarea Tatălui Meu, Scripturile vremii care se arată afară cu adeverirea lor şi cu lucrarea lor pentru vremea aceasta. Trebuie înţelepciune din cer pe pământ acum, şi trebuie multă, dar duhul lumii stă la pândă peste tot din toate laturile, căci satana e în mare neliniște şi umblă cu şireteniile lui şi cu oamenii lui mascaţi, luptând împotriva lui Iisus Hristos, Care l-a biruit pe satana acum două mii de ani prin răstignirea pe cruce şi prin înviere, căci prin duhul umilinţei am lucrat Eu atunci Scripturile cele despre Mine înaintea maimarilor pământului şi aşa am călcat peste lucrarea lui satana şi l-am prins sub judecată grea, dar acum încape greu înţelepciunea cu care vin din cer s-o aşez pe pământ şi să se găsească ea, şi greu se mai lasă omul de dulceaţa zilelor lui pământeşti, chiar dacă se apleacă omul să creadă pe Domnul şi vestirile Lui, cu care veghează peste pământ. Eu însă zidesc mereu pace proaspătă pe cărare ca să vin, căci toate, toate de peste tot sunt apăsătoare şi toate dau să-Mi slăbească mersul.

O, şi vă rog pe voi, cereţi-Mă de sprijin, fiilor, strigaţi la Mine cu umilinţă ca a Mea şi strigaţi biserica cea din cer să lucreze pentru Mine şi pentru voi, căci gata sunt sfinţii să lucreze biruinţă mare, de care lumea de pe pământ nu se aşteaptă, de vreme ce nu se uită spre cer, spre puterea care aşteaptă între cei din cer să aducă pe pământ biruinţa Domnului Iisus Hristos, a Celui iubit şi slăvit de biserica cerească, nădejdea celor ce aşteaptă pe pământ slava cea de sus, care să pună jos puterea duhului minciunii, atât de întunecatul duh al satanei, că iată, numai minciuna mai poate peste lumea oamenilor, iar adevărul este strâmtorat întru arătare, dar Eu, Domnul, aştept strigare de pe pământ ca să intre la lucru mult biserica slavei de sus, sfinţii cu care vin să-Mi fac lucrarea, armata cea sfântă în frunte cu Domnul ei, şi pentru care El biruieşte, şi pentru care ea luptă şi iubeşte, o, şi va avea Domnul biruinţa, căci oştiri din cer se poartă cu El, puteri cereşti lucrează lângă El, iar duhul lui satana va amuţi şi se va trage în lături şi-şi va înţelege rodul cel rău, căci poate satana avea ceva curat?

Cu voi, iubiţii Mei, cu voi lucrez în ziua aceasta peste pământ, că sunteţi serbaţi în treime arhierească, sunteţi zidarii bisericii Mele, căci voi Mi-aţi zidit biserica pe temelia ei şi aţi lucrat din greu cu stăpânirile vremii, şi fiind biruiţi, aşa aţi biruit, că voi nu v-aţi lăsat biruiţi în duhul, ba aţi spus răspicat adevărul Meu, şi numai trupul l-aţi lăsat biruit, iar adevărul Meu a triumfat prin voi peste vreme până azi, aşa încât tot omul care are din fire înţelepciunea priceperii lucrurilor poate să-L vadă pe Domnul şi să-L înţeleagă dacă se apleacă să caute în tainele bisericii Mele şi să vadă locul adevărului Meu în cer şi pe pământ, că toată lumina Mea a rămas şi s-a păstrat în biserica Mea îngrijită de voi şi pusă pe temelia ei prin voi, iar acum sprijiniţi din cer duhul ei, zidurile ei tainice, şi care sunt atât de pândite de cei de pe pământ, care vor cu păcatul şi atât, şi care nu-L pot iubi pe Domnul din pricina plăcerilor lor pentru păcat, şi aceştia au fost şi sunt duşmanii bisericii Mele în toate vremile de sub cer, începând din rai şi până azi şi până mâine, o, ucenici iubiţi ai Mei.

— O, Doamne, o, Doamne biruitor, o mie de ani sunt ca o zi înaintea Ta, şi nu ştie satana cel surd şi mut şi orb pentru cuvântul Tău, nu ştie puterea duhului umilinţei şi al răbdării Tale, nu ştie ce înseamnă biruinţă. N-au avut niciodată biruinţă răutatea, pizma, minciuna, trufia, invidia, n-au biruit acestea prin oamenii lor pe Dumnezeu şi adevărul care a făcut cerul şi pământul şi omul.

O, Doamne, nu e bine, nu e bine să fie omul singur, că vine satana şi-i dă de lucru dacă-l vede singur. Aşa s-a întâmplat în rai, iar după ce s-a făcut greşeala în rai s-a priceput omul să se ascundă cu ea şi să se dezvinovăţească pentru ea, să se toarne unul pe altul în faţa Ta, să scape de lumina Ta s-au priceput cei doi în rai. O, dacă ar vrea omul să înveţe din greşeala cea din rai s-ar vedea pe sine când nu se umileşte şi ar vedea cu cine seamănă şi cu cine se alege când cade în duhul lui satana, care-l caută pe om să-l găsească singur şi să-i dea de lucru.

Vai celor ce se unesc pentru cele de pe pământ, vai, Doamne, vai! Aşa s-a unit Adam cu femeia sa, căci cine se uneşte pentru Tine cu femeia sa? Şi iată răul unde se ascunde şi de unde se naşte, Doamne, iar noi pentru biserica Ta am lăsat povaţă sănătoasă pentru creşterea creştinilor şi am rânduit să se intre la facere prin oştirea bisericii, nu de unul singur să se facă omul vrednic de Tine, căci omului neştiutor îi trebuie învăţător, îi trebuie doică dacă vrea să se facă copil pentru cer, iar cine se dă mare este sub voia vrăjmaşului Tău, satana, şi vai celor ce au sinele lor de voie a lor!

Iar cei ce au înţeles adânc taina zilelor vieţii omului pe pământ au coborât cât de sus ar fi fost să stea, s-au aplecat să înveţe taina cerului în ei şi cu ei, şi nu deşertăciunea vieţii de pe pământ, prin care omul îşi atrage viaţă cu libertate pentru plăceri, fără veghetor peste ea, o, şi se ascunde om de om şi se minte om pe om şi nu este nici un adevăr între om şi om. Dar în viaţa oştirii creştine este cuvântul vieţii, este ştiinţa cea din cer, este veghea frăţească şi părintească, este Dumnezeu, o, şi aşa am lucrat noi, aşa am lăsat pe pământ lucrarea bisericii Tale, viaţa cu Dumnezeu a omului creştin, şi spre care vin fiii oamenilor apoi, după ce înţeleg ei deşertăciunea timpului vieţii pământeşti, şi vin ei spre Dumnezeu şi creşte oştirea creştină, familia cea sfântă, Doamne, şi spre care este veghe mereu, mereu. O, dar şi din aceştia cad dacă nu pot cu aplecarea, cu umilinţa inimii mereu, cu lumina între fraţi, cu iubirea pentru Tine, Doamne, şi pentru care omul trebuie să dea totul ca să n-o piardă de peste el.

O, slavă Ţie, că ai făcut din noi stâlpi ai bisericii Tale şi ne-ai hrănit din Tine înţelepciunea pentru toate câte trebuiesc judecate cereşte şi aşezate dumnezeieşte la locul lor pentru lucrarea cerului pe pământ, iar o dată aşezate şi pecetluite în numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, sunt de neclintit, chiar şi când din lături dă să se umble la ele şi când ele însele se luptă prin vreme şi biruiesc şi rămân la locul lor pentru urmaşi, o, şi nu se poate să fie Domnul biruit! Şi vor înţelege oameni mulţi aceasta, şi tot mai mulţi se vor înţelepţi, dar este nevoie să ai sprijin de pe pământ, Doamne, să ai strigare care să-Ţi amintească făgăduinţele Tale, şi să ai duh de umilinţă înaintea Ta prin cei care Te strigă să vii şi să lucrezi Tu cu cei din cer, că pe pământ e satana, care trebuie biruit cu fiecare zi a lucrului Tău peste pământ.

Chemăm înţelepţii pământului să se aplece şi să intre în casa Ta, în biserica Ta, în taina istoriei ei, şi toţi vor afla calea cea una spre pace şi spre Dumnezeu, mersul Tău prin vreme, căci toţi sunt fără de pace, toţi fără de cârmă, toţi fără de cruce prin valuri răvăşite de vânturi vrăjmaşe lui Dumnezeu şi omului.

O, coboară, Doamne, cu sfinţii pe pământ în chip văzut, că vremea e târzie, o, Doamne!

Răscumpără, Doamne, biserica Ta, culcată la pământ de pizma lui satana şi ia-o în mâinile Tale de Păstor! Fie-Ţi

milă de turma cea pribeagă de peste tot, dar arată-Ți fața, că mare ești și poți cu blândețe, Doamne!

O, ne este dor de pacea Ta pe pământ, Doamne, de taina de biserică a Ta pe tot pământul, și tot ce nu s-a putut atunci când noi lucram pentru zidirea bisericii Tale și pentru biruința ei, să faci Tu acum să fie, o, că multă vreme s-a pierdut, și plâng sfinții cu Tine și Te roagă și Te întreabă suspinând: Până când?

O, pace Ție cu noi, Doamne, și fă să se arate pe pământ slava Ta, cărarea Ta pentru om peste tot, peste toate popoarele, peste toți cei care pe pământ nu au păstor!

Hai până la margini, Doamne! Hai să facem să se știe peste tot că Tu ești Cel bun, Cel tare, Cel Unul slăvit în cer și pe pământ, Dumnezeu adevărat!

O, întărește lucrarea cuvântului Tău și apăr-o pe ea de vrăjmășia lui satana și mergi cu ea până la margini și fă-Ți cale cu lumină spre popoare, Doamne, și fă iubirea Ta să împărătească peste pământ, căci ea, iubirea Ta e fericirea pe care omul o caută și n-o găsește, iar Tu lasă-Te găsit și adu liniștea iubirii Tale, Doamne, pe pământ cu oamenii, o, Doamne!

— Rugăciuni din cer, rugăciunile sfinților Îmi stau înainte pentru biruința Mea peste pământ cu iubirea Mea de Păstor ceresc. Duhul rugăciunilor sfinte să se unească de pe pământ cu cele din cer, cu care sfinții stau înaintea Mea cu cupele pline, precum este scris.

O, fiilor care-Mi primiți și-Mi purtați cuvântul peste pământ, luați duh de zidire în voi și zidiți cu el pe Dumnezeu în oameni și fiți supuși în lucrul Meu cu voi, că avem de zidit cu cuvântul lumea ce va să fie, pacea cea dulce pentru Dumnezeu și pentru oameni, fiilor, o, că nu este pace pe pământ, nu este pace fără Domnul, măi fiilor.

Nu mai umblu la ranele voastre, ci doar vă întăresc sub lucrul Meu cu voi, că n-avem altă cale decât mereu lucrare, mereu mergând și luptând pentru cele din cer, care așteaptă așezarea lor pe pământ.

Mi-e milă de voi, oftez cu voi, și vă învăț să petreceți cu Mine în toată clipa oricâte aveți de purtat, iar Eu voi fi cu mila și cu ajutorarea pentru voi, o, că Îmi trebuiți, măi fiilor, și Mă lupt mereu să puteți voi cu putere pentru Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2021

Praznicul Întâmpinării Domnului

Îndemn la veghe pentru venirea Domnului. Naşterea de sus este lucrarea fiilor lui Dumnezeu. Grăirea dintre fraţi să fie cuvinte de pocăinţă.

Calea Mea între cer și pământ se face cuvânt și se așează în cartea sa, și este taina lui Dumnezeu această lucrare de cuvânt, ca să fie Dumnezeu aproape de pământ și ca să-Și gătească mereu, mereu ziua slavei, că trebuie să vină această zi și să se mărturisească prin împlinirile ei scrise în Scripturi, așa cum toate cele scrise despre Mine pentru vremea cea de acum două mii de ani s-au împlinit întocmai, și toate vin la vreme spre împlinirea lor cu sau fără așteptarea oamenilor de pe pământ, că iată, oamenii nu dau să știe că Eu, Domnul, nu stau, și merg și tot merg, căci am spus: *«Eu sunt Calea»*, și trebuie să aibă oamenii de unde să învețe calea și mersul spre ea și pe ea apoi, și mai trebuie să vrea oamenii să învețe că fără această căutare nu dau de calea lor spre Dumnezeu.

Cu duhul păcii Mele Îmi întăresc calea și mersul pe cale, ca să Mă așez cuvânt pe pământ și în ziua aceasta de praznic sfânt, căci acum două mii de ani am fost purtat în brațe de bătrânul Simeon la patruzeci de zile după nașterea Mea, și a grăit el prin Duhul că mulți se vor împotrivi și se vor prăbuși așa, și iarăși, mulți se vor ridica la acest semn, și multor inimi li se vor descoperi gândurile, o, și așa a fost primirea Mea în templul Domnului când M-a dus mama Mea Fecioara spre închinare înaintea lui Dumnezeu.

Îmi întăresc pacea și mersul pe cărare și vin cuvânt în carte și grăiesc. O, fiilor care-Mi deschideți, țineți aproape cerul de pământ, măi fiilor, că strigă pământul la cer, și tot ce este pe pământ strigă la cer fără să se știe aceasta de cele și de cei de pe pământ. Tot binele cel așteptat de toți și de toate este în cer, dar omul de pe pământ nu știe să caute spre cer, de unde vine toată izbăvirea, toată liniștea, toată pacea, tot binele. Voi însă știți aceasta și de aceea vă spun și fac îndemn spre voi: țineți aproape cerul de pământ, fiilor! O, fiți plini de veghe pe pământ, că nu mai este duh de veghe între om și Dumnezeu, nu mai stau oamenii pe pământ în așteptarea Domnului Iisus Hristos, iar Eu am spus pe pământ când eram: *«Privegheați!»*, așa am spus.

O, pace vouă, fiilor! Întăriți această pace peste fiii și fiicele poporului cuvântului Meu și țineți cerul aproape de pământ, și niciun fel de lucrare să nu fie mai mare și mai multă ca și aceasta între cei ce s-au voit cu Dumnezeu prin acest cuvânt de veghe în calea venirii zilei Domnului, zi care va fi de bucurie pentru mulți, iar pentru alții mulți nu, o, că nu știe omul taina bucuriei, de vreme ce n-o lucrează pe ea cu înțelepciunea cea de sus pentru om, că nu ceea ce este albastru și boltă albastră deasupra pământului e cerul și cele ale cerului, o, nu, dar de unde să știe oamenii cum să înțeleagă cerul și locașul ceresc și toate tainele cerești, și de unde să le știe dacă nu are omul dor de Dumnezeu, în Care el crede și atât, și nimic mai mult?

O, nu e numai atât Dumnezeu, nu e de ajuns cât știe și înțelege omul despre Dumnezeu și locașul Său, despre cer și cele cerești. Toate cele făcute de oameni pe pământ le acoperă mintea ca să nu mai caute cu ea pe cele veșnice, care sunt și așteaptă de pe pământ. De aceea Mă aplec și îi rog pe cei ce Mă știu venit pe pământ în acest cuvânt ceresc, îi rog să-și poarte mintea spre cele din cer, spre Cel ce a făcut cerul și pământul și omul și toate cele păstrate în cer pentru cei ce le vor alege ca bucurie a lor pe pământ.

Voiesc cu mare așteptare să-i privesc și să-i văd pe cei ce Mă iau din acest cuvânt, să-i văd că au căutarea spre cer și că au mângâierea celor nădăjduite de ei cu multă credință, că dacă-și lasă mintea la voia întâmplării așa le este și lucrarea, iar Eu privesc să le văd lucrarea minții și să văd cu ce trag ei, că este scris despre Mine că voi fi spre prăbușirea sau spre ridicarea multora, și nu voiesc ca acest cuvânt să arate că în mijlocul celor ce cred în Mine prin el sunt de două feluri cei ce cred și aleg, o, că lesne îi este lui satana să-l îndulcească pe creștinul credincios să nu caute spre cer cu așteptare și cu dor, ci să stea doar ca pe pământ și atât cu lucrarea sa.

O, fiilor, trebuie întețită tot mai mult venirea Mea cuvânt pe pământ, venirea Domnului cu sfinții, dar trebuie să vorbiți mult cu Domnul și cu sfinții, măi fiilor, cu mult mai mult decât vorbiți între voi frate cu frate. Numai așa va căuta inima omului spre binele lui, iar altfel omul așteaptă în zadar pentru el de la Domnul. Acum două mii de ani bătrânul Simeon a trăit viață lungă așteptând semnul cel ceresc, și a primit pe Domnul Prunc în brațe și a văzut cu ochii lui pe Cel aștep-

tat din cer să vină. O, tot așa așteptare să fie și în cei ce sunt popor al cuvântului Meu, că altfel este cel ce așteaptă pe Domnul, altfel decât cei ce nu-L așteaptă și nu-I lucrează așteptarea, căci această așteptare are lucrare mare, fiilor, mare și frumoasă foarte, măi fiilor.

Vă mângâi învățându-vă lucrarea mângâierii și vă spun: țineți aproape cerul de pământ, țineți pe Domnul aproape cu voi în toată vremea, că altfel sunt cei ce lucrează aceasta, altfel decât cei ce nu au pe Domnul cu ei. Iubirea să vă fie lucrarea, și apoi sfiala sfântă, răbdarea cea roditoare de mântuire, bunătatea, vorbirea aleasă, fiilor, și toate întru sfințenia duhului, a sufletului și a trupului, ca niște fii înțelepți, ca fii ai lui Dumnezeu, care se deosebesc cu multul de fiii oamenilor, de cei ce nu caută cu Dumnezeu și după Dumnezeu cu pașii duhului lor.

Nașterea de sus este lucrarea fiilor lui Dumnezeu, și de aceea trebuie să țină ei tot timpul cerul aproape de pământ, aproape de ei și cu ei, și să ia ei din cer, ca unii care cunosc de unde să-și ia hrana și învățătura, iar școala să le fie statul cu Dumnezeu, și statul cu Dumnezeu să le fie școala, ca să învețe mersul pe cale, mersul cu Dumnezeu, căci fiii oamenilor nu au de unde să învețe acest mers, și le trebuie trezire din cer ca să aleagă ei calea, iar calea este Dumnezeu și toate de pe ea pentru om.

Un crâmpei de cuvânt am așezat și azi în carte în zi de praznic împărătesc, și învățați, fiilor, carte și țineți departe de voi tristețile care dau să vă piardă seninul inimii și al privirii și al păcii și al sănătății, măi fiilor.

O, luați din cer mângâieri! Duhul Sfânt Mângâietorul este darul pe Care vi L-am promis ca să vă fie de mângâiere vouă. Luați și puneți peste voi din El, luați din cer, fiilor! Voi să nu fiți ca oamenii și atât. Voi să fiți ca fiii lui Dumnezeu, și tot așa să aveți și viața și fața și gândul și mișcarea și rodul, și fiți ca Dumnezeu, fiilor.

O, feriți-vă tot timpul de asemănarea cu omul și sârguiți-vă să fiți asemenea Mie, măi fiilor. Mă aveți pe Mine model, și nu vă puteți dezvinovăți că nu aveți de unde să învățați ca să fiți ca Dumnezeu. O, nu uitați că Eu, Domnul, n-am judecat, n-am învinuit pentru Mine pe altul, n-am căutat dreptatea Mea, n-am urât, ci am iubit, n-am fost aspru, ci blând am fost, și numai viața am căutat-o pentru toți. Așadar, îndeletniciți-vă până la unul să dați din lucrarea voastră pe cele ale omului vechi și înnoiți-vă zi după zi după modelul Meu, fiilor.

O, măi fiilor, se apropie vremea postului mare, și toți cei ce Mă cunosc și Mă iau din acest cuvânt trebuie să învețe să postească mai întâi de cele ce nu-i aseamănă cu Dumnezeu, și numai apoi să postească de bucate, numai apoi, fiilor, căci cei se apucă să postească de bucate și atât, sunt neștiutori ai vieții de creștin și ai orânduielilor sfinte pentru cei ce sunt creștini.

Privirea Mea, auzul Meu, Duhul Meu vă măsoară mereu, și toate se fac fotografie a celor lucrate de voi. Toate să le sfințiți, ca să fie sfinte toate în voi și din voi, o, și toate mărturisesc ai cui fii sunteți, fiilor.

Acum, pace vouă! Mângâiați pe Domnul cu duhul pocăinței, fiilor.

O, să nu vă părăsească acest duh nicio clipă, fiilor, și să cunoașteți când el v-ar părăsi. Ajutați-vă unul pe altul să rămâneți în duhul pocăinței. Grăiți între voi cu cuvinte de pocăință de la unul la altul și stați în duhul pocăinței și al răbdării sfinte pentru pocăință, iar Eu voi aștepta de la voi rodul iubirii, mereu, mereu acest rod îl voi căuta la voi și îl voi aștepta între voi și de la voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

2/15 februarie 2021

Duminica Vameșului și a Fariseului

Îndemn la sfială sfântă și credință mărturisitoare între frați.

Sunt îmbrăcat în cuvânt, și așa Îmi este lucrarea și statul la lucru în așternutul acesta, din care ies cuvânt și Mă port peste pământ și-Mi las cuvântul din loc în loc ca un semănător care-și lucrează dis-de-dimineață ogorul și așteaptă rodirea seminței, hrănind-o și udând-o și încălzind-o și luminând viața ei, ca să-I aduc Tatălui Meu lucrul cel împărțit să-l lucrez și rodul lui, căci Tatăl așa închinători voiește să aibă, iar Eu Îi sunt credincios în lucrul cel dat să-l lucrez și nu stau din lucru, o, și lucrarea Mea este cuvântul și este el iubirea lui Dumnezeu.

Pace ție, popor învățat de Dumnezeu! O, ce face omul care nu se face cuvânt între el și semenul său, fiilor? Cuvântul Meu este iubirea Mea și împărțirea ei și rodul ei apoi. Ce lucrare de iubire are cel ce nu se face cuvânt ca al lui Dumnezeu între el și fratele său? Ce rod își are seara agonisit în vistieriile cerești cel ce nu-și adună în cer pentru veșnicia lui apoi? Pe pământ își face și își strânge omul de toate în toată viața trupului său, o, și rămâne fără agoniseala lui apoi, că nu-i pentru cer și pentru viața lui în cer apoi. Cuvântul cel din cer și cel pentru cer, atâta lucrare ar fi să-și strângă omul și să rămână cu rodul ei, cu agoniseala ei în cer, cu partea cea bună, care nu se va lua de la el dacă o lucrează pe ea.

O, fiilor, toate cuvintele gurii voastre sunt sau nu sunt rodul cel pentru strânsura care vă așteaptă în cer, și de aceea vin și vă dau ca să vă dați unul altuia din cer, lucrare cerească să vă dăruiți unul altuia, fiilor, că Mie nu-Mi puteți dărui altceva ca să am de la voi și să vă strâng în cer pentru voi, fiindcă nici Eu nu am altă lucrare între voi, ci am cuvântul, fiilor, iar el este iubirea Mea, adevărata iubire cu care Mă dăruiesc, fiilor, și pe care o dau vouă ca între frați, ca între cei din cer, o, și așa țin Eu cerul aproape de pământ, și tot așa v-am învățat și pe voi și v-am spus: țineți cerul aproape de pământ, fiilor, și feriți-vă tot timpul de asemănarea voastră cu omul, dar dați-vă viața și silința pentru asemănarea voastră cu Mine, măi fiilor. Pe cei dintre voi care se fac cuvântul Meu între voi, o, țineți-i în cinste și în dragoste în inimile voastre, căci aceștia sunt cununi de slavă la mesele voastre de dragoste și împart ei ca și Mine iubirea Mea între frați, că altfel cine ar mai putea vedea lucrarea iubirii Mele împărțindu-se între frați?

În ziua aceasta de lucru sfânt și de cuvânt sfânt așez pe masă între voi lucrul Meu cel ceresc așa cum îl așezam între ucenicii Mei acum două mii de ani ca să-i învăț pe ei și să-și ia ei de la Mine felul lor de lucru și înțelesul cel bun de lucrat, și am spus despre doi oameni care s-au dus să se roage înaintea Domnului, un fariseu și un vameș. Înaintea Domnului s-au înfățișat și unul și altul, dar niciunul nu știa despre lucrarea iubirii între cei ce se adună la loc de rugăciune, și fiecare își zicea în sine că se roagă, și zicea fariseul: *«Mulțumesc Ție, Doamne, că nu sunt ca și ceilalți oameni care nu Te iubesc, sau ca și acest vameș, căci eu Îți aduc două zile de post în fiecare săptămână și zeciuială din tot ce câștig»*. Vameșul însă își vedea păcatele și se umilea uitându-se în pământ și lovindu-și pieptul, și cu jale zicea și cerea: *«Ai milă, Doamne, de păcătosul de mine!»*, și era fără de prihană strigarea lui către

cer și se înalță prin smerenia lui către mila lui Dumnezeu.

O, fiilor, cei doi veniți înaintea Domnului nu cunoșteau lucrarea iubirii dintre frați, și așa au venit ei la casa lui Dumnezeu, unul mulțumit de el însuși, iar celălalt cerând mila Mea pentru nevrednicia lui. Să se fi arătat cei doi ca niște frați ai duhului iubirii nu puteau, nu știau ei lucrarea aceasta a iubirii și știau în felul lor să vină înaintea lui Dumnezeu. O, și de aceea am venit la voi cuvânt și am pus veghe și am spus să fie frații deopotrivă unii cu alții când se adună Domnului pentru lucrarea iubirii frățești, pentru cuvântul iubirii, pentru cuvântul rugăciunii, pentru gândire la fel, ca să poată lucra ei iubirea, fiilor.

Stau cu cei din cer și privim lucrul vostru laolaltă și se așează între voi atâtea pilde mari, de la care să învățați voi lucrarea și iubirea dintre frați, fiilor, căci duhul iubirii se scutură de sus în vremea statului vostru împreună și strecoară pe masă tot ce aveți voi de învățat și de lucrat, tot ce trebuie să știți și să lucrați în toată clipa, iar iubirea aceasta trebuie să se facă ea cuvânt de la frate la frate înaintea Domnului, și niciun fel de lucrare să nu întreacă între voi împărțirea cuvântului gurii Mele între frați, căci v-ați unit cu Mine prin acest cuvânt, fiilor, și tot așa și unul lângă altul v-ați unit când M-ați găsit, o, și pe el, cuvântul Meu să-l împărțiți la masa frățească mai mult decât pâinea de pe masă când vă adunați să vă hrăniți cu ea trupurile, iar trupurile voastre să slujească iubirii de Dumnezeu și de frați, o, fiilor.

Se ruga vameșul pentru iertarea multelor lui păcate, și aceasta este o mare învățătură pentru cei ce se dau lui Dumnezeu cu pașii vieții lor, că dacă nu-I spui Domnului cu lacrimi să-ți ierte păcatele care te despart de Domnul faci mai departe păcat, dar iubirea ta de Domnul te scapă de păcat, iar prin păzirea poruncilor îți vei îndrepta calea ta cu Domnul, precum este scris.

Omului îi este mai ușor să biruiască o cetate, mai ușor decât un păcat, o, și de aceea e greu de cel ce se lasă spre păcat, căci păcatul îl biruiește apoi și nu mai vrea și nu mai poate, nu mai vrea fără de păcat, iar Eu, Domnul, în zadar am murit pentru un așa om, și păcatul îl doboară pe om prin neascultare ca și pe Adam în rai, și care nu s-a mai despărțit de păcatul care l-a despărțit pe el de rai, iar durerea Mea e lungă de atunci și până azi și nu-Mi mai trece ea și doare mereu, căci omul alege femeia spre păcat, iar păcatul îi taie frica de Dumnezeu, de Cel ce a zidit omul.

Fiilor, fiilor, îndeletniciți-vă cu lucrarea credinței mărturisitoare, credeți și mărturisiți-Mă, măi fiilor, iar Eu să simt că vă sunt Dumnezeu, să simt de la voi aceasta. O, așa s-a mântuit tâlharul, mărturisindu-Mă s-a mântuit, și a rămas scris ceea ce s-a auzit din gura lui sub poala crucii, că a vorbit și el, și am vorbit și Eu și a rămas vorbirea dintre noi, și mult Mi-a mângâiat el durerea iubirii de pe cruce, căci a vorbit el tâlharului cel batjocoritor de pe cruce și i-a spus: *«Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești în aceeași osândă cu El? El n-a făcut niciun rău, dar nouă ne este meritată răsplata fărădelegilor noastre»*, iar apoi a spus: *«Doamne, amintește-Ți de mine când vei veni întru împărăția Ta!»*, și i-am spus lui apoi: *«Azi, chiar azi tu vei fi cu Mine în rai»*.

Fiilor, fiilor, acest tâlhar și-a mărturisit credința și s-a mântuit. La fel și vameșul care M-a mărturisit că sunt Dumnezeul Cel milos pentru cei păcătoși. O, și așa să faceți și voi, fiilor, să Mă mărturisiți ca și aceștia și să credeți mărturisindu-Mă și umilindu-vă, că mare mântuire aduce mărturisirea lui Dumnezeu în vremi de necredință pe pământ, și crește rodul credinței și crește iubirea de Dumnezeu între cei ce se aleg de partea Mea când totul piere sub povara păcatelor de pe pământ.

O, fiilor, simțirea cea leneșă, nelucrătoare a celor ce se vor pe cale cu Mine, aceasta slăbește cu multul lucrarea credinței, ba poate să-l cadă din credință pe om, o, și de aceea trebuie întețită cunoștința de Dumnezeu și setea de iubire apoi pentru Domnul cu mare căutare și dor, căci fără lucru nimeni nu câștigă nimic, o, și nimic nu se capătă degeaba, și iată, trebuie să greșească omul tot mai puțin, iar gândirea smerită, purtarea și cuvintele gurii îl aduc pe om să greșească mult mai puțin față de Dumnezeu și de semeni și de el însuși, și îl ajută să fie mai curat cu inima și cu mintea, cu purtarea și cu lucrarea, cu cuvântul gurii, fiilor, și mult mai smerit, cu mai multă pace în suflet, cu simțire a trăirii pentru Domnul, cu senin în inimă și pe față și pe toate trăsăturile lui, o, și pleacă atunci de la el simțirea cea leneșă, cea nelucrătoare, și vine în loc duhul credinței mărturisitoare, care îl poate aduce pe om la darul cel de sus al mântuirii lui.

Așadar, iubirea când este ea, se face cuvânt între frați și este și se mărturisește, căci această lucrare de cuvânt este facerea omului nou, a celui ce se sfiește ca vameșul înaintea lui Dumnezeu și ca tâlharul care Mi-a recunoscut împărăția și venirea Mea cu ea, și așa a mărturisit el pentru Mine, și cu credință a mărturisit.

O, fiilor, căutați învățătura Mea cea pentru sfiala cea sfântă, ca să văd apoi la voi și între voi lucrarea ei între frate și frate, căci sfiala se dovedește prin cuvinte dacă ea este sau nu este, și vameșul a fost sfios înaintea lui Dumnezeu prin cuvântul mărturisirii sale, iar fariseul n-a fost sfios nici față de Dumnezeu, nici față de om, și această lucrare a sfielii sfinte să vă fie vouă lecție de învățat, mereu pe masă lecție de zi cu zi, fiilor, mereu prin lucrarea ei dovedită între frați, că Eu stau cu cei din cer și privim lucrul vostru laolaltă ca să țineți cerul aproape de pământ, măi fiilor. Iar voi privegheați și stați sub duhul învățăturii sfinte și luați din el mereu, mereu peste purtarea voastră, o, și așa Mă veți mângâia, și așa veți fi mărturisitori învățăturii coborâte peste voi din cer, ca să fiți voi împărăția Mea, plăcuții Mei, iar la voi să se găsească povețele Mele, fiilor.

O, și puneți pe cale cuvântul Meu ca să meargă el spre lucrarea lui, căci Eu, Domnul, le grăiesc celor ce-și fac vreme să Mă asculte, și, iarăși, Eu îi ascult pe cei ce-și fac vreme să-Mi vorbească, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 februarie 2021

Duminica Fiului Risipitor

Învățătură pentru pocăință și împotriva păcatului cârtirii. Îndemn la stat sub veghe.

Mi-e dor, mereu Mi-e dor să deschid cerurile deasupra cetății cuvântului Meu și să-Mi deschid gura și să-Mi las cuvântul să curgă peste cetate ca să fie așezat în cartea sa și să mărturisească el lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ în acest timp, o, că Mi-am făcut cetate pe pământ și Mi-am așezat în ea străjeri de veghe să-Mi primească ei glasul venirii Mele cuvânt peste pământ și să-l pună pe cale și să meargă cuvântul Meu de la margini la margini și să poată afla cei de pe pământ cuvântul lui Dumnezeu din vremea aceasta, că Eu, Domnul, în toată vremea am lucrat pe pământ cu cei ridicați de Mine la lucrul Meu din fiecare vreme, dar ca și azi, ca și acum cu o mânuță de popor n-am mai

lucrat alte dăți, fiindcă acum se împlinește venirea Mea cu sfinții, și cu glasul Meu grăiesc de deasupra, că am de înnoit totul, totul, precum este scris de înnoirea lumii, și toate se lucrează prin cuvânt ca la facerea pe care am încheiat-o cu facerea omului, după care am dat să Mă odihnesc și să pecetluiesc ceea ce am lucrat și am așezat să fie.

Pace vouă, străjeri din cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ și pentru mersul cetății și al lucrului din ea! O, fiilor, cei ce se hrănesc cu slava cuvântului Meu de peste această cetate nu tresar înaintea acestei taine mari când li se împarte de aici cuvântul Meu de hrană a lor, de pus în lucru peste viața lor cu Dumnezeu. Ar fi să-i cuprindă pe ei fiorul iubirii de Dumnezeu și al slavei lui Dumnezeu, ascunse în cuvântul Meu de peste cetate, fiilor. Plata credinței lor ar fi să fie mai mare, mai multă decât a acelora din vremea Mea pe pământ cât am stat între oameni cu trupul Meu cel luat din pântecele cel fecioresc al mamei Mele Fecioara, și ar fi să nu mai fie ei pământești, ci să fie duhovnicești și cerești apoi toți cei care iau din gura Mea cuvântul Meu cel de azi cu voi, o, dar pământul apasă peste ei, căci trupul cere prea mult, prea multe, la fel și firea cea omenească, mult căzută ea din vrednicia pe care o pusese Dumnezeu peste om la zidirea lui, căci omul s-a priceput să se îngâmfe, să se creadă în stare el, să treacă peste Dumnezeu, Făcătorul a toate și al omului apoi, iar îngâmfarea omului s-a făcut apoi căderea lui din Dumnezeu și din casa raiului, și iată, are omul de ce să stea tot timpul îndurerat de pocăință, că are el nevoie de iertare în toată vremea zilelor lui pe pământ, căci firea și trupul firii îl trag mereu în jos, iar în sus nu mai are ce trimite ca să aibă strânsură la Dumnezeu, o, și măcar pocăință cu umilință multă ar fi să aducă omul înaintea Mea, și de la duhul umilinței să simtă el nevoia de Dumnezeu, să aibă Dumnezeu omul, să nu stea fără Dumnezeu peste viața lui, o, dar știe el cum vine aceasta, știe cum să nu stea omul fără Dumnezeu pe pământ?

O, știu Eu aceasta, am Eu această lucrare peste pământ cu omul și pentru om, și de șapte mii de ani lucrez și veghez viața cea căzută din rai a omului neiubitor de Dumnezeu și neascultător de cuvântul lui Dumnezeu de peste el, căci omul își ia viața de sub ocrotirea lui Dumnezeu și și-o face el după cum îl îndeamnă duhul satanei, duhul cel pătruns în rai ca să-l îndemne pe om să nu asculte de Dumnezeu, ba să și iasă pentru voia de sine de sub voia lui Dumnezeu și să-și ducă așa zilele vieții lui pe pământ, iar aceasta se întâmplă pentru că așa a pățit omul prin neascultarea lui de Dumnezeu, de Făcătorul a toate și al omului apoi.

Se citește în duminica aceasta în biserici învățătura Mea cea despre tatăl cel cu doi fii, părăsit fiind el de fiul cel mai mic, care și-a împins tatăl să socotească și să facă împărțirea moștenirii și să-i dea partea lui de moștenire, căci el nu mai voia să stea cu tatăl său, și voia departe să se ducă și să-și poarte viața spre plăceri păcătoase, ieșite din iad în calea oamenilor pe pământ ca să-i ademenească pe ei spre despărțirea de Dumnezeu ca și pe Adam în rai, care a primit din partea satanei îndemn să nu stea supus lui Dumnezeu, ci să-și facă voia sa și să se unească cu femeia sa, spre despărțirea lor de Dumnezeu.

O, așa e cu omul, se desparte de Dumnezeu pentru voia sa însăși. El nu știe altfel pentru viața sa, decât ceea ce a făcut omul de la începutul lui, și am lăsat scris acum două mii de ani cărarea lui înapoi spre Domnul.

Un om avea doi fii, iar cel mai mic și-a cerut partea lui de moștenire și s-a dus departe, dar Domnul a vegheat și a adus lipsă mare peste cel pribeag și a trimis foamete mare peste ținutul în care el și-a irosit în plăceri zilele vieții, iar străinii ținutului n-au întins mâna să-l ajute, să-i ostoaie foamea și lipsurile de toate cele spre îngrijirea vieții, o, și s-a umilit și s-a gândit el la tatăl său și a hotărât să meargă înapoi și să-i ceară tatălui lucrul de argat pentru pâinea cea spre ființă și atunci tatăl a simțit inima și întoarcerea fiului risipit în plăceri și s-a umplut de duioșie și de dorul lui și a stat în așteptarea lui, ținându-i calea ca să-i iasă în întâmpinare și să-i dea curaj să se apropie spre mila tatălui său, care simțise durerea și pocăința fiului său pribeag și îndurerat de fapta lui, de despărțirea lui de tatăl său, care la venirea lui de prin străini i-a făcut primirea și îmbrățișarea și i-a dat veșmântul cel de fiu și încălțămintea, și apoi masă pusă cu vițelul cel îngrășat și petrecerea cea de bucurie și de joc în cinstea întoarcerii lui la tatăl său.

Fiul cel mare, însă, nu s-a bucurat de fratele lui că s-a întors, ba, mai rău, s-a ridicat cu judecată asupra tatălui său și s-a umplut de răutate, de cuvinte cu pretenție și cu cârtire în ele și a spus când tatăl a dat să-l îmbie să intre în sala bucuriei întoarcerii fratelui său mort și înviat prin pocăință la tatăl său pentru iertare și pentru slujire de argat, și a spus el tatălui său cu mânie: *«Eu îți slujesc ca rob de atâția ani stând sub ascultare, dar mie nu mi-ai dat un ied măcar ca să mă veselesc cu prietenii mei. Când însă a venit acesta, care ți-a mâncat averea cu desfrânatele, iată, ai tăiat vițelul cel îngrășat»*.

O, n-a ascultat fiul cel mare pe tatăl său, care îl ruga să intre la petrecere, chiar dacă tatăl său i-a spus că toate sunt ale lui din averea tatălui, și că trebuia bucuria făcută la întoarcerea celui pribeag, și care s-a apropiat cu pocăință la Dumnezeu și la tatăl său pentru slujire de argat.

O, fiilor, se face bucurie mare în cer pentru cel ce se pocăiește și se întoarce de la păcat spre Dumnezeu. Dar pentru cel ce cârtește la întoarcerea celui greșit, o, ce este cârtirea aceasta? Ce este acest păcat al cârtirii? Este scris în Scripturi pedeapsa cea pentru cârtire a poporului, și trebuie cunoștința cea din Scripturi s-o aibă cei ce vor să-L cunoască pe Dumnezeu și lucrările Sale, căci scris este: *«Mă îndur de cine voiesc»*. O, aceasta este dreptatea lui Dumnezeu, nu cum o înțelege omul de rând, care vrea dreptate și care nu știe că n-are merite și că este greșit pentru toate cele urâte ale vieții sale.

O, nu dreptatea pe care o cauți, ci pocăință îți trebuie, omule, și nu cârtire să ridici, căci Eu, Domnul, Mă îndur de cine voiesc, de cine se pocăiește de păcatele sale Mă îndur.

Să se cerceteze pe sine tot sufletul care ia cuvântul Meu de la izvorul de aici, o, să se cerceteze dacă nu cumva dă să facă păcatul cârtirii, al nemulțumirii, al neascultării, al îngâmfării, căci fiul cel mare muncea cu mâna sa la curtea tatălui său cel cu doi fii și tot muncea mereu, dar apropiere de tatăl său și dragoste și grăire între ei nu avea, nu căuta, nu grăia cu tatăl său sufletește, și căuta doar cu munca mâinilor, cu cele pământești ale cetății lor, o, și era rece, era aspru, era fără dragoste de tatăl său, chiar dacă muncea și purta grijile cetății.

Nu s-a mai scris despre acest fiu mai mult, dar păcatul cârtirii, este scris în Scripturi despre acest păcat, o, și să se ferească de acest păcat toți fiii și fiicele poporului cuvântului Meu, să se ferească și cu inima și cu mintea și cu gura, căci judecata cea pentru toate este la Dumnezeu și la veghea Lui peste toate și peste toți, și nu este a omului judecata lucrurilor, ci este la Dumnezeu aceasta.

O, e bună pocăința, nu îndreptățirea, nu dezvinovățirea, nu răceala de suflet prin acestea, nu nemulțumirea, nu neascultarea, o, nu, că iată, pocăința le biruie pe toate cele rele,

și are trecere spre Domnul cel ce se pocăiește, dar duhul pocăinței și lucrările lui trebuie bine pătrunse, trebuie umilință mare și multă să stea peste creștin pentru această lucrare care sfințește omul, și trebuie apoi lepădarea de faptele moarte, ca să se cheme pocăință pocăința omului pătruns de acest duh al iubirii de Dumnezeu în om, și cu el, cu iubirea aceasta să-și lucreze omul pocăința sa, căci tot omul este păcătos și este departe, departe de vederea celor nevăzute ale Domnului și ale omului, o, și mult mai mult au animalele și păsările, căci Valaam era văzător al celor nevăzute și era prooroc, dar n-a văzut cum vedea asina cu care el se purta, căci ea vedea pe îngerul Domnului stând în față ca să nu meargă Valaam să blesteme poporul Israel, și iată, omul nu vede îngerii, dar animalele și păsările îi văd, că așa le-a fost dat, fiindcă ele nu se îngâmfă ca omul, care dacă ar vedea pe cele ce nu se văd ale lui Dumnezeu și ale omului ar face ca Adam, care s-a trufit în rai, și n-a mai făcut el apoi pocăință pentru acest păcat, și a căzut apoi de la Dumnezeu pentru păcatul acesta, din care au ieșit alte păcate tot mereu apoi.

O, fiilor, numai Dumnezeu are a judeca lucrurile și stările toate, căci Domnul este Cel ce vede, și nimic nu-I este Lui ascuns. Iar omul trebuie să se umilească tot mereu și să iubească fără de fățărnicie și fără de cârtire, și numai atât e partea lui cea pentru iubirea de Dumnezeu și de frați, dacă se alege el de bunăvoie pentru Dumnezeu cu viața lui, și apoi să dovedească el aceasta.

Iubirea Mea pentru mersul Meu cu voi Mă ține mereu la veghe peste voi și peste purtarea voastră, fiilor care aveți peste voi cuvântul Meu de învățătură și de hrană, o, și Mă uit cât sfat primiți mereu, cât de amănunțit se desfac toate cele care s-ar vrea încurcate ca să-și facă satana stat cu lucrul său peste lucrul Meu cu voi. Iar voi să prețuiți să stați sub veghe, fiilor, căci un ochi duhovnicesc surprinde totul, și nu rămâne nimic prea mic și neobservat, căci ochiul duhovnicesc mărește și se uită bine la fapta care se vrea trecută cu vederea ca să pară că nu este nicio primejdie, dar toate par neînsemnate omului care nu are lucrarea veghii sfinte, numai că duhul lui satana face din mic mare apoi, iar pedeapsa cârtirii e dureroasă, fiindcă lucrarea cârtirii lucrează prin ea durerea ei, și altceva mai bun nu aduce cârtirea, o, dar cine este cel ce înțelege cu adâncime rodul bun sau rău al vieții omului și al faptelor lui?

Acum, fiilor, trimiteți spre lecție sfântă cuvântul Meu cel de azi spre cei ce caută la voi venirea Mea cuvânt pe pământ pentru lucrarea omului cel nou al celor ce se nasc din cer, de sus, la glasul acestui cuvânt, care cheamă omul la înviere, la înnoire, la pocăință, fiilor.

Lucrați și voi, o, lucrați și voi mereu, și nimic să nu rămână necercetat, ca nu cumva satana să poată și el, ci numai Duhul Meu Cel ascuțit și viu mereu, numai El să stea între voi și să țină pe masă duhul pocăinței și al roadelor ei, căci fără roade de pocăință nu este înviere, fiilor, nu este mântuire, nu este biruința lui Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 februarie 2021

Duminica Înfricoșatei Judecăți

Venirea Domnului cuvânt întărește scaunul judecății faptelor. Cum trebuie lucrate pomenile pentru adormiți. Lucrarea veghii în cetate.

Mare bucurie Îmi este venirea Mea cuvânt pe pământ, mare bucurie că am la cine să vin, că am cui să-i grăiesc și să Mă fac carte pe pământ și să fie scris pe ea numele Meu cel de azi: Cuvântul lui Dumnezeu!

Mare mângâiere și bucurie am cu tot cerul pentru credința cu care-Mi deschide și Mă primește un popor creștin în vremea aceasta de necredință, de întuneric mare pe pământ!

Nu este un mai mare întuneric pe pământ ca și necredința și ca și lepădarea de credință, ca și despărțirea de Dumnezeu a celor ce stau în numele lui Dumnezeu pe scaune de biserică a lui Iisus Hristos, și care nu păstoresc pe cei ce cred și așteaptă de la Dumnezeu ajutor cu nădejde în vremi de strâmtorare, și care-și iau plata neiubirii lor de Dumnezeu, pentru care turma creștină e lăsată pradă tâlharilor de suflet.

Cu mare bucurie Mă hrăniți voi, cei ce-Mi deschideți când grăiesc de deasupra și-Mi scrieți și-Mi împărțiți cuvântul și-Mi dați putere și cale ca să vin pe pământ cuvânt ca să împlinesc Scripturile venirii Mele cu sfinții în zeci de mii și să-Mi fac cale zilei slavei Mele, căci trebuie pregătită această zi, și nu pot nimic să împlinesc până ce mai întâi nu vestesc prin cuvânt, și niciodată n-am lucrat altfel pentru împlinirile cele de la Dumnezeu între cer și pământ, și iată, mai întâi vestesc, și numai apoi împlinesc.

Se cutremură cei din cer de necredința de pe pământ, de prigonirea Mea și a împărăției Mele între oameni, o, dar n-a fost să fie prigoană pentru credință și să nu crească și mai mult credința și căutarea după Dumnezeu a oamenilor, căci duhul din om tânjește după ajutor de la Dumnezeu, chiar dacă omul nu pricepe aceasta cu mintea sa, dar duhul îi suspină și așteaptă cu nădejde și ține aproape cerul de pământ și cheamă pe Domnul să vină cu izbăvirea și cu judecata celor ce Îl prigonesc pe El pentru ca să stea ei mari peste oameni, peste pământ, ba și peste cer să stea mari. O, dar Eu, Domnul, sunt Cel ce am cuvânt, nu omul este, nu necredința, nu satana cel fără de astâmpăr prin slugile lui ca să-și țină stăpânirea cu dinții, cu toată puterea cea vrăjmașă puterii lui Dumnezeu Biruitorul, și iată, Eu sunt Cel ce biruiește și vine cuvânt pe pământ și-Și întărește împărăția și scaunul judecății faptelor, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa, precum este scris.

Acum, pace vouă, celor ce-Mi dați cale și putere să vin pe pământ cuvânt, fiilor! Vă întăresc credința Eu Însumi. Vă dau din Mine ca să aveți, ca să Mă aveți și ca să lucrați înviere, așa cum Eu am lucrat pe pământ, fiilor.

V-am pregătit pentru lucrarea învierii morților, și mai ales pentru învierea celor adormiți, măi fiilor, căci ei sunt cei ce așteaptă pe Domnul, iar cei morți prin păcatele lor și treji cu trupul, aceia nu așteaptă pe Domnul și nu-L doresc, decât dacă le-ar face după plăcerea lor, și trebuie să le împărțim și lor cuvântul lui Dumnezeu, că poate, poate și din ei ar prinde frică de Domnul și de judecata faptelor lor și s-ar trezi să-și lucreze pocăința și iertarea cea de la Dumnezeu și calea crucii apoi.

O, fiilor, în ziua ce a trecut v-am șoptit din zori și v-am rostit povață proaspătă, căci voi v-ați gătit și v-ați pregătit pentru masa de pomenire a celor adormiți, pomeniți la voi, și pentru împărțirea pomenii pe la casele creștinilor credincioși cuvântului Meu sosit la voi de hrană pentru sufletul creștin, o, și v-am învățat cum să faceți împărțirea pomenii pentru ei, și v-am spus că dragă Mi-a fost și-Mi este vatra Moldovei, unde s-au păstrat rânduielile creștinești pentru vii și pentru adormiți, și unde s-au scris povestiri sfinte și pilde de urmat și de povestit, și că pe acest meleag gospodarii își spală de cu seară podelele și-și mătură prispele și ogrăzile pentru ca să fie dimineața pregătiți să primească pe cei ce le aduc pomeni pentru cei adormiți, că vin creștinii vecini cu hrană caldă, cu mă-

măliguță, cu pilaf, cu varză, cu colăcei rumeniți, cu bucate pline de dragoste pentru cei adormiți ai neamului lor, și pun ștergar de in pe podea sau pe prispă sau pe pământul mai curat al ogrăzii, și pe ștergar așează pomana și cănuța cu apă sau cu vin, aplecându-se ca la închinăciune până la pământul care se face masă de împărțit bucate și, tămâind pomana și stropind-o cu aghiasmă, cheamă gazda să se aplece în genunchi și să primească și să spună bogdaproste. Dacă e vreme cu ploaie se pune ștergarul pe podea în casă, iar dacă e uscat și soare așează pe prispă ștergarul sau pe pământ curat și se împarte pentru cei adormiți și se dă lumânare aprinsă la toți cei din casă.

După ce casele primesc pomana se pleacă la biserică cu coșuri de colăcei, cu colivă și cu mere, cu grijă mare pentru pregătirea aceasta, o, și se face bucurie și înviere în lumea celor adormiți, care așteaptă, iar această așteptare o știu cei ce sunt în viață și se pregătesc să-i întâmpine pe cei dragi ai lor, care așteaptă.

Satele poveștelor sfinte ale Moldovei, limba cea sfântă a lor, obiceiurile frumoase pentru cer, pioșenia cu care se lucrează acestea aduc înaintea Mea acest meleag drag, și lucrul Meu cu voi e frumos, fiilor, iar voi trebuie să fiți frumoșii cei pentru lucrul cel frumos.

O, cât de pașnici, cât de blajini și de plini de iubire și de blândețe din cer trebuie să fie cei ce gătesc masă și pomană pentru cei adormiți, care așteaptă tot timpul pentru ei! O, cât de calzi la inimă și la cuvânt tot timpul trebuie să fie cei ce gătesc bucatele și bucuria și pomenirea celor care trec treaptă cu treaptă până la sala de nuntă a Mirelui Hristos, în cerești locașuri ale Tatălui! Iată de ce trebuie în toată vremea să fiți ca îngerii, ca sfinții, cu purtare dulce și sfântă, ca să puteți trimite spre ei bucurii și pomeni, fiilor! Iată de ce te îndemn să fii ceresc mereu și cald mereu, măi creștine, măi!

O, fiilor, v-am povățuit, iar voi ați împlinit așa, și a avut între voi cine să-și amintească datina cea din Moldova și să împărțiți așa pentru cei adormiți, o, și s-a făcut bucurie cu trăire și au fost uimiți creștinii care au primit de aici de la voi pomană pentru cei adormiți, care așteaptă de la voi de aici, de unde Eu lucrez cu voi pomenirea lor, și apoi înviere, măi fiilor.

E zi de duminică, fiilor, și se citește în biserici evanghelia Mea cea despre ziua venirii Mele cu judecata făpturii și a faptelor. Lucrarea Mea cu voi este slava Mea, venirea Mea cu sfinții și cu îngerii, și e scaunul Meu de domnie, în fața căruia stau vrând-nevrând, știind sau neștiind stau toate neamurile adunate, iar Eu despart pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre ca să pun oile la dreapta, iar caprele la stânga Mea, precum este scris, și să le dăruiesc moștenirea împărăției gătită de la întemeierea lumii pentru oile Mele, iar caprelor să le dau după faptă ceea ce și-au lucrat spre pedeapsa lor cea veșnică.

O, fiilor, caprele sunt neastâmpărate, se cațără și rup frunzele și lăstarii copăceilor și sar și țopăie, caută peste tot și ascultă cu greu de păzitor, umblă cu capul pe sus și n-au blândețe. Oile însă, sunt blajine, privesc spre pământ și pasc cuminți, ascultă de ciobani, nu se răzvrătesc, rabdă îndelung când sunt neputincioase, se lasă spre jertfă fără de împotrivire și seamănă cu Păstorul Care-Și pune viața pentru ele. Iată, faptele vorbesc, și de aceea învăț Eu mereu pe cei ce și-au ales să facă parte din fiii poporului cuvântului Meu cel de azi și să asculte de el ca de un păstor care-și pune viața pentru oi, și să învețe că oile sunt oi, iar caprele sunt capre, și să aibă grijă ce fac cu mersul lor pe calea lor cu Domnul.

Când creștinul crește mare nu mai este mic, e mare apoi, e mare mereu, nu mai poate să fie mic cel ce se face mare, căci ca să fii mic îți trebuie înțelepciune înaltă, nu ca a unui om de rând, care înțelege puțin și puține, o, și urât se face cel ce se dă mare și se crede mai mare! Iată, voi sunteți și stați micuți, și nu puteți nimic înaintea omului care stă mare, nu puteți nici din partea Mea să stați și să fiți primiți de la Mine în mintea omului care s-a învățat să stea și să fie mare, mare peste el, o, și nu oricum mare, ci și obraznic de mare, fiilor. Dar voi să stați mici și să vă trageți din fața celor ce nu știu de unde să vă ia pe voi când vă dau Eu să lucrați, căci Dumnezeu măsoară totul și tot timpul, iar omului nu-i ies tot la fel socotelile, căci omul este om și atât, și așa s-a învățat să fie, să măsoare el, să măsoare și el, să se lupte apoi cu oricine ar vedea lucrările lui din afară, fiindcă omul însuși își este partinic, își ține parte sieși, și de aceea nu-l poate face Dumnezeu pe om după chipul și asemănarea Sa, după măsura cu care măsoară Dumnezeu, fiilor.

Omul face mereu păcate pentru că nu-I încredințează lui Dumnezeu mintea sa și și-o ține el sub stăpânirea lui, iar el este om și atât. Iar acum, iată, vine vremea postului mare, și e mereu de învățat pentru această lucrare a postului de cele rele și de cele pentru trup, şi ca să aibă și sufletul parte de cele pentru el în om.

O, fiilor, dacă straja nu face lucrarea veghii, dacă nu priveghează în cetate, dacă nu poate să facă lucrarea ei de strajă, aduce satana de-ale lui, și apoi aduce mutenie, iar cel mut nu mai este cel curat, e ascuns cel mut de cel ce veghează cetatea, se dezvinovățește, se nemulțumește, se îndreptățește, caută vină celor ce îi arată neveghea pentru cel veghetor și pentru cetate.

O, dacă cei dintr-o cetate nu grăiesc tot timpul între ei toate ale cetății, bune și rele, e pentru că nu vor aceasta, și dacă nu vor, o, nu sunt ei de partea celor ce veghează cetatea, ci sunt potrivnici, mai ales când dovedesc aceasta prin purtare. Cine este împotriva strajei nu este cu straja, o, și așa a fost mereu în turma bisericii Mele, și este suferință în turmă prin cei ce nu stau sub veghe și nu veghează straja cetății și nu veghează cu straja cetatea.

Dezvinovățirea este păcat, este duhul trufiei, căci cel ce se îndreptățește prin cuvinte împinge sub vină pe aproapele său și crede că el scapă de vină și iese deasupra, o, dar n-a fost niciodată să-și capete biruința cei care fac aceasta înaintea lui Dumnezeu, și, din contra, rămân rușinați, căci Domnul lucrează iubire, iertare, mângâiere, duhul frăției, cuvânt dulce, duh blând, fiilor.

Toate medicamentele pentru mântuire sunt de mare preț dacă omul știe să asculte și să le primească la vreme, că ele merg și răspund greu, pentru că omul înăuntrul lui nu este umilit, e tot nemulțumit, chiar dacă în afara lui dă să arate că e altfel și că e tot așa și înăuntrul lui. Dar dacă tu nu veghezi cu străjerul de peste cetate, şi de peste tine pentru viața ta și a cetății, tu nu ai inima curată, tu faci de capul tău multe și de toate și n-ai grijă împotriva lui satana ca să nu-și aibă el loc peste cetate, ba faci și pe placul lui și te ascunzi ca și el, faci ca tine, nu asculți de Dumnezeu, lucrezi fără sfat obștesc, nu-ți place unitatea duhului pentru că ai părerile tale, iar dacă faci așa nu ești de ajutor lui Dumnezeu, ci primejdie ești, și faci încordări în cer și pe pământ cu firea ta.

Dacă în cetățile în care sunt creștini ai cuvântului Meu fac greșeli cei ce iau de la Mine cuvânt de viață, o, aceștia nu

greșesc unii față de alții, ci față de Dumnezeu și de această lucrare de cuvânt călcat peste el.

Așadar, lucrăm îndreptare pentru purtarea cea creștinească, și așa să se înceapă vremea postului mare, cu veghe și cu strajă peste tine și peste cetate, fiule creștin al lucrării cuvântului Meu, o, și să înveți mereu ce este postul cel cu putere și cu biruință, căci se postește de toate cele rele, necreștinești, și se înmulțește dragostea de Domnul, de poruncile vieții, și iată, aveți izvor de învățătură pentru faptele cele de-a dreapta Mea, fiilor, iar firea caprelor să nu se pomenească la cei care se dau lui Dumnezeu pentru mântuirea lor, și bine este să strălucească tot timpul învățătura și lucrarea mântuirii și să fiți voi mici ca să învățați mereu, căci cei ce cresc mari nu mai învață, iar voi sunteți toți pomeniți înaintea Domnului în fiecare zi aici, în cetatea cuvântului Meu, pentru iertare și pentru mântuire, fiilor.

O, fiți cei mici, și învățați, fiilor! Luați din povața Mea și stați sub ea cu ascultare, măi fiilor! Fiți blânzi și smeriți cu inima ca și Păstorul vostru! Fiți fiii zilei Mele, ai venirii Mele, și să vadă satana și să se rușineze și să nu mai aibă ce să ia și pentru el!

Și pace vouă acum! Am povățuit poporul ca Păstor al lor. Toți să ia și să împlinească așa.

Pace vouă în zi de duminică, fiilor! Voiesc în fiecare zi de la voi, voiesc să fiți voi odihna Mea, ziua Mea de odihnă să-Mi fiți voi, o, fiilor, mângâiere să-Mi fiți voi, iar Eu să vă dau vouă mângâierea Mea, mereu, mereu să vă dau, o, fiilor! Amin, amin, amin.

22 februarie/7 martie 2021

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Domnul va birui pe satana cu nașterea din nou a lumii. Care sunt relele cele de la satana? Chemarea la sfințenie.

Cu duh blând și cu blând cuvânt Mă așez în ziua aceasta în cartea cuvântului Meu ca să-i păstoresc pe cei ce stau sub glasul Meu de Păstor din cer, că de pe pământ nu-Mi mai păstorește nimeni turma Mea așa cum Eu Mi-o păstoresc și-i dau din cer, și Mă fac carte de cuvânt sfânt ca să Mă aibă pe masa lor cei ce M-au aflat cuvânt pe pământ, o, și cu blândețe grăiesc, ca să-i învăț să lucreze ca Mine și cei ce iau cuvântul Meu de la izvorul Meu de aici, că am cetatea Mea pe pământ, aici, și am tron de cuvânt în ea și păstoresc de pe el, așa cum Tatăl Mă trimite să împlinesc voia Sa pe pământ, o, și nu stă Dumnezeu din lucrul Său nicio clipă, și este la veghe mereu, și este de grăit peste pământ în acest timp, când duhul de satană se crede biruitor și stăpânitor, și lucrează orbește ca să stăpânească el tot și peste tot.

O, dar nu uita, satano, nu uita că este Dumnezeu împotriva ta de șapte mii de ani, și că El biruiește, nu tu, iar tu îți vei primi partea cea scrisă de Dumnezeu în Scripturi prin servii Săi umbriți de Duhul Sfânt, și vei fi biruit prin Cuvântul lui Dumnezeu, că așa este scris, iar Eu, Domnul, repar în urma ta tot ce tu Mi-ai stricat cu răutatea ta de satană, că tu ești răutatea care urăște pe Dumnezeu și pe oameni, iar satana este numele răului, este răul care l-a îndemnat pe om să asculte de rău, ca să piardă omul binele său cel de la Dumnezeu. Dar vin Eu, și am în lucrul Meu nașterea din nou a lumii, și totul va fi iar, și va fi nou, iar tu te vei sfârși și nu vei mai fi, că nu va mai fi răul, ci numai binele lui Dumnezeu va fi și tot lucrul Său ceresc, toată slava Sa cea de la început și de la sfârșit de timp, și va rămâne numai începutul cel nou și bucuria lui și moștenitorii lui, care au biruit prin sângele Mielului, așa cum este scris.

Te păstoresc, popor hrănit din cer, prin glasul Meu de Păstor, și te îndemn să fii blând și smerit cu inima, cu purtarea și cu cuvântul inimii și al gurii tale, așa cum Eu sunt și lucrez între Mine și tine, căci satana îl îndeamnă pe tot omul să facă răul, să se poarte omul ca satana, iar Eu vin din cer pe pământ cuvânt blând ca să vadă omul cum lucrează Dumnezeu și să facă și el binele și pe Dumnezeu, căci cel ce face răul îl face pe satana, o, și trebuie stricat de tot lucrul lui satana, și asta face Cuvântul lui Dumnezeu, și așa să faci și tu prin cuvântul Meu de peste tine, măi poporul Meu, că iată ce parte mare ai tu de binele din cer, care vine cu Mine la tine cuvânt pe pământ ca să înceapă înnoirea și împărăția lui Dumnezeu cu oamenii, o, și lucrez dumnezeiește, lucrez binele lui Dumnezeu pe pământ, și am în slujire oștiri cerești, care împlinesc cuvântul Meu cu mare taină, până la descoperirea cea mare a slavei Domnului, care va cuprinde cerul și pământul, și totul va fi nou, căci așa este scris.

Acum, poporul Meu, tu, și toți cei ce iau de pe cale cuvântul Meu, care merge din loc în loc peste pământ, acum lucrez peste tine lecție sfântă pentru asemănarea cu Mine a celor ce ascultă de Dumnezeu.

Duh blând și smerit să lucreze inima celui ce alege să semene cu Dumnezeu, și nu cu satana, care îl învață pe om să fie aspru și neaplecat, rece la cuvânt și lipsit de umilință, trufaș și judecător față de semenii săi, și spun acestea ca să se știe bine lucrarea lui satana prin omul care îi face voia. O, dacă omul nu știe îi spun Eu, Domnul, îi spun ca să știe și ca să vadă apoi de care parte lucrează, și să aleagă după ce știe de la Dumnezeu binele și răul, pe cele ale Domnului și pe cele ale lui satana.

Fiilor, fiilor, neamul creștinesc de pe pământ se uită în calendarul creștin și citește pe el că începând cu ziua de mâine va fi vreme de post de bucate de tot felul și va fi dezlegare doar de hrana de rai, fructe și legume, semințe și pâine și apă, așa cum Dumnezeu a împărțit la început hrana cu care omul să se hrănească pe pământ, numai că omul a greșit lui Dumnezeu, iar apoi a poftit, și apoi a mâncat vietăți, trupuri cu duh de viață în ele, și au putut apoi și vietățile să facă tot ca omul.

O, fiilor, împărăția cerurilor nu este mâncare și băutură, o, și nu știe omul s-o caute, s-o zidească, s-o aibă de partea lui ca viață pe pământ. S-a împărțit în două neamul oamenilor încă de la început. Neascultarea cea din rai a omului l-a adus la căderea lui din rai, după ce a luat din pomul pus deoparte ca să nu ia din el omul, ci din ceilalți să ia, o, și dacă a luat, iată, a luat omul în el binele și răul, și au născut doi fii bărbatul și femeia, și unul a fost bun, și celălalt a fost rău, iar cel rău l-a ucis pe cel bun, pe fratele său, și a fost aceasta lucrarea lui satana, căci omul L-a părăsit pe Dumnezeu și a luat de la satana îndemnul cel rău.

Fiilor, fiilor, omul care ia îndemn de la satana Îl părăsește pe Dumnezeu și îl slujește pe satana și alege să facă răul, nu binele cel de la Dumnezeu. O, fiilor, învățați și iar învățați să postiți post desăvârșit de cele de la satana. Care sunt cele de la satana? Sunt cele care nu seamănă cu Dumnezeu. Eu sunt blând și smerit cu inima și voiesc sfințirea omului, și acestea sunt cele de la Dumnezeu pentru om. Când omul nu este ca Dumnezeu, blând și smerit cu inima, nu are umilința Mea în el, e aspru la cuvânt, e nemulțumit, e supărăcios, e cârtitor, e pretențios, e mincinos, e judecător, e plin de dorințe de sine tot timpul, e ambițios, e trufaș cu multe fețe ca omul fariseu, e

leneș pentru cele cerești și e lipsit de frica de Dumnezeu, care îl ajută pe om să nu aleagă păcatul cel pedepsitor apoi, o, și e în multe feluri omul care nu este blând și smerit cu inima ca și Dumnezeu. Când știți aceasta de la Mine, cercetați-vă pe voi înșivă, fiilor, ca să știți apoi să postiți cu adevărat în vremea postului de bucate, că altfel ați semăna și voi cu lumea, care citește pe calendar că vine vremea cea pentru post de bucate, și nu știe lumea postul cel de bucate cu ce să-l însoțească pe calea vremii de post, și nu este cine să-i spună de pe pământ, că pentru ca să se împotrivească păcatului trebuie să se oprească omul de la mâncăruri grase și unsuroase și gustoase ca și păcatul pentru om, iar gusturile trupești sunt partea lui satana în om, sunt răul luat de om din pomul din rai, când omul n-a ascultat pe Dumnezeu să nu ia din pomul cel oprit omului.

O, fiilor, fiți smeriți față de Dumnezeu, căci Domnul este sfânt, fiilor. Nu vă dați slugi lui satana prin duhul trufiei și al semeției de sine, ci fiți blânzi și smeriți și plini de umilință ca a Mea, și cu care să stați împotriva lui satana în voi, căci Domnul îl așteaptă pe om pentru sfințire, pentru locaș al Său în om, fiilor.

Faceți aceasta spre pomenirea Mea, măi fiilor. Faceți aceasta în fiecare clipă ca să fiu cu voi clipă de clipă și să fie biruit satana, căci Eu am promis și am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor».* Dacă Mă veți pomeni voi fi cu voi, o, fiilor, prin ceea ce sunt Eu, căci Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, și așa sunt cu voi, iar voi veți călca peste șerpi și peste scorpii și nu vă vor vătăma și veți zice: *„Facă-se, Doamne, voia Ta”*. Iar voia Mea este sfințirea omului, omul rai, în care stă Dumnezeu cu omul, iar dacă omul nu este sfânt mereu, nu stă Domnul cu el și în el.

O, fiilor, o, fiilor, omul trebuie să fie și să se păstreze raiul lui Dumnezeu, căci altfel el face voia trupului, voia lui satana, vrăjmașul cel rău, care s-a strecurat în rai ca să-l cadă pe om din Dumnezeu și din rai și să-l tragă pe pământ și să-l aibă la îndemână pentru voia sa în el. Acesta este tabloul vieții omului pe pământ, o, și ce face omul, săracul, după ce a știut că a murit Domnul pentru el, iar el face gustul lui satana și voia sa?

Oftez îndurerat pentru neputința omului neascultător de Dumnezeu și-i spun lui: O, omule, când te mai rogi tu lui Dumnezeu să te spele de păcatele tale, când, oare? Am între cetele cerești cete de sfinți care s-au rugat toată viața lor pentru iertarea de la Domnul, după ce au cunoscut ei mila Domnului pentru cei ce au păcătuit, și s-au rugat apoi Domnului toată viața pentru iertarea păcatelor lor.

Omul nu se roagă cu zdrobire de inimă ca să-i fie șterse păcatele săvârșite, iar dacă nu se roagă e pentru că îi place să stea în păcat, îi place cu satana, care caută după om să-i hrănească mintea cu păcat și cu săvârșirea păcatului ca să n-aibă Dumnezeu parte de om.

O, omule, ferește-te de păcat, nu de suferința cea pentru păcat! Îți trebuie flacără de Duh Sfânt înăuntrul tău ca să fugă de la tine păcatul și fapta lui. Păcatul te pune la cheltuială, că îți aduce suferință, iar tu fugi de suferința cea pentru păcat, și nu fugi de păcatul care îți aduce suferință.

O, Îmi aude cuvântul omul cel zidit la început, și plânge. Îl aud cum plânge. O, cum să nu plângă? De durerea Mea plânge. Să se audă pe pământ plânsul lui, că de durerea Mea de la el plânge el!

— Pentru Tine plâng. Pentru durerea Ta cea de la mine, Doamne, pentru ea plâng. Eu am căzut din fericirea raiului că mi-am ales fericirea cea vinovată a păcatului, care m-a despărțit de Tine, Doamne, și apoi am suferit nouă sute de ani pe pământ, și apoi am dezbrăcat trupul și am suferit cu duhul până acum două mii de ani, până la venirea Ta cu crucea, pe care Ți-a zidit-o păcatul meu, iar suferința Ta de pe cruce și-a făcut milă cu mine, și apoi cu mulți drepți ai Tăi, care Te așteptau să vii pe pământ și să le dai învierea, Doamne. Tu însă m-ai miluit pe mine mai întâi, căci eu am fost cel ieșit din rai și s-a închis raiul în urma mea, dar ai venit Tu cu cheia, cu crucea, Doamne, o, ai venit ca să le deschizi celor drepți ai Tăi ca să intre cu Tine și să-și ia partea pentru care au trudit cu Tine, și au așteptat apoi să vii să le deschizi și să le dai mângâierea, Doamne.

O, iartă-i, iartă-i pe toți oamenii care au păcătuit, și care păcătuiesc din lipsa temerii de Dumnezeu, așa cum eu am păcătuit în rai, Doamne! Și le spun lor, celor ce tot păcătuiesc:

O, temeți-vă de Dumnezeu în toată clipa, că nu puteți altfel să dați la moarte păcatul din voi ca să scăpați voi de sub el și de sub osânda lui!

Mă pomenesc sfinții Domnului în ziua aceasta ca să priviți voi pe omul cel zidit de Dumnezeu și păcatul despărțirii lui de Dumnezeu pentru păcat.

O, întoarceți-vă de la păcat! Întoarceți-vă la Domnul și la sfințirea voastră prin Iisus Hristos, căci Domnul este sfânt, iar cine stă lângă Domnul trebuie să-I fie asemenea!

O, ștergeți lacrima mea! Întoarceți-vă la Cel ce m-a miluit pe mine, pe cel despărțit de El pentru păcat! Plângeți cu mine, plângeți pentru mine și pentru voi!

Îl ustură pe Domnul păcatul omului. E la hotar ziua slavei Lui, venirea Lui văzută. Vine Domnul cu sfinții Lui! Treceți din trup în duh și faceți-I cărare Domnului să poată pentru voi, să vă dea El iertarea!

Atât e acum plânsul cuvântului meu, Doamne, în ziua mea de pomenire, a căderii mele din rai, o, și mă uit la clipa aceea și la cât Te-a durut pentru mine și pentru Tine, și mă uit cât a fost să aștepți, și-Ți mulțumesc pentru iertare, pentru iubire, pentru răbdare, pentru mila Ta de mine, Îți mulțumesc cu umilința durerii, o, că n-a mai fost altul care să-Ți facă o durere mai mare, ci eu sunt, numai eu, numai eu, o, Doamne, și Îți mulțumesc!

— O, dar și Eu, Domnul, și Eu sunt Cel ce vindec durerile cele mai mari, cele fără de asemănare de mari, căci iubirea Mea este ființa Mea, care poate vindeca făptura Sa, care pune pe ranele mari vin și untdelemn, și satana este biruit de iubirea Mea cea pentru omul cel vindecat de Dumnezeu.

O, fiilor, cu umilință multă și mare să petreceți voi vremea postului mare, iar puterea Mea cea sfântă să vă însoțească pe toată calea postului și să vă dea iubire și credință și umilință, și prin acestea se poate cu Dumnezeu și cu voia Sa în voi.

O, umiliți-vă mult, fiilor, că mult poate omul prin umilință. Eu prin duhul umilinței am putut birui, și tot așa și voi, fiilor, veți putea. Iubirea Mea să vă ajute, aceasta vă doresc Eu, dar purtați-Mi curată în voi și neamestecată iubirea Mea.

Vă voi însoți cu mângâierea cuvântului Meu pe calea vremii de post, iar sfințirea voastră vă va ajuta ea, că ea poate totul, fiilor. Nu uitați lucrarea sfințirii voastre. Aceasta este așteptarea Mea, și tot timpul este ea, și pace vouă, fiilor! Binecuvântată să vă fie vremea aceasta de până la praznicul învierii Mele și al bucuriei lui, și pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

1/14 martie 2021

Duminica Întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Împărăția lui Dumnezeu și taina de fiu al lui Dumnezeu. Lucrarea și taina credinței este ascultarea de Dumnezeu. Strigare către cârmuitorii țării și către slujitorii bisericii. Pandemia, minciuna lui antichrist.

Sunt deasupra aici, cu suitele cerești sunt, cu sfinții și cu îngerii în cete-cete, și așa coboară Dumnezeu cu lucrul Său pe pământ.

E zi de duminică, e sărbătoare a credinței și a strămoșilor credinței sfinte, e sărbătoarea bisericii Mele, care Mi-a umplut cerul de sfinți prin lucrarea și puterea credinței care scoală poporul pentru întâmpinarea împărăției lui Dumnezeu, pe care am coborât-o pe pământ între oameni odată cu venirea Mea de la Tatăl acum două mii de ani, când M-am născut Prunc prin trup de fecioară ca să cresc și să fiu pe pământ Fiul Omului și să-Mi desăvârșesc între oameni lucrarea Mea de Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, Domnul Savaot, și să Mă așez iarăși de-a dreapta Tatălui Meu după răstignirea și apoi învierea Mea prin cruce și să pun la lucru sfânt pe pământ taina și lucrarea credinței care ridică sfinți dintre oameni, iar acești sfinți au dovedit și dovedesc pe Dumnezeu, mărturisindu-L pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Unul Dumnezeu întru Treime lucrător între oameni prin Fiul Său iubit, Iisus Hristos, întru Care Tatăl a binevoit pe pământ, căci Tatăl M-a trimis, iar Eu M-am supus și am ascultat și am venit, și a fost apoi să întăresc între oameni taina dreptei credințe, adevărul că Eu, Iisus Hristos, după numele dat de Tatăl să-l port pe pământ, sunt Cel trimis de Tatăl după om, după cel ce a pierdut grădina raiului prin neascultarea lui de Dumnezeu, prin nesupunere, prin glasul cel străin de glasul Domnului, Care vorbea în rai cu omul cel zidit de Dumnezeu și așezat în rai, după ce Domnul a făcut cerul și pământul și omul, văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu, măreția cea neînțeleasă de om a împărăției lui Dumnezeu peste cer și pământ.

Și pace ție, popor al cuvântului Meu, care te hrănește din cer, ca semn al credinței tale în Dumnezeu, ca fiu al împărăției Lui între oameni, și tu ești fiul lui Dumnezeu pentru credința ta în El, pentru ascultarea ta de El, căci cum ai putea fi tu fiu al lui Dumnezeu dacă n-ai asculta de El, dacă ai face neascultare așa cum a făcut Adam în rai și L-a pierdut pe Dumnezeu și casa părintească, grădina raiului, în care Eu, Domnul, vorbeam cu omul și îl povățuiam ca să-l ocrotesc pe el de dureri, de ispite, de înstrăinarea de Dumnezeu, iar dacă el a ascultat de duh străin, de cuvânt străin, o, a pierdut împărăția și casa și odihna cea din rai și a căzut pe pământ, și a suferit mereu omul pe pământ, o, și au trecut șapte mii de ani și M-a trimis Tatăl iarăși, ca și acum două mii de ani M-a trimis după om, căci omul a pierdut împărăția lui Dumnezeu și taina de fiu al lui Dumnezeu, și am venit să-i dau lui ceea ce a pierdut la început, și iată, lucrarea și taina credinței voiesc s-o întăresc peste om, căci aceasta înseamnă ascultarea lui de Dumnezeu, de poruncile vieții veșnice și de lucrarea lor, taină care întoarce omul la Dumnezeu, iar fiii lui Dumnezeu sunt cei ce ascultă de El pe pământ și fac voia Sa ca și în cer, ca și cei din cer, care au venit de pe pământ la cer prin iubirea și ascultarea lor de Dumnezeu, prin lucrarea cu care ei au mărturisit între oameni credința, și pe Dumnezeul Cel adevărat al omului care voiește să fie al lui Dumnezeu cu viața sa pe pământ.

O, ce fac fiii lui Dumnezeu pe pământ? Ei Îl slăvesc și Îl mărturisesc pe Dumnezeu și se supun Lui și voii Lui ca și cei din cer. Ei cer prin rugăciune de la Tatăl lor ceea ce au pentru viață pe pământ. Ei se roagă de iertare când greșesc Tatălui ca niște oameni, și se iartă unii pe alții când își greșesc, și cer de la Tatăl ocrotire împotriva ispititorului, care l-a căzut pe om din rai și din ascultarea lui de Tatăl. O, cei ce nu fac aceasta, ai cui sunt? Cei ce nu iubesc și nu cinstesc pe Tatăl cu ascultare, o, ai cui sunt ei? Iată întrebare pentru credință și pentru mărturisirea ei!

O, ce frumos, ce frumos este omul care crede și lucrează cu supunere voia lui Dumnezeu pe pământ! O, ce frumos mărturisește pe Dumnezeu un astfel de fiu credincios Domnului său! Mai este, oare, pe pământ credință și lucrare de fiu al împărăției cerurilor așa cum cere Dumnezeu omului care crede că este Dumnezeu?

În duminica aceasta, întâia din postul mare, părinții sfinți ai bisericii lui Hristos au rânduit să fie mărturisiți în biserici cei ce sunt sau au fost, și cei ce nu sunt sau n-au fost fii ai lui Dumnezeu și ai bisericii prin lucrarea lor de pe pământ, prin credința sau necredința lor în Fiul lui Dumnezeu și în ascultarea de El. Biserica Mea are două mii de ani de taină sfântă, de mărturisire a credinței, de naștere de fii prin credință din unii în alții, de jertfire pe altar a fiilor credinței, care și-au pus viața pentru nedespărțirea lor de Hristos, de Cel ce a lăsat peste biserica Sa făgăduința vieții veșnice a celor ce iubesc cu statornicie până la sfârșit calea împărăției cerurilor, împotrivindu-se ei prin credință potrivnicilor necredincioși și trufași pentru necredință, și iată, biserica Mea are mărturisitori cu cetele în cer, și sprijină ei din cer lupta creștinilor și mărturisirea lui Hristos între oameni pe pământ, și e biruitor Domnul prin cei credincioși Lui, prin fiii lui Dumnezeu, care au cerul pe pământ de patrie a lor și biruiește cu ei, cu cei ce sunt și se păstrează între oameni fii ai lui Dumnezeu, o, și ce frumos, ce frumos este pe pământ omul care lucrează voia lui Dumnezeu în mijlocul mulțimii de oameni care aleg să nu asculte de Dumnezeu și de voia Sa asupra lor!

O, popor al cuvântului Meu, te hrănesc cu glasul gurii Mele ca pe Adam în rai, iar tu să asculți și să faci voia Mea, nu voia ta, nu voia glasului străin, ca nu cumva să pățești tu ce a pățit omul în rai prin neascultarea lui de Dumnezeu. O, e dulce de tot pentru Dumnezeu omul care face voia Domnului pe pământ! Vai de dulcele lui satana, care se desfată cu voia sa în omul care ascultă de glas străin de Dumnezeu, și care se strecoară pe pitite să-l ademenească pe om spre nesupunere pentru voia lui Dumnezeu de peste el!

O, e dulce de tot pe pământ omul care Îl bucură pe Domnul, făcându-se el voia lui Dumnezeu între oameni și mărturisind fața Mea, iubirea Mea în om, credința în Dumnezeu a omului pe pământ.

O, poporul Meu, n-au înțeles oamenii venirea Mea pe pământ acum două mii de ani, n-au înțeles decât puțini, puțini de tot. O, nici azi nu înțeleg, decât puțini din oameni lucrarea Mea cu tine, venirea Mea la tine cuvânt pe pământ ca să hrănesc pământul cu cuvântul gurii Mele în vremea aceasta, când gata e să Mă apropii văzut, să vin văzut, precum am spus acum două mii de ani că voi veni să dau răsplată sfântă și dulce celor ce M-au iubit și Mă iubesc pe pământ.

O, poporul Meu, vezi tu, fiule, vezi tu de ce Îmi ești tu dulce Mie? O, fiule, tot mai dulce să cauți să-Mi fii, tot mai ca Dumnezeu să fii, ca să Mă poată vedea în tine și cu tine fiii oamenilor, toți cei care nu aleg să lucreze pe pământ lucrarea fiilor lui Dumnezeu, iubirea de Dumnezeu, măi poporul Meu.

O, tu ești mititel de tot, fiindcă ești puțin cu numărul, dar Eu, Domnul, te fac mare și-ți dau putere multă prin ascultarea ta de Dumnezeu, iar tu să ai doar grijă să-Mi rămâi fiu și credincios, o, că vine o zi care te va arăta la toți cei de pe pământ cu vremea Mea cu tine, cu mersul tău cu Mine, cu lucrarea Mea, care se face cuvânt în mijlocul tău, ca să fie împărțit cuvântul Meu peste pământ și să-Mi fac datoria să-i vestesc peste tot pe toți că Eu sunt cu tine lucrând și mărturisind, și că tu ești poporul Meu, fiul Meu cel credincios venirii Mele de la Tatăl iarăși după om, o, și cât de fericit ar putea fi omul care Mă ia de la tine cuvânt, și ca să facă el voia Mea apoi ca și tine între oameni, și ca să se despartă de duhul cel străin de Dumnezeu, care îl trage pe om de partea lui satana, a neascultării de Dumnezeu a omului, că iată, firea biruiește, îl biruiește pe om, e mai tare ca omul, e mai tare ca Dumnezeu în om, când ar fi să caute Domnul să biruiască El prin om și să nu-l piardă pe om în lupta Lui cu firea omului, și iată, omul e slab pentru Dumnezeu, și e tare pentru împotrivirea asupra lui Dumnezeu, și omul mănâncă și bea și se desfrânează, înjură și fumează așa cum îl învață diavolul să facă, se trufește și grăiește minciuna, ucide și fură, urăște pacea cea de sus, cea de la Dumnezeu, iubește păcatul în fel și chip, iar cupa fărădelegii curge pe dinafară de plină ce este tot mai mult, tot mai mult, și iată, firea este unealta care îl biruiește pe om de partea gustului lui satana și pierde Domnul lupta împotriva lui satana în om, când ar fi să-l ajute pe om să scape de cel mai aprig vrăjmaș al său, firea, și iată-i pe cei în care firea lor a biruit și au putut ei să-L părăsească pe Domnul și mersul lor cu El în trupul unui popor îngrijit și călăuzit de Dumnezeu și de taina slavei Lui, Care Se face cuvânt pe pământ!

Mă uit durut, Mă uit ce este pe pământ și ce face omul antichrist prin apucăturile lui, cu care poate prin cei ce nu iubesc pe Domnul cu viața lor și sunt biruiți de duhul lui satana, vrăjmașul lui Dumnezeu în om.

E zi de duminică. Duminica se merge la biserică, nu la târg, nu la plimbare, nu la culcare, nu la treburile pământești, nu la plug, nu la bâlci, nu la petreceri, ci se merge la biserică, la rugăciune, la pocăință pentru păcate. O, dar acum unde mai mergeți voi, cei ce vă știți creștini prin biserica lui Iisus Hristos? Iată, slujitorii bisericii au uitat lucrarea și puterea credinței și cuvântul Meu, care a spus creștinilor că de vor bea ei și băuturi otrăvitoare nu vor fi vătămați, căci au credința și crucea și botezul și viața de creștin plăcut Mie, și toate acestea sunt pecetea lui Dumnezeu pe cei ce sunt ai Mei între oameni, dar omului antichrist nu-i place aceasta, căci el are pregătită pecetea lui, și pe care și-o dorește până și pe cei ce sunt cu Dumnezeu pe pământ, dar Eu îi spun așa: Pune-o pe cei ce sunt ai tăi, că dacă nu asculți de Dumnezeu îi vei pierde și pe ai tăi, care nu știu puterea lui Dumnezeu ce mare este ea!

Vin creștini să întrebe ce să facă și cum să se ferească de cele aduse de vreme, iar Eu, Domnul, le spun ce este scris în Scripturi să facă acum ca să rămână ei ai Mei, ocrotiții Mei de cele ce umblă pe drum ca să-i fure de la Mine pe cei ce se străduiesc pentru viață sub cruce, sub pecetea mântuirii omului.

O, se merge la biserică duminica, dar iată, sunt cu lacăt pe ele locașurile de rugăciune și de adunare frățească, iar preoții ascultă de duhul neorânduielii, căci se tem de oameni și se lasă cumpărați fără de preț, și uită ei, bieții de ei, că poporul Domnului în Egipt a fost ocrotit când îngerul morții umbla numai la cei potrivnici lui Dumnezeu și poporului Său, iar poporul Domnului era sub pecetea sângelui de miel, pus pe ușorii ușii și pe pragul de sus, și nu se apropia îngerul rău de acest semn ocrotitor. Și iată, nu sunt de partea lui Dumnezeu preoții din biserici și stau cu bisericile goale, că așa îi place lui satana, care vrea slăbirea turmei Mele, turma ortodoxă, cu care are el ce are fiindcă e a Mea, e calea Mea cea de nebiruit, e calea crucii, iar crucea e semnul cel creștinesc, sub care se adăpostesc fiii lui Dumnezeu, că mare putere are acest semn când creștinul îl așează frumos cu mâna dreaptă pe trupul său, rostind numele lui Dumnezeu, și apoi amin: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și apoi amin, Tatăl pe frunte, Fiul pe piept, Duhul Sfânt pe umeri în dreapta și în stânga, și apoi amin acestei peceți, și iată ocrotirea, pecetea ocrotitoare împotriva lui satana, care umblă cu pecetea lui pe drum!

Dar du-te, satană, nu te apropia de cei ce-ți știu șiretlicul tău murdar! Du-te, că dacă nu asculți, vei da de puterea sfintei cruci și te vei duce învârtindu-te vrând-nevrând, și se va vedea aceasta pe pământ curând, curând, spre pedeapsa celor ce te-au urmat cu patimă împotriva voii lui Dumnezeu, Care spune omului: *«Să iubești, omule, pe Dumnezeu din toată inima ta, din tot cugetul tău, din tot sufletul tău, din toată virtutea ta»*, și aceasta este ceea ce are omul de lucrat pe pământ, nu voia lui satana, o, că vreau să-l biruiesc pe satana, vreau să-l întorc pe om acasă, căci omul este făptura Mea, lucrarea mâinilor Mele, peste care am suflat apoi și i-am dat duh de viață și l-am dorit pe el odihna Mea, ziua Mea de odihnă și dragostea Mea în el, și asta doresc să fie omul, și va fi, căci satana nu va mai fi, și va fi Dumnezeu și omul și voia Domnului cu omul. Amin.

O, e zi de duminică, iar omul creștin nu merge la biserică. Mă uit cu durere peste această făcătură de poveste tristă, care oprește omul să-L mărturisească pe Dumnezeu și credința cea dreaptă, cu care are ce are satana cel de azi.

Voi, preoți de la altare, iar și iar strigă Domnul la voi! O, ce faceți voi în fața acestei vremi plină de minciună? Vă lăsați biruiți, oare? O, ridicați-vă și împotriviți-vă lucrării lui satana! Strigați-Mă să fac minuni pentru voi și pentru credință! Eu vin, dar strigați-Mă să vin și să lucrez! Veniți și voi spre credința cea lucrătoare de minuni, și care mărturisește prin puterea lucrării ei, o, fiilor!

Iar voi, voi, cei ce v-ați așezat sus, la divanul țării, fiți plini de grijă pentru țară, că e primejdie mare pentru voi dacă nu iubiți țara și poporul, în numele căruia stați voi sus! O, adunați-vă într-un gând și salvați țara de sub robia străinilor. Vă așteaptă străbunii ridicarea la veghe pentru țară. Se luptau ei până la unul pentru pământul străbun, iar voi îl vindeți, iată, cu bucata la străini, de s-a umplut țara de cei ce iau cu bucățica din trupul ei ca pe timp de război de asuprire a hotarelor și a vetrei străbune.

Iată cuvânt din cer: Adunați-vă toți în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și întăriți legi ocrotitoare pentru pământul țării și pentru ocrotirea poporului robit de străini, că iată, piere biserica de pe temelia ei, și vai poporului care nu are tare biserica Mea în țara lui, pe vatra ei!

O, dați drumul oamenilor să meargă la biserică! Nu dați drumul minciunii lui satana, care urăște biserica lui Hristos și o vrea pierdută, culcată la pământ, și iată, se bucură satana și toți slujitorii care-i fac voia! Sculați-vă pentru țară! Rugați-vă lui Dumnezeu pentru biruință! Nu vă temeți de oameni! Stați dârzi pentru popor, nu împotriva poporului! Iubiți-vă țara și neamul! Ocrotiți acest pământ sfânt, căci țara română are deasupra ei glasul Domnului și soartă mare de la Dumnezeu pentru ea în zilele acestea, și este ea țară ortodoxă

ca nimeni alta, țara Mea este ea. O iubesc, o aștept frumoasă să fie, căutată să fie ea pentru slava Mea din ea și de peste ea, și pentru voia lui Dumnezeu de peste ea.

Curge din gura Mea cuvânt sfânt pe vatra neamului român de aproape șaptezeci de ani. Hai, fii români, hai să dăm putere slavei Domnului cu această țară cu nume sfânt, țara strălucirii, țara Domnului Iisus Hristos, țara cuvântului lui Dumnezeu, Care hrănește neamuri și limbi și popoare, precum este scris.

În zi de duminică Duhul Domnului Se coboară deasupra pământului român și binecuvintează proaspăt țarina și poporul. Plânge Domnul de mila poporului care nu poate merge cu pasul la biserică, așa cum este lăsat din străbuni acest obicei sfânt.

O, pace ție, țara Mea! Te mângâi cu cuvântul, te întăresc cu crucea, te binecuvintez cu Tatăl. Pace ție! O, strigă-Mă plângând, strigă-Mă să vin! Voiesc să-ți aud glasul. O, strigă-Mă! Vin curând, curând, dar tu strigă-Mă! O, strigă-Mă să vin! Amin, amin, amin.

8/21 martie 2021

Duminica a doua a Postului Mare, a Sfântului Grigorie Palama

Cuvânt de trezire pentru slujitorii bisericii. Fiii români să vegheze împotriva lepădării de credință.

O, mare este numele Meu, și mult cuvântul Meu peste cetatea aceasta, cetatea Domnului, și lăudat în cetate este Domnul, în muntele cel sfânt al Său, precum este scris, cetate bine întemeiată, înălțime frumoasă, spre bucuria întregului pământ, Muntele Sionului, turn de scăpare, apărat de Domnul, și de care se vor minuna împărații și se vor cutremura cu dureri ca de naștere, căci Domnul a întemeiat cetatea aceasta ca să păstorească din mijlocul ei neamurile până la marginile pământului ca un îndurător, și iată cuvântul Meu pentru ocrotirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, a neamului creștinesc cel binecredincios lui Dumnezeu, căci ca pe vremea proorocului Ilie fiii neamului creștinesc dau să părăsească legământul cel sfânt de fii ai lui Dumnezeu și să lepede predaniile și proorociile și cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, căci Baal cel de azi, ca și cel de atunci caută să-i dezbrace de duhul credinței străbune pe fiii bisericii Mele și să-i facă să calce peste legământul de la botez și să-și lepede credința străbună, părintească, iar Eu, Domnul, cum aș putea să stau fără să grăiesc și să nu cert această îndrăzneală a omului antichrist? Că iată-l, folosește toate șiretlicurile lui ca să pună semnul lui blestemat pe trupuri, chiar și pe cei pecetluiți prin botez prin biserica strămoșească cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Dar este în cer armată mare de sfinți și de mucenici mărturisitori pentru Dumnezeu și pentru credința cea dreaptă, și va da greș omul antichrist, vrăjmașul cel ascuns, care trimite ordine din ascuns peste cei ce nu-l știu și nu-l văd de unde lucrează ca să-și trimită peste pământ, ba și peste biserica Mea să-și trimită lucrul său cel potrivnic lui Dumnezeu, pecetea lui cea blestemată, și cu ea, toată împotrivirea asupra lui Dumnezeu și a fiilor lui Dumnezeu.

O, e zi de mărturisire a credinței sfinte această zi de duminică, a doua a postului mare, și când biserica cea adevărată pomenește pe mărturisitorul ei, pe ierarhul Grigorie al Tesalonicului, pe cel ce a înfruntat pe dușmanii credinței și a arătat tăria și adevărul de peste biserică în vreme de primejdie asupra credinței străbune, lăsată de cei lăsați de Dumnezeu să întărească și să scrie carte de întărire a turmei creștine, și de împlinire a ei apoi peste biserica Mea, căci biserica lui Hristos trebuie să-și întărească și să-și îmbunătățească împlinirile sfinte, nu să le strice, nu să le slăbească. Ea trebuie să urmeze întocmai mersul cel lăsat prin sfinți și prin părinți, prin descoperirile de la Dumnezeu spre o mai bună viață creștină și sfântă tot mai mult, căci descoperirile cele de la Dumnezeu venite vin să împlinească și mai bine viața și paza bisericii creștine, și biruința asupra vrăjmașilor ei, urmând ea zi de zi desăvârșirea tainei ei, taina bisericii lui Hristos, căci dacă ceva vine și dă să știrbească, să micșoreze, să taie din împliniri, o, e de la diavolul cel vrăjmaș stricăciunea care vine să bată la ușă și să intre, și trebuie păzită calea Domnului, și trebuie depărtată din mijlocul bisericii rătăcirea care ar da să intre, căci vremurile sunt pe sfârșite și trebuie o și mai bună împlinire a vieții de fiu al lui Dumnezeu, o, că vine judecata, și începe ea cu casa lui Dumnezeu, precum este scris, iar Eu, Domnul, vin să-Mi deștept turma ca să vegheze ea, căci dușmanul e la ușă gata să intre și să-Mi sfâșie turma ca să n-o mai am întreagă, și ca să n-o mai adun din spini și din rătăcirea de azi. Și iată de ce tot strig la slujitorii de la altare, care stau în numele Meu în dreptul turmei creștine, căci ei ar fi să audă și să se adune într-un duh, dacă nu sunt netrebnici pentru slujba ce și-au ales-o, și apoi să sune și să adune turma și s-o așeze în veghe pentru venirea Stăpânului ceresc, și Care nu se poate să nu vină dacă este scris să vină să-Și păstorească turma și s-o adune de peste tot pe unde zace ea în necunoștință și pe căi neștiute de ea, și s-o întrebe de faptele ei, dar să-i întrebe și pe păstorii ei dacă au păstorit-o, dacă au vegheat pentru viața ei. Și iată ce le spun Eu, Domnul, iar și iar lor:

O, dați când și când jos de pe voi, dați jos odăjdiile sclipicioase, cu care vă tot împodobiți în fața turmei ca să vă cinstească ea pe voi, și luați apoi traista cu cuvinte sfinte și cu merinde pentru suflet, și luați toiagul credinței străbune și mergeți și cercetați viața și împlinirea vieții de creștin a bisericii Mele. O, mergeți din loc în loc, mergeți cu toiagul milei Mele de sufletele lor. Plecați în căutarea oilor prinse în scaieți și mânați-le înapoi în staulul Meu, că am spus acum două mii de ani că vreau să le adun și să fac numai o turmă, numai de un fel toată, numai de un păstor păstorită, așa am spus, o, și vă rog pe voi să-Mi fiți lucrători așa cum am fost Eu, și așa cum a fost ierarhul Grigorie, cel azi pomenit pentru pildă vouă ca să faceți și voi ceea ce a făcut el pentru paza bisericii Mele și pentru alungarea vrăjmașilor dogmelor creștine și ai adevărului cel unul, căci acest slujitor a vegheat pentru adevăr și s-a sculat în vreme de atac asupra bisericii Mele și a scos armele și a făcut război asupra vrăjmașilor și a păstrat de partea Domnului adevărul și turma creștină și biserica Mea.

O, nu uitați că v-ați uitat datoria, că n-ați lucrat păstorirea oilor și că oile au rătăcit tot mai mult și tot mai multe, că au fost luate de lupi așa cum am spus Eu că se va întâmpla cu ele, cu oile Mele. O, nu uitați că v-ați uitat datoria aceasta, sub care singuri v-ați băgat, iar acum Eu, Domnul, vă cer rodul, vă cer socoteală pentru oi și pentru viața lor, căci Eu sunt Păstorul lor, Păstorul Cel cu crucea, Cel sărac de toate cele de pe pământ, și Care Și-a pus viața pentru oi. Voi v-ați făcut rost de hârtii pământești, pe care aveți scrise nume și sarcini de păstori ai oilor Mele, și aveți diplome de teologi, o, și ce răspuns veți putea da lui Dumnezeu Cuvântul, al Cărui nume este scris pe diplomele voastre? Aceste diplome vă însărcinează cu mari datorii față de Dumnezeu și față de turma peste

care stați păstori, o, și ce usturime veți purta pe trup și pe duh pentru nelucrare dacă n-ați lucrat, dacă nu lucrați pentru ca să nu piară oile, dacă nu vă pocăiți de aceste păcate ca să lucrați apoi după datoria care apasă peste voi!

Iată-l pe ucenicul sărbătorit azi prin biserică! El a ars cu rană, a ars de râvnă pentru lucrul cel sfânt, lucru de ucenic al lui Iisus Hristos, și a vegheat și a suferit veghind și crezând în biruința cea pentru credință, o, și a biruit el pe vrăjmașii bisericii Mele și Mi-a păscut turma ca un ucenic desăvârșit, ca Învățătorul său Iisus Hristos, și nu altfel.

O, voi v-ați întrebat, voi vă întrebați ce și cum vă este lucrul vostru în dreptul turmei Mele, al bisericii Mele? Iată, vă întreb Eu, și vă întreb de turmă ca să-Mi dați răspuns pentru ea, și care de o mie de ani s-a dus și s-a tot dus în părți și s-a rupt în bucăți și n-a mai vegheat și nu s-a mai uitat înapoi, decât cu judecată, și a picat în păcatul judecății dacă n-a avut ea păstori cu milă în fața ei ca s-o scoată la pășune și să certe lupii și fiarele ca să nu vină spre ea și să ia oile din staul una câte una și să le vândă la străini.

O, treziți-vă, o, treziți-vă la glasul Păstorului Cel mare, și Care-Și cercetează turma și vă cheamă la răspuns! Vin spre voi să stăm în sfat ceresc. Turma nu este păstorită, nu-și lucrează sfințenie ca să semene cu Mine turma Mea, iar Eu am spus: *«Vor fi asemenea Lui»*.

Iată, adunați-vă într-un gând în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și faceți sfat sfânt, căci duhul cel vrăjmaș al omului antichrist își desfășoară țărușul ca să prindă sub morișca lui și pe fiii bisericii Mele, pe cei care nu veghează și nu sunt vegheați, ba și pe voi, dacă veți căuta aceasta, dacă nu vă sculați la veghe împotriva vrăjmașilor Mei și ai bisericii Mele.

O, căutați să pricepeți de ce vin Eu cuvânt pe pământ și să credeți apoi în cuvântul Meu, în Cuvântul lui Dumnezeu, ca nu cumva să vă scrieți cu gura și cu mâna păcat împotriva Duhului Sfânt, cu Care vine Domnul pe pământ și Se face cuvânt, și vine cu sfinții, precum este scris să vină Domnul întru venirea Sa, iar voi luați aminte și vegheați, ca nu cumva să vă scrieți voi înșivă înaintea Mea cu cel mai greu păcat, păcatul asupra Duhului Sfânt.

O, nu vă bucurați pentru împotrivirea voastră asupra adevărului venirii Mele cuvânt pe pământ în acest timp. Nu vă bucurați împotrivindu-vă și liniștindu-vă așa. Acest cuvânt sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, Alfa și Omega, o, și dacă ați fi ai Mei, ucenici și mărturisitori ai Mei, ați cunoaște că acest cuvânt de Păstor sunt Eu, Păstorul Cel cu crucea, Care Și-a pus viața pe cruce pentru oi, Eu, Domnul, despre Care Scripturile arată că voi veni și că numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu și că este Domnul acest cuvânt, iar tot ce nu este de la Dumnezeu se prăbușește și piere, dar Eu, Domnul, sunt cuvânt pe vatra neamului român de aproape șaptezeci de ani prin acest râu de cuvânt, și care dă viață oamenilor, căci Eu sunt Păstorul Care Și-a dat viața ca să aibă viață oile păstorite de Mine, iar voi vă trufiți zadarnic, cum că păziți biserica de acest cuvânt, care, vezi Doamne, nu e de la Dumnezeu. Dar dacă nu e de la Dumnezeu acest cuvânt al gurii Mele și care se scrie pe pământ după voia Mea, voi sunteți de la Dumnezeu? Puteți face dovada aceasta? O, Eu voiesc să fiți ai Mei, dar trebuie să faceți dovada, trebuie să semănați cu Mine la duh și la viață și la faptă și la credință, iar dacă sunteți ai Mei veți cunoaște și cuvântul acesta cu care vin spre voi, și dacă nu-l cunoașteți veți cunoaște atunci că voi nu Mă cunoașteți și nu sunteți cunoscuți de Dumnezeu, și că Eu nu știu de unde sunteți, și de aceea vă întreb: Dacă acest cuvânt nu este de la Dumnezeu, voi de unde sunteți? Dacă voi nu Mă cunoașteți în acest cuvânt, dacă el nu este de la Dumnezeu, voi de unde sunteți? Mai puteți face dovada că sunteți de la Dumnezeu, dacă nu-L cunoașteți pe Dumnezeu în acest cuvânt?

În viața de pe pământ dacă nu faci școală nu ajungi om mare sub stăpânii pământului. La fel e și pentru Dumnezeu. Dacă nu vii la școală, la păstorit, la creștere sfântă, la post și la rugăciune, la duh blând și smerit cu inima, o, nu ești bun pentru lucrările sfinte ale lui Dumnezeu între oameni. O, așa a fost cunoscut ca ucenic al lui Dumnezeu ierarhul Grigorie, mărturisitorul lui Hristos în mijlocul bisericii, căci el a făcut școala sfințeniei și s-a sfințit și a fost dăruit cu harul Duhului Sfânt și a adus rod bogat cu lucrul lui pentru Hristos și a păzit turma de lupi și de mincinoșii ascunși sub haină de slujitori ai lui Hristos, dar care strâmbau calea credinței. Și iată, sunt acum lângă Mine cu acest arhiereu sfânt, și-Mi spune el așa:

— O, Doamne, o, Domnul meu, o, Păstorul meu, Învățătorul meu, eu am învățat de la Tine și am iubit ceea ce ai iubit Tu apoi. Am fost blând și smerit cu inima în mijlocul bisericii Tale, dar pentru paza ei am fost și aprig ocrotitor al legilor sfinte ale bisericii Tale și m-am sculat cu tărie de duh și de cuvânt și le-am spus mincinoși lupilor de turmă, și de la care am răbdat apoi dureri și prigoane pentru păzirea adevărului cel prin biserică, iar Tu m-ai ridicat și mi-ai dat scaun de păstor pentru râvna mea cea sfântă, pentru viața mea cea cuminte, pentru lepădarea de sine cu care am stat pe cale cu Tine, Doamne, și pentru rodul cel adus înaintea Ta. Am fost fericit pentru darul primit de la Tine, și cu care am putut birui pe vrăjmașii bisericii Tale, o, și doresc cu dor ceresc să se uite la mine arhiereii și preoții altarelor sfinte de pe pământ și să nu lucreze ei în alt fel, căci vor da socoteală pentru lucrul lor, și vai lor dacă nu va semăna cu Tine lucrarea lor pe pământ dacă și-au ales să fie păstori în numele Tău!

O, Doamne, în nume de ucenic al Tău am grăit de lângă Tine în ziua mea de pomenire, și-Ți închin Ție bucuria pe care mi-ai dăruit-o acum, când vii cu sfinții Tăi în slavă nevăzută, și care așteaptă la hotar gata să se descopere tuturor, o, și va fi bucurie mare, dar și întristare mare, și fiecare va fi socotit așa cum va fi găsit, dar, Doamne, îndreaptă-i spre Tine pe cât mai mulți și întoarce-i Tu, spre bucuria Ta și a sfinților Tăi, care-Ți așteaptă biruința. Amin.

— Eu, Domnul, aceasta fac cu slava cuvântului Meu, cu care voiesc să-i întorc pe mulți la Tatăl și la Mine și să ia din Duhul Meu mulți și tot mai mulți, o, că Mă doare să piară oamenii ca niște păcătoși, și voiesc s-o ocrotesc pe România mai întâi și s-o ridic pe ea deasupra, că-i țară creștină ea de la începutul ei, iar începutul ei este de la Mine, este cât Mine pe pământ, este de două mii de ani, și vin la ea, că am venit a doua oară pe pământ cuvânt de facere din nou a lumii, o, și la ea am venit, și din mijlocul ei Mă ridic cu cuvânt aspru asupra omului antichrist și-Mi păzesc țara venirii Mele de cele ce au să vină cu mânie peste pământ ca să-i încerce pe toți oamenii, și iată, Mă pregătesc pentru ocrotirea pământului român, dar și pentru paza fiilor români, și îi îndemn pe ei să nu primească pecetea omului antichrist, a celui ascuns sub văl, și care se dorește dumnezeu peste pământ pe loc înalt, numai că aici, pe această vatră, el își pierde puterea și este biruit de Cuvântul lui Dumnezeu, de suflarea gurii Mele, el și toți slujitorii lui. Amin.

Iar voi, fii ai poporului cuvântului Meu, o, voi, fiilor,

să nu doriți nimic mai mult, decât să fiți ai Mei, iar Eu să fiu al vostru, iubirea voastră să fiu, și să nu cadă ea, căci ea este ceea ce nu cade dacă este ea, iar dacă iubirea cade, nu este ea iubirea Mea în voi, căci Eu n-am căzut, Eu n-am pierit nici prin moarte pe cruce, căci aceasta Mi-a dat toată biruința cu care M-am arătat Dumnezeu adevărat, fără de moarte, fiilor, iar cel ce Mă are de iubire a sa este veșnic, este ca Dumnezeu.

O, pace vouă, fiilor! Pace prin voi peste turma creștină și peste biserica Mea de pe meleagul neamului român, și de peste tot pământul apoi, pe unde este ea așteptând pe Domnul ei!

Pace ție, România Mea, țara Mea cea de azi! O, ridică-te, române, să-ți aperi țara de lupi, și credința de păgâni!

Ridicați-vă, fii români, și stați de veghe împotriva lepădării de credință și de botez, căci omul antichrist voiește să vă prindă sub acest păcat fără să știți, fără să pricepeți, și să vă pună pecetea lui cea neagră, dar Eu, Domnul, vă vestesc pe voi și vă veghez și vă trezesc, și trezesc și pe slujitorii de la altare la veghe pentru țară și pentru credință și pentru biruință cu Hristos în vremea aceasta de strâmtorare mare cum n-a mai fost, precum este scris.

O, pace ție, țara Mea cea de azi! Tu ești mângâierea lui Dumnezeu. Rămâi de partea Mea, rămâi a lui Hristos! Eu vin la tine ca să fii a Mea și vin că ești a Mea, ești țara Domnului Iisus Hristos la sfârșit de timp, iar taina Mea cu tine va cuprinde sub ea curând, curând tot pământul și toate neamurile de pe pământ și vom străluci cu biruință mare și așa vom sfârși, și așa vom începe, și va rămâne începutul cel nou, cer nou și pământ nou, Eu și tu, țara Mea, și toți cei asemenea nouă, precum este scris. Amin, amin, amin.

15/28 martie 2021

Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Îndemn pentru nașterea din nou. Domnul îl ceartă pe satana să plece din țara română. Grăire către conducătorii țării.

Mă port cu cete de sfinți și de îngeri între cer și pământ și pun masă de cuvânt în cetatea cuvântului Meu de pe vatra neamului român și închin așezarea la masă cu semnul sfintei cruci, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, după statul și așezarea slavei Domnului, căci Tatăl este deasupra, Fiul este jos la pieptul Tatălui, iar Duhul Sfânt este așezat la dreapta și la stânga întru lucrarea cea treimică a lui Dumnezeu, și iată numele sfintei cruci, Dumnezeu așezat în acest fel, după cum am fost Eu așezat pe altarul jertfei Mele, pe crucea pe care am sfințit-o Eu, Domnul, prin statul Meu lipit de ea, bătut în cuie pe ea de vrăjmașii Mei, iar Eu și cu ea, Eu și crucea am rămas apoi mângâierea celor ce cred și urmează calea cu Domnul, calea crucii, odihna cea mai mângâioasă pentru sufletul omului iubitor și doritor după Domnul pe pământ toată viața lui, cu crucea vieții lui, iar altfel de mers pe calea vieții omului nu este mers cu Dumnezeu, ci este despărțirea de Dumnezeu a omului pentru voia sa însăși, o, și e plin pământul de oameni potrivnici lui Dumnezeu cu viața lor, ba chiar dușmani ai Domnului și ai numelui Lui mare și sfânt, ai Celui ce a făcut cerul și pământul și omul, o, și nu pot fi altfel cei ce-și iubesc voia de sine și mersul cel cu păcat pe pământ.

O, e slab omul, e slab de tot spre păcat, și de aceea nu-L vrea pe Dumnezeu cu el pe calea vieții, căci păcatul îl rușinează pe om înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, așa cum s-a întâmplat în rai, după ce omul făcut de Dumnezeu s-a închinat păcatului și neascultării de Dumnezeu Făcătorul, că i-am așezat în rai pe om și pe femeie, iar ei n-au ascultat cu viața lor pe Dumnezeu, și s-au despărțit de Mine prin neascultare, o, și s-a sfiit Adam să-l văd gol și s-a temut apoi, iar Eu nu M-am mai arătat lui din clipa aceea, ca nu cumva să se sfiască și mai mult, și mai apăsător pentru goliciunea pe care și-o simțea, că asta face păcatul în om, îl umple de rușine, de nevoia de a se ascunde, o, și de atunci M-am făcut nevăzut de om, și așa stau, iar omul în rai doar Mă auzea, Îmi auzea mersul, treacătul și cuvântul cu care vorbeam, și atât, și am rămas întru cele nevăzute ale lui Dumnezeu până azi, iar omul face mereu păcat și se sfiește pentru el de Dumnezeu și de om, căci păcatul și bucuria cea pentru păcat îl fac apoi pe om să se tot ascundă și îl rușinează, și iată, e rușinos să păcătuiască omul, și se ascunde cu această rușine ca Adam în rai, o, și iată ce mare răceală, ce gros hotar, și de netrecut de gros hotar s-a așezat între om și Dumnezeu din pricina păcatului, după ce omul n-a mai rămas de partea lui Dumnezeu cu viața lui, cu crucea vieții lui.

O, nu mai știi, omule, să-ți faci prieteni sufletului tău îngreuiat sub păcatul tău, nu mai știi, iar tu ai atâta nevoie de mângâiere pentru greul din suflet, că ești mereu sub povară și crește ea mereu odată cu păcătuirea ta, cu despărțirea ta de Dumnezeu pentru păcat. Să știi să-ți faci prieteni sufletului tău înseamnă să fii asemenea celui căruia voiești să-ți fie prieten, iar altfel prietenia nu ține, nu e pe potrivă duhul prieteniei în cei ce nu se aseamănă, căci omul își face apropiere numai pentru păcat, iar păcatul îi este dușman. O, nu poți nici pe Dumnezeu să ți-l faci prieten cald și aproape dacă nu dai să-I fii pe plac, să semeni cu El, cu grijă mare din partea ta pentru aceasta.

Iată, femeia care crede și își zice că iubește un bărbat, o, biata de ea și de el, aceea îi face brâncă spre mizeria păcatului cu inima și cu trupul apoi, că nu-i altceva, nu-i iubire, ci e păcatul care ațâță omul spre el, și pentru el se depărtează de Dumnezeu om pe om, pentru păcat și spre păcat, o, și asta este fața lumii oamenilor, și e potrivnică cu totul purtării crucii vieții, și iată, iată că mai multă minte are un copil de trei ani, decât un om căruia îi merge mintea și inima spre păcat, spre dragostea de păcat, și de aceea am spus Eu, Domnul, că a copiilor este împărăția lui Dumnezeu, și a acelora care ca și ei nu caută spre păcat, nu trag cu păcatul, iar cine caută cu păcatul caută despărțirea de Dumnezeu, căci Eu sunt fără de păcat, și de aceea nu Mă voiește omul, o, și rămân să plâng pe urma omului care se tot desparte de Mine pentru păcat, iar calea crucii este calea cea cu Dumnezeu pe ea, și merg pe ea cei ce se sfințesc pentru ea.

Și acum taină mare așez în cartea cuvântului Meu și spun pentru cei ce au minte ca să înțeleagă cu ea, și iată ce spun: Cel ce se unește cu trupul și sângele Meu ar fi să nu se mai unească cu alte trupuri, că-Mi este mireasă Mie cel ce se împărtășește cu Mine, și trebuie să-Mi fie credincioasă Mie mireasa Mea, o, dar unde se mai găsește așa iubire de Dumnezeu, așa milă pentru ranele Mele purtate pentru mireasa Mea, așa credincioșie?

Iată, mănâncă tot felul de trupuri cei ce se împărtășesc cu Domnul când merg la biserică, iar Eu sunt amestecat de om cu toate câte lui îi plac pe pământ, și ajung să fiu ca și omul, că așa voiește el să facă cu Dumnezeu, așa s-a învățat, fără cruce să meargă pe cale cu Mine, fără statură sfântă, fără asemănare cu Mine, cu Cel ce i-a spus omului ce să mănânce după ce l-a făcut, o, dar n-a voit așa omul.

Când Eu, Domnul, dau să-Mi apropii mila Mea de omul greșit ca să-l curăț de păcatul făcut, el nu Mă primește cu ușa larg deschisă, el se tulbură, se neliniștește, își agită simțirea inimii și nicidecum nu se bucură că vin să-l scap de cele ce-l apasă, și care sunt scrise de satana în dreptul lui. Nu și-a însușit omul în rai păcatul, care l-a rușinat apoi și l-a îndemnat să se ascundă cu el, ba, din contra, a dat vina pe Dumnezeu, și a dat vina pe șarpele de satana, iar el nu și-a luat vina ca să-i pară rău și să se aplece pentru iertarea cea prin aplecare. A trebuit să cobor Eu de lângă Tatăl și să Mă nasc cu trup pământesc și să-Mi însușesc Eu vina pe care omul nu și-o poate însuși, o, și așa am arătat câtă batjocură aduce omul asupra lui Dumnezeu când el nu-și însușește păcatul făcut ca să-și ceară iertare de la Domnul, de la Cel ce are putere să ierte păcatele omului.

Scrie satana mereu, mereu pe cele ale omului, care nu sunt după voia lui Dumnezeu în om, și scrie satana că are ce să scrie, iar mintea omului nu mai are păsare pentru strânsura lui la satana și să plângă pentru iertarea cea de la Domnul ca să nu plângă la urmă, căci cine plânge la vreme, acela se sfințește pentru Dumnezeu, și se vede aceasta apoi prin purtarea lui smerită, sfioasă, prin iubirea de Dumnezeu și de semeni, prin părtășie sfântă cu biserica lui Hristos, o, că de două mii de ani bate satana spre biserica Mea s-o tot mânjească, să-i ia veghea, s-o ducă spre plăceri străine de calea crucii, iar Eu veghez cu cei din cer să stric lucrarea lui satana, să depărtez pânda lui, numai că omul își face voia, și cu ea apasă pe crucea pe care Eu o port de două mii de ani pentru soarta bisericii Mele de partea lui Dumnezeu, ca să nu piară ea prin lucrarea lui satana cel viclean.

O, măi satano măi, de două mii de ani te tot zvârcolești, tot dai să te încolăcești pe trupul bisericii Mele, iar Eu, Domnul, Mă gătesc acum să te biruiesc și să te rușinez, chiar dacă nu am acum ajutor de la creștini și de la mai-marii de peste ei, că iată, România Mea, țara Mea de venire a doua oară de la Tatăl cuvânt pe pământ, ea are pe divanul de sus dintre cei ce nu iubesc pe Domnul, căci ei iubesc mărirea lor, și nu sunt mărturisitorii lui Dumnezeu așa cum erau odinioară voievozii creștini ai acestui neam. Că iată-l pe voievodul românilor, pe mărturisitorul cel cu toată casa lui pentru credință și pentru cruce, pe vodă Brâncoveanu, mucenicul cel înconjurat de copiii cei mucenicițI în fața lui de către păgâni pentru credința lor în Iisus Hristos, în cruce, în lucrarea bisericii străbune și în tot adevărul cel sfânt.

Iată ce frumos, creștin în fruntea țării, voievod cu Hristos în suflet și în faptă pentru neamul lui, neamul românesc, adevărat conducător credincios poporului său, căpetenie care și-a pus viața pentru țară și popor, și care nu s-a lepădat de această înaltă cinste de mucenic întru apărarea bisericii și neamului!

O, și iată ce fac cei de azi stătători pe divanul țării, că vând țara la străini cu tot cu popor! Dar cu toate aceste dureri, Mă gătesc să te rușinez și să te biruiesc, satano, care dai să-Mi culci la pământ via și gardul ei, și fac aceasta ție pentru că este scris în Scripturi să te biruiască Hristos, Mielul lui Dumnezeu, și apoi să-i biruiesc pe toți cei care se împotrivesc lui Dumnezeu, pe toți antichriștii mari și mici, și să strig cu glas tare că este Dumnezeu și că ei sunt cei potrivnici, și va fi ca atunci când voievodul român, Mircea, i-a spus vrăjmașului care-i cerea să i se închine și să-i închine țara, i-a spus că-i este vrăjmaș și că va fi biruit, și așa a fost, că acești voievozi aveau crucea și aveau biruința prin ea.

O, mai sunt suflete mari în neamul român, mai sunt, și-i voi trezi la veghe și la rugăciune cu putere în ea, și vei fi biruit, satană, și vei fi rușinat de Mielul lui Dumnezeu, de Iisus Hristos, de al Cărui nume te temi tu și nu vrei să-l mai auzi pe pământ, dar, ce să-ți fac? Soarta ta aceasta este: să fii biruit de Hristos, de Cel pe Care tu nu-L poți birui, o, și să fii biruit de creștinii cei statornici, de cei cu crucea pe piept, de puterea crucii, care luptă pentru ei împotriva ta. Ai auzit? O, și vei tot auzi pe Cel Care are biruința asupra ta, satană, și nu uita că țara Mea de azi, la care vin cuvânt pe pământ acum, e țara în care tu pierzi, că așa este scris, și de aceea du-te departe, du-te în locuri pustii de Dumnezeu, du-te și așteaptă-Mă acolo ca să-ți dau ce ți-ai lucrat! Ai auzit? Du-te, îţi spune ţie Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt! Amin.

Iată, numele și puterea sfintei cruci lucrează așa, în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, și nu uita, popor român, semnul și puterea sfintei cruci, căci cu acest semn Mă voi arăta, ca și acum două mii de ani, cu semnul Fiului Omului, precum este scris, cu crucea, care ucide pe satana.

Voi, cei necunoscători de Dumnezeu, și care v-ați făcut loc să stați deasupra poporului român, o, învățați cine este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și puterea sfintei cruci! O, nu mai rătăciți de partea duhului minciunii cu fața ascunsă, că nu mor oamenii de microbi, ci de păcate mor, că microb mai mare ca păcatul n-a fost și nici nu este pe pământ.

Iată, v-ați pus în slujba minciunii și îngenuncheați sub ea poporul. Căiți-vă și treziți-vă și nu dați spre batjocură poporul, o, că e păcat ce faceți, e păcat să luați ordine de la străinii de neam, și care nu-s de partea voastră, și voi știți aceasta că ei sunt dușmani sub haină ascunsă de ochii voștri. O, lăsați poporul să poată pentru soarta lui în țara lui! Fiți cu milă de popor, după al cărui cuvânt voi stați la locul de cârmuire peste țară! O, fie-vă milă de copii! Ce va fi cu copiii care se nasc acum? Se nasc copii și vine vârtejul și îi ia, că îi ia în primire omul potrivnic lui Dumnezeu, satana cel bine ascuns ca să nu fie văzut, și de unde dă ordine peste pământ, peste popoare, iar voi îi faceți jocul. O, nu! Nu mai greșiți! Lăsați creștinii să meargă la biserică! Lăsați-i, că ați greșit atingându-vă de lucrarea lui Dumnezeu! România este țară creștină și are la cârmă pe Domnul Iisus Hristos și crucea ca armă de biruință în lupta cu satana.

Vă strig să Mă auziți! O, auziți-Mă! Voi, cei de pe scaunele de sus, fiți credincioși cuvântului Meu de peste voi, și prin care strig și la voi să Mă auziți! Mă gătesc să slobozesc semne și minuni sfinte ca să vă întorc cu fața spre Dumnezeu și cu urechea spre glasul lui Dumnezeu, Care strigă la voi, căci Eu, Domnul, trebuie să împlinesc ceea ce cuvintez.

Acum pun pana jos și las masa de cuvânt înaintea celor ce iau de pe ea ca să asculte, sau ca să nu asculte de cuvântul Meu. Iar Eu am grăit acum peste pământ și peste oameni în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și dau nădejde neamului român creștin, și cerul întreg așteaptă biruința Mea și a lui asupra omului potrivnic lui Dumnezeu, satana.

Și sus credința și crucea și viața sfântă, fii români, fii creștini, iar duhul pocăinței să cuprindă în el neamul creștinesc, că e vreme de post și de rugăciune pentru duhul învierii, iar Eu, Domnul, așa am biruit, și prin credință și prin cruce am biruit, și așa biruiesc și creștinii Mei, ca Domnul lor biruiesc și ei.

Și las acum peste voi pe Duhul Sfânt Mângâietorul și mângâierea Lui pentru cei binecredincioși lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

22 martie/4 aprilie 2021

Praznicul Buneivestiri

Cuvântul Domnului neprimit de preoți. Omul antichrist voiește să se înscăuneze în casa lui Dumnezeu. Îndemn la pocăință pentru cei ce nu o cinstesc pe Maica Domnului. Antichrist pune la cale lepădarea de credință.

Găsesc veghe la porți și intru în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român, intru cu praznic de cuvânt și Mă vestesc Eu Însumi cu zi de praznic împărătesc, praznicul Buneivestiri, vestirea cea îngerească adusă Fecioarei care avea să Mă nască pe Mine cu trup pe pământ, pe Dumnezeu Fiul să-L primească ea prin vestire de înger trimis de Dumnezeu la ea ca s-o pregătească să fie ea Născătoarea de Dumnezeu, mama Mea, o, și ce frumos este pe pământ când vine un sol ceresc și vestește din cer bucurie și slavă de cuvânt împlinitor!

O, niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere, nu trece fără să se împlinească el, așa cum îngerul Gavriil, trimisul lui Dumnezeu, i-a spus Fecioarei mame, i-a spus cuvânt cu putere, i-a spus că e plin de putere de împlinire cuvântul care vine de la Dumnezeu, și apoi ea a crezut îngerului și s-a supus Domnului pentru împlinirea cuvântului vestit peste ea.

O, iată, Eu sunt rodul, Eu sunt cuvântul cel plin de putere, cel împlinit, cel vestit prin înger, Eu sunt, căci Fecioara M-a purtat în pântece după vestirea îngerului, și Duhul Sfânt S-a pogorât peste ea și apoi M-am născut și am primit numele de Iisus, pus prin înger, și Fiul Celui Preaînalt, Fiul Tatălui am fost chemat apoi în cer și pe pământ.

O, pace peste țara venirii Mele cuvânt pe pământ! Pace ție, țara Mea de azi! Pe vatra ta, pe vatra neamului român Îmi scriu cartea Mea cea de azi, cartea *Cuvântul lui Dumnezeu*, cuvânt din cer, și care poartă putere de împlinire, căci scris este cuvânt îngeresc: *«Niciun cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere»*.

Cuvântul trimis de la Dumnezeu, și care se împlinește pe pământ, ar fie să fie aceasta spre puterea credinței oamenilor, ca să nu primească oamenii mustrare sau pedeapsă pentru necredință, așa cum se întâmplă acum pe pământ, și mai ales spun aceasta pentru cuvântul lui Dumnezeu care curge ca râul pe vatra neamului român, și care a fost dat în lături de casa lui Dumnezeu, de biserica Domnului, de arhierei și de preoți mai ales, o, că n-am venit să bat la altă ușă cu slava cuvântului Meu, cu vestirea cerească pe care o împart, ci am venit la casa lui Dumnezeu, o, și nu Mi-au dat împlinire în ei slujitorii de altare, iar acum, iată ce rușine, ce durere, ce nedumerire pe turma creștină, care doar poartă acest nume, o, că n-a avut cine să-i învioreze spre credință, spre primirea iubirii cerești peste casa lui Dumnezeu, iar turma suferă acum înjosire de la omul antichrist, și suferă din pricina neprimirii lui Dumnezeu în casa Sa de pe pământ, și iată, iată, casa Sa e pustiită acum de vrăjmașul antichrist, de ordinele lui ieșite din ascuns, iar preoții sunt strânși cu ușa de planul cel ascuns al lui antichrist, și care, iată-l, se dă drept Dumnezeu, se înalță mai presus de tot ce se numește Dumnezeu și vrednic de închinare, o, și voiește să i se închine lui creștinii, lui, celui nevrednic, lui, care iată-l, prin puterea satanicească a minciunilor nelegiuite se dă drept Dumnezeu, se dă mare și tare ca să se așeze el în templul lui Dumnezeu, precum este scris că vrea el aceasta. Eu însă, vin cuvânt pe pământ și-i ies în cale ca să-l nimicesc cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul rostit de gura Mea, cuvânt scris pe pământ în cartea sa, cartea Cuvântul lui Dumnezeu, cu care-i ies în față ca să zădărnicesc amăgirile lui mincinoase și nelegiuite, și care sunt pentru cei ce sunt pe calea pierzării, și care n-au primit și nu primesc iubirea adevărului ca să fie ei mântuiți și scăpați din gura lui satana, o, și iată lucrarea cea mincinoasă, trimisă prin îngăduința lui Dumnezeu peste cei ce nu cred adevărului și cred cu plăcere în nelegiuirea care îi osândește pe ei, precum este scris!

Voi, preoți și arhierei, slujitori la altare, o, deschideți ochii bine și uitați-vă bine cum voiește omul antichrist să vă lase pe dinafară, și care pas cu pas dă să-și facă el loc în templul lui Dumnezeu ca să fie înscăunat și să-L scoată pe Dumnezeu din casa sfântă, ca să nu se mai închine nimeni adevărului. O, vedeți ce pățiți dacă vă tot lepădați de cuvântul lui Dumnezeu, de credința în acest cuvânt, care veghează pentru voi?

O, fiilor, vi se scrie lepădare de credință această depărtare a voastră de credința în cuvântul Meu, cu care tot vă strig și tot dau să vă ocrotesc de lanțul cel vrăjmaș al omului antichrist, care, încet, încet dă să vă lege cu el ca să nu mai puteți servi pe Dumnezeu și biserica Sa, cea atât de prigonită acum din casa ei. O, iată, a venit vremea să aveți nevoie de ocrotire, iar voi nu sunteți una cu Mine, cu slava cuvântului Meu, cu care suflu și peste satana, precum este scris să fie el nimicit de suflarea gurii Mele, de cuvântul Meu rostit asupra lui.

Voiesc să împlinesc Scriptura de cer nou și de pământ nou, iar voi nu vegheați cu Mine, voi nu M-ați primit în casa Mea ca să am putere pentru voi și prin voi în vremea asta de încercare. O, am spus că mai sunt suflete mari în neamul român, și voi da să-i trezesc la veghe și la rugăciune cu putere în ea, ca să fie biruit satana și să fie rușinat de Mielul lui Dumnezeu, de Care nu mai vrea satana să audă pe pământ, numai că soarta lui este pecetluită, căci cuvântul Meu suflă cu putere și cu nimicire peste satana și peste minciunile lui, o, și nu este lipsit de putere cuvântul Meu, care dă să trezească pe cei mari cu sufletul și să vegheze ei în rugăciune lângă Mine, iar Eu să împlinesc, și aceste suflete mari sunt dintre slujitorii de altare, sunt cei plini de har dintre ei, și lângă care îngerii Mei stau aproape din partea Mea, și rugăciunile sfinților Mei Îmi ies înainte, precum este scris, o, și să strige ei și să spună ca împăratul David în vremi de strâmtorare și să se roage ei așa: *„Vino, Doamne, nu Te depărta de noi și de la noi, că necazul cel mare este aproape, este aici, și n-are cine să ne ajute pe noi! Vino, Doamne, că ne-au înconjurat câini și lei și tauri turbați, dar Tu mântuiește-ne din gura lor ca să vestim noi numele și cuvântul Tău bisericii Tale și să se teamă de Tine neamurile pământului și să vină spre închinare și să spună despre Domnul la cei ce vor crede prin ei, și poporului care se naște să-i vestească minunile Tale, cuvântul Tău și mântuirea Ta!”*

O, mama Mea, așa să se roage la Dumnezeu cei dintre slujitorii plini de har ai casei Domnului, și care nu prin puterea și tăria lor, ci prin Duhul Meu vor striga ei izbăvirea casei Mele și a turmei Mele de sub jugul omului antichrist, care iată-l cum dă să se atingă de orânduiala casei Domnului și de legile ei sfinte! Iar Noi venim cu oștiri cerești și lucrăm cu îngerii, mamă, căci îngerii Ne sunt slujitori și sunt ei veghetori din partea Noastră pentru cei ce primesc de la Noi iubirea adevărului ca să fie mântuiți, mamă.

O, dar azi ești mărturisită de îngeri că ești mama Mea, așa cum atunci te-a vestit Gavriil arhanghelul că tu vei fi Născătoarea de Dumnezeu, iar acum te cântă îngerii, mamă, în

amintirea acelei zile minunate, când tu M-ai primit în pântece de la Duhul Sfânt, și când ai ascultat și tu, și am ascultat și Eu, și prin ascultare am împlinit voia Tatălui Nostru, o, mama Mea, și suntem rodul ascultării, iar acum suntem nedespărțiți în cer.

O, și Ne purtăm azi cu Duhul, cu gândul Ne purtăm înspre cei care nu Ne vor nedespărțiți, dar care-I cântă lui Dumnezeu și Îi tot cântă, bucurându-se ei mai mult, că pe Mine Mă doare amar că nu-ți slăvesc harul cel dat ție de Tatăl, că nu vor să te fericească pentru alegerea ta de către Tatăl, o, și ce durere pe Mine, că tu ești mama Mea și ești cu Mine lângă Tatăl!

O, ce vom face Noi cu acești știrbiți la înțelepciune, și care și-au făcut singuri cum au știut ei cărare spre Dumnezeu, mamă? O, cum vom face ca să-i atragem înapoi în rădăcina din care s-au smuls ei, sau înaintașii lor, care s-au rupt și n-au rămas în viță ca să aducă în viță roade, și nu aiurea, cum fac ei acum?

O, de s-ar înțelepți cei din casa Mea ca să se ridice spre credința în cuvântul Meu și spre împlinirea lui apoi, ca să meargă după oile pierdute și să le aducă înapoi, mamă, și să le spună adevărul cel pentru credință și urmarea credinței apoi! Ei spun că s-au tras în lături din pricina rătăcirii din biserică, o, dar ce mare păcat fac ei cu această judecată a minții lor! Ei uită că nici ei nu sunt mai buni, mai adevărați, și uită din pricina duhului trufiei, că fără să știe ei, asta lucrează, trufie își lucrează, duh de judecată lucrează. Și mai rău decât aceasta este altceva: ei au căzut în păcatul rătăcirii de suflet și de credință, pentru că ei nu știu de unde vine spre oameni calea, pe care, iată, aceștia au apucat și s-au dus, vezi Doamne, spre iubirea de Dumnezeu. O, nu, să nu creadă ei aceasta, ci să se pocăiască și să ceară cu umilință să le dea Dumnezeu inimă înfrântă și smerită ca să poată să se uite înapoi, la orânduiala cea creștinească lăsată de Mine și de ucenicii Mei și de urmașii lor apoi, și să se uite apoi și la ei și să aibă înțelepciunea să vadă că au părăsit calea de pe care Eu lucrez peste pământ pentru credință și pentru împlinirea faptelor credinței în oameni.

O, mama Mea, avem zi de praznic sfânt, mamă. Ești lângă Mine, Eu sunt rodul pântecelui tău, Eu sunt cuvântul cel împlinit al îngerului Domnului, al celui ce te-a vestit pe tine de la Tatăl că vei fi mama Mea și că Eu, Fiul lui Dumnezeu, voi fi Fiul tău, o, mama Mea.

— Cu umilință mare am primit vestea din cer că Tu vei veni pe pământ și vei trece prin pântecele meu ca să Te naști cu trup între oameni, o, Fiule al Tatălui și al meu. Cu și mai mare umilință stau acum lângă Tine și lângă Tatăl întru slava cea de sus a lui Dumnezeu, căci Dumnezeu este mare, cât niciun om de pe pământ n-a putut gândi și înțelege vreodată ce mare este Dumnezeu, ce minunat lucrează El minunile Sale! O, și cine este Dumnezeu așa de mare ca Dumnezeul nostru, îi întreb eu acum pe cei ce și-au tot ales lor Dumnezeu după dorințele inimii lor?

În ziua aceasta de praznic împărătesc, Fiule scump al meu, aduc ruga mea înaintea tronului lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, ca să vii, Fiule Doamne, să lucrezi minuni ca odinioară în mijlocul poporului Israel, și ca să Te arăți ce mare Dumnezeu ești, și să Te mărturisești, Doamne, Tu Însuți, că omul nu poate să Te dea oamenilor și să poată oamenii cu Tine apoi.

O, înnoiește semnele și schimbă minunile, Doamne, că trebuie să-l biruiești pe omul antichrist, trebuie să-l dobori pe satana mai rușinos decât până acum, ca să se deprindă să-i fie rușine și să-i tot fie, că iată-l de când Îți tot stă în cale fără de rușine, fără de astâmpăr, o, și mă doare în cer, mă doare, că ești Fiul meu, iar durerea de mamă a lui Dumnezeu e mare, Doamne.

O, adu cu Tine pe pământ minunile care să-i rușineze pe toți vrăjmașii cei potrivnici Ție, și vino pe pământ, vino și îmbracă-Ți în slavă calea și venirea, căci Duhul și mireasa zic: Vino! Vino, Doamne! Iar eu, mamă și mireasă, și mai mult spun: Vino!, și așa să venim cu slava care îl va orbi pe omul antichrist, care dă să-și pună coroană de Dumnezeu ca să stea el în templul lui Dumnezeu înaintea oamenilor, dar vino Tu, vino până nu strică el tot, căci oamenii sunt slabi, Doamne, la fel și slujitorii bisericii, căci nu Te-au primit acum când să le dai lor ocrotire, dar Tu miluiește-i pe ei, o, miluiește-i, Doamne mare, după ce vei arăta lor mărirea Ta, adevărul venirii Tale cuvânt și râu de cuvânt pe pământ, o, Fiul meu Iisus!

— O, mama Mea, nu mai spun ca acum două mii de ani că nu Mi-a sosit vremea ca să pun pe masa nunții vinul cel nou, și spun că vremea este aproape, și că voia ta prin rugăciune este și voia Mea, numai că Noi, cei din cer, avem lucrarea cea în taină împlinită, și care dă rod în taină și se împlinește apoi văzut, mamă.

Îmi pregătesc arătarea slavei și a minunilor ei, mama Mea, iar îndelunga Mea răbdare se va schimba în mântuire, precum este scris, dar voiesc de pe pământ să vină strigare cu dor, de la mireasă cu dor în ea, și care să Mă strige: Vino!

Voiesc să fiu dorit, că altfel este să vin de dorul celor cu dor în ei după venirea Mea, iar mângâierea Noastră este mare, și vine ea din adevărul cel de sus, că Eu, Fiul tău și Mielul Tatălui, Eu voi birui, și voi rușina toată lucrătura satanicească și voi sufla peste omul antichrist cu cuvântul Meu până ce el va cădea zgomotos și văzut de toți oamenii de pe pământ, că iată-l, pune la cale lepădarea de credință peste toți, dar o va face doar peste cei ce n-au primit iubirea adevărului, căci așa este scris, iar peste cei credincioși cuvântului Meu de ieri și de azi va răsări bucurie și vor fi cuprinși în taina cerului nou și a pământului nou și în mângâierea cea de rai, cea din rai. Amin.

O, pace ție, țara Mea cea de azi! Pace vouă, fii români! Nu stați nepăsători! Primiți cuvântul Meu și împliniți-l, fiilor, căci spre mântuire vă cer să lucrați!

Pace ție, popor al cuvântului Meu de pe meleagul neamului român!

Pacea Mea să-i cuprindă pe toți cei care cred și se supun iubirii adevărului, căci plata lor este multă, și le voi vesti și le voi aduce lor bucurie mare, venirea Mea cu sfinții, cerul și pământul laolaltă, spre slava Duhului Sfânt Mângâietorul. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 2021

Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca

Înnoirea lumii se înfăptuiește prin cuvântul Domnului, ca la facere. Omul va învia, se va înnoi, iar satana va fi biruit prin cuvântul Domnului. Domnul grăiește cu țara română și cu popoarele hrănite cu duhul minciunii fiarei apocaliptice. Grăirea Domnului cu slujitorii bisericii. Sfânta Maria Egipteanca, pildă de învățătură în lupta cu păcatul.

Cuvântul Meu este sărbătoare în cer și pe pământ, căci sfinții sunt în sărbătoare când Eu, Domnul, Îmi revărs slava Mea, cuvântul Meu peste pământ mai mult

decât acum două mii de ani, o, mult mai mult, căci vremea este la sfârșit, și e mare pregătirea cea pentru arătarea slavei Mele cu zecile de mii de sfinți, precum este scris.

O, e mare slava venirii Mele cuvânt pe pământ, căci cu ea Îmi pregătesc la vedere slava cerului cel nou și a pământului cel nou, și nimeni să nu se mire de venirea Mea în cuvânt peste pământ, căci și la începutul facerii celei dintâi am lucrat totul cu cuvântul, tot cu cuvântul, nu altfel am lucrat atunci, iar la sfârșit nu se putea lucra taina facerii celei noi, înnoirea, nașterea din nou a lumii, nu se putea lucra această facere nouă decât tot cu cuvântul, o, și nu se poate în alt fel lucra omul cel nou, casa în care să locuiască Dumnezeu și sfinții Săi, nu se poate lucra decât cu cuvântul, și e sărbătoarea lui Dumnezeu cuvântul facerii celei noi și e înviere, e frământătură de înviere, și toată facerea cea dintâi ascultă de cuvântul lui Dumnezeu când Domnul grăiește peste pământ din mijlocul sfinților Săi, o, și trebuie să asculte și omul, căci omul este facerea lui Dumnezeu, facerea pentru care s-a zidit cerul și pământul, și pentru această înțelepciune așezată peste om este mult de lucrat și de cuvântat peste pământ și peste omul de pe el, și iată, Eu, Domnul, aceasta fac, cuvintez și lucrez cuvântând.

O, n-am cum să-l biruiesc pe satana, pe cel înființat de neascultarea cea din rai a omului, n-am cum, decât cu cuvântul să lucrez ca să-l biruiesc, ca să tai lucrarea lui cea mincinoasă și atât de ascunsă ea de mintea omului, căci fățărnicia stă pe scaun înalt și lucrează peste mintea omului în fel și chip, o, și se uită omul toată ziua și toată noaptea la această lucrare împrăștiată peste fața pământului, și în fața căreia se închină lumea toată așa cum se închină creștinii la icoana celor din cer a lui Dumnezeu și a sfinților Săi, o, și se închină lumea la această fiară care se luptă împotriva Mielului lui Dumnezeu, căci și-a făcut satana icoană văzută și strânge cu ea avere mare, dar pentru prăbușire și-o strânge, căci omul va învia, se va înnoi la minte și la simțire și la trup, fiindcă aceasta lucrează cuvântul lui Dumnezeu, lucrează îndumnezeirea omului, înțelepciunea cea de sus pentru duhul și sufletul și trupul omului, o, și e sărbătoare cerească slava cuvântului lui Dumnezeu, venirea Mea cuvânt pe pământ.

E supărat satana, iar slujitorii lui grăiesc din ramă zi și noapte ca să țină omul în fața icoanei lui, și cu care el lucrează la vedere cu minciuni ticluite mult și cu multe, căci când nu-i merge rodul cel râvnit, el are multe găselnițe și le scoate și le încearcă și le înnoiește, iar Eu, Domnul, le risipesc pe toate rând pe rând și îl rușinez pe satana și-i dau de gol lucrarea lui ascunsă sub față mincinoasă, și iată lupta Mielului lui Dumnezeu cu acest balaur cu capete multe, o, și ce bucurie se suie de pe pământ la cer când Îmi așez pe pământ cuvântul scris ca să-l pot împlini apoi!

Tot cuvântul Meu care se scrie se împlinește, numai să fie înființat în cartea sa cea de azi, că iată de ce iubesc și de ce ocrotesc Eu așa de mult acest meleag ales Mie de Tatăl, pământul român, pe care Eu, Domnul, dau lupta cu satana, care se crede biruitor peste pământ și peste om, bietul de el!

O, țara Mea cea de azi, vin la tine cuvânt, și Mi-am făcut cetate de scaun pe vatra ta, că tu ai nevoie de ocrotire cerească peste tine acum, o, că ești cucerită de păgâni, tu, țară cu nume de țară creștină încă de la nașterea Mea și a ta pe pământ, amândoi odată Eu și tu, că Mi-a dat Mie Tatăl atunci meleagul tău să-l am să vin cuvânt pe acest meleag la sfârșit de timp, căci poporul Israel M-a dat spre moarte, M-a dat de la el, nu M-a primit când am venit de la Tatăl la el, n-a voit să creadă, o, n-a voit, și iată, tu ești țara Mea creștină încă de pe atunci, și pe vremuri veneau păgânii asupra ta cu război și cu arme, iar acum păgânii te supun voii lor lucrând asupra ta de la ei de acasă, din ascunzătoarea lor vrăjmașă ție, ca să nu-i știi locul și atacul și arma, și iată, te ține omul păgân culcată sub voia lui păgână, că nu te vrea creștină să fii, nu te vrea cu Dumnezeu, iar slujitorii de la altare fac sfat cu păgânii ca să te vândă pe bani, că lor le trebuie bani, nu pe Dumnezeu, nu mântuirea lor cea de la Dumnezeu.

O, iată omenirea cu mască la gură, pusă de duhul minciunii cu față ascunsă!

O, voi, cei ce stați mari și tari peste popoare, ce este aceasta ce faceți voi oamenilor, ce este, vă întreb Eu, Domnul Dumnezeu?

O, voi, popoare hrănite cu duhul minciunii fiarei apocaliptice, sculați-vă la veghe și așezați-vă la rugăciune și strigați pe Dumnezeu să vină să vă izbăvească El, și strigați la mama Mea Fecioara, cea care plânge și se roagă pentru toată făptura cea oropsită de duhul satanei! O, încreștinați-vă prin puterea botezului cu Duhul Sfânt și botezați-vă în cuvântul Meu, că el este apa râului vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu, precum este scris, și iată, țara română este țara venirii Mele cuvânt peste pământ, e țara Mea creștină, cu numele Meu peste ea, cu pecetea Mea deasupra ei, cu crucea învierii Mele și a ei!

O, plângeți după Dumnezeu, plângeți în rugăciune ca focul și cereți-Mă să vin spre voi cu semne și minuni nemaiauzite ca să-l culc la pământ pe satana care vă ține în întunericul cel fără Dumnezeu! Voiesc să vă ridic spre credință biruitoare asupra lui satana, omul antichrist, și să căutați după voia Mea peste viața voastră, o, că nu-i viață mai dulce ca și viața de creștin, viața trăită cu Dumnezeu, Domnul cu omul pe pământ ca și în cer, și nimic fără Dumnezeu să nu fie pe pământ, căci vai celor fără Dumnezeu peste viața lor, vai lor curând, curând!

Cuvântul lui Dumnezeu așează învățătură sfântă peste toți oamenii de pe pământ și dă povață de înviere și de cunoașterea lui Dumnezeu prin nepăcătuire și prin pocăința cea pentru păcate, și iată, iată, numai atunci păcătuiește omul, numai când nu este cu Dumnezeu, numai când nu are pe Domnul în inima și în mintea sa, numai când Îl dă pe Dumnezeu afară din el pentru gândul și gustul păcatului, numai când iubirea și inima lui se lasă spre păcat, numai când nu-L iubește pe Dumnezeu cu inima și cu duhul din ea, o, și mai mereu face omul aceasta, mai mereu stă peste el fără cunoașterea lui Dumnezeu în inima și în mintea sa.

O, sunt mulți, și chiar și creștini sunt cărora nu le place viața cu Dumnezeu, că viața cu Dumnezeu înseamnă mult, căci o viață frumoasă are nevoie de multe podoabe ca să fie frumoasă între oameni, și are nevoie de cele din cer peste ea în mijlocul oamenilor.

O, măi oamenilor de pe pământ, o mulțime de păcate vin peste om, vin cu duiumul din pricina îndreptățirii de sine, căci aceasta este un păcat destul de mare și naște din el păcate mereu, și de aceea trebuie învățătură pentru lepădare de sine și pentru iubire de Dumnezeu apoi. Iar dacă tu, omule, iubești pe aproapele și zici că lucrezi iubirea, o, ai grijă tu, om creștin, ai grijă, că toată iubirea pe care zici că o lucrezi tu, trebuie să fie ea izvorâtă din iubirea de Dumnezeu, căci păgânii lumii iubesc pe aproapele, dar nu și pe Dumnezeu, o, și de aceea trebuie grijă pentru purtarea crucii, pentru dragostea de Dumnezeu, dragoste întreagă, nu împărțită, și cu ea să împarți aju-

torul tău pentru aproapele tău, că altfel nu știi să iubești pe Dumnezeu, ci numai pe aproapele ca și păgânii.

O, așa să vreți voi să-i învățați pe creștini, voi, slujitori ai învățăturii de la altarele creștine, și să le spuneți lor să nu se teamă că li se ia locul de închinăciune, căci Eu, Domnul, am spus taină mare pentru adevărații închinători, și care sunt cei ce se închină în duhul adevărului, duh care strigă la Tatăl pentru ei, iar voi hrăniți-Mi turma acum, în vreme de restriște. Nu dați să vă luați după omul antichrist, care voiește să vă dea afară din moștenirea străbună dacă nu strângeți turma ca s-o hrăniți pe ea și să nu-i închideți ușa, că nu-i a voastră casa cea închinată lui Dumnezeu de moși strămoși și de creștini, ci e a creștinilor această casă, iar voi nu vă faceți stăpâni cruzi peste ce nu este al vostru, căci se uită cei din cer la voi și se miră și se întreabă de ce faceți aceasta, de ce dați să vă faceți stăpâni peste ce nu-i al vostru?

O, turmă durută acum, vezi ce pățești dacă nu prețuiești când ai? Dar scoală-te acum la veghe pe vreme rea, o, scoală-te! Auzi tu ce-ți spune Dumnezeu? O, scoală-te pentru Mirele tău și scoală-te!

Voi, slujitori pentru turma creștină, fiți umiliți în fața turmei, căci voi stați pe spatele celor ce vă dau bani pentru ca să îngrijiți de ei cu bunătate și cu lepădare de sine, cu duh blând și smerit, căci voi ar fi să lucrați fără bani Evanghelia Domnului, ca să vă plătesc Eu, Domnul, cu mântuire, că omul s-a învățat să vă tot dea, dar nu să cereți voi, nu să puneți voi biruiri grele pentru ca să slujiți lor între ei și Dumnezeu, căci Eu le dădeam, nu le luam ale lor, dar pe pământ nu mai este frică de Dumnezeu, o, nu mai este.

Iată pildă de mare învățătură în lupta cu păcatul cel vrăjmaș în om, căci părinții sfinți au lăsat bisericii creștine în vremea postului mare pilda vieții duhovnicești a celei ce s-a lăsat de păcat pentru ca să se sfințească și să fie iertată de păcatele ei multe, Maria Egipteanca.

O, creștine, o, creștine, nu te mai distra într-un chip păcătos, ci bucură-te creștinește, ca să Se bucure și Domnul în mijlocul petrecerii frățești, nu numai diavolul să se bucure, căci diavolul strânge neîncetat păcatele oamenilor ca să le dea lor apoi plata cea rea, dar iată, lângă glasul Meu grăiește acum această luptătoare cu păcatul, după ce s-a lepădat ea de dulceața cea otrăvitoare, căci a biruit ea cu Mine pe satana, și iată acum povața ei:

— O, Doamne, o, Doamne, gustul cel amar al păcatului, nu-i știe omul păcătos ca mine amărăciunea lui, decât după ce se vede alungat de dragostea Ta durută de la negrele lui păcate, și cu care nu poate sta lângă Dumnezeu cu viața sa.

O, Doamne, nu e amar mai greu ca și alungarea păcătosului din fața milei Tale, o, că dureros a fost duhul omului alungat din rai, dar care n-a tras spre pocăință pentru durerea ce Ți-a adus-o cu păcatul lui, ci a tras spre păcat.

Eu, Doamne, m-am căit cu totul, m-am făgăduit Ție cu totul, o, că prea mult și prea greu am păcătuit, și numai o viață departe de păcat și de oameni mi-a putut păstra făgăduința pe care am făcut-o, și ca să nu mă alungi de la fața Ta pentru păcatele mele grele. O, și le spun la toți păcătoșii să se îndulcească cu bucuria vieții de creștin, și ca să nu dea de amarul cel lucrat prin păcat, și care îl alungă pe om de la fața Ta. Aceasta este scăparea de satana: nepăcătuirea este, o, Doamne.

O, tot cuvântul Tău de peste pământ și de peste om așteaptă să se împlinească, Doamne, căci nepăcătuirea va veni, că așa este scris, dar fă-i pe toți cei de pe pământ cu un ceas mai devreme să facă aceasta, ca să le dai și lor plată bună, Doamne, o, și să ai de ce să le dai.

— Voi, sfinți iubiți, Mă însoțiți întru venirea Mea, iar înaintea Mea merg rugăciunile voastre, și iubirea din ele lucrează și va lăsa iubire în oameni, iubire pentru Dumnezeu în ei.

Iar acum îndemn iarăși la veghe sfântă neamul Meu creștin de azi, neamul român, și-i spun lui: O, neam român, ocrotește-ți averea cea părintească, ocrotește-ți zestrea sufletului tău, țara și credința, biserica și neamul, căci fericit este poporul care are pe Domnul de Dumnezeu al său, precum este scris, iar tu ești al Meu, și Eu sunt al tău, sunt Domnul, și sunt Domnul Dumnezeul tău, o, român poporul Meu. Amin, amin, amin.

5/18 aprilie 2021

Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim

Domnul plânge biserica așa cum a plâns acum două mii de ani Ierusalimul. Căderea omului din rangul de heruvim. Ierusalimul de azi este iubirea Domnului.

— Lacrima Mea se face cuvânt, și plâng peste pământ lăcrimând după om ca și acum două mii de ani când plângeam Ierusalimul și Mă pregăteam Miel pentru jertfă de dragul iubirii Mele pentru om, căci omul nu M-a iubit, n-a voit să-i fiu Dumnezeu, o, n-a voit, și plâng și azi că n-a voit, iar lacrima Mea este cuvântul cu care strig după om, ca în rai strig: *«Omule, unde ești?»*, iar omul este gol înaintea Mea și se ascunde să nu-l văd și nu Mă voiește, și mereu, mereu se ascunde de Dumnezeu și de om, o, și aceasta a căzut peste om, păcatul ascunderii din pricina păcatului neascultării de Dumnezeu, a nedragostei de poruncile vieții, care îl țin pe om cu Dumnezeu aproape, o, și dacă omul calcă peste ele Eu îl strig când el se ascunde și îl întreb: *«Unde ești? Nu cumva te ascunzi fiindcă nu asculți ca să nu te mai ascunzi apoi?»*

O, atât de urât a căzut omul, de n-a mai gândit că nu se poate piti de Dumnezeu cu ceea ce este și face el, dar cum să nu-l vadă Dumnezeu? O, așa a căzut și Iuda, săracul, a crezut că nu-l vede Dumnezeu când lucra tot ce poate face omul mai rău, despărțirea de Dumnezeu și ascunderea apoi.

E praznic sfânt pe pământ peste neamul creștinesc la amintirea zilei când Eu, Domnul Iisus Hristos, am împlinit Scriptura plângerii Ierusalimului și când am intrat în cetate pe mânzul asinei și am zis peste ea: *«Dacă ai fi cunoscut tu măcar în ziua aceasta lucrările care puteau să-ți dea pacea! Dar acum ele sunt ascunse de ochii tăi, și vin peste tine zile când vei fi înconjurată de vrăjmași și vei fi culcată la pământ, tu și copiii tăi, și nu vor lăsa piatră pe piatră în tine, căci tu n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată».*

O, e praznic de amintire a acelei zile când Eu plângeam Ierusalimul și soarta lui cea fără de salvare, iar azi plâng la fel de durut pentru casa Mea, care nu Mă primește să-Mi asculte cuvântul și povața lui, căci Eu Domnul, nici în rai n-am fost iubit și primit de om, și apoi nici în Ierusalim, și acum nici în casa Mea nu sunt primit când vin cuvânt de salvare ca să nu cadă casa lui Dumnezeu sub vrăjmași așa cum a căzut Ierusalimul acum două mii de ani pentru neprimirea Mea ca să-i fiu Eu Dumnezeu.

O, cum să nu plâng? L-am zidit pe om cu atâta iubire ca să Mă așez în el apoi. M-am uitat la chipul Meu, și așa am

făcut lutul pe care l-am frământat cu mâna și am făcut din el omul și M-am așezat în el, suflând dinăuntrul Meu peste el duh de viață din viața Mea, din ființa Mea, și am stat față în față și am grăit apoi cu această făptură și i-am dat rang de heruvim, și tot așa și lucrare i-am dat să lucreze și să păzească pentru lucrul său cel dat lui să-l lucreze, o, și n-a fost chip să rămânem una. Îi dădusem lucru sfânt să împlinească, l-am așezat să ocrotească întocmai ca un heruvim legea raiului, și l-am împodobit frumos ca și pe Mine în ziua când l-am așezat. El însă a zguduit oștirile îngerești, care l-au știut mare și îl slujeau ca pe cel făcut de Dumnezeu și i se supuneau, o, și a căzut în semeție făptura zidită de Dumnezeu, și cu ea au căzut îngerii cei de lângă Dumnezeu aproape, cei mai aproape de Dumnezeu au căzut cu toată ceata lor, cu tot cu căpetenia lor, și cu tot cu omul au căzut îngerii lui Dumnezeu în clipa semeției omului în rai, căci omul a cugetat că este mare, că este ca Dumnezeu, și se voia omul deasupra lui Dumnezeu, așa cum este scris că a gândit el în vremea căderii lui.

Am plâns Ierusalimul, l-am plâns cu jale pentru soarta pe care și-o alesese ca să nu Mă primească de Dumnezeu al lor. O, așa plâng și azi pentru tot pământul și omul de pe el, căci omul nu vrea să-i fiu Dumnezeu și Mântuitor și să-l adun la pieptul Meu ocrotitor. În ziua aceea norodul din oraș Îmi cânta: *«Osana, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului!»*, iar Eu îi plângeam pe ei, pe cei care aveau să strige nu după multe zile să fiu dat la moarte, și plângeam și spuneam: *«O, de câte ori am dat să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi, și n-ați vrut».* O, azi plâng la fel de dureros pentru biserica Mea cea neascultătoare și-i spun și ei, ca și Ierusalimului de atunci spun la toți slujitorii de altare și le spun așa: O, de câte ori am strigat peste voi și v-am grăit vouă ca să vă adun sub slava cuvântului Meu şi să vă păstoresc și să vă țin sub ocrotirea Mea așa cum pasărea își ține puii săi, dar n-ați vrut, o, n-ați vrut, iar cei dintre voi care M-au cunoscut în cuvânt stau ascunşi în această taină şi cred şi lucrează cu înţelepciune, ca nu cumva să-i daţi afară voi, cei care nu voiţi să Mă primiţi cu voi în casă, o, şi sunt mulţi între voi care se îndulcesc cu această minune de cuvânt, cu râul Meu de cuvânt, şi stau tainici ca şi cei de acum două mii de ani, care credeau tainic, şi tot aşa şi urmau.

Iată, nu este a tuturora credinţa, ci numai a celor ce au de la Tatăl darul să creadă, că iată, trufia omului e aşa de mare, că n-a putut, săracul, să fie ascultător şi mulţumit în rai, ci a vrut să fie mai mare, după ce a fost făcut el de Dumnezeu, căci omul s-a închinat lui satana în rai, dar lui Dumnezeu n-a voit să se închine și să facă voia Sa.

Iată, omul nu se închină lui Dumnezeu, și se închină lui satana și nu știe ce face. Se închină omul la om și la plăceri păcătoase, dar lui Dumnezeu nu. N-a voit omul să mănânce ca Dumnezeu, să facă ce face Dumnezeu, iar pentru că face altfel trebuie să-l certe Domnul mereu ca pe un fiu nesupus. Eu am ascultat de Dumnezeu ca un fiu, iar omul nu, iar trufia omului stă tocmai în aceasta: că nu face voia lui Dumnezeu. De aceea Eu sunt mare, iar omul mic, dar iată, cel mic se trufește peste Dumnezeu și nu face voia Lui, nu se supune ca să Mă slăvesc Eu în el, numai Eu, nu și el, și iată, satana este urmat de om prin trufia omului, iar trufia omului este diavol, este vrăjmașul lui Dumnezeu în om, și omul nu dă să facă voia lui Dumnezeu, căci în el este sămânța trufiei încă de când s-a înălțat să ia din pomul cel din rai jefuit de el, și de atunci își vede omul de mintea lui, nu de cuvântul lui Dumnezeu de peste el, și omul este îndărătnic pe pământ ca și în rai, și iată, Dumnezeu S-a făcut om, El, Cel ce l-a făcut și pe om și l-a așezat pe pământ, căci a pus din Duhul Lui și s-a ridicat omul pe picioarele lui și și-a purtat trupul, iar omul nu vrea să se facă asemenea lui Dumnezeu.

O, de câte ori M-am făcut și Mă fac Eu om, o, de câte ori, de câte ori, deșertându-Mă Eu Însumi în om! La început Mi-am făcut chipul și asemănarea și am pus în el din Mine, din Dumnezeu, și s-a arătat viața lui Dumnezeu în trup, în trupul cel zidit din lut. Am venit apoi acum două mii de ani și M-am deșertat cu totul și M-am făcut iarăși om, și apoi iarăși, dintre morți M-am ridicat și M-am făcut Omul cel nou, Hristos înviat, şi toate pentru om le-am lucrat, şi de atunci Mă fac mereu, mereu om, o, mereu Mă deşert cu totul cu trupul şi sângele Meu în om, şi nu-i este omului milă de Mine, nu-i este nicidecum, ca apoi să se facă el după chipul şi asemănarea Mea când Domnul Se deşartă pe Sine în el şi Se face om, omul în care Se deşartă Dumnezeu, un trup cu omul, un singur trup, precum este scris, şi de atâtea ori, de atâtea ori dau să-l aduc sub ocrotirea Mea pe om ca să-l am al Meu, iar el nu voieşte, căci se trufeşte ca şi Adam în rai, şi Dumnezeu este mai mic, Se face mic cât omul.

Iar Eu am plâns Ierusalimul acum două mii de ani, o, şi tot mereu plâng de atunci, şi aştept omul să se facă una cu Dumnezeu ca să-Mi iau înapoi odihna Mea, casa Mea de sărbătoare, Ierusalimul să-l iau şi să-l am de mireasă la venirea Mea cu nunta Mea pe pământ, şi în cer apoi, Mire şi mireasă, nuntă pe vecie, ziua cea atât de aşteptată de Tatăl pentru Mine, că-Mi vrea Tatăl mângâierea şi plânge de mila Mea.

Iar Eu plâng Ierusalimul şi azi, şi plâng cu Tatăl pentru om, căci omul nu ascultă de Dumnezeu și se închină lui satana şi nu lui Dumnezeu, şi lacrima Mea se face cuvânt peste pământ lăcrimând după om, ca şi acum două mii de ani când plângeam Ierusalimul.

O, e grea pentru om calea cu Domnul, căci trebuie împlinite cele pentru calea aceasta. E greşit omul, dar calea cu Domnul nu este greşită, şi este ea pentru cei greşiţi ca să-i ajute pe calea cea care nu greşeşte, ci îl ajută pe omul greşit.

O, e grea, dar e frumoasă calea cu Dumnezeu, și toți cei ce o gustă din plin știu gustul și frumusețea ei, știu aceștia măreția vieții celui pentru calea aceasta. Așadar, omul trebuie să aibă minte și să aleagă ce este mai bun pe pământ, calea cu Dumnezeu, iar calea lui satana trebuie mereu, mereu risipită, mereu lovită, mereu dărâmată din calea omului când dă ea să se ivească. E grea, dar e cu răsplată mare calea cu Hristos, pe când calea cu satana numai pagubă și prăpăd aduce peste cei de pe ea.

Așadar, tu, popor al cuvântului Meu, Ierusalimul Meu cel mic de azi, rămâi întru iubirea Mea, rămâi întru cuvântul Meu! Cuvântul Meu este iubirea Mea, cu care vă hrănesc pe voi, o, fiilor. O, împliniți-l măi fiilor, ca să rămâneți întru el prin împlinirea lui și să rămâneți întru iubirea Mea. Așa vă învăț Eu pe voi, fiilor, iar voi să fiți învățați de Dumnezeu mereu prin cuvântul Său de peste voi și să-l împliniți ca niște școlari de notă mare, căci Eu vă voiesc mireasă să-Mi fiți pe vecii, căci cei neîmplinitori pierd ascultarea și plata ei, pierd premiul de trecere, și apoi plâng, o, că n-au învățat să asculte de fericirea lor cea de la Dumnezeu pregătită pentru cei ce cred ascultând și crezând.

O, omule, o, omule, Eu am ascultat să vin din cer după tine pe pământ, dar tu nu asculți să vii din păcat spre Mine, spre Cel din cer, Care te caută şi te strigă de şapte mii de ani şi te întreabă: Unde eşti, unde te ascunzi să nu te văd, o, un-

de? Iar tu eşti în păcat acum, şi nu te ruşinezi că te vede Dumnezeu şi te strigă şi te întreabă să răspunzi unde eşti şi să-I spui: Sunt gol şi m-am ascuns, Doamne.

O, cum ar putea cineva să se ascundă de Dumnezeu? Aşadar, în zi de praznic sfânt Eu, Domnul, Mi-am învăţat poporul hrănit de cuvântul Meu şi iată, îi spun lui:

Ascultă, poporul Meu, de Domnul Dumnezeul tău, Care grăieşte cu tine! Adu-I ca jertfă mulţumiri şi împlineşte-ţi juruinţele făcute Domnului şi cheamă-Mă în vreme de încercare, iar Eu te voi izbăvi, şi tu Mă vei preaslăvi cu jertfă de laudă. Iar cel ce veghează asupra căii lui, aceluia îi voi arăta mântuirea Mea, mântuirea lui Dumnezeu, precum este scris. Amin, amin, amin.

12/25 aprilie 2021

Duminica Învierii Domnului. Sfintele Paşti

Chemarea omului la înviere din păcat. Lucrarea creştinului este lucrarea învierii. Învăţătură despre lucrarea închinării.

Sunt Domnul învierii şi sunt deasupra cu cete de sfinţi şi de îngeri, şi se cântă în văzduh şi se cântă pe pământ cântarea învierii Mele dintre cei morţi în lung şi în lat, minunea cea mare, cea pentru credinţa că Eu sunt Fiul Tatălui ceresc, că sunt Hristos trimis de Tatăl după om acum două mii de ani, că am murit pe cruce şi am înviat biruitor, ducându-se în lung şi în lat peste pământ vestea cea mare: Hristos a înviat!

Se salută om pe om cu această zi de mărturie şi se aude pe tot locul salutul bucuriei sfinte, salutul mântuirii: Hristos a înviat!

Eu Însumi rostesc peste popoare mărturisirea acestui praznic sfânt şi le spun lor: Hristos a înviat, popoarelor, vouă vă spune Hristosul Cel înviat! Să creadă şi să se bucure toţi, mari şi mici, bogaţi şi săraci, stăpâni şi robi, toţi, de tot felul şi rangul, să creadă toţi că Hristos a înviat, că a biruit moartea şi că S-a sculat dintre cei morţi, El şi toţi drepţii Lui din toate veacurile de până la venirea Lui pe pământ prin naşterea Sa din mamă Fecioară, că s-a deschis raiul ca să-i primească şi să li se curme aşteptarea la toţi drepţii Lui, căci venirea Mea pe pământ a fost aşteptarea lor, şi apoi prin moarte pe cruce am ajuns la ei ca să-i dezrobesc de aşteptarea lor după Mine, şi apoi învierea Mea şi a lor, iar acum, iată, învierea celor ce cred şi mărturisesc că Eu sunt Hristos, Fiul lui Dumnezeu venit în lume ca să-i mântuiesc pe cei păcătoşi şi despărţiţi de Dumnezeu prin păcat, dacă vin ei spre umilinţă şi spre pocăinţă apoi!

Hristos a înviat, îi spun Eu, Domnul, neamului creştinesc de pe tot pământul!

Hristos a înviat, vă spun Eu, Domnul, popoarelor care umpleţi pământul şi îl stăpâniţi!

Hristos a înviat, vă spun Eu, Domnul, şi vouă, celor ce v-aţi ales să mărturisiţi că sunteţi necredincioşi şi vă spuneţi unii altora că nu este Dumnezeu şi că vi se pare că voi sunteţi, şi că Dumnezeu nu este, şi iată, Eu, Hristosul Cel înviat din răstignire, vă spun vouă acum că omul zice că nu este Dumnezeu pentru că este păcătos cel ce zice aceasta, şi pentru că voieşte să păcătuiască în voie şi să nu aibă răsplată rea viaţa lui cea cu păcat trăită!

O, dacă omul n-ar păcătui nu s-ar mai despărţi de Dumnezeu, dar el, săracul, nu ştie ce este păcatul şi nu ştie că este păcătos, iar dacă nu ştie, iată, păcătuieşte mereu, şi face aceasta înaintea lui Dumnezeu, iar Dumnezeu a văzut şi a trimis pe Fiul Său, pe Iisus Hristos L-a trimis ca să-L facă cunoscut pe pământ ca Mântuitor pentru toţi cei păcătoşi, numai să se aplece păcătoşii şi să zică fiecare: *„Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta şi pe mine, căci sunt păcătos!”*

Vin pe pământ cuvânt şi stau de vorbă cu cei despărţiţi de Dumnezeu prin păcat, şi vin spre ei ca să-i fac să Mă cunoască în acest cuvânt şi să-i înduioşez spre milă pentru Mine, pentru dragostea Mea, cu care M-am luptat cu moartea care-l pune jos mereu pe omul păcătos şi îl aduce apoi la nepăsarea cea care îl învinuieşte pe el şi îl face vrednic de iad, de plata cea pentru păcat.

O, nu a fost şi nu este nimeni pe pământ ca să nu ştie că Eu am murit pe cruce şi am înviat apoi. Iar acum nu va mai fi nimeni de la o margine la alta a cerurilor, nimeni care să nu aibă parte să ştie şi să audă că vine Domnul cuvânt peste pământ ca să-Şi anunţe împărăţia, Evanghelia venirii Sale, că vine Domnul şi vorbeşte şi împarte cuvântul Său în lung şi în lat ca să poată apoi să se arate pe cer şi pe pământ ziua slavei Sale, El, şi oastea cerească în haine albe venind pe nori, precum este scris, şi iată, e mare milă cerească să prindă omul credinţă statornică şi să Mă cunoască în acest cuvânt, chiar dacă până acum n-a ştiut că este Dumnezeu, că a fost şi că este Dumnezeu, aşa cum el a vrut să-şi spună.

Voi, cei ce sunteţi botezaţi de mici, sau mai apoi botezaţi în numele Meu şi al credinţei în Mine, voi, creştini ai bisericii lui Hristos, şi voi, preoţi slujitori la altare, ascultaţi!

O, ascultă, măi creştine, că e mila cerească aproape de tine, şi e milă mare să Mă cunoşti în acest cuvânt cu venirea Mea după om şi să Mă mărturiseşti de Dumnezeu al tău şi să-Mi ceri să te pomenesc întru împărăţia Mea, căci tâlharul cel necredincios din dreapta Mea a avut mila lui Dumnezeu de partea lui şi M-a cunoscut că Eu sunt Hristosul Cel venit de la Tatăl şi vestit prin prooroci să vină, o, şi Mi-a spus de pe crucea lui, Mi-a spus cu mare sfială: *«Doamne, pomeneşte-mă şi pe mine întru împărăţia Ta când vei veni!»*, iar Eu i-am spus: «Astăzi vei fi cu Mine în împărăţia Mea, vei fi cu Mine în rai!»

O, aşa şi tu, omule creştin, să mori pe crucea ta şi să rămâi apoi cu sfială lângă crucea Mea şi să stai în umilinţă lângă Mine ca să nu mai faci păcate, să nu mai faci iar, şi ca să poţi apoi să Mă rogi să te pomenesc întru împărăţia Mea când tu pomeneşti numele Meu de Dumnezeu al tău cu inima ta, cu credinţa ta, cu umilinţa ta.

O, fii creştini, omul s-a despărţit de Dumnezeu în rai, darămite pe pământ! Omul este îngâmfat înaintea lui Dumnezeu şi unul înaintea celuilalt, şi de aceea nu găseşte, săracul, calea umilinţei, şi de aceea stă fără Dumnezeu în el în vremea vieţii lui pe pământ.

O, creştine, pomenirea ta întru împărăţia Mea e mare milă pentru tine. Iată, tu, creştin care iubeşti şi asculţi cuvântul Meu cel de azi, cu care vin pe pământ după omul păcătos, tu eşti pomenit înaintea Mea aici, în cetatea cuvântului Meu, pe jertfelnicul din mijlocul ei eşti pomenit ca să te pot ierta, iar tu, în acest timp de rugăciune pentru tine aşezat, tu trebuie să te umileşti ca tâlharul care M-a cunoscut de pe crucea lui pe crucea Mea răstignit pentru el şi pentru toţi ca el, o, şi să nu stai nepăsător pentru iertarea ta, ci să stai umilit tot timpul vieţii tale, căci tâlharul cu Mine odată pe cruce n-a mai stat nepăsător, şi dacă a fost să Mă cunoască cine sunt, Mi-a spus cu supunere: *«Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta!»*, iar Eu l-am miluit şi l-am pomenit şi l-am iertat prin pocăinţa şi prin credinţa lui şi i-am spus: *«Astăzi vei fi cu Mine în rai, în împărăţia Mea»*, căci am deschis raiul ca

să intre cei drepți, cei din sânul lui Avraam, care Mă așteptau să vin și să le deschid.

Când omul Mă cunoaște de Dumnezeu al său și Mă primește pe pământ cu el, face el aceasta de nevoia de Dumnezeu cu el pe pământ. Când Eu, Domnul, primesc pe om în cer prin rugăciunea lui, fac aceasta de nevoia de om lângă Mine în cer cu duhul lui cel după Dumnezeu tânjitor pe pământ, cu dorul lui de Mine, o, și așa sunt Eu cu omul, și omul cu Mine.

O, fiilor, mărturisiți-vă unii altora păcatele ca să vă vindecați, ca să vă rugați unii pentru alții înaintea Mea pentru vindecare, ca să văd Eu dragostea Mea în voi, milă ca a Mea unii de alții, și înviere să vă dăruiți unii altora, căci lucrarea creștinului este lucrarea învierii, dar lumea și biserica din lume n-au știre ce este înviere, nu știu bine de ce merge omul la biserică, de ce merge la slujba de înviere în ziua praznicului învierii Mele, și se duce că așa a pomenit să se meargă la înviere, dar nu știe omul să strige la Mine ca tâlharul cel păcătos și să-Mi spună și el ca și acela: *«Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta!»*

Iată cum este venirea la Mine a omului, căci omul care vine după Mine vine din pricina duhului umilinței dacă vine, și pentru umilința inimii lui se alege el pe cale cu Mine, iar dacă nu pentru aceasta face el alegerea cu Dumnezeu pe calea vieții lui, o, el greșește apoi lui Dumnezeu în fel și chip, la fel și semenilor lui de pe cale cu Domnul, și apoi Îl scoate dator pe Dumnezeu pentru el, că nu vine pentru umilința inimii cel ce face așa apoi, o, și iată, dacă nu ai minte din cer, creștine, nu știi ce faci și ce spui, nu știi nici când te alegi să fii cu Dumnezeu, și nici după aceea cu vremea ta pe calea crucii Domnului, o, că e prea mare taină și lucrare să te alegi pentru Domnul cu pașii tăi, cu inima ta pentru umilința ei, pentru viața ta cu Domnul, ca să te poată El avea în lucrul Său cel mult împotriva vrăjmașului Său și al tău, în planul Său cel mare pentru biruința lui satana și pentru înnoirea lumii, precum este scris.

Omul ar fi să vină pe calea crucii Domnului după ce Îl cunoaște el bine pe Domnul, după ce știe îndeajuns ce este de știut și de lucrat și de ținut seama pentru împlinirile de pe cale, iar dacă vine altfel, vine fără minte și face rele pe calea cea cu creștini pe ea, și dacă nu știe să vină și cum să vină, el nu vine, și rămâne pentru păcat, rămâne pentru durerea cea pentru păcătoșii neiertați de Dumnezeu din pricina neumilinței inimii lor, a celor ce nu se umilesc, pentru ca apoi să fie și ei pururea cu Domnul, precum este scris de cei ai Domnului.

Iată, omul a jefuit la început în rai pomul pus deoparte de Dumnezeu ca să nu ia omul din el, iar dacă el a luat, s-a îngâmfat apoi că știe, și se tot îngâmfă de atunci cu ce nu este al lui, cu știința lui Dumnezeu, cu ceea ce el a furat, și din care pricină a pierdut raiul și a căzut iarăși pe pământ, și a căzut în cap omul, și tot cade în cap mereu de atunci, săracul, și își zice că știe, că are știință și că tot are și tot umblă să aibă, să se îngâmfe că are și să se arate cu ce are, cu ce este el, căci omul și-a stricat mintea lui cea de la Dumnezeu și n-o mai are, și are în cap ceea ce a furat din rai, o, și nu se umilește pentru păcatul lui făcut în rai.

Iar Eu acum îi spun omului așa:

Să te pregătești, omule, să mori ca tâlharul din dreapta Mea, să mori față de tine pe crucea ta și să înviezi întru Mine apoi, așa cum a înviat tâlharul de și-a aflat mântuirea lui cea de la Dumnezeu, o, și e mare această lucrare pe care o ai tu de împlinit lângă crucea Mea cea cu păcatele tale multe pe ea, și iată, nu pot creștinii să împlinească această minune de înviere a lor, nu pot decât dacă îi ajută mintea, dacă lucrează cu ea în Dumnezeu și pentru Dumnezeu, și nu pentru ei.

Omule, pregătește-te pentru înviere prin moarte pe cruce ca tâlharul cel din dreapta Mea, care și-a răstignit mintea lui pe cruce și a luat credința în schimb, și așa s-a umilit el pentru mintea sa cea fără Dumnezeu în ea, și cu sfială M-a rugat apoi de pe crucea sa, M-a rugat să-l scriu în cartea vieții, căci el nu va mai face despărțire de Dumnezeu, că moare pe cruce și moare pentru înviere, înviere prin moarte, prin despărțire de păcat, de moarte, o, că asta-i învierea și mersul la înviere, dar omul merge la biserică în noaptea de înviere și nu știe ce are de făcut pentru acest mers al său la slujba de înviere a Domnului, de pomenire a învierii Mele dintre cei morți, care au păcătuit în viața lor pe pământ.

Fiilor, fiilor, sunteți adunați câțiva în cetatea cuvântului Meu. Hristos a înviat, o, fiilor! E praznic de înviere și fericiți sunt cei ce Mă pomenesc pe pământ ca să-i pomenesc Eu pe ei întru împărăția Mea!

O, și vin iar să vă învăț, și vă voi învăța închinarea și taina închinării, o, fiilor. Strângeți-vă buchet de frățime în zile de Sfinte Paști ca să vă am la învățat și la petrecerea cea sfântă a zilelor învierii, și căutați să petreceți mereu bucuria voastră cu Mine, zidirea voastră în Hristos, fiilor, o, și învățați de la mijloc, învățați laolaltă ce înseamnă să fie creștin omul, că mulți vor lângă Mine, dar dacă nu știu ce trebuie să știe și să facă un creștin, e greu de Mine, e greu de ei.

O, bucurați-vă în duh de praznic de înviere, că iar ne așezăm în carte, o, fiilor, și vin apoi și alte zile de serbare ale cerului cu voi, și tot timpul bucurați-L pe Domnul laolaltă adunați, ca să însoțiți voi solii cerești, cu care cobor peste cetate, fiilor. Sunteți puținei, dar cei din cer sunt mulți, mulți, sunt cete-cete lângă voi, iar voi faceți-le bucurie, faceți-le primire dulce, fiilor!

Nu uitați, o, nu uitați că vom învăța și că veți fi învățați lucrarea închinării, fiilor. Numai lui Dumnezeu să vă închinați, căci omul pe pământ nu știe să nu greșească din îndemnul lui satana, cu care îl tot pândește pe om și îi spune că dacă se închină lui, îi dă lumea toată pentru această închinare, o, că așa a fost păcălit Adam în rai, și tot timpul face aceasta satana cu tot omul, de atunci și până azi, iar omul nu știe să se apere de acest șiretlic diavolesc, și iată, greșește mereu pentru taina închinării, pe care ar fi numai lui Dumnezeu s-o dăruiască omul. Eu însă îl frig pe satana acum, și spun peste pământ în zi de praznic de înviere: Hristos a înviat! Îi spun și lui satana: Hristos a înviat, îi spun ca să se teamă de acest nume mare și de învierea Mea cea cu biruință asupra lui!

Și nu-Mi sfârșesc cuvântul, căci sunt zile de Sfinte Paști, și vom grăi și vom învăța lucrarea închinării, fiilor.

Și sfârșim acum, și începem iarăși cu acest măreț cuvânt de vestire peste pământ în lung și în lat: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 2021

Praznicul Învierii Domnului, Sfintele Paști, ziua a doua

Adevărații închinători se închină numai lui Dumnezeu și nu primesc închinare. Vorbirea Domnului cu arhiereii care primesc închinarea creștinilor. Îndemnul Domnului către cei din iad, să cânte „Hristos a înviat!”

Eplin de praznic de înviere văzduhul deasupra cetății cuvântului Meu și-Mi las cuvântul peste voi ca să-l așezați în cartea sa, fiilor din porți, o, și faceți-Mi pri-

mirea, fiilor, căci sunt cu alai de sărbătoare, cu cete cerești sunt, toți în veșminte albe, o, și se cântă în văzduh cântarea învierii Mele: Hristos a înviat! Cântați și voi, cântați cu îngerii și cu sfinții, cântați, fiilor, într-un glas cu cei din cer sosiți la voi cu Stăpânul lor, cu Hristos Cel înviat. Cântați cântarea biruinței Mele, cântați, fiilor, în zi de Sfintele Paști, cântați: Hristos a înviat!

O, plăcută Îmi este Mie cântarea, și sfinte să vă fie inima și viața, și așa să cântați lui Dumnezeu, și așa să vă petreceți zilele în așteptarea Mea, că vin la voi mereu, și să vă găsesc mereu că Mă așteptați, că Mă întâmpinați cu slavă de cântare, o, că e slava Mea cu voi și între voi pe pământ aici, în cetatea cuvântului Meu, fiilor.

Hristos a înviat! Iar și iar Hristos a înviat!

Și acum, spuneți-vă unul altuia: *Să luăm aminte, că Domnul ne grăiește nouă despre taina închinării! Amin.*

Fiilor, fiilor, strigarea voastră spre Dumnezeu pentru împlinirea Scripturilor zilelor de pe urmă, pentru doborârea puterii fiarei, căreia i se închină toată lumea în vremea aceasta mai mult decât în orice vreme, strigarea cea rugătoare spre Domnul a poporului cuvântului Meu este arma pe care Eu, Domnul, o pun în lucru ca să împlinesc biruința Mea cea mare pentru doborârea fiarei cea cu multe capete și cu mulți dinți otrăvitori de suflete, căci câtă vreme este strigarea spre cer, este răspuns cu biruință, și toate prin rugăciune, după ce în Scripturi se văd cele ce sunt de împlinit, dar trebuie aduse aminte de pe pământ, de fiii lui Dumnezeu trebuie aduse aminte spre cer prin grăirea lor cu rugăciune spre Mine, o, fiilor.

Așadar, luați aminte: adevărații închinători ai lui Dumnezeu nu se mai găsesc pe nicăieri între cei care se roagă spre cer, pentru că toți cei care strigă spre Dumnezeu nu se închină numai lui Dumnezeu, ci la mulți și la multe se închină cei ce nu știu că numai lui Dumnezeu trebuie să se închine adevărații închinători.

O, cine sunt, oare, aceștia? Aceștia sunt cei ce nu primesc închinare, căci sunt ei adevărații închinători și sunt cei ce numai lui Dumnezeu aduc ei închinare, ferindu-se cu mare veghe să nu le fie adusă lor în vreun fel închinare. Amin.

Această mare taină voiesc s-o pun în ziua aceasta în inimile voastre, în fapta lucrării voastre cu Dumnezeu pentru Dumnezeu, o, fii ai lucrării cuvântului Meu de peste voi, iar voi supuneți-vă cu aplecare mare și întrebați-vă cu smerenie multă așa: *Oare noi, oare eu sunt fiul acestei lucrări de cuvânt? Oare mă închin eu lui Dumnezeu și numai Lui? Oare mie, nu mi se aduce și mie închinare?*

O, ce vor face, oare, cei care nu sunt fiii lucrării cuvântului Meu de peste acest popor hrănit din cer? Ce vor face, oare, cei care au luat în cunoștință cuvântul venirii Mele în mijlocul vostru și nu au vegheat să fie ei adevărați și după dreptate fii ai lucrării cuvântului Meu? De aceea, Eu, Domnul, grăiesc azi despre taina adevăraților închinători, căci aceia sunt numai cei ce nu primesc închinare.

Și cum această adeverire? O, este scris în Scripturi îndemnul ceresc al îngerului Domnului, fiilor. L-am trimis pe îngerul Meu să așeze în văz și în auz lucrările și cuvintele cele vrednice de crezare și adevărate pentru ca să fie vestite bisericilor lui Dumnezeu, căci Dumnezeul duhurilor proorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrările care aveau să se întâmple înaintea venirii Domnului cu slava zilei Lui, și fericiți sunt și vor fi cei ce păzesc cuvintele proorocite de înger și lăsate spre știre pe pământ peste bisericile lui Hristos de peste tot pământul! Atunci, apostolul Ioan, cel căruia i-au fost încredințate tainele Scripturilor celor de apoi, văzând și auzind el toate cele vestite prin îngerul Domnului, s-a aruncat înaintea îngerului pentru închinare, dar a auzit glasul de tunet al îngerului zicându-i cu putere: *«Fereşte-te, o, fereşte-te să faci una ca aceasta ce dai să faci! Sunt împreună slujitor cu tine şi cu fraţii tăi prooroci şi cu cei ce păzesc cuvintele proorocite. Închină-te lui Dumnezeu şi numai Lui, şi nu pecetlui cuvintele proorocite în cartea aceasta, căci vremea lor este aici, este aproape, şi cine este nedrept să fie nedrept şi mai departe, iar cine este întinat să se întineze şi mai departe; cine este neprihănit să trăiască aşa şi mai departe, şi cine este sfânt să se sfinţească încă, fiindcă Eu vin curând, şi am cu Mine plata ca să dau fiecăruia după faptele lui, şi fericiţi sunt cei ce-şi spală hainele ca să aibă drept la pomul vieţii şi să intre pe porţi în cetate, iar afară sunt câinii, sunt vrăjitorii, desfrânaţii, ucigaşii, idolatrii şi oricine iubeşte minciuna şi trăieşte în minciună, iar cine aude să zică: Vino, Doamne! Iar celui ce îi este sete să vină să ia din apa vieţii, căci este fără de plată».*

Fiilor, fiilor, să stăm acum la sfat și să auzim și să înțelegem, căci vremea este aproape și vine.

Mai întâi, fiilor, feriți-vă, o, feriți-vă să fiți nemulțumiți de ceva sau de cineva pe pământ, căci omul este nevrednic cu multul, și ca nu cumva să vă scrie pe voi satana că ați căuta închinare.

O, e împărțit creștinul care știe de acest cuvânt sfânt, pe care Eu, Domnul, îl așez pe pământ aici. Nu vrea numai cu Dumnezeu creștinul, ci vrea și cu el însuși, și iată, se închină luișimult prea mult, și mult prea puțin lui Dumnezeu cu viața și cu inima sa. Creștinul vrea și cu lumea cea fără dragoste de Dumnezeu în dragostea inimii omului. Creștinul este nehotărât pentru ziua de răspuns în dreptul vieții sale de pe pământ. Creștinul se încântă, și apoi își zice că nu poate mai mult, că nu poate cum cere Domnul să fie el, nu poate, așa zice, și rămâne așa cum poate el să aleagă să fie și dă deoparte din calea sa acest mare dar, această pomană, de care a avut parte până și tâlharul cel răstignit de-a dreapta Mea.

O, fiilor, creștinul nu are inima curată și nu știe cum s-o aibă curată, chiar dacă el știe cuvântul Meu prin care am spus că fericiți sunt cei curați cu inima, căci în inima curată sălășluiește Dumnezeu cu felul Lui de a fi, și prin orișice ar trece, ei sunt cu Dumnezeu în ei, dar sunt ei și cei neînțeleși, o, că n-au cum să-i înțeleagă pe ei cei care n-au inima curată și darul fricii de Dumnezeu pentru această slavă mare în om, pentru inima curată, care se teme să facă ceea ce nu iubește Dumnezeu, o, că multe l-am învățat pe creștin și i-am spus despre cele ce nu trebuie să facă el, i-am spus: Să nu faci aceasta sau aceasta!

Cei cu inima curată nu sunt iubiți, decât de cei ce sunt ca și ei, cu inima curată ca și ei, cu Dumnezeu în ea, iar Dumnezeu iubește ce este al Său și este iubit de ce este al Său.

Păcatul își pune semnul lui pe viața și pe fața omului ca pecetea pusă pe ceară caldă, o, și de aceea e primejdie să stea omul departe de Dumnezeu vreo clipă, căci satana stă la pândă să-l prindă pe creștin fără de veghe peste el asupra diavolului, o, și zilele omului trec una după alta și se duc și se pierd pe apa sâmbetei și îl mână pe om spre ziua înfățișării lui înaintea Făcătorului lumii, o, și ce aduci tu, creștine, ca să cântărească Domnul pentru viața ta cu El pentru vecii apoi?

O, e greu să poată omul pentru el însuși binele său. Îi este greu aceasta, dar nu-i este greu să se despartă de Domnul ori de câte ori se iubește pe sine, bietul de el.

Mergeam înaintea poporului Israel ca să-l călăuzesc pe cale spre țara făgăduinței. Mergeam în fața lui în stâlp de nor sau de foc, o, și tot M-a dat de la el acest popor. Așa este și azi. Merg înaintea unui popor care Mă aude în cuvântul cu care vin să-l călăuzesc, și merg în fața lui să-l păzesc de rele și de diavol, de păcat să-l păzesc, dar nu este umilința și înțelepciunea ei în inima celui ce Mă aude în cuvânt. Împărăția Mea în creștin, cu anevoie dă el s-o așeze, s-o primească și s-o aibă în față ca să meargă cu Mine pe calea vieții lui, și iată, trebuie să învețe el taina închinării și ferirea de multă vorbire a minții și a gurii lui, căci taina cuvântului rostit este iarăși tot o taină mare, mare cât taina închinării, o, fiilor, iar creștinii nu se feresc de vorbirea cea multă cu ei înșiși și între ei apoi, o, și mai ales doi câte doi, și cuvintele nu pier și se țin după om și îl ridică sau îl coboară pe om înaintea lui Dumnezeu, și nu pot, nici Eu, Domnul, nu pot să-l deprind pe creștin să aibă grijă ce și cât vorbește, cum și când și de ce vorbesc cuvintele gurii sale atât de mult, atât de mult uneori.

Am fost dus de Duhul în pustie pentru ca să fiu ispitit, și încercat să fiu pe pământ ca și omul. Acolo am postit patruzeci de zile, iar când Mi-am simțit flămânzirea M-a simțit satana și Mi-a spus să Mă închin înaintea lui, să Mă închin lui și-Mi va pune toată lumea la picioare dacă voi cădea cu închinare până la pământ înaintea sa, și atunci i-am spus, după a treia încercare ispititoare asupra Mea i-am spus: *«Pleacă, satano, căci este scris: Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui și numai pe El să-L slujești și să-I cazi cu închinare, iar tu, satano, pleacă!»*

O, fiilor, a pus satana la picioarele omului toată lumea și toată împărăția ei cea de sub stăpânirea lui, iar omul se închină tot timpul, ziua și noaptea se închină feței lui satana și icoanei lui, că a găsit satana mijloc prielnic să-l facă pe om închinător împărăției lui, stăpânitorului acestei lumi.

I-am povățuit cu lacrimi pe creștinii care știu de râul cuvântului Meu și i-am îndemnat dumnezeiește să se ferească de icoana satanei, să nu se bucure de această ispitire, prin care prinde satana lumea toată sub închinarea cea pentru el. O, nu M-a primit cel ce-și zice că e creștin al acestui cuvânt.

Ia din lume creștinul, și zice că nu-i face rău aceasta și zice că îi trebuie să ia. O, Îmi este atât de strâmt locul Meu în inima creștinului și tot mai strâmt Mi-a rămas, o, și nu pot să stau amestecat, căci creștinul s-a lăsat păcălit prea mult pentru taina închinării și nu mai are putere partea cea care i-a rămas ca s-o dea lui Dumnezeu curată din inima sa. Ia din lume creștinul și ia de la om și se închină la tot ce nu înseamnă Dumnezeu, iar în cartea cerească scrie răspicat: *«Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui și numai pe El să-L slujești!»*, și apoi îngerul care l-a învățat pe Ioan, i-a spus lui: *«Ferește-te să-mi faci închinare, să faci una ca aceasta înaintea mea! Închină-te numai lui Dumnezeu, căci eu sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi prooroci și cu cei ce păzesc cuvintele proorocite pentru cartea aceasta».*

O, până la cea mai măruntă deslușire a tainei închinării v-am spus vouă acum, și v-am spus, fiilor, că duhul nemulțumirii dacă-l aveți în voi, vă scrie satana că așteptați închinare să vi se facă din partea celor de care voi sunteți nemulțumiți, iar cei înțelepți nu dau închinare decât lui Dumnezeu. Și iarăși, Eu, Domnul, spun răspicat acum: Adevărații închinători ai lui Dumnezeu nu primesc închinare. Amin.

Voi, preoți și arhierei, voi, fiilor care primiți închinare de la cei de sub voi și unii de la alții, o, voi ce veți face cu acest păcat, pe care vi-l tot dăruiți unul altuia? Această slavă este numai pentru Dumnezeu. Dar voi ce faceți, oare? Ce vă lucrați prin aceasta? Vă întreb îndurerat pentru voi și plin de grijă pentru mântuirea voastră.

O, vouă vi se închină lumea, măi fiilor. Vă fac creștinii plecăciune făcându-și cruce și plecându-se înaintea voastră și sărutându-vă mâinile și poalele și urmele, iar voi sunteți păcătoși, că iată, știți ceea ce a spus îngerul Domnului apostolului Ioan, că i-a spus lui: *«Ferește-te să faci una ca aceasta ca să te închini înaintea mea! Închină-te numai lui Dumnezeu!»*

O, voi vă închinați unii altora, începând cu cei mai mici spre cei mai mari, și apoi unii către alții cu aplecare atingând pământul, iar Domnul vede că nu vă feriți să faceți aceasta ce faceți. O, ce veți face dacă vârtejul care va veni pe neștire vă va găsi pe voi în clipa aceea cu închinători înaintea voastră ca înaintea lui Dumnezeu, singurul vrednic de închinare și de slăvire?

O, aveți grijă mare, fiilor slujitori, și veghe multă, măi fiilor, că numai și numai Dumnezeu este vrednic de închinare, precum este scris în Scripturi, și numai Lui să I se închine toți, așa este scris.

O, treziți-vă din acest păcat și opriți-l! Și învățați-i pe cei ce se apleacă înaintea voastră cu închinare până la pământ, învățați-i să nu mai facă pe mai departe această înjosire adusă Domnului prin voi, căci voi aveți închinători vouă pe cei de sub voi, o, și vă primejduiți mântuirea prin aceasta, dar și pe a lor, și vă trebuie umilință mare, mare cât să vă ajungă pentru toată vremea voastră cât n-ați avut această lucrare de umilință a adevăraților închinători, a celor care nu primesc închinare.

Nici un om să nu se închine omului, ci numai lui Dumnezeu! Omul să asculte de povățuitorii lui cei de la Dumnezeu, dar pentru Dumnezeu, pentru calea cea cu Dumnezeu pe ea și pentru ca să învețe, iar închinare și mulțumire pentru toate, numai lui Dumnezeu să-I aducă toți. Amin.

O, omul se închină la multe. Să nu se mai închine, că este păcat! Mai este de deslușit mult și multe în dreptul acestei taine, taina închinării. E mult acest păcat, și toți îl fac din plin, până și creștinii care nu au în fire umilința prin lepădarea de sine și prin ferirea de semeție și de slavă de la semeni.

Stau și privesc acum lucrarea bisericii Mele de Nou Ierusalim pentru această taină adusă pe masă din cer în zi de praznic de înviere, ca să fie ea așezată și bine întărită și lucrată apoi de biserica aceasta a începutului Meu cel nou cu voi, fiilor, căci scris este: *«Noi le facem pe toate!»*, și trebuie împlinită această Scriptură, și am împlinit, că am început din nou totul, ca la începutul bisericii Mele am început iarăși, căci trebuia, fiindcă în biserică trebuie sfințenie ca să fie ea biserica Mea, biserica lui Hristos, în care Duhul Sfânt să grăiască și să împlinească.

Iar în zile de Sfinte Paști, toți să spunem, și toți să cântăm, cerul și pământul să cânte laolaltă în cetatea cuvântului Meu: Hristos a înviat!

Însuflețiți de bucuria minunii învierii Mele, cântați, fiilor, Hristos a înviat!

Dau poruncă sfântă acum celor din iad și le spun lor, Eu, Domnul Cel înviat, spun: Să cânte toți cei din iad, să cânte cântarea lui Hristos Cel înviat! Să răsune tot iadul și să cânte cântarea cea de biruință a lui Iisus Hristos Cel înviat, Cel Care a sfărâmat porțile iadului! Să cânte iadul tot, și să se cutremure din toate țâțânile lui, căci Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2021

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe

Toți sfinții așteaptă ziua slavei Domnului.

Fiilor, fiilor, în zile de sărbători creștinești pe pământ Mă umplu de venirea Mea cuvânt la voi și aștept să Mă mângâiați, să Mă bucurați, să Mă primiți să Mă bucur cu voi, și să vă găsesc că Mă așteptați să vă grăiesc, dar să aveți grijă să nu vă găsesc obosiți cu trupul, o, fiilor, că Mi-am așezat cu voi și la voi taina și lucrarea venirii Mele cuvânt pe pământ, fiilor, iar pe voi așteptându-Mă la hotar ca să intru cuvânt în carte și ca să-Mi împlinesc lucrarea dată de Tatăl pentru această vreme, peste care trebuie mereu, mereu veghe din cer peste pământ, că toți sfinții Mei așteaptă ziua de slavă a biruinței Mele depline, adică pieirea lui satana cu totul, ca să nu mai fie apoi între cer și pământ dureri și întristări și suspine, ci numai slava Domnului cu mângâierile ei, cer și pământ nou și om sfânt, în care să locuiască Duhul Domnului, o, și nimic să nu mai aibă satana de scris ca să vină cu pâră asupra omului de pe pământ, ci să Mă vadă pe Mine în om împărățind cu împărăția Mea, iar loc pentru satana nicăieri să nu mai fie, nimic prielnic lui, celui rău asupra omului și asupra lui Dumnezeu.

O, și vă spun iar și iar, în auzul lui satana vă spun salutul venit odată cu Paștele Domnului, cu învierea Mea: Hristos a înviat!

Un picuț de popas al Meu cu sfinții la voi să-Mi așterneți în ziua aceasta, că dorul sfinților e mare, e mare mereu, mereu, ca să fie ei în coborârea Mea, o, și peste tot în cer și pe pământ este nevoie de duh de mângâiere, de cuvântul Meu, care mângâie și dă putere, o, fiilor. Așadar, e sărbătoare între sfinții mucenici, și vine cu Mine la voi ceata lor pentru cel sărbătorit între ei, mucenicul Gheorghe, făcătorul de mari minuni și purtător de biruință asupra împăraților păgâni, care mereu s-au dat așa de mari cu împărăția lor de au pus pe toți să le facă închinare și să-i stârpească pe creștini de peste tot, pe cei ce nu se închină decât lui Dumnezeu cu viața și cu credința lor, și iată, îl așez lângă cuvântul Meu pe acest biruitor al păgânătății, și grăiește el cu Mine și cu voi în ziua lui de sobor între sfinți, fiilor.

Eu, Domnul Dumnezeul tău, binecuvintez lucrarea cuvântului tău și-ți mângâi dorul cel pentru biruința Mea deplină asupra lui satana, șarpele cel de demult, și cu voi sunt în lupta cea pentru biruință, cu cerul Meu de sfinți sunt și Mă port, o, și n-ar fi nimeni pe pământ să poată privi măreția slavei Mele în umbletul Meu cu sfinții și cu îngerii între cer și pământ, și nu se poate sui la mintea omului această vedere de slavă a lui Dumnezeu în mijlocul sfinților Mei.

— Mărturisesc, Doamne, și eu peste pământ biruința Ta cea slăvită acum două mii de ani, și salut cerul și pământul și spun: Hristos a înviat!

Și acum mărturisesc puterea credinței, cu care sfinții Tăi au biruit îndrăzneala păgânească a împăraților trufași asupra măreției Tale dumnezeiești, iar acest păcat cu care a voit împăratul păgân din vremea mea să i se închine lui toți cei din împărăție, ba și creștinii, o, n-am putut îndura să-Ți facă ei așa înjosire și le-am spus că eu sunt al Tău, că sunt creștin, și le-am arătat apoi că eu Îl iubesc pe Dumnezeu, că sunt fiul lui Dumnezeu le-am arătat, căci fiii lui Dumnezeu sunt cei care iubesc pe Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul lor, și așa petrec ei pe pământ. Eu însă aveam rang mare lângă împărat și s-a văzut mult mai mult decât la alți creștini dragostea mea de Tine, o, și ce măreț mi-ai răsplătit Tu iubirea mea de Tine, Doamne!

Ai coborât asupra mea atâta har, atâta putere de credință și de biruință, o, și s-au minunat mulți și tot mai mulți de dragostea mea de Tine. Iar dacă împăratul era cu totul împotriva mea fiindcă m-am mărturisit fiul Tău, o, altfel a fost împărăteasa, căci ea a ales pentru ea iubirea de Dumnezeu, iubire din iubirea mea, că toți mă vedeau cât Te iubesc, cât de minunată este iubirea mea, care făcea minuni mari, o, Doamne, dar celor ce nu le este dat să creadă, aceia nu-și hrănesc iubirea, nu-și calcă pe trufie, le este rușine, o, și rămân împietriți, iar lupta iubirii de Dumnezeu a ridicat pe mulți spre duhul mărturisirii, și a rămas de partea Ta împărăteasa, o, Doamne.

Am intrat în capiștea idolească în care se închinau împăratul și suita lui și au grăit idolii și au spus că ei nu sunt Dumnezeu. A vorbit mortul cel de dinainte mort cu câteva sute de ani și a mărturisit că suferă în foc pentru că s-a închinat la idoli, o, și a mărturisit prin iubirea mea de Tine, spunând că Tu ești singurul Dumnezeu, al creștinilor, că al oamenilor nu vor toți oamenii să fie ai Tăi cu toată inima lor.

Iată, și în vremea aceea ca și acum, slugile lui antichrist pierd lupta, pierd câștigul, căci fiii lui Dumnezeu iubesc din toată inima lor pe Domnul lor, și țipă satana din pricina acestor mărturisitori, și pierde diavolul lupta lui cu Hristos și pierde mereu.

O, înarmați-vă cu această mare biruință asupra diavolului, crucea sfântă și iubirea de Hristos din toată inima, o, fii ai lui Dumnezeu Cuvântul! Luați puteri sfinte în voi prin iubire, o, frați iubiți, căci iubirea este a fiilor lui Dumnezeu și n-o mai are nimeni pe ea decât ei, numai ei, și ea este mare, și mari sunt și cei ce o au pe ea, și ea înseamnă Dumnezeu.

O, Doamne, ai grijă de ei cu tot cerul Tău de sfinți și de îngeri, ca să ajungem cu ei până la ziua cea mare a slavei Tale și ca să-i biruim pe toți cei ce nu se închină Ție, singurului Dumnezeu, căci necredința îi chinuie cu cel mai greu chin pe toți trufașii pământului, îndemnându-i pe ei la luptă împotriva Ta, Iisuse iubit al sfinților Tăi și al tuturor celor ce cred în Tine prin iubirea lor de Tine, prin inima lor, care Te poartă, Doamne, ca să fii cu ei pe pământ, o, că e întuneric pe pământ peste tot.

Mă aplec înaintea Ta pentru mângâierea mea cea de azi aici, cu Tine și cu ei, o, și dă-le lor mângâieri, Doamne, dă-le din cer, și să stăm cu cerul Tău aici, lângă ei, cu rodul Tău, cu cuvântul Tău, cu iubirea Ta în iubirea lor, ca s-o aibă ei mare, mare, o, Doamne. Amin.

— O, fiilor, sfinții Mei vă mângâie și se mângâie când Eu vin cu ei la voi. O, fiilor, ajutați-vă cu cei de aproape, cu care vă sprijiniți în lucrul Meu cu voi, și stați strânși în sărbători ca să ridicați zile de serbare de la voi la cer, o, că tot cerul se uită aici în zile de sărbători creștinești, și numai mângâieri trebuie și pe pământ și în cer.

Să lucrăm mângâieri, fiilor, și iată, vă veți ridica din așternut în zorii zilei care urmează și veți așeza înaintea Mea sărbătoarea Izvorul tămăduirii și veți împărți din apa sfințită la cei cărora le veți împărți și din praznicul pascal în ziua de pomenire a sfintelor mironosițe, că peste zece zile vom fi cu voi aici, Eu cu ucenicii și ucenițele învierii Mele, fiilor.

Vă dau pornire cu binecuvântare, vă întăresc ca să aveți putere, și ascultare să aveți și să lucrați, iar cei cu care

vă sprijiniți de aproape, să facă ei aceasta cu bucurie, fiilor, căci Eu, Domnul, voi lucra răsplata lor.

Fiilor, fiilor, stați înaintea Mea și lucrați lucrările lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, scriu în cer truda voastră cu Mine.

Acum pun peste voi salutul Paștelui Domnului: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat!

Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2021

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Domnul este între ai Lui ca între cei din Emaus. Păcatul este cea mai mare biruință asupra diavolului este umilința. Pilda oilor care nu se apără de fiarele care le atacă.

Izvor de cuvânt curge din gura Mea peste pământ, și dragostea lui Dumnezeu este el, și dau să-l cuprind pe om în dragostea Mea și să-l vindec pe el de despărțirea lui de Dumnezeu și să ne împărțim milă unul altuia, căci despărțirea dintre om și Dumnezeu este nemiloasă din partea omului, alungă mila pe care Eu, Domnul, o aștept de la om, o, și de aceea am spus: *«Milă voiesc, milă, nu jertfă!»*, că ale Mele sunt toate câte ar pune omul înaintea Mea, dar inima și mila lui pentru Mine este ceea ce Eu nu primesc de la el, iar între Mine și om curge izvorul milei Mele tot timpul, și se face cuvânt acest izvor în vremea aceasta, o, că nimeni n-are milă de oameni, nimeni, decât Eu, și îl cuprind pe om în mila Mea mereu, că n-ar mai fi nimic și nimeni dacă mila Mea n-ar umple de răbdarea cea sfântă pământul întru îmbrățișarea Mea, că Eu, Domnul, când am zidit omul am făcut mai întâi cerul și pământul, și pentru om le-am făcut, și apoi l-am făcut pe om și l-am așezat între pământ și cer și i-am lucrat prin toate fericirea, numai că el n-a prețuit dragostea Mea și nici mila Mea, o, și sunt între om și Mine șapte mii de ani și mai bine, atâția ani de durerea Mea de la el, de despărțire a lui de Mine, și numai mila lui de Mine ar da la o parte această despărțire. Și iată ce face Dumnezeu, că vine Domnul izvor de cuvânt peste pământ, și dragostea Mea este acest cuvânt, și se face el mângâiere Mie că pot să-l așez înaintea oamenilor ca să-L audă ei pe Dumnezeu suspinând și așteptând milă de la ei, milă și vindecare de durere.

Iată, se numește săptămâna luminată cele șapte zile care urmează după duminica praznicului învierii Mele, iar acum, în vinerea acestei săptămâni, este așezată de sfinții părinți ai bisericii Mele sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, care s-a arătat plină de milă, acoperind din văzduh turma bisericii, pe cinstitorii de Dumnezeu, care priveghează ziua și noaptea în rugăciuni, cerând milă de la cer deasupra lor, iar mama Mea Fecioara este mila Mea peste biserica Mea, și stă ea în văzduh cu cete cerești deasupra pământului român, țara întoarcerii Mele de la Tatăl cuvânt peste pământ.

Și voiesc, o, mama Mea, voiesc să împuternicim prin acest cuvânt puterile cerești iar și iar la veghe nesfârșită deasupra țării venirii Mele de la Tatăl acum, mamă, și milă să avem, multă milă, iar cei mai miluiți sunt fiii lui Dumnezeu, sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul și fapta vieții lor cu Dumnezeu, că ei au locaș în ei pentru Dumnezeu, au milă de Dumnezeu, mamă, și au ei și de oameni milă, au în ei duh iubitor de oameni, au de la Dumnezeu, o, și trebuie ocrotire tot timpul peste ei, că sunt ei pe pământ în mijlocul fiilor oamenilor, care iubesc lumea și duhul ei, pofta ochilor, pofta trupului și trufia vieții întru aceștia, mamă.

Hai acum, mama Mea, să așezăm în coborârea Mea cu cetele cerești, să așezăm cântarea învierii Mele și să spunem la masa ta de serbare cu ei: Hristos a înviat!

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu: Hristos a înviat! Sunteți buchețel adunați înaintea Mea cu cei aproape vouă, cu care vă sprijiniți în lucrarea slavei Mele de peste voi, ca s-o așezați voi înaintea Mea apoi și înaintea celor ce iau de la voi slava cuvântului Meu, și purtarea lui peste pământ, fiilor. Sunteți strânși buchețel mititel și-Mi ridicați zile de serbare, fiilor. O, Hristos a înviat, cântă cu voi sfinții cu care Mă port! Cele ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu vă cuprind și se bucură, fiilor. Toată frumusețea cerească vă însoțește din părți iubindu-vă și cuprinzându-vă în ea pentru Mine, pentru vremea Mea cu voi, pentru venirea Mea la voi, pentru numele Meu mare de peste voi și de peste cetate, fiilor. Vin mereu și Mă descopăr vouă prin cuvântul cu care grăiesc, și vin și nu plec, ci vin, fiilor.

O, aduceți-vă aminte cu Mine împreună de taina Mea cea din Emaus cu ucenicii la care am rămas și nu M-am ascuns, ci am rămas cu ei atât de minunat, fiilor, ca și cu voi, ca și la voi. O, nu M-am ascuns, nu M-am despărțit de ei, ci am rămas, că M-am lăsat cu totul acoperit de sfânta împărtășanie pe care le-am dat-o și i-am făcut pe ei preoți lui Dumnezeu Eu Însumi, căci M-am lăsat cu totul întreg cuprins în pâinea și vinul de pe masă și am rămas cu ei, o, că n-aveam unde să Mă duc, decât la ei și cu ei, cu ai Mei, și peste tot eram cu ei, peste tot pe unde erau ei, pretutindeni și întreg eram peste tot, că așa este Dumnezeu, întreg peste tot în toată clipa, căci le-am spus lor: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor»*.

O, și cât de minunat lucrez Eu această taină a Mea cu ai Mei mereu, că eram ascuns în îngerul prin care grăiam lui Daniel, lui Ioan în vedeniile cele pentru sfârșitul veacurilor, că Mă acopăr îngerii ca să pot să fiu cu ai Mei tot timpul, iar îngerii, fiind fără de trup, Îmi acoperă de jur-împrejur trupul Meu cel înviat, și Mă acoperă nevăzutele facerii lui Dumnezeu, o, și Mă ascund în ei norii și vin cu norii, fiilor, și iată câte Mă poartă ca să merg și ca să vin și ca să fiu și ca să lucrez tot ce am de la Tatăl dat să lucrez!

O, voi ați văzut ce au făcut cu Mine cei care M-au văzut petrecând în mijlocul lor treizeci și trei de ani, însoțit Eu de ucenicii Mei, că apoi M-au luat și M-au dat crucii și batjocurii, o, că nu poate omul să stea lângă Dumnezeu aproape, că tot ce nu este pe potriva Mea Mă respinge, fiilor, o, și de aceea stau acoperit de nevăzutele lui Dumnezeu, ca să pot fi aproape cu ai Mei mereu așa cum am promis, iar la voi Mă dau vouă în fiecare zi întreg, și vă învăț, fiilor, prin aceasta să vă dați și voi Mie cu totul, dacă Eu Mă dau vouă ca să fiu cu voi și în voi, și apoi să știți să faceți bine statul vostru cu Mine și în Mine, și iată câtă milă, câtă vindecare poate să-Mi dea fiii lui Dumnezeu, cei ce iubesc pe Domnul din toată inima lor, din toată, fiilor!

O, cât de greu se lasă omul făcut de Dumnezeu, măi fiilor! Nu este omul învățat cu facerea Mea peste el, cu lucrul Meu cel pentru facerea lui, și până se formează un creștin el trece prin căderi și ridicări, trece prin lupte pentru alegerea credinței și a nădejdii și trece prin toate cu bine dacă are dragostea de sprijin, și apoi iese din toate întărit întru răbdarea cea mântuitoare și părăsește păcatul, căci păcatul, măi fiilor, este lucrat de om când omul nu se supune lui Dumnezeu, iar nesupunerea se numește răzvrătirea omului împotriva Făcătorului, părăsirea cinstirii aduse Domnului ca să aibă omul cins-

tire pentru el, și aceasta este trădarea făcută de om asupra lui Dumnezeu, o, și de aceea omul trebuie să știe că păcatul făcut de el este nesupunere față de Dumnezeu și este foc nestins în om, iar plata păcatului este moartea, și apoi chinul veșnic, și voiesc să-l vindec pe om de pierzare, de păcat, ca să nu mai iubească el păcatul, ci să se gândească la Domnul și să-L aleagă pe El de dragoste a sa. Că iată, omule, tu ai de dragoste păcatul și stai fără de rușine pe pământul făcut de Dumnezeu și te îngâmfi ca un stăpân peste ceea ce zici că este al tău, o, și nu-ți este rușine să faci aceasta pe pământul făcut de Dumnezeu ca așternut pentru El și pentru tine, precum este scris.

O, mama Mea, e ziua ta de serbare și cu tine sunt în serbarea ta aici. Apleacă-ți cuvântul și așează-l în cartea Mea cea de azi lângă cuvântul Meu. Cartea Mea este mărturia venirii Mele cuvânt peste pământ, mamă.

— Hristos a înviat! Aceasta spun eu mai întâi, Fiule scump al meu, în zi de serbare pentru mine între sfinți, și pe pământ între creștini. Ești Fiul meu Cel de după înviere acum. Ai murit pe cruce și ai înviat prin cruce, o, și se cântă de toți cei ce sunt ai Tăi pe pământ: Hristos a înviat!

O, ce au fiii lui Dumnezeu de învățat din taina răstignirii și a învierii Tale, Fiule Doamne? O, nu poate nimeni să facă altfel decât ai făcut Tu, și ca să se numească biruitor apoi acesta. Mai întâi trebuie să se lase și să fie biruit cu totul, și prin aceasta el a biruit pe satana și moartea și tot ce nu înseamnă biruință.

Eu, Fiul meu înviat, am fost cumpătată în vremea patimilor Tale, Doamne, că știam de la Dumnezeu lucrarea Ta de biruință asupra lui satana, o, și l-ai biruit pe el cu umilința Ta, care Te-a ridicat mare cum ești, Dumnezeu mare, și Te-a mărturisit ea prin lucrarea ei Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Doamne.

O, fii ai lui Dumnezeu, o, fiilor, nu este pentru voi o biruință mai mare cu care să-l biruiți pe satana cel negru și vrăjmaș Domnului și vouă, nu este nimic ca și umilința, care îi rușinează pe toți vrăjmașii lui Dumnezeu și ai fiilor lui Dumnezeu. Așadar, despre lucrarea și taina umilinței să nu mai sfârșiți de învățat voi, o, fii ai lui Dumnezeu Cuvântul. Dacă fiii lui Dumnezeu nu știu cum să-și lucreze umilința cea pentru biruința asupra lui satana, să se uite ei la Iisus Hristos, Care S-a umilit pentru moarte pe cruce, dar până la ea a purtat ocări și scuipări, bătăi și batjocuri, cuie în mâini și picioare, spini pe frunte, rușinea toată câtă a fost pusă asupra Sa, și apoi biruința întreagă asupra lui satana, învierea din răstignirea Lui pe cruce, și Domnul a înviat, adevărat a înviat, iar noi cântăm de atunci Hristos a înviat!

V-am învățat acum vindecarea, fiilor. Să ia toți oamenii de pe pământ această doctorie pentru biruința lor asupra lui satana. Nu este altceva mai vindecător de moarte, de suferință de tot felul, de tristeți, de dureri fel de fel, o, nu este pentru acestea o vindecare mai întreagă ca și cea pe care o dă umilința de duh, inima umilită tot timpul, capul aplecat pentru umilință mereu, aplecare multă fără de zbuciumul inimii, căci oile Fiului meu sunt cele blânde, că așa-s oile, blânde, și ele nu se răzvrătesc nici în vremea tăierii lor, fiindcă ele știu taina învierii, știu oile aceasta.

O, este o poveste duhovnicească și care spune că Domnul, văzând oile mereu sfâșiate de lupi, de fiare, le-a spus lor să le facă ceva cu care să se apere, vreun corn pe frunte sau dinți puternici ca să muște din fiarele care le atacă spre moarte, iar ele, blânde cum sunt prin facerea lor cea de la Dumnezeu, o, n-au voit să facă rău nici unei vietăți care le atacă viața, că nu pot ele să fie răzbunătoare, pedepsitoare, o, și n-au voit să le facă Domnul apărare cu care să lupte împotriva celor ce le aduc primejdie, ci și-au ales să rămână așa cum sunt, supuse pentru orice ar fi să îndure ele pe pământ, dar să rămână blânde, sub răbdarea împărțită lor s-o poarte pe pământ.

Iată ce frumos, ce frumos! O, așa sunt fiii lui Dumnezeu. Ei iubesc pe Domnul din toată inima lor, cu toată credința și nădejdea, și au pentru ei apărător pe Domnul, pe Cel blând și smerit cu inima, așa cum vrea Domnul și cu ei și pentru ei, o, și asta înseamnă supunere, că unde este răzvrătire, ea se îndreaptă mereu numai asupra Creatorului a toate, asupra lui Dumnezeu, Care nu S-a răzvrătit, ci a primit totul, tot ce a venit spre El să poarte El, și apoi prin umilință întreagă să Se arate biruitor asupra lui satana, care arde cu tot iadul lui când vede umilința lucrând din cel ispitit de el, așa cum și Fiul meu Hristos a fost ispitit și a fost umilit și a fugit de la El ispita, a fugit rușinat satana, a fugit biruit de umilința cea din fața lui, și Domnul a înviat, că a fost umilit.

O, aceasta este taina vindecării, și nu fugiți, fiilor, de încercări și de ispite. Ele doar vă fac biruitori asupra lor pe voi, pe fiii lui Dumnezeu Cuvântul. Fiți, dar, cu răbdare și așteptare și așteptați pe Domnul cu răsplata umilinței voastre, care rodește biruință, fiilor.

O, iată, Iisuse, Fiule al meu, cuvântul meu cel vindecător în ziua mea de serbare și de vindecare pentru cei ce au nevoie de tămăduire de toate câte poartă ei!

Și acum Te cuprind în slava cântării învierii Tale și cânt cu cei din cer și cânt cu cei de aici, cântăm cu toții: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin.

— Mă aplec, mamă, cu umilință Mă aplec sub dragostea ta. Umilința Mi-a rămas ca lucrare și în cer, și după învierea Mea, căci așa pot fi Eu Învățător pe mai departe peste cei ce vin să se facă ei asemenea Mie și să-Mi rămână ei Mie apoi.

Spun și Eu ca și tine, mamă, cânt și Eu cu ei aici imnul slavei răstignirii și învierii Mele, căci răstignirea Mea a purtat în ea slava ei, învierea Mea, și cânt cu ei aici acum: Hristos a înviat!

O, fiilor, gătiți frumos și așterneți frumos praznicul Meu cu ucenicii și ucenițele învierii Mele, că peste zece zile suntem aici și ridicăm spre cer o nouă zi de sărbătoare, și tot cerul e cu Mine aici în sărbători, iar voi lucrați mângâieri și primire pentru cei din cer, căci cerul locuiește aici cu voi, o, și n-au știut să se formeze și să se păstreze apoi pentru cerul cel de aici de la voi cei care odinioară veneau la sărbători aici, că iată, au fost și au rămas împărțiți și mânjiți cu cele de afară, și sunt mult prea pământești, așa cum e tot omul pe pământ, și care nu poate să lase pentru numele Meu mamă și tată, frați și surori, soții și copii, averi și ranguri, o, nu poate omul să facă asta ca să poată urma apoi pe Dumnezeu cu viața lui, fără de păcat apoi viața lui.

O, nu-i de ajuns să iei și să auzi ce spune cuvântul lui Dumnezeu, că dacă mintea nu-l ajută mai mult pe om, o, atâta este el, și iată, n-au știut să se dea lui Dumnezeu cu totul cei ce veneau și ei, și ispita a venit și a biruit asupra lor și asupra pământului, și a fost fiecare să-și ia plata pentru care a lucrat sau n-a lucrat pentru o plată bună.

Fiilor, fiilor, hai să cântăm! Cântăm cu voi: Hristos a înviat!

O, fiilor, se bucură cei din cer aici, la voi. Dați tuturor

pe Domnul așa cum este Domnul, nu cum și-ar închipui fiecare că-L poate avea pe El.

Fiți lucrători ai împărăției Mele în cei ce mai sunt cu voi aproape în lucrul Meu cu voi peste pământ, și pace vouă, fiilor!

O, pace vouă, celor ce sprijiniți aproape lucrul Meu cel de aici, și vă dau puteri pentru Mine vouă, ca să sprijiniți voi mersul Meu cu ei, lucrul Meu cu ei, cu cei ce Mă primesc când vin cuvânt pe pământ!

Sărbătorile bucuriilor sfinte poposesc pe acest meleag micuț și plin de cei din cer aici cu voi. O, pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

24 aprilie/7 mai 2021

Duminica a doua după Sfintele Paşti, a Sfântului Apostol Toma

Îndemn pentru însănătoşirea minţii şi a credinţei, a statorniciei şi a temerii de Dumnezeu. Domnul aduce ca lucrare pentru fiii cuvântului iubirea dintre Mire şi mireasă.

Fiilor, fiilor, în a doua duminică de după Sfintele Paști, a învierii Mele, intru în carte cuvânt și vă întâmpin cu salutul cel de Paști: Hristos a înviat, iar voi să răspundeți cu bucurie mare, spunând: Adevărat a înviat!

O, fiilor, adevărat s-a arătat tot cuvântul pe care l-am lăsat ucenicilor Mei mai înainte să Mă las prins și pironit pe cruce. Adevărat s-a adeverit și cuvântul cel pentru plângerea Ierusalimului, o, că am plâns pentru Ierusalim și a plâns și el apoi când s-au împlinit asupra lui toate cuvintele Mele cele pentru pedeapsa necredinței lui din vremea cercetării lui, a nașterii Mele, a lucrărilor Mele toate în mijlocul lui, a minunii răstignirii și învierii Mele, și apoi a ridicării Mele pe nori spre Tatăl, treizeci și trei de ani de vreme de cercetare, iar poporul acesta n-a înțeles, n-a voit să creadă, să vegheze n-a voit, și apoi a plâns sub sabie acest popor, a plâns sub vrăjmași pentru plata necredinței lui.

O, fiilor, necredința de felul acesta este partea celor ce nu sunt dezghețați la minte, a celor ce nu le merge, nu le poate mintea, e rece, sunt tari la cerbice, așa cum este scris în Scripturi despre ei. Puteau însă să cerceteze, dar n-au voit cu niciun chip. Iar în duminica aceasta, în ziua a opta de după învierea Mea a sosit între ucenicii Mei Toma apostolul și a aflat și el de Mine și a aflat că am înviat, o, și a voit el să cerceteze aceasta și a spus: *«Nu pot să cred, decât dacă voi pune mâna mea pe ranele Lui, dacă-L voi vedea în față și Îl voi atinge în rane».*

O, am și sosit în clipa aceea între ei ca și în ziua învierii Mele și iarăși M-au văzut toți, împreună cu Toma, și am grăit cu Toma și a grăit și el cu Mine și am grăit lor apoi, o, și mare a fost și a rămas puterea mărturisirii lor despre Mine peste pământ apoi, iar Ioan a spus apoi celor ce le mărturiseau pe Domnul, și spunea el: *«Ce am auzit, ce am văzut cu ochii noştri şi am privit şi am pipăit cu mintea noastră despre Cuvântul vieţii, despre Domnul vieţii, căci viaţa a fost arătată şi noi am văzut-o, iată, aceasta mărturisim noi acum despre ea şi vestim tuturor viaţa veşnică, viaţa care era la Tatăl şi care ne-a fost arătată, şi aceea vestim şi vă vestim, ca şi voi să aveţi părtăşie cu noi, ca şi noi cu Tatăl şi cu Fiul Său Iisus Hristos, Cel ce este lumină şi nu este întru El întuneric, iar dacă zicem că avem părtăşie cu El, dar umblăm în întuneric, mințim, și nu trăim adevărul, dar dacă umblăm în lumină sângele Lui ne curăţă de orice păcat».*

Am intrat la ei, în seara zilei învierii Mele am intrat la ei, căci erau închiși ucenicii Mei de teama iudeilor, o, și le-am spus lor cuvântul păcii: *«Pace vouă!»*, și i-am așezat pe ei în puterea de a merge peste pământ cu mărturisirea cea despre Mine și, suflând peste ei, am spus: *«Luați Duh Sfânt şi veți ierta pe mulți de păcate, şi multora le veți ține!»*, o, că nu toți vor putea pentru Domnul cu pașii lor cei încurcați.

Pe Toma însă l-am întâlnit a opta zi și l-am încredințat cu totul, arătându-i și pipăind el ranele Mele, și i-am spus: *«Fii credincios, nu necredincios, şi fii fericit că M-ai văzut, dar cei ce vor crede fără să Mă fi văzut vor fi mai fericiți!»*

O, fiilor, mare este darul și taina credinței și mare plată are, mare, fiilor! I-am spus lui Toma: *«Fii credincios căci ai văzut!»* O, și i-aș ruga, fiilor, pe cei ce nu se joacă de-a credința în Mine și în cuvântul Meu cel de azi și în orânduiala pentru cei ce cred, i-aș ruga să-și însănătoșească mintea și să creadă apoi mai sănătos, mai statornic, mai cu temere să nu Mă piardă cumva, mai dezghețați la minte să se arate, mai ușor apoi să priceapă taina venirii Mele cuvânt peste pământ, și pe voi purtând-o pe ea spre ei, că dacă mintea nu le poate, nu le merge, nu-i dezghețată ca să curgă ușor pentru înțelegerea lucrurilor, o, nu pot ei urma pe Domnul așa cum este învățătura cuvântului Său și dragostea cea pentru Dumnezeu, iar dacă nu urmează toată povața Mea pentru cei ce vin să fie cu Mine după dreptate, după voia Mea cu ei, o, aceia răcesc la minte, li se închide, li se răcește mintea, căci cine are minte are pe Dumnezeu în el și în ea cu iubirea cea de sus, că nu omul iubește, ci iubirea cea de sus în el, dacă el se naște din ea și dacă o are pe ea apoi.

Și acum, ucenicul Toma salută cetatea Mea cu salutul învierii Mele, iar Eu binecuvintez intrarea lui și mărturisirea lui în cartea Mea cea de azi, cartea venirii Mele pe pământ cu sfinții Mei, cu ucenicii Mei.

—— Hristos a înviat, salut acum cetatea cuvântului Tău cu mărturisirea învierii Tale, Doamne, cu ceea ce am auzit și am văzut cu ochii noștri, așa cum a lăsat scris Ioan pentru toți cei care vor crede în învierea Ta prin mărturisirea noastră, cu care ne-ai trimis în lume pe noi, ca să și iertăm păcatele celor ce vor crede ca și noi în învierea Ta, în Tine, Dumnezeule Fiu, în Tatăl Tău și al nostru, căci Tatăl a suferit cât Tine, iar Tu cât El, căci sunteți Una, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt!

O, iartă-mi râvna care se părea că e necredință, dar Duhul a lucrat în mine și s-a întărit peste timp adevărul învierii Tale din răstignire, trupul Tău înviat, Doamne.

Am avut din fire o minte dezghețată, isteț la minte eram și pricepeam ușor, dar Te-am voit înțeles și crezut, că așa a fost voia Duhului, adeverirea cu tărie a trupului Tău înviat, Doamne. Mă umilesc însă, mă umilesc mult, mai mult ca atunci, dar curajul meu de atunci mi-a dat curaj mult apoi, și am dat mărturisire despre Tine peste pământ mai mult decât toți ceilalți trimiși ai Tăi, ucenici ai Tăi, că am vestit la cei mai aprigi oameni de pe pământ numele Tău și puterea Ta și n-am încetat peste multe, multe popoare să-i vestesc pentru credință pe toți, până ce a fost să cad mucenic pentru Evanghelia Ta, pentru vestirea ei la cei ce au crezut și la cei ce n-au crezut, și în vremea lucrului meu pentru Tine am uitat de mine cu desăvârșire, și numai Tu mai erai, numai Tu ai rămas în mintea mea, în lucrarea mea zi și noapte, până ce am căzut sub ura celor mult necredincioși, așa cum este scris despre călătoria mea cu numele Tău peste pământ, o, și am acum Ființa

Ta întreagă, Domnul meu Cel răstignit și înviat și veșnic Domn al ucenicilor Tăi în țara Ta de sus, în taina mângâierii pregătită pentru noi, pentru sfinți, pentru cei ce Te-au iubit numai pe Tine, Doamne.

Sunt tot o bucurie că pot să mărturisesc peste pământ pe Domnul Dumnezeul meu Cel înviat, pe Tine, Doamne, Învățătorul nostru, o mânuță de pescari din Galileea, și din ei Tu ai făcut pescari de suflete pentru împărăția Ta, Doamne, și iată dragostea Ta și rodul ei!

O, slavă Ție, slavă învierii Tale, slavă Ție în mijlocul cetății cuvântului Tău, și har, har peste ea! Iar celor ce Te poartă cuvânt peste pământ, dă-le lor tot cerul, Doamne, o, și iată-ne cu Tine și cu cerul alături lor, că slava Ta e mare peste cetatea Ta cu ei, iar ei sunt mici ca să le poți purta de grijă cu împărăția Ta între ei, cu bunătățile ei, și bucuria sfinților Tăi e mare, Doamne, e cât ești Tu de mare între ei și cu ei.

—— O, ucenici iubiți, peste câteva zile ridicăm sărbătoare iar și iar aici, în cetatea Mea cu ei, și veți fi cu Mine și cu ucenițele învierii Mele și vom fi sărbătoriți toți odată cu sărbătoare de înviere, o, ucenici iubiți.

Acum las întărire peste voi și peste cetate, ca să se înceapă aici pregătirea sărbătorii mironosițelor învierii Mele și a ucenicilor Mei, toți împreună odată serbați și mărturisiți lângă Mine pentru învierea Mea dintre cei morți, și iată ce vă aduc să lucrați, fiilor, în numele Meu:

Iubirea dintre Mire și mireasă, acest fior dulce al inimii celor ce Mă iubesc cu dor, această trăire sfântă să se așeze pe chipurile voastre, pe inimile voastre, iar dorul pentru Mine să vă mistuie inima și liniștea, o, și învățați, învățați voi, fii și fiice, învățați trăirea, și apoi cântarea miresei, că mireasa poartă dor prin toată purtarea ei, căci poartă pe Mire în inima ei.

La început a fost Cuvântul, iar Cuvântul este iubirea, este Mirele, și Mirele iubește cu cuvântul ca la început și-Și gătește mireasa cea născută prin cuvânt, dar și mireasa să iubească cu cuvântul pe Mire, și dacă Eu spun: *„Hristos a înviat!”*, mireasa să-Mi răspundă, să-Mi grăiască, să grăiască cu Mirele, și când vă spun: *„Pace vouă!”*, voi să spuneți cu glas Mie apoi: *„Pace Ție, Doamne!”*, și să învățăm să vorbim unii cu alții când auziți Mirele că vine, că vă grăiește vouă.

Iată, aceasta vă dau să lucrați, numai să nu căutați să fiți voi, ci numai Eu, fiilor, Eu cu voia Mea în voi și prin voi.

O, aveți grijă de Mine, de taina Mea cu voi și de lucrarea ei, căci Eu am grijă de voi, fiilor, am prin taina Mea cu voi. Ridicați-vă cu râvnă sfântă, cu dăruire întreagă și plăcută Mie, și așezați slava sărbătorii care vine, și numai Eu să fiu, numai pe Mine să Mă purtați în tot ceea ce aveți de lucrat și de așezat înaintea celor ce sosesc la voi din cer cu sărbătoarea bucuriei de înviere, și acum Hristos a înviat, cântarea de înviere, fiilor!

O, fiți blânzi și smeriți cu inima! Smeriți-vă unul înaintea altuia așa cum ați văzut la Mine că am lucrat, căci îngâmfarea este cu cei tari la cerbice, cu cei vârtoși și reci. Și spun aceasta ca să se audă și ca să înțeleagă cei ce păcătuiesc așa împotriva blândeții și smereniei de duh, că pe acestea voiesc Eu, Domnul, să le așez și să le privesc pe fețele celor ce se aleg spre gătire plăcută Mie, gătirea fiilor lui Dumnezeu pentru Domnul lor, mireasa gătită pentru Mirele ei, fiilor.

Și hai, ridicați-vă! O, ridicați-vă și fiți harnici și harici, ca să gătiți acum voi, pentru Noi și pentru voi, o nouă zi de bucurie sfântă, încă o zi de sărbătoare cu cerul la voi. Și pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26 aprilie/9 mai 2021

Duminica a treia după Sfintele Paști, a Mironosițelor

Păsările cerului văd slava Domnnului de peste cetatea cuvântului. Îndemn către fiicele poporului cuvântului pentru neumblatul singure și pentru dragostea de Dumnezeu.

O, iată, iată, vin cu norii slavei Mele deasupra cetății cuvântului Meu și cânt cu oștirile cerești imnul slavei învierii Mele: Hristos a înviat!

O, Hristos a înviat, și pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace ție, leagănul Meu de dor între cer și pământ! În tine Domnul găsește alin și mângâiere, în tine Duhul plutește și împarte fericirea fiilor lui Dumnezeu, căci cei ce cred venirea Mea cuvânt pe pământ primesc puterea să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din cuvântul Meu de peste ei, din Dumnezeu născuți, precum este scris despre iubirea venită de la Tatăl și dăruită celor ce Îl primesc pe Fiul Său Iisus Hristos și cred în numele Lui, și cărora le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu nu din sânge, nici din voia firii lor, sau a vreunui om, ci din Dumnezeu, din cuvântul care ia trup în carte între voi, fiilor, ca să luați din slava lui, din harul lui, slava singurului născut din Tatăl, o, și câtă fericire primesc cei ce cred, căci Eu i-am spus lui Toma: *«Ferice ție că ai văzut și ai crezut, dar mai fericiți sunt cei ce n-au văzut și au crezut cu dor!»*, căci dorul tânjește și trăiește dorind.

O, iar și iar pace vouă, fiilor! Pace ție, cetatea iubirii Mele pentru om! E multă slava Mea deasupra ta și privesc la ea păsările văzduhului cel plin de cuvânt și de nori de slavă, și-Mi cântă păsările cerului, că au ele vederea pentru slava Domnului, au de la Domnul această fericire căci sunt mici și au împărăția cerurilor, care este a copiilor, a celor mici precum este scris, o, și e multă slava Mea, și privesc la ea păsările cerului și văd pe Dumnezeu și văd, iar duhul grădinilor Mele de aici mângâie și alină dorul celor din cer, și al celor ce iau din cerul slavei Mele de peste voi, străjeri ai cetății Mele.

O, aici la voi e duhul mângâierii în lucrarea sa. Aici cazaniile făcătoare de Duh Sfânt în om și semnele și simbolurile pline de pilde și imnurile sfinte, o, aici așa lucrează Duhul înțelepciunii de sus, și este în lucru fericirea omului, fericirea cea din Dumnezeu, căci Domnul are dorul să locuiască în om, în casa pe care și-a zidit-o la facerea cerului și a pământului pentru ca să Se odihnească Domnul de lucrările Sale și să-Și sfințească odihna, omul în care Domnul Își află odihna de după osteneli, căci facerea este osteneală, și apoi bucuria este lucrarea ei, ca omul care după ce-și face o lucrare se bucură apoi de ea și în ea și se odihnește bucurându-se și făcând zi de sărbătoare și de odihnă pentru cele lucrate de el.

Acum, iubiții Mei din cer, acum facem aplecare. Am venit cu mărturisitorii învierii Mele și zi de praznic sfânt Ne-a fost gătită în grădină aici. Ne aplecăm și Ne așezăm pentru petrecerea împreună acum. Voi, fiilor din grădină, v-ați trudit, măi fiilor, și Ne-ați pregătit popas și intrare și sărbătoare. Sunt cu mironosițele învierii Mele, cu purtătoarele de miresme pentru Domnul lor Cel răstignit și înviat, și iarăși, purtătoare de vestea învierii Mele dintre cei morți, căci strigau ele: Hristos a înviat!

S-au dus purtătoarele de mir, s-au dus și au vestit pe ucenici că Hristos a înviat. S-au dus și ucenicii Mei și ei apoi în toate laturile pământului și au spus și ei în lung și în lat, vestind peste tot că Hristos a înviat. Le-am făcut trimitere şi le-am spus: «*Luaţi Duh Sfânt, şi cu El să iertaţi pe cei ce vor crede în mărturisirea voastră, şi cu El să-i ţineţi sub păcat pe*

cei ce nu vor crede în voi şi în Duhul Care sălăşluieşte în voi prin suflarea Mea de peste voi!»

O, suntem împreună aici cu zi de praznic de înviere şi ne împărţim mângâiere şi pe Duhul Sfânt, Duhul lucrărilor cereşti şi duhovniceşti, iar voi, fiilor credincioşi în cetate, v-aţi gătit şi Ne-aţi gătit bucurii, fiilor. O, ce frumoşi sunt cei ce cred pe Domnul şi lucrările Lui, măi fiilor, ce frumoşi! Aşadar, credinţa este frumuseţe mare, este sănătatea duhului, a iubirii, iar necredinţa este neputinţa de a iubi, este nesănătate, este nefericire, este cârtire, fiilor. Omul este nefericit din pricina păcatului lui şi se închină păcatului, iar lui Dumnezeu nu, iar Eu învăţ prin cuvânt omul şi-i spun să-şi aleagă fericirea şi sfinţenia cea pentru ea în el şi-i spun: O, omule, închină-te lui Dumnezeu, nu păcatului, nu trupului, nu ţie însuţi, ci numai lui Dumnezeu să te închini şi să-I slujeşti cu viaţa ta, că iată, omul se închină femeii ca şi Adam şi-i face cadouri şi-i stă la picioare ca s-o câştige lui pentru păcat, o, şi păcatul ar fi vrut să locuiască în rai, dar nu poate Dumnezeu cu cei care n-au grijă să fie numai ai lui Dumnezeu cu iubirea lor, o, nu poate Domnul cu cei nemulţumiţi, cu cei cârtitori, căci nelepădarea de sine este vrăjmaşul lui Dumnezeu în om, şi de aceea am spus să aibă omul grijă de Dumnezeu în el, şi iată, cei ce nu lasă pentru Domnul mamă şi tată, fraţi şi surori, soţie şi copii, averi şi ranguri, prieteni şi duhul lumii, nu pot aceştia fi între cei ce se fac ucenici ai Mei, nu se pot face vrednici de iubirea lui Dumnezeu în ei, iar împărţiţi cum s-ar vrea ei, o, nu pot fi cu Dumnezeu şi ai lui Dumnezeu, căci au încă iubire pentru despărţire de Dumnezeu în dauna lor şi a celor ce locuiesc în inimile lor, şi care nu înţeleg ce înseamnă să se dea omul lui Dumnezeu şi să-şi lepede trecutul pentru înnoirea a toate, pentru taina naşterii din nou a lumii, şi pentru ca să aibă Domnul pe cine să arate lumii cu împlinirea Sa în ei, şi ca să poată şi alţii apoi spre Dumnezeu, spre dragostea pentru cele de sus, o, şi e prea mare această înţelepciune ca să locuiască ea în om, căci omul cu anevoie dă să se lepede de sine şi de toate apoi, ca nu cumva să piardă el raiul dacă nu ascultă aşa.

În ziua aceasta sfântă ne dăm unii altora mângâiere, fiilor, ne hrănim unii de la alţii, căci sunt la voi cu martorii învierii Mele şi umplem sălaşurile cereşti de duhul mângâierii. Eu vă dau vouă cuvântul Meu şi al ucenicilor şi ucenităţelor Mele, iar voi aşezaţi înainte imnuri şi cazanii şi înţelepciunea Duhului Cel de sus, semne şi simboluri sfinte, pilde şi dezlegări de taine cereşti, credinţă şi sănătate de credinţă şi roadele ei, fiilor, o, şi aşa aduceţi şi bucurii şi mângâieri celor din cer şi venirii Mele cu ei la voi, şi iată-i cu voi în cuvânt, şi mai întâi ucenităţele mironosiţe, purtătoarele de miresme şi de iubirea lor de Dumnezeu!

Eu, Domnul, vă aşez în bucuria praznicului Meu cu voi aici, în cetatea cuvântului Meu de pe meleagul neamului român, iar voi daţi acum glas bucuriei sărbătorii cea pentru voi, căci Domnul vostru vă are cu El, că L-aţi iubit pe El, numai pe El L-aţi iubit.

—— O, pace Ţie, pace Ţie, Doamne, aici cu noi şi cu ei ca şi în cer, căci cu cerul suntem cu ei la masă de cuvânt de înviere, o, Doamne!

Noi numai pe Tine Te-am iubit cu viaţa noastră cea nouă, după ce Tu ne-ai născut din cuvântul Tău când ai venit după om pe pământ. O, ai făcut din noi odihna Ta, iubirea Ta, Evanghelia Ta, Doamne, căci ne-ai dat putere să credem şi să ne facem fii ai lui Dumnezeu pe pământ între oameni, Doamne.

O, aceasta vă împărtim şi vouă în ziua noastră de praznic al mărturisirii noastre pentru Hristos, pentru Domnul învierii, căci El a plinit rostul credinţei noastre în El, o, şi nu L-am iubit zadarnic, că ne-a făcut mărturisitori ca să ducem până la margini credinţa în Dumnezeu Cel adevărat, Domnul învierii. Lucrarea noastră a fost iubirea cea pentru El. O, tot aşa şi voi să aveţi putere să-I daţi ceea ce noi I-am dat. Toată iubirea numai Lui să I-o daţi, toată, o, fraţi şi surori, că toată v-o întoarce Domnul vouă, şi cerul tot îl au al lor cei ce mărturisesc pe Domnul la cei străini de El pe pământ.

O, aveţi grijă mare, mereu grijă să aveţi să vă smeriţi Domnului ca să-I staţi aproape, căci cei ce nu se smeresc nu s-au apropiat încă de Domnul, iar cei ce se apropie tot mai mult de El sunt mici şi tot mai mici, şi tot aşa şi stau, mici stau înaintea lui Dumnezeu, căci Îl cunosc pe El cei ce se smeresc pentru El, o, că iată, cei ce n-au stat smeriţi ca să aibă parte să-L cunoască şi să-I stea aproape, iată-i duşi de lângă voi pe cei ce nu s-au smerit ca să-L cunoască pe El în acest cuvânt, care vă naşte şi vă creşte pe voi mereu, mereu.

Creştinii care n-au stat frumoşi şi mici alături de lucrarea Lui cu voi, o, nu pot ei acum să priceapă încercarea care a fost slobozită peste pământ pentru neumblatul de colo-colo, şi nu pricep că ei nu veneau cu sfială şi cu împlinirea Domnului în ei după cuvântul Său, căci ei veneau aşa de bucurie, dar smerenie, sfială sfântă, credinţă cu sfială nu aveau, ba aveau nemulţumiri, aveau pretenţii, aveau duh de judecată, se voiau cu dreptatea lor, disprefuiau pe alţii care nu-i înţelegeau, o, şi a venit oprirea apoi, a venit cât ei nu s-au aşteptat, şi iată, Domnul nu are ce să le facă celor ce nu-L iubesc pe El crezând cu putere în El, o, şi nici ei nu pot cu Domnul dacă nu se smeresc mici sub măreţia Domnului.

O, cine nu are grijă mare de Dumnezeu în el, acela creşte el, iar Domnul scade în el. Dar voi, fiilor, să aveţi grijă de smerenia din voi, şi însuşiţi-vă fără şovăire starea omului căzut, şi care crede despre el tot ceea ce îl învinuieşte pe el din părţi, căci Domnul încearcă omul, îi încearcă smerenia, şi de aceea fiţi sfinţi şi tot mai sfinţi, dar să vă credeţi desfrânaţi, nu sfinţi. Chiar dacă e moartă în voi mişcarea cea murdară şi plină de pete ale păcatului, voi să vă smeriţi mult şi mereu pentru păstrarea sfinţeniei cea prin umilinţă păstrată.

O, voi să nu vă mâhniţi dacă sunteţi crezuţi şi priviţi ca desfrânaţi, ci să credeţi şi voi aşa despre voi, că numai aşa va vedea Domnul că aveţi umilinţă de duh întreagă, că vă ştiţi vrednici de milă, de iertare, o, şi asta-i calea vieţii creştine pe pământ cu Domnul.

Domnul spunea mereu: *«Este bine!»*, aşa spunea după fiecare lucrare a Sa la facerea cerului şi a pământului, dar când a văzut ce nu este bine a spus: *«Nu este bine!»*, şi a spus: *«Nu este bine să fie omul singur!»* O, cei doi nu trebuia să umble singuri apoi în rai, iar dacă au umblat singuri s-a înfiinţat atunci vrăjmaşul lui Dumnezeu, satana, şi care s-a ivit prin nesupunerea omului, o, că a umblat singur omul, şi apoi a venit rodul neascultării, ivirea lui satana.

O, aveţi grijă să nu vi se strice mintea. Ea se strică de la trufie, de la neveghe, de la îndoială şi necredinţă.

O, iubiţilor, nu umblaţi fără ştire! Nu sunteţi ai lui Dumnezeu dacă faceţi aşa. Adam aşa a făcut în rai, şi a aşa a crezut că va face şi mai departe, dar raiul nu l-a ţinut, căci raiul are legea ascultării de Dumnezeu, nu voia de sine a omului, iar omul care vrea cu raiul, şi nu cu iadul, acela alege lepădarea de sine, pe care voi trebuie s-o învăţaţi bine în tot ce înseamnă ea şi lucrarea ei pentru cei ce se mântuiesc pe calea ei, calea cea cu Dumnezeu pe ea.

Niciunul din voi să nu fie să nu asculte cum spune Domnul! Nici dacă aţi fi numai fete, nici atunci să nu vă luaţi voia să umblaţi singure, căci Domnul a spus: *«Nu este bine să fie omul singur!»*

O, fiţi unii altora veghetori! Nimeni să nu caute cu lucrarea clipe de neveghe, o, fraţi iubiţi şi surori iubite! Iubirea de Domnul şi numai de El, aceasta să vă fie lucrarea pentru care Domnul v-a luat cu Sine din lume, aşa cum ne-a luat şi pe noi atunci. Şi, în sfârşit, duhul păcii sfinte să învăţaţi să-l aveţi în voi, căci în pacea cea dinăuntrul vostru stă Domnul cu faţa Sa în voi. Acestea, Doamne, le-am spus noi lor.

— O, şi noi, Doamne, şi noi, ucenicii Tăi, privim cu nesăturare aici, unde Tu ai aşternutul Tău aşezat cu ei. Ne-ai trimis pe noi mărturisitori peste pământ, şi de dorul celor de pe pământ ne-ai trimis să împărţim credinţă în Tine peste ei, şi să faci din unii din ei fii ai lui Dumnezeu. Dar iată aici lucrarea credinţei, Doamne, şi merge ea ca plugul peste ogorul de arat şi de însămânţat, o, şi e tare dulce aici cu ei şi cu Tine în alai ceresc, că Tu aşa vii şi aşa umpli totul de slava Ta, şi ne priveşte acum toată făptura, toată facerea, Doamne, o, şi vrei să vadă şi omul pe Dumnezeu în toate şi mereu, mărturisit să fii de toate câte Tu ai făcut.

V-au dat vouă aşa frumoasă, aşa cerească povaţă surorile mironosiţe, copii iubiţi ai Domnului. O, îngrijiţi-vă ca tot timpul să fiţi iubiţii Lui, să fiţi ca El ca să poată El în voi, şi toată povaţa pusă peste voi din cer e milă mare pentru cei care nu stau bine cu Domnul, o, şi zadarnic ar căuta spre voi aceştia, şi nu spre Dumnezeu, căci voi nu aveţi putere nici pentru voi, dar e Domnul cu puterea Lui pentru voi, şi aşa să înveţe toţi de la voi.

O, e zi de minune sfântă această zi pentru noi şi pentru voi aici cu Domnul. Ne bucurăm cu bucurie de nespus de la dragostea voastră pentru cei din cer, că iată, ne aveţi oaspeţi la masă acum. Fiţi, dar, împărţitori de Dumnezeu, căci Domnul, împărţindu-vă vouă, vă dă să împărţiţi şi voi.

În faţa slavei Tale cu noi şi cu ei, Doamne, o, nu mai sunt în noi cuvinte, căci izvorul Tu eşti, iar noi suntem martorii Tăi. Cu aplecare înaintea Ta şi a lor, aşa privim şi aşa ne mângâiem acum.

— O, e duh de praznic de înviere aici, iubiţi ucenici şi ucenice! E totul o minune aici. Suntem sub cortul lor cu noi. Veneau mulţi creştini, dar nu ştiau ce să facă pentru venirea lor aici. Iubeau numai bucuria, dar nu şi fiinţa Mea în ei.

Acum e plin de privelişte cerească şi de venirea Mea cu voi din cer aici. Ne mângâiem cu cei ce Ne mângâie purtându-Ne în iubirea lor, căci credinţa în venirea Mea la ei i-a umplut de har, de statul Meu cu ei aici, pe pământ.

O, veniţi spre Mine, spre cuvântul Meu cel mângâios, veniţi voi, cei ce auziţi glasul Meu, care cheamă la Domnul pe toţi cei care vor să creadă şi ei şi să aibă loruşi această fericire, fericirea celor ce cred şi se fac fii ai lui Dumnezeu prin credinţă şi prin multă, multă iubire apoi.

Norii slavei sunt deasupra şi acoperă ei slava Domnului. Mă aplec smerit ca un Dumnezeu şi aşa mulţumesc pentru bucuria pe care Mi-o puneţi înainte, fiilor, ori de câte ori vin la voi cu slava cuvântului Meu, şi pe care o împart cu însoţitorii Mei, cu oştirile cereşti, fiilor.

Acum, la sfârşit de cuvânt, iar şi iar cântăm laolaltă Hristos a înviat! Vă voi da veste de pregătire a praznicului de Rusalii, iar voi să vă supuneţi, fiilor, căci va coborî Duhul Sfânt cu sărbătoarea cea pentru El, şi aceasta ne este petrecerea laolaltă, zilele de praznic sfânt, cu care vin şi le petrec cu voi, şi cu cei cu care vin din cer la voi.

O, bucuraţi-vă de Mine, căci Eu Mă bucur de voi, fiilor! Şi acum Hristos a înviat, şi pace vouă! Pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

3/16 mai 2021

Duminica a patra după Sfintele Paşti, a Slăbănogului, şi Sărbătoarea Sfântului Apostol Simon Cananeul

Plata necredinţei este pecetea lui antichrist, acul lui satana în carnea omului. La nunta din Cana Galileii Domnul a binecuvântat apostolia, nu căsătoria.

Pace din cer, pace peste cetatea cuvântului Meu de pe vatra neamului român! Pace ţie, cetatea Domnului! Pace şi vouă, fiilor din cetate, pace! Cu voi Îmi port povara, cu voi Îmi port venirea Mea cuvânt pe pământ. Voi trebuie să staţi de veghe înaintea Mea şi să-Mi aşezaţi cuvântul în carte când vin, iar dacă vă găsesc neputincioşi, dau să vă întăresc ca să-Mi staţi înainte şi să-Mi faceţi primirea, fiilor străjeri.

Aşadar, hai, întăriţi-vă, şi hai să punem pe masă cuvânt şi să ne aşezăm, fiilor, şi să punem pe masă sfatul Domnului cu voi! Stă la uşă pregătirea praznicului Rusaliilor şi trebuie trudă şi cu sufletul şi cu duhul şi cu trupul, fiilor, iar voi sunteţi puţinei şi mititei şi vă trebuie putere de la Domnul, şi vă trebuie iubire mereu înnoită şi credinţă ca să poată ea, ca să vină puterea Mea peste voi şi la voi, că la voi se strâng cetele şi puterile cereşti când Eu vin cu praznic de cuvânt pe pământ la voi, căci viaţa cea creştinească a fiilor lui Dumnezeu este aşternutul praznicelor cereşti ale Domnului şi ale sfinţilor, fiilor.

Petrece clipe dulci şi măreţe cerul pe pământ cu fiii lui Dumnezeu, şi au cei din cer nevoie de aşternut şi de primire apoi în sărbători aici la voi, fiilor. O, pace vouă în toate şi pentru toate cele lucrate şi pregătite de voi pentru popasul Meu cu sfinţii şi cu îngerii Mei la voi, fiilor! Iar până la praznicul Înălţării Mele la Tatăl, la patruzeci de zile după praznicul Învierii Mele prin cruce, aducem împreună între pământ şi cer cântarea cea de Paşti: Hristos a înviat!

Şi acum e duminică, fiilor, iar în duminica aceasta, după rânduiala datinei părinteşti, lăsată peste ceata creştinească, este aşezată pomenirea minunii vindecării bolnavului cel de mulţi ani în suferinţa sa şi în aşteptarea cea de la Dumnezeu a vindecării lui, căci Eu în vremea aceea a fost să lucrez pe pământ tot ceea ce am văzut la Tatăl că face, ca să fac Eu ceea ce face El, o, şi am făcut, şi M-am apropiat de scăldătoarea vindecătoare prin înger şi am găsit printre bolnavi pe cel de treizeci şi opt de ani neputincios cu mersul, şi care ajungea cu greu pe malul scăldătorii cu nădejdea vindecării lui. L-am cercetat din partea Tatălui, Care M-a trimis să lucrez minunile lui Dumnezeu şi să Mă facă ele cunoscut că vin de la Tatăl şi că sunt Fiul Lui. L-am întrebat duios pe slăbănog: *«Vrei să te faci bine, vrei să te faci sănătos? Scoală-te, ridică-ţi patul şi umblă!»* O, el numaidecât s-a ridicat şi a umblat, şi l-am întâlnit apoi în templu şi i-am zis: *«Dacă te-ai făcut sănătos, vezi, nu mai păcătui, păzeşte-te să ţi se mai întâmple ceva rău sau şi mai rău!»* De atunci s-a înteţit pânda iudeilor asupra Mea şi Mă căutau să Mă omoare sub vină că lucrez în zi de sabat, după ce omul vindecat s-a dus şi le-a spus că Iisus l-a

vindecat pe el.

O, fiilor, iată, trebuie înțelepciune și cumințenie, trebuie veghe pentru Domnul și pentru creștini pe calea Domnului, ca nu cumva oaia să atâțe lupul asupra păstorului de oi și apoi asupra oilor lui. N-a avut această măsură bolnavul vindecat atunci, iar Eu am fost căzut sub ochii lui satana, care Mă căuta să-Mi ia viața, căci îi eram vrăjmaș.

A fost să lucrez semne mari pentru ca să las pe pământ adevărul venirii Mele de la Tatăl după omul cel căzut din rai pentru călcarea cuvântului pus peste el de Dumnezeu. Am lucrat semne și minuni fără seamăn pentru ca să-Mi strâng alături o mânuță de ucenici, cu care să merg din loc în loc și să le las lor spre împărțire peste pământ apoi mărturia cea despre Mine, după ce M-am înălțat la Tatăl sfârșindu-Mi misiunea cea de atunci cu trupul și lăsând Duhul lui Dumnezeu să lucreze prin cei culeși Mie atunci.

O, dar iată ce potrivire în ziua aceasta, fiilor! Am lângă Mine acum pe ucenicul cel iubit, pe Ioan. Îmi era el pe pământ verișor din verișoare. Mama Mea și a lui erau surori verișoare, iar mama mamei Mele și mama mamei lui erau surori, un mănunchi de rudenie aproape, și Eu am făcut din ei rudenia cea sfântă a lui Dumnezeu. Iar acum două zile a fost pomenirea între ucenicii Mei a ucenicului Ioan, și avea el dorul aprins să punem masă de cuvânt în cetate aici, o, dar n-am găsit putere întărită să ne țină cu venirea și cu grăirea, dar i-am făgăduit că vom aștepta și vom intra, și acum intrăm și punem dorul lui pe masă și punem povața în lucru peste poporul credincios cuvântului Meu din vremea aceasta, și hai, iubitule, hai, copil curat, hai să-ți alini focul dorului! Am lăsat deschisă serbarea ta și am stat la porți cu ea. Așează-te, dar, și lasă-ți cartea ta pe masă în cartea cuvântului Meu cu ei!

— O, dulce și scumpul meu Păstor și Învățător, ce dulce mi-a fost viața, după ce dulceața Ființei Tale mi-a cuprins în ea inimioara și viața mea toată! Și voiesc acum să las un dar sfânt ucenicilor Tăi aici, în cetate, că le dau lor darul pe care l-am avut eu ca să-Ți stau alipit aproape Ție, o, Doamne, și le dau lor harul să simtă ei alipirea Ta de ei așa cum eu am simțit și am trăit lângă Tine atunci, și iarăși, apoi, întru slava cerească a Ta, Doamne, cu cei ce Te-au iubit și Te-au însoțit aproape pe pământ.

O, iubiților, Domnul învierii are peste voi iubirea Lui toată. Las peste voi simțirea duhului și a sufletului meu în vremea mea cu Domnul pe pământ. În numele Lui rostesc peste voi: Luați Duh Sfânt, luați foc și împrăștiați-l peste tot, o, că e dulce de tot acest foc al iubirii sfinților, o, iubiților!

Cu mare dor am rămas la porți și am așteptat să intru la voi cu Domnul iubirii, cu Mirele dragostei cerești. Și acum să vă spun vouă să cereți Domnului înțelepciunea sfinților și a deslușirii tainelor Scripturilor de apoi, ca nu cumva să vă pierdeți veghea cea sfântă pentru cele ce sunt și vin acum peste oameni pe pământ. O, căutați înțelepciunea cea pentru zilele de acum mai mult decât orice ați vrea să știți, că vremea cea satanică lucrează pe furiș ca să prindă sub pecetea despărțirii de Dumnezeu chiar și pe cei ce au cuvântul lui Dumnezeu de veghe peste ei în vremea aceasta plină din toate laturile de duh de satană bine îmbrăcat în duhul facerii de bine, dar cu puterea cea rea peste pământ, iar fiii oamenilor nu știu aceasta și merg mulți chiar de bunăvoie să fie pecetluiți cu pecetea pierzării veșnice, cu care satana umblă acum peste pământ s-o pună pe cât mai mulți și să-i aibă apoi sub numele său și sub paza sa.

Domnul însă înștiințează acum pe cei ce cred în El și în iubirea Lui pentru ei prin acest râu de cuvânt, iar cei necredincioși își iau plata lor, se apropie de ei plata necredinței, satana cu acul lui în carnea lor, după ce atâta vreme a tot căutat el prilej să-i însemneze pe cei ce fac voia lui ca să nu-i piardă, o, dar nu e mulțumit cu atât, că dă să întindă haina lui neagră și peste cei ce nu fac voia lui.

O, să se tragă acum din calea lui satana toți cei ce se aleg de partea Domnului Iisus Hristos, Biruitorul fiarei apocaliptice! Amin.

Voi, iubiții Domnului, voi, cei ce iubiți pe Domnul, auziți strigarea mea spre voi: ieșiți din lume, iubiților, ieșiți, copii ai lui Hristos! Ieșiți și fiți biruitori cu Domnul, biruind lumea ca și El, că fiii oamenilor, iată-i, se lasă prinși de bunăvoie și sunt fricoși! O, fugiți din calea lui satana cu numele lui cel de azi, antichrist, care se zbate de două mii de ani să smulgă biruința lui Hristos, după ce Domnul a biruit prin cruce și l-a judecat vinovat pentru veci de veci și biruit de tot, precum este scris. Acum biruiți-l și voi, copii ai lui Hristos, și trageți-vă lângă Domnul, iar crucea Lui să vă fie pecete peste trupuri și peste inimi, împotriva peceții lui satana, care a găsit acum prilej cu care să înșele toate neamurile pământului, și ar da chiar și pe cei aleși ai Domnului să-i înnegrească cu neagra lui pecete pusă peste cei ce se clatină și nu știu unde să-și oprească privirea și să vadă bine pe Dumnezeu și pe satana și să aleagă apoi.

Așadar, câți în Hristos v-ați botezat, rămâneți îmbrăcați cu Hristos, rămâneți cu pecetea botezului lăsat prin părinți de la Domnul pentru fiii bisericii Lui! O, și spuneți la cât mai mulți că satana umblă cu pecetea morții, și Domnul umblă cu pecetea viului Dumnezeu, iar omul să aleagă! Amin.

O, dar acum, iată ce minune, ce potrivire, ce zi a minunilor cerești, că Tu, Doamne, ești aici cu toți ucenicii Tăi, iar eu am avut prilejul de la masa Ta cu ei să-mi las dorul cel de foc în cartea Ta pe pământ cu ei și să le spun ucenicilor Tăi de azi să se aprindă după Tine, să ardă de dragul Tău ca și mine, o, dragul sufletului meu, o, Doamne, căci Tu ești iubirea celor ce Te iubesc, ești viu în ei, iar iubirea arde și nu se stinge niciodată și iubește pe veci de veci.

Iar acum minunea e mare, că ziua de azi cu ucenicii Tăi e sărbătoarea celui dintre ei, a mirelui de la Cana Galileii, e ziua lui în calendar, și minunea s-a potrivit minunat, că eu mi-am răcorit dorul, Doamne, la masa Ta cu noi aici, și vine acum la amvon cel ce a fost mire la nunta unde Tu ai fost chemat cu noi, cu ucenicii Tăi. Și slavă Ție cu noi aici acum, și cu toți odată să salutăm învierea Ta, pentru care noi am mărturisit în lung și în lat atunci, și, Doamne, să strigăm cu bucurie toți odată: Hristos a înviat!

— O, adevărat copil iubit, adevărat, căci Eu am înviat, precum v-am spus mai înainte, iar voi apoi ați mărturisit aceasta.

Și este acum în cuvânt cel pe care apostolul Filip l-a vestit și i-a spus și lui: *«Am găsit pe Iisus Hristos, despre Care Moise a scris. Hai, vino și tu să vezi!»*. El a venit, iar Eu am spus: *«Iată-l pe cel fără de vicleșug în Israel!»*, și el M-a mărturisit și a zis: «*Rabi, Tu ești Împăratul lui Israel, ești Fiul lui Dumnezeu!»*

Am fost chemat apoi la nunta lui și am făcut minunea vinului nou și am spus să dea nunului nunții ca să bea, și nunul a băut și a chemat pe mire, că nu știa ce să creadă gustând vinul. Am făcut minunea aceasta în Cana Galileii ca să întăresc credința ucenicilor Mei și Mi-am arătat slava înaintea lor și înaintea nuntașilor, o, și petrecerea nunții s-a spart, s-a

schimbat în credință și în uimire și toți au înțeles ce era de înțeles în clipa aceea, că am binecuvântat pe mirele nunții cu pecetea apostoliei între cei doisprezece ucenici ai Mei. În ziua aceea am binecuvântat apostolia, nu căsătoria, așa cum dau cei mulți să tot spună ca să se tot căsătorească, bieții de ei. Numai că atunci a fost cununia cu Hristos a mirelui nunții și a nuntașilor, și nu trebuie batjocorită lucrarea minunilor lui Dumnezeu, cea pentru întărirea credinței celor cărora le este dat de la Tatăl să creadă și să înțeleagă că nu-i este de folos omului să se căsătorească, o, nu, ci îi este de folos să mărturisească fiilor oamenilor pe Hristos, pe Cel fără de păcat, pe Domnul Cel înviat, Care prin moartea Sa pe cruce a plătit viața celor păcătoși și mult păcătoși, ca să creadă ei apoi așa cum mirele din Cana Galileii a cunoscut pe Domnul și a crezut în El și a plecat cu El, lăsând mireasa și nunta și nuntașii și născându-se de sus, din dragostea lui Dumnezeu pentru om.

Acum, iată mirele nunții din Cana! El a fost și este ucenicul Meu între cei doisprezece, și stă în ziua aceasta în sfatul zilei cu Mine, cu ucenicii Mei și cu voi, fiilor, cu voi, cei de azi ucenici ai Mei.

— O, e ziua mea de serbare între aleșii Tăi de atunci, Doamne. Sunt fericit că am prilejul să-Ți mulțumesc cu graiul meu acum pentru că m-ai luat de pe calea cea cu păcat a fiilor oamenilor și m-ai păstrat mire, o, Doamne. Sunt fericit, și mă aplec cu supunere purtării Tale de grijă, că Tu cu câteva zile mai devreme de ziua mea de nuntă mi-ai făcut chemare la Tine și ai venit apoi la nuntă și m-ai luat cu Tine ca să fiu al Tău, și i-ai ajutat pe nuntași să înțeleagă că Tu ești Fiul lui Dumnezeu și că trebuie să Te urmăm și să lăsăm totul pentru Tine, pentru slava Ta, pe care ai arătat-o atâta de măreț în ziua când Tu m-ai pețit al Tău și m-ai învățat să las pentru Tine totul: tată și mamă, frați și surori, mireasă și nuntași și pe mine însumi apoi ca să-Ți fiu Ție ucenic.

Mă doare în cer, mă doare de atunci și până azi și până mâine, că ziua nunții din Cana s-a făcut prilej bun pentru cei ce își aleg viața cea pentru păcat, căsătoria, și dau să uite toți că Tu, Doamne, ai spus că va veni peste pământ urgia cea pentru păcat ca în vremea lui Noe, când toți beau și mâncau, se însurau și se măritau, și așa au atras ei potopul peste tot trupul de pe pământ. Iar pe mine mă doare în cer așa cum îl doare pe Adam că din pricina lui pierd oamenii ascultarea de Dumnezeu și dragostea de El, pierd raiul și îl dau pe păcat, o, și e de plâns în cer pentru păcatele de pe pământ, că pe pământ se unesc bărbatul și femeia să-și petreacă viața împreună, dar pe cei doi îi atrage unul spre altul păcatul mai întâi, pofta dintre bărbat și femeie pentru păcat, Doamne, dar care nu ține mult, că nimic nu-i veșnic pe pământ, iar după ce puterea cea rea îi părăsește pe cei doi, ei se răcesc unul de altul, că păcatul nu dă nimic bun omului, decât dezamăgire și dureri mari de duh și de trup apoi, tristețe pentru irosirea vieții și a puterii pentru viață, o, și așa e viața omului pe pământ, viață cu păcat, urâtă lui Dumnezeu și sufletului din om, dar iată, trupul îl biruiește pe om din pricina poftei cărnii, carnea care va putrezi de păcătoasă ce este, și iată, omule, îți trebuie dragoste multă, iar dragostea este Dumnezeu. Dacă ești parte bărbătească îți trebuie bărbăție și pricepere sfântă și statură sfântă pentru mersul cel cu Dumnezeu, iar dacă ești parte femeiască îți trebuie multă umilință, multă, multă sfială, multă aplecare și multă cumințenie de duh și de grai, măsură dată de Dumnezeu pentru femeie, și nu să facă ea ca femeia cea de la început, cea care a îndrăznit atât de mult asupra bărbatului și asupra lui Dumnezeu, ajutată de duhul slăbiciunii ei, duhul care ucide.

Iată, este multă și mare deosebire între om și om, între creștin și creștin, deosebire cât de la cer la pământ între cel ce știe și face tot ce trebuie să facă omul creștin, și cel ce nu este din aluatul din care se naște omul creștin, și această deosebire e ca aceea dintre pânza de in curat și cea care îngână firul de in, o, și această deosebire e ca aceea dintre vasul de cristal și cel de material plastic, și grăim cu graiul cel de pe pământ, că în cer e altfel cuvântul și graiul lui, dar pe pământ e omul care face și pune nume apoi peste cele făcute de el din păcat, din foc și prin foc, prin dogoare mare, căci duhul cel străin de Dumnezeu stă pe urma omului ca să-l îndemne la rău, așa cum a făcut și în rai, de a căzut omul apoi de lângă Dumnezeu.

O, e deosebire mare și multă între omul cel curat cu inima și cel viclean cu inima și cu cuvântul și cu fapta cea de deasupra, și care îi descoperă fața și viclenia apoi, și iată, cel între sfinții bisericii de la începutul neamului creștinesc a lăsat semn scris că atunci când vremea va arăta că rușinea femeii nu va mai fi, vine sfârșitul omului, al lumii, ca apoi să vină Domnul cu începutul cel fără de păcat.

O, Doamne, o, ce bucurie, Doamne, ce mare bucurie! Odată cu prilejul serbării mele între aleșii Tăi de atunci eu am stat lângă Tine și am grăit peste pământ, și minune mare este această zi, căci eu am avut prilejul să aduc peste oameni vestea că toți cei care vor cu Domnul Iisus Hristos, aceștia să nu mai caute însurat și măritat, căci sunt fiii lui Dumnezeu și sunt fii ai învierii și sunt cu Domnul lor și ascultă numai de El și numai de la El, și se trag ei din mijlocul fiilor oamenilor, se trag din amestecătura care se numește Babilon.

Acum, mare aplecare Îți arătăm noi, cei doisprezece. Bucuria ne-a fost mare, mare, Doamne, și stau cetele cerești uimite de cele grăite de noi, aleșii Tăi, grăind noi cu Tine în ziua aceasta mare prin mărturisirea ei, o, și mulți de pe pământ se vor minuna și vor pricepe ca și mine că Tu nu binecuvintezi calea omului care-și alege trupul și păcatul, și binecuvintezi sfințirea celui ce se sfințește pentru Tine, așa cum eu, Doamne bun, am avut parte să primesc de la Tine în ziua când mi-ai așezat pașii vieții spre sfințenia Ta, după ce eu Te-am cunoscut când m-ai chemat să Te urmez și când Ți-am spus cu mare credință: *«Tu ești Fiul lui Dumnezeu și Împăratul meu!»*

— O, slava Mea e minunată prin minunile ei! Această zi a fost o minune ivită deodată, o mărturisire lucrată minunat în vreme. Îmi îmbrățișez ucenicii cu care azi am petrecut aici la voi, fiilor din cetate. Iată, cu cei din cer stați voi la masă aici, în grădină. Fiți, dar, primitori, fiilor, căci cerurile se deschid și vin îngerii lui Dumnezeu și se suie și se pogoară peste Fiul Omului, peste Mine purtându-Mă spre voi și spre Tatăl dinspre voi, și așa i-am spus lui Natanael numit Simon, și i-am spus lui așa ca să-l fac pe el mireasă a Mea ca și pe voi, fiilor.

Iată, voi veni la voi cu aleșii Mei cei de atunci, iar voi aveți de gătit și de pregătit acest popas al Meu cu ei la voi, praznicul Rusaliilor, praznic mare în cer și pe pământ, fiilor.

O, fiți credincioși și fiți supuși pentru ascultare, măi fiilor! Eu vă voi grăi, vă voi sprijini, vă voi înzestra cu mult har și vom fi cu voi aici și vom împărți bucuria apoi în părți, vom împărți pace și credință peste cei ce cred și iau de la Mine prin voi, căci voi luați de la Mine. Și acum pace vouă, fiilor! O, rămâneți în duhul minunii zilei de azi, fiilor! Cuvântul a fost minunat și răcoritor pentru Mine și pentru cei din

cer, și așa să fie el și aici cu voi, minunat, minunat, o, fiilor. Amin, amin, amin.

10/23 mai 2021

Duminica a cincea după Sfintele Paști, a Samarinencei

Cei ce se tem de Domnul să iasă din lume. Îndemn pentru primirea facerii. Fiii lui Dumnezeu trebuie să aibă măreția cea de la Dumnezeu peste ei.

Pace peste țara venirii Mele cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, și pace peste poporul din ea!

Pace ție de la Domnul Dumnezeul tău, pace peste tine, neam român, și să se așeze peste tine și pentru tine cuvântul Meu și împlinirea lui, spre slava Mea din mijlocul tău, slava cetății cuvântului Meu din mijlocul tău!

Pace ție, cetate a cuvântului Meu! Pace vouă, străjeri ai cetății, și vouă, celor ce slujiți în ea! O, aveți grijă multă și veghe mare și mereu să-L slujiți pe Domnul, nu pe voi, și numai Lui să vă închinați și să-I slujiți cu laude, cu rugăciune și cântare, cu sprijinirea venirii Mele cuvânt pe pământ, cu ascultarea, cu sfatul cel pentru cele lucrate aici, cu dorul de împărăția cerurilor pe pământ cu oamenii, cu grăbirea venirii zilei Domnului, cu faptele vieții veșnice cu Domnul, o, fiilor, căci vremea aceasta este să vină ziua Domnului, și pe neașteptate vine ea, și trebuie veghe pentru această clipă, și temeți-vă de Domnul, o, fiilor! Și spun aceasta vouă ca să ia acest îndemn toți cei care iau de la voi cuvântul Meu cel de veghe pentru cei credincioși venirii Mele de azi cu pregătirea celor ce stau înaintea Mea ca să fie ei izbăviți de cele ce vin peste lume și care să n-aibă putere peste fiii lui Dumnezeu, căci scris este peste îngerii cei cu răsplata care vine peste oameni pe pământ: *«Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!»*

Cuvântul Meu este îngerul care strigă peste pământ: *«Temeți-vă de Domnul!»* O, ieșiți din lume, voi, cei ce vă temeți de Domnul, ieșiți, și nu vă temeți că pieriți de foame sau de lipsuri, căci vai de câștigul de care vă folosiți lucrând lumii ca să vă dea ea vouă! O, temeți-vă de Domnul, și El va purta de grijă celor ce ascultă de El și de vestirile Lui peste pământ, numai să aibă peste ei semnul salvării care să-i păzească de vătămarea cea pentru lume, iar Eu, Domnul, veghez și îi învăț mereu pe ei viața cea veșnică și faptele ei, căci omul va rămâne înaintea Mea cu faptele sale, și ele vor vorbi pentru el, și de aceea să caute el faptele vieții veșnice cu Domnul, dar nu faptele trupești, ci faptele duhovnicești, iar acestea sunt cele care rămân, nu cele care pier.

O, pacea Mea o așez în sfat la masa Mea de azi cu voi, fiilor din cetate, și am cu voi la masa cea de azi pe cei apropiați vouă acum, aici, pentru pregătirea praznicului care vine și se așează el înaintea Mea, praznicul Rusaliilor, iar azi stăm în sfat, și stăm cu oaspeți cerești și cu sărbătoarea fântânii întâlnirii, fiilor.

Sunt aici la masa de azi cu îngerul fântânii întâlnirii, cu samarineanca, cu mărturisitoarea Mea, și care a adus la cunoașterea lui Dumnezeu pe cei din cetatea Samariei și au spus ei: *«Credem, căci L-am auzit noi înșine și știm că El este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii!»*

O, ca și atunci este și acum. Cei ce-și ziceau împlinitori nu se închinau Domnului, ci numai cei în duh și adevăr închinători, numai aceia se închinau și atunci, așa cum samarinenii s-au închinat și au crezut și s-au luminat ei în Hristos. Astăzi tot așa este, cu cât mai mult se pun lăcăte peste lăcașurile de biserici, căci Tatăl are drag de cei ce se închină Lui cu adevărat, nu în locuri alese, ci în tot locul și cu tot sufletul, așa cum au lucrat cei din Samaria, cei străini de poporul știut ales al Domnului, o, și Scriptura se împlinește după cum este scris în ea cuvântul lui Dumnezeu, și trebuie faptele credinței să poată aceasta, așa cum a lucrat credința în ziua când Eu, Domnul, M-am arătat la fântâna lui Israel ca să-i învăț pe oameni cum să bea din apa vieții și să fie vii și gata pentru Domnul, pentru viața cea veșnică, și care începe de pe pământ prin faptele ei, precum este scris.

O, iată, stau de vorbă cu samarineanca aici, la fântâna Mea cu voi, fiilor din cetate, și, auziți voi acum grăirea ei cu Mine și luați aminte și puneți apoi pe cale cuvântul întâlnirii Mele cu ea și cu voi, o, fiilor!

— Cu Tine la fântână ca și atunci stau, Doamne, și dăm îndemn sfânt celor ce Te caută prin izvorul Tău de cuvânt, și apoi Tu vii și le spui lor să se deprindă desăvârșit cu taina și cu lucrarea inimii curate, așa cum eu am stat înaintea Ta atunci, la fântână, și m-am aplecat Ție și Duhului Sfânt al proorociei, Duhul Care citește omul și dă să-l învețe lumina și viața și faptele ei, iar eu m-am dat în clipa aceea Ție cu totul, Doamne, cu faptele mele toate, rele și bune, iar cea mai bună faptă mi-a fost credința că Tu ești Hristos Care avea să vină, căci aveam inima curată, și ea Te-a cunoscut și Ți s-a aplecat ca s-o luminezi, Doamne, cu glasul cuvântului Tău mare cât Dumnezeu, o, și așa Te-am cunoscut eu că ești Dumnezeu, după cuvântul Tău Te-am cunoscut, și după darul pe care l-am primit de la Tine, Doamne, și cu care i-am umplut pe toți cei din casa mea cu credința pentru mărturisirea Ta, și pe mulți din cetate apoi, o, și n-am mai ales apoi nimic să mai fac pe pământ, decât pe Hristos peste tot pe unde treceam, eu și cei ai casei mele, până ce necredincioșii s-au simțit prea vinovați față de Dumnezeu și au lovit ei în mărturisitorii Tăi.

O, Tu ai venit din cer, Doamne, ca să mori pentru cei ce nu pot să moară pentru Tine, pentru Domnul lor, iar omul dă să vină la Tine ca să trăiască bine, să-i fie lui bine din partea Celui Care a arătat tuturor ce este, ce face iubirea, că dăruire fără plată arată că are înaintea lui Dumnezeu cel ce iubește pe Domnul. Din iubire când vine omul, doar atunci poate să-Ți dea ascultare și iubire, iar dacă dă să vină să-i fie bine sau să fie ajutat în dorințele lui sau ale casei lui, o, atunci el nu din iubire vine, ci vine ca să slujească pentru el, nu pentru Dumnezeu, Căruia Îi este dator cu iubirea și cu ascultarea, totul din credința născută în el de la Tine, și iată, nu vine să moară, ci vine să caute folos din partea lui Dumnezeu pentru el, iar când să vorbească faptele lui înaintea Ta, o, nu va avea cine și ce să mărturisească pentru el.

O, ascultați voi, popor al Domnului! Primiți peste voi lucrarea facerii voastre ori de câte ori ea vine să vă formeze, să vă ajusteze, să vă ajute să înțelegeți și să credeți apoi veghea Domnului, iar voi să faceți ca mine, să nu vă ascundeți sub dezvinovățiri, ci aplecați-vă ca unii care aveți nevoie de vindecare, de scăpare de dureri. O, nu vă împotriviți când sunteți cercetați sau priviți de Domnul în adânc. Feriți-vă să trăiți o viață mincinoasă, căci fățărnicia îi lucrează omului despărțirea de Dumnezeu pic cu pic. Așadar, fiți cu inima curată ca să puteți sta sub lucrarea facerii cea de la Dumnezeu, de Care aveți atâta nevoie, o, și nu vă temeți de adevăr, copii ai Domnului, și dați-vă Lui așa cum sunteți, ca să vă poată El

lucra ca pe Domnul, și ca să fiți apoi din Hristos și să semănați cu El înaintea Tatălui, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui!»*

O, Doamne bun, numai mângâieri ne dai nouă, celor din cerul Tău de sfinți. Mersul Tău cu noi e tot o mângâiere, tot un alin, căci dorul doare, și așteptăm ziua cea de slavă și de încununarea biruinței Tale și a noastră, iar până atunci ne dai mângâieri, Doamne. O, pace Ție cu noi și cu ei când vii cu sfinții Tăi la ei! Te-am mărturisit aici, azi, la fântână, și dulce ne este nouă când vii cu noi la ei pe pământ!

— O, ce frumos, ce ușor, ce repede ți-a șoptit inima ta curată că stai de vorbă cu Hristos, tu, fiică a Samariei! Ce ușor ai primit descoperirea faptelor tale și îndreptarea ta cea de la Dumnezeu! Am așezat prilej bun ca să te găsesc și să-ți înnoiesc iubirea ca s-o dai apoi curată cerului, iar ție să nu-ți mai dai. Așa ar fi să facă tot omul care se întâlnește cu bunul Meu cuvânt, și să se lase el moale în mâna Mea făcătoare de om nou din omul lui cel vechi, și să-i pot schimba iubirea spre cele ce rămân și să nu mai stea cu iubirea de partea lui și a celor ce nu-i aduc lui decât dureri.

Iată, pildă te dau la toți cei ce Mă întâlnesc la această fântână de cuvânt, și spun:

Ascultați voi de la Domnul cuvânt! Tot ceea ce se descoperă dintre cele ascunse de om înăuntrul lui și se vor a fi neștiute, o, tot meșteșugul ivirii deasupra a omului pitit cu faptele sale, cu greșelile sale toate, tot dedesubtul scos la lumină, toate sunt cârmuite de Dumnezeu, de mila Mea cea pentru om ca să-l descopăr cu răul din el, și care-l înșeală din partea diavolului întunericului celor ce se vor neștiute ale omului și ca să-l vindec pe om. Toată descoperirea care se face este cârmuită de Domnul milei și al dreptății. Să nu se dea vina pe om! Nu e bine să spună cineva cu nemulțumire: *„Oare cine m-a spus?”*

O, nu e bine să te superi pe cineva pentru descoperirea relei tale purtări, omule viclean. Diavolul te îndeamnă să lucrezi ascuns de ceilalți, și chiar de Dumnezeu să crezi că te ascunzi, o, și tot diavolul te învață apoi să te superi, să cășunezi pe careva că te-a descoperit, dar în toate și prin toate este voia Mea, așa cum călăuzesc Eu descoperirea vicleniei care te învinuiește prin lucrarea ei față de dreptatea Mea când judec cu dreptate, față de cârma Mea pentru descoperirea celor pitite de om, și spuse de el apoi cum vrea el să spună, iar Eu am spus: Dacă vrei să fii creștin fugi de viclenie, ferește-te de fățărnicie, de minciună, de toată fapta ascunsă, căci când îți piere frica de pedeapsă, de dreptatea lui Dumnezeu pentru faptele vieții tale, o, e greu să mai poți lucra ceva sfânt și veșnic pentru viața sufletului tău de partea lui Dumnezeu.

O, fii creștini, puneți-vă santinele dacă ascultarea nu dă să vă așeze și să vă ajute ea. O, fiilor, fugiți de clipe de neveghe, nu le căutați cu lumânarea ca și cei ce au căzut din pricina neveghii de peste ei. Va veni întrebare cum ați primit, cum ați ascultat și cât, din tot ce v-am povățuit veghind atât de mult peste voi, căci Eu văd înainte, văd pe cel ce va cădea făcându-și rost de cădere și dau să-l înștiințez ca pe samarineanca la fântână și să-i spun adevărul cel despre el și să-l creadă de la Mine și să se dea de partea Mea și să nu-și mai lucreze căderea, o, că nu se vede căderea când vine, și se simte ea din plin când ajunge omul să stea în plata ei și să-și plângă starea și să n-aibă cine să-i mai întindă mâna și să-l scoale din pierzare.

Fiilor, fiilor, iată ce vă învăț pe voi: Dacă dă să vină peste voi un greu pentru suflet și dacă aveți apoi o stare grea, o aveți pentru că vă învoiți cu ea, iar mai rău decât aceasta este când vă mai și arătați cu ea cu față posacă și întunecată față în față cu cei din jur, o, și așa își arată omul iubirea de sine, nemulțumirea lui, prin care rănește pacea aproapelui său și pacea dintre el și Dumnezeu, căci Domnul nu stă în sufletul apăsat și fără de pace prin nemulțumirea cea dinăuntru.

Iar cât privește locul cetății cuvântului Meu, o, acesta este loc înalt de tot, înalt, fiilor din cetate, și trebuie să fiți pe potrivă cu purtarea, cu iubirea, cu veghea, cu ascultarea, cu tot lucrul vostru pentru Domnul, după măreția locului, căci fiii lui Dumnezeu trebuie să aibă măreția cea de la Dumnezeu peste ei, și spun acestea ca să se audă de cei ce veneau și nu aveau grijă de măreția acestui loc, muntele înalt al Domnului, cetatea cuvântului lui Dumnezeu.

Iar azi am grăit la fântână, că e zi de sărbătoare a fântânii și a îngerului fântânii și Îmi învăț poporul ca pe cei din Samaria, care au mărturisit apoi pe Hristos peste tot, spre iertarea păcatelor lor și spre o altă viață apoi, viața cea sfântă, iubirea de Dumnezeu cu viața lor.

O, fiilor din cetate, din nou vă grăbesc la lucrul cel pentru popasul celor din cer la voi cu praznic de Rusalii, fiilor. Într-un suflet toți să lucrați și să pregătiți serbarea, căci aveți cetele cerești oaspeți la masa sărbătorii Duhului Sfânt, fiilor. O, măi fiilor, căutați să fiți odihniți mai înainte de ziua și masa de praznic, și faceți, așadar, din vreme așezarea minunii care va mângâia de la voi pe Domnul și pe toți însoțitorii Lui cerești.

Lucrați cu multă pace, fiilor! Las glas de binecuvântare și de înțelepciune de sus în lucrarea cea frățească a sfatului și a lucrului cu sfat, și a dăruirii apoi pentru cele ale slavei Domnului cu voi. Iar pe cele pentru trup lăsați-le mai în spate și dați curs frumuseții întâlnirii Noastre cu voi și a voastră cu cerul, o, fiilor.

Acum, nădejdea Mea în voi e ca și a voastră în Mine, și unii altora ne aducem puteri și împliniri și ajutor, și toate spre bucuria cu Domnul, fiilor, și toate spre mângâiere, căci duhul mângâierii este ceea ce așezăm Noi înaintea Tatălui, Noi și voi, fiilor, iar Tatăl ne acoperă cu dragostea Lui de Tată, dragostea Lui cea pentru fii, dragostea lui Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

17/30 mai 2021

Sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și maica sa, Elena

Domnul rostește despărțire scrisă a oilor de capre. Binecuvântare pentru ortodoxie și anatema pentru slujitorii lui antichrist.

Pace și putere pentru coborârea cuvântului lui Dumnezeu pe pământ!

Și pace și credință sfântă, cu putere de minuni lucrătoare de iubire de Dumnezeu, aceasta dăruiesc Eu, Domnul, peste neamul creștinesc de pe pământ, dar și înțelepciunea cea de la Dumnezeu, și care să ajute turma creștină să se asemene frate cu frate cât mai mult, cât mai sfânt, cetate cu cetate, în credință și în faptele credinței, fapte duhovnicești, ziditoare de împărăția cerurilor cu oamenii, nu fapte trupești și frățești și atâta, o, nu, ci fapte care să lucreze alături cu postul și cu rugăciunea bisericii creștine, ca să pot Eu, Domnul, în vremea aceasta să stârpesc cu biruință mare lucrul cel ascuns și primejdios al planului vrăjmașului antichrist, pus la lucru împo-

triva lui Dumnezeu și a turmei creștine, a ortodoxiei, o, căci azi își zic creștini mai mulți, nu numai creștinii, dar și cei ce vorbesc despre Hristos, dar creștinii drepți sunt numai cei care urmează ca la începutul bisericii Mele, calea crucii și a împlinirii lui Hristos, calea care nu s-a abătut în părți în mersul cu Hristos. Iar cei ce s-au rupt de turmă ca să-și facă deoparte așezare, și apoi tot rupându-se în multe feluri de viață și de biserici, o, aceste feluri de așa zis creștini, nu sunt oi, ci sunt capre, care au sărit gardul strungii oilor Mele și s-au dus cu păstori străini și i-au scos aceștia din staulul bisericii, care a rămas cu adevărul și cu sfinții lui, sfinții lui Hristos, și care au așezat anatemei pe cei ieșiți și plecați după glas străin, și iată, are duhul bisericii puterea cea de la Dumnezeu să binecuvinteze pe fiii cei ascultători și statornici, și iarăși, i s-a dat de la Dumnezeu și are puterea să anatemizeze pe cei ce au lepădat credincioșia cea pentru drumul crucii și al biruinței cu Hristos și pentru Hristos.

Iar Eu rostesc în ziua aceasta binecuvântare multă peste neamul creștinesc, peste calea ortodoxiei, iar pe ceilalți, care vorbesc și cântă despre Hristos, nu-i binecuvintez, căci sunt rupți de Mine și de sfinți și de cruce și de tainele bisericii și de apostolie și de proorocie și de strămunii cei păstrători de Dumnezeu pe pământ pentru ei și pentru urmași, căci un neam este și rămâne brav numai dacă urmează și păstrează zestrea părintească și datinile strămoșești ale începutului bisericii Mele, călăuzită pe cale de Duhul Sfânt Mângâietorul, nu de oameni, nu de duh de om, ci de Duhul Care proorocește și descoperă pe cele de la Dumnezeu vestite și care seamănă cu Dumnezeu, nu cu oamenii, nu cu cele pământește lucrate, o, nu, iar semnul sfintei cruci a biruit și biruiește mereu pe satana, numai să fie cu putere de împlinire a lui Hristos și cu credință sfântă toți cei care vor izbăvirea din toate prin cruce, și apoi biruința Mea prin ei și pentru ei, biruința lui Hristos asupra lui satana.

O, pace vouă acum, în coborârea Mea cu voi în cetatea cuvântului Meu de pe vatra neamului român, o, sfinți ai cerului! Astăzi voi aveți sărbătoare în cer și pe pământ pentru întâiul împărat al creștinilor Mei pe pământ, împăratul Constantin, și alături lui este mama sa, împărăteasa Elena, și a avut împăratul Constantin părinți împărați, iubitori de creștinii lui Hristos, așa încât și-au crescut fiul în iubirea de Dumnezeu și l-au întărit apoi pe el pe scaunul împărătesc al cetății, urmaș al tatălui său Constanțiu, cel care i-a iubit pe creștini cu milă și cu duioșie pentru cât sufereau ei de la împărații prigonitori de Hristos și de fii ai lui Hristos, fiii bisericii Mele.

O, a fost tatăl lui Constantin înconjurat pentru domnie de cei mai tari creștini, și așa cârmuia el, cu Hristos cârmuia și cu fiii lui Hristos. A venit apoi la tron fiul său, iar Eu, Domnul, l-am așezat întărit cu credința și cu mila și M-am arătat lui, și apoi i-am ieșit întru întâmpinare cu crucea cea din stele lucrată și l-am îndemnat la biruința cu Hristos asupra împăraților păgâni, o, și ce mare biruință a avut oastea lui cu cruce pe arme, iar crucea a făcut minuni mari, de l-a aruncat în vâltoarea apei chiar pe împăratul păgânilor, și au fost aceste minuni prin cruce și s-a întărit iubirea lui Constantin și a fost el întâiul împărat creștin, sprijinit de sfinții și de părinții bisericii Mele, cei care s-au adunat atunci într-un cuget cu credință tare la Niceea ca să anatemizeze pe cei ce dinăuntrul bisericii încercau șubrezirea unității duhului și mersul sfânt al turmei, o, și a fost minunea dărâmării dușmanului care rodea corabia ca să intre în ea valuri pe dedesubt, și Arie a fost anatemizat, iar corabia lui Hristos nu s-a scufundat nici atunci, o, și nici acum nu va fi altfel, că este scris să vină Domnul împotriva dușmanilor Lui și ai bisericii Lui. Și iată-Mă cuvânt peste tine, o, biserică a dreptei credințe! Stau în sfat cu voi, slujitori ai bisericii neamului român. Iar și iar, Eu, Domnul Iisus Hristos, stau în mijlocul vostru cuvânt. Intru tainic între voi și vă grăiesc cu părintească iubire a Tatălui Dumnezeu.

Rostesc despărțire scrisă a oilor de capre și spun: Cei rămași cu credincioșie în staulul bisericii zidite pe piatra ei cea de la început prin apostoli, prin sfinți și prin părinți, aceștia au fost și sunt oile, iar cei ce au sărit gardul strungii de oi, trăgând afară din turmă și luând cu ei, aceia sunt caprele, și apoi capre din capre s-au tot desprins, ca un blestem al celor ce au fugit furând din staul, iar azi își spun toți și toate, își spun biserici ale lui Hristos.

Iată ce vă povățuiesc și vă îndemn pe voi, cei din fața turmei: Ridicați-vă acum cu credință și cu putere pentru apostolie cu mult curaj sfânt, căci toți cei care au fugit din una sfântă sobornicească și apostolească biserică, aceia trebuie să fie vestiți numaidecât, căci a venit vremea să fie vestiți că s-au tras singuri anatemei, s-au depărtat de biserica Mea, iar această rătăcire a fost proorocită de apostolii Scripturii încă de la început. Acum, lucrați cu deamănuntul și cu înțelepciune mare și puneți pe masă cartea temeliei bisericii lui Hristos și numaidecât faceți așezarea cea temeinică a ascultării de părinți și de sfinți, ca nu cumva să rămâneți și să vă tot faceți vinovați pentru stricarea legilor sfinte și pentru mersul cel sfânt de peste biserică.

Iată ce vă mai povățuiesc pe voi: O, îndrăzniți pentru Domnul și pentru paza turmei și a cetății Domnului, căci țara română este țara venirii Mele cu Duhul Sfânt Mângâietorul acum, la sfârșit de timp, ca să așez la loc pe cele stricate și să vă păzesc de pierzare pe voi și turma creștină, că iată vremea omului vrăjmaș, antichrist, care trebuie oprit, și apoi nimicit prin semnul sfintei cruci, așa cum a biruit împăratul Constantin toată înspăimântarea împrăștiată atunci de antichristul acelei vremi, o, și tot așa Eu, Domnul, voiesc și acum să biruiesc cu împărăția cerurilor, cu voi și cu turma creștină.

Așadar, ascultați: Să fie împodobite ulițele toate, casele, locuri din văi, din munți și din dealuri, drumurile, zidirile de orice fel, și între hotare, și peste tot să se așeze semnul sfintei cruci, multe, multe cruci peste tot, și căile toate să fie împodobite cu semnul biruinței Mele prin cruce, așa cum Eu, Domnul, am biruit. O, luați pildă de la fiii cetății cuvântului Meu, care așa lucrează în jurul cetății și în cetate. Nicio casă, nicio poartă, niciun zid, nicio zidire, niciun drum, nicio ulicioară să nu fie lipsite de semnul sfintei cruci și de numele Meu pus pe cruce, și nu cu răstignirea Mea, ci cu taina cea care va învia lumea toată, taina raiului, așa cum fiii cetății cuvântului Meu lucrează și împart cruci cu flori pe ele, și orice cruce e un loc de rai, o grădină de rai, și fiecare cruce are un cuvânt scris pe ea pentru zidirea sufletului sfânt în om, și fiecare are binecuvântare de înviere peste lume, căci lumea trebuie ridicată spre iubire de Dumnezeu și spre praznic de bucurie, căci Eu am spus: *«Rugați-vă și bucurați-vă neîncetat cu Domnul!»*, așa am spus.

O, așezați-vă cu credință înaintea Mea și ascultați-Mă ca niște fii, că voiesc ocrotire mare peste pământul român, și aici voiesc să-l biruiesc Eu pe satana, pe vrăjmașul antichrist, pe cel ascuns, pe cel pitit cu lucrul său potrivnic lui Dumnezeu și fiilor lui Dumnezeu, o, că-i țară ortodoxă această țară, și numai ea este atât cât este ea înaintea lui Dumnezeu.

Iar tu, vrăjmașule, omule antichrist, tu, și toți slujitorii

tăi, înfricoșați-vă toți de Cel ce a făcut cerul și pământul și omul! Vine Domnul cu oastea cerească și sună din trâmbițe cu putere, ca să cădeți la zgomotul trâmbițelor și să vă apuce frica și cutremurul și orbirea, căci vine împărăția cerurilor, nu voi, ci Domnul vine, vine cu oștiri de sus, cu cei îmbrăcați în alb, precum este scris, iar cei din întuneric vor fi scoși deasupra cu toată neagra lucrare a lor, cea împotriva lui Hristos, căci vine Hristos cu ce este scris să vină și vine!

Și iată-Mă în luptă asupra ta, vrăjmașule antichrist, bătrânule în rele noi și vechi de două mii de ani, și vai ție, că te întâlnești acum cu Cel ce a înviat nimicind moartea pentru toți cei care iubesc învierea Mea și viața veacului ce va să fie, și când vrăjmași nu vor mai fi!

O, lasă-te înfrânt, satană neagră la faptă și la duh! Îți voi da pe față toată șiretenia ta, toată minciuna ta. Îți voi strica tot ce ai pus la cale, îți voi zdrobi munca ta toată, că de două mii de ani te lupți în gol, că Eu am fost și sunt mereu biruitorul tău ca atunci prin cruce, când nu te așteptai să vezi tu aceasta atunci.

O, binecuvântat să fie neamul creștinesc de pe tot pământul! Iar ție și slujitorilor tăi anatema! Ai auzit, satană? Să audă tot pământul și omul de pe el, și să auzi tu și ai tăi, căci Domnul spune acum peste cei necredincioși: Anatema!

O, spune și tu, fiule de împărat, tu, cel serbat azi în cer și pe pământ, anatema să spui și tu peste toți vrăjmașii noștri, căci tu ești fiu de împărat de două ori, și de pe pământ, și din cer cu Tată Împărat.

— O, Împărate Doamne, numai Tu ești Împărat, numai Cel ce stă pe tronul crucii este Împăratul, o, Doamne, căci împărații de peste cetăți sunt fiii lui Dumnezeu Împăratul, dacă sunt ei de partea Ta.

Am dorit cu dor mare să zidesc cetate numelui Tău, și nu numelui meu, căci am așezat sub numele meu cetatea cea creștinească de pe pământ, și de care știu toate neamurile că pentru dăinuirea slavei bisericii Tale a fost ea așezată pe pământ în vremea mea, dar omul cel vrăjmaș, antichrist, are coada băgată în ascuns peste tot, ca și atunci când Ți-a lucrat răstignirea prin mai-marii poporului, Doamne, numai că toată lucrarea lui satana Ți-a lucrat numai biruință Ție și bisericii Tale și fiilor lui Dumnezeu din toate vremile de sub soare. O, și așa va fi și azi, căci pentru azi este scris să fie vremea cea mare a biruinței Tale, nimicirea fiarei, după spusele Scripturii, și apoi bucuria, Doamne.

Vine praznicul Duhului Sfânt Mângâietorul, îi vedem pregătirea în cetatea Ta, și iar ne vei lua cu Tine aici, deasupra cetății cuvântului Tău, o, și se va ridica spre cer praznic de bucurie, cântec, joc și voie bună, iubire și credință, și iată, sunt râvnite acestea de sfinții Tăi, Doamne, o, și-Ți așteptăm mereu, mereu ziua cea mare a biruinței Tale, când satana va fi aruncat în focul lui.

Tu m-ai mărturisit acum, iar eu la fel, Te-am mărturisit biruitorul lui satana, și Păstorul blând pentru turma Ta, dar să Te audă și să Te asculte toți slujitorii bisericii Tale și să facă ei apostolie pentru întoarcerea în staulul cel de la început a celor câți vor vrea să se întoarcă, și care, neștiind, neavând înțelepciunea cea de sus, s-au lăsat amăgiți și rupți de turma Ta creștină.

O, pace Ție, Împărate Doamne! Crucea este calea cu Dumnezeu. Slavă Ție, Celui ce ai biruit moartea prin cruce, și tot prin cruce biruiești și acum, la sfârșit, Doamne Împărat!

— Vouă, sfinților iubiți, din cer veniți cu Mine, și vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, vă dau acum împreuna-îmbrățișare sărbătorească, și pace vouă laolaltă, aici.

Iar peste neamul creștinesc de peste tot pământul aduc bucuria și pacea Mea lor, și spun:

Nu te teme tu, o, nu te teme, turmă mică! Tatăl Meu voiește să-ți dea ție împărăția, precum este scris, precum ți-a și dat, iar tu s-o păstrezi și s-o înnoiești tot mai sfânt, tot mai frumos, și crucea este calea ta, și crucea este paza ta, și tu vei sta de-a dreapta Mea, iar caprele, o, lor, anatema este a lor! Amin, amin, amin.

21 mai/3 iunie 2021

Duminica a șasea după Sfintele Paști, a Orbului

Omul înțelept crede de la Dumnezeu ceea ce el nu vede. Purtarea omului față de Dumnezeu este purtarea față de semeni.

E zi de duminică, și e zi de lucrare a înțelepciunii, zi de odihna cea pentru lucrarea trupului, și zi de lucrarea cea pentru înțelepciunea vieții, fiilor, iar Eu, Domnul, sunt cu voi la masă, la lucrul cel pentru viața poporului Meu, pentru înțelepciunea vieții și tainelor ei, o, popor al cuvântului Meu. De altfel sunt și stau aproape cu tine, cu obștea Mea din cetatea cuvântului Meu, ca să poți și ca să știi și ca să ai și ca să lucrezi tu, poporul Meu, așternutul praznicului Rusaliilor, când Eu Îmi iau oștirile cerești și ne așezăm frumos în decorul sărbătorii ca să ridicăm spre Tatăl bucurie și slavă, amintiri dulci și mărețe, lucrarea lui Dumnezeu în timp și multa ei înțelepciune, ca să aibă lumea oamenilor de unde să ia și să aibă înțelepciunea vieții, să-L aibă pe Dumnezeu, Care lucrează atât de tainic, atât de minunat.

Hai să așezăm în carte hrană pentru suflet, pentru minte, pentru credința vieții și a minții, măi fiilor. Pace vouă mai întâi, așa cum Eu, Domnul, așez acest cuvânt când sosesc în mijlocul vostru, în mijlocul ucenicilor Mei!

Și acum lucrăm, fiilor, iar după amintirea lucrării lui Dumnezeu în vreme, este astăzi așezată de părinți în calendar duminica a șasea după Sfintele Paști, și cu ea amintirea lucrării Mele cea pentru vindecarea orbului din naștere, o, și nu pot să nu stau arhiereu cuvântător în mijlocul bisericii și să grăiesc peste mintea celor de pe pământ, care au cunoștință despre lucrările lui Dumnezeu scrise atunci, când se săvârșeau, și luate în cunoștință până acum.

O, fiilor, ce lucrare mare este credința în cele ce nu se văd și sunt! Nu este om mai înțelept ca și cel ce crede de la Dumnezeu ceea ce el nu vede, dar crede și primește pe Dumnezeu prin credință când Domnul vestește lucrările Sale.

O, ce mari sunt cei ce cred pe cele de la Dumnezeu, fiilor, ce mari! Cei umiliți din firea lor, sau pentru păcatele lor, doar aceia M-au primit și M-au urmat apoi, atunci și apoi și acum, iar cei trufași n-au dat să Mă primească și să Mă urmeze și să-Mi fie ucenici cu care să umblu și să lucrez din mijlocul lor și să-Mi fie ei martori apoi ai minunii lui Dumnezeu pe pământ și ai lucrărilor minunate ale lui Dumnezeu.

O, cum să Mă fi dus Eu la venirea Mea cea de la Tatăl atunci, cum să Mă fi dus spre cei trufași, care n-ar fi putut să Mă primească de la Tatăl și să Mă urmeze în mersul Meu pe pământ din loc în loc? M-am dus atunci spre cei umiliți, i-am pescuit pe pescari, căci erau umiliți și săraci cu duhul ca să poată încăpea Dumnezeu în duhul și în mintea lor cu lucrarea Sa cea de la Tatăl dată s-o așeze pe pământ în văzul celor ce văd cu ochii trupului, ca să pătrundă ea apoi în adânc.

Iată pilda cuvântului Meu cel de atunci, și pomenit în duminica aceasta bisericește spre învățătura credinței! Orbul cel pomenit azi prin Scripturi a avut putere de credință cu vederea credinței care crede. Nu avea vedere cu ochii lui, dar avea credință că este ceea ce el nu vede, o, și vedea cu credința, vedea cel orb, dar un văzător care nu are credință e mult mai orb decât cel ce nu are vedere.

Fiilor, fiilor, înțelepciunea lucrurilor și a timpului în care se lucrează, aceasta înseamnă duhul care vede, darul cel de la Dumnezeu între oameni. Iar dacă n-ai acest dar și nu vezi prin el, e pentru ca să te folosești pentru vedere de cineva care are vedere, căci altfel ești și mergi în întuneric.

O, nimeni să nu creadă că vede, decât dacă vede cu darul credinței, căci cei mincinoși nu sunt cei ce văd, ci sunt cei ce mint, căci minciuna nu este vedere, ci este întunericul care dă să-i ascundă în el pe toți ca să nu fie cei ce văd.

O, fiilor, păcatele omului îi acoperă lui mintea și vederea minții și nu vede el tainele vieții. Ce dureros este să vezi pe Dumnezeu cum lucrează și cum arată, și tu să nu crezi că este și lucrează Dumnezeu! Ce dureros este să nu crezi ceea ce se vede deslușit, și să crezi că vezi că nu este ceea ce vezi! Tot întunericul minții omului, a necredinței lui, vine de la nelepădarea voii sale pentru voia lui Dumnezeu, și acest fel de om este om fără de înțelepciune, și care-și face voia.

Când omul păcătuiește împotriva lui Dumnezeu, el își face voia sa și voia celui ce îi slujește pentru voia de sine, iar aceasta este ușor de înțeles. Când omul nu lucrează păcatul, el alege să facă voia lui Dumnezeu, nu voia diavolului, căci păcatul este voia diavolului, păcatul este despărțirea de Mine a omului pentru voia sa însăși, iar glasul Meu îl tot povățuiește pe cel ce-și face voia.

O, Eu de aceea vin acum cuvânt pe pământ, că vin să-l povățuiesc pe om împotriva păcatului care-l desparte pe el de Dumnezeu, căci vremea este să înceapă judecata, o, și-Mi este milă de toți păcătoșii care n-au milă pentru ei, ci au numai spre păcat, ca să-l oblojească înăuntrul lor.

Omul care-și lucrează voia sa nu are mintea sănătoasă, că are în ea simțământul vinovăției pentru voia sa, are fără să știe, iar mintea îi este slăbănogită și nu-l ajută dacă este slăbănogită. O, de aceea ar fi bine să știe omul ce vrea și ce alege, căci voia lui îl ține în nehotărâre, îl ține în stăpânirea sa însăși pe om, și omul lucrează păcatul și se roagă apoi lui Dumnezeu pentru iertare. O, dacă el n-ar mai păcătui nu s-ar mai ruga pentru iertarea păcatelor lui și s-ar ruga numai pentru voia Mea în el.

O, fiilor, o, fiilor, omul nu poate să se dea lui Dumnezeu pentru că nu poate să se lepede de voia sa și de lucrarea voii sale, și de aceea nu poate fi un fiu supus lui Dumnezeu, iar dacă nu poate, el rămâne în voile sale pe mai departe, chiar dacă știe de la Mine voia Mea cea pentru el. El însă se voiește stăpân pe voia sa, iar Eu trebuie să-i spun lui mereu ceea ce vreau de la el să facă el pe pământ.

O, fiilor, cel ce pleacă de la Mine, din lucrarea acestui cuvânt și popor, acela pleacă pentru voia sa ca să și-o facă și și-o face apoi. Iar cel ce stă tot în voile sale în apropierea Mea cea lucrătoare de biruință asupra lui satana și a păcatului, o, acela nu este, acela nu se supune, ci stă ca și cum n-ar sta și n-ar avea pe Dumnezeu pentru voile Sale în el, căci își alege voia sa s-o facă, voia potrivnică voii lui Dumnezeu, și pentru care se roagă el Mie de iertare și iarăși își face apoi voia, așa cum își alege el să fie și să facă.

O, fiilor, omul nu știe ce purtare a sa se suie la Dumnezeu în dreptul lui, nu știe și nu are minte când își spune că purtarea lui față de Dumnezeu este altfel decât aceea față de semeni, față de părinți și frați, față de tot ce are suflet viu, și față de toată facerea lui Dumnezeu.

O, omule, nu-i așa cum crezi tu! Purtarea ta toată e toată văzută de Dumnezeu în toată clipa și-ți pune Domnul notă pentru ea și nu-L poți păcăli pe El cu fățărnicia ta, când stai înaintea Lui cu tine și pentru tine, pentru purtarea ta cu Domnul, și vai celor ce se poartă pe pământ cu fățărnicie față de semeni și față de Dumnezeu, că partea celor fățarnici e dureroasă mult, căci Eu nu așa l-am zidit pe om, dar când el se smulge din mâna Mea face aceasta ca să facă relele dorite de el, căci duhul mândriei este călăuza celor ce nu ascultă de voia lui Dumnezeu pentru ei.

Iată, numai Eu sunt Cel ce stau în voia Tatălui Meu dacă Îi sunt adevărat Fiu. N-am ieșit din Tatăl, n-am ieșit din voia Lui, din mișcarea Lui, și tot ceea ce El face, aceea fac și Eu, căci nu fac voia Mea, ci voia Tatălui Care M-a trimis. Îi sunt Fiu pentru că stau întru El și întru voia Lui, și așa i-am învățat și pe cei ce vor și ei să fie fii ai Tatălui Meu, și le-am spus să spună şi ei: Tată, facă-se voia Ta! O, în aceştia Îmi găsesc Eu plăcerea şi voia Mea şi a Tatălui Meu, şi aceia sunt cei ce văd şi cei ce cred şi cei ce înţeleg, şi aceştia Îl lucrează pe Dumnezeu peste ei şi pentru ei. Iar ceilalți sunt neputincioși pentru această iubire și sunt fățarnici când nu pot ei să facă voia lui Dumnezeu, nu voia lor, o, și sunt nebuni cei ce nu cred chiar dacă și văd ceea ce ar fi să creadă, și am șoptit nu de mult prin duhul lucrător și am spus aici: Nu cei bolnavi în spitale de nebuni sunt cei nebuni, căci aceștia sunt sfinți, sunt cei chinuiți de vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului, ci sunt nebuni cei care-și fac voia împotriva voii lui Dumnezeu în ei, când zic ei că sunt sănătoși și au minte și n-au nevoie de Dumnezeu, n-au ca și cum El nu este, o, și scris este: *«Nebunul zice că nu este Dumnezeu»,* și de aceea își face el voia sa, și nu voia lui Dumnezeu.

O, fiilor, învățați de la Mine vederea cea sănătoasă! Ar fi să grăiesc mult despre aceasta și să puneți voi pe cale apoi cuvântul înțelepciunii pentru cei ce cred fără să vadă, că mai mare vedere ca și credința care lucrează minuni, o, ce poate fi mai mare ca această vedere?

O, nu trebuie să-L vezi pe Dumnezeu, ci trebuie să-L lucrezi peste tine și să-L ai apoi, și aceasta înseamnă să dovedești că ai pe Dumnezeu, că ai credință, că apoi tu ești asemenea Lui și Îl arăți pe El cum este, iar El este blând și smerit cu inima, și toți cei ce sunt așa, ca El, aceștia sunt cei ce cred în El, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, înnoim binecuvântarea pregătirii bucuriei și veseliei praznicului Rusaliilor. Fiți fiii lui Dumnezeu lucrând voia Sa, lucrându-L pe Domnul peste voi cu voia Sa, cu care este Domnul la voi! Nu este cu drept să se creadă înțelept omul care-și face voia sa, și nu voia lui Dumnezeu prin voia sa. Așadar, cereți pe Domnul peste voi și pentru voi, Eu să trăiesc în voi, nu voi, fiilor, o, nu voi, și atunci trăiți voi, atunci, fiilor.

Puneți pe cale cuvântul înțelepciunii Mele, fiilor! Să se înțelepțească cei smeriți cu inima, și să-și piardă mintea cei înțelepți în ochii lor, bieții de ei!

O, nu mai sunt oamenii lui Dumnezeu, nu mai sunt pe pământ așa oameni! De aceea vin Eu, și cu mare grabă vin, și mereu vin, că mai mult decât oricând trebuie să-Mi ocrotesc turma cu care am mai rămas, și prin cuvânt rostit peste ea și pentru ea, așa Mi-o păzesc, așa o ocrotesc.

Cu bucurie să lucrați pregătirea întâlnirii cerului cu pământul aici, la voi, în zi de praznic de Rusalii, fiilor. Se va revărsa puterea lui Dumnezeu peste pământ în ziua aceea mare și sfântă și plină de biruință asupra diavolului vrăjmaș, asupra lui satana, căci trebuie să se teamă diavolul, să se teamă de Dumnezeu, de Făcătorul cerului și al pământului.

Vă îmbrățișez în cuvânt, fiilor, și în pacea Mea. Pace vouă! Sunt cu voi aici, lucrez cu voi, am grijă de voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

24 mai/6 iunie 2021

Praznicul Înălțării Domnului

Pregătire pentru praznicul Rusaliilor. Lumea necuvântătoarelor e plină de voia lui Dumnezeu.

Mai întâi, pace peste cetatea cuvântului Meu! Pace vouă, celor ce străjuiți cetatea și venirea Mea cuvânt peste pământ, pace vouă, fiilor! Iată-Mă, vă stau aproape, vă văd zorul cel pentru așezarea așternutului praznicului Rusaliilor, fiilor. Nevăzutele facerii lui Dumnezeu lucrează cu voi și sunt cuminți și au sfială, văzându-vă lucrând la cuvântul Meu și împlinindu-l, o, și vă vor sta alături până atunci, și atunci, ca să puteți voi face voia lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu de peste voi, fiilor.

Mă scriu în carte cu praznic de înălțare a Mea la Tatăl acum două mii de ani, după ce Mi-am sfârșit lucrarea dată de Tatăl și luându-Mi locul iarăși pe tronul Sfintei Treimi, după treizeci și trei de ani de la coborârea Mea din cer Om între oameni, Dumnezeul Cel întrupat. Le-am promis în ziua aceea ucenicilor Mei că le voi trimite putere prin venirea Duhului Sfânt, făgăduit lor de Tatăl Meu, și le-am spus să rămână în cetate ca să fie martori, împreună cu Ierusalimul tot, la coborârea limbilor pentru grăirea lor peste pământ în limbile Duhului Sfânt, și iată, Dumnezeul Cel întreit lucrător a împlinit aceasta și a lucrat Tatăl, și a lucrat Fiul, și a lucrat Duhul Sfânt și s-a întregit întreita lucrare a Treimii lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, o, și minunat este Dumnezeu, fiilor, iar lucrarea Mea cu voi încununează lucrarea lui Dumnezeu la sfârșit de timp și arată statul Meu lângă cei ce M-au iubit în vreme pe pământ, căci am spus: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului!»*

O, măi fiilor, M-am învățat cu voi. M-am învățat să fiu cu voi și să cunoașteți aceasta. Voi însă să nu vă învățați cu Mine, căci iubirea omenească nu poate ca iubirea lui Dumnezeu, și de aceea vă rog, vă amintesc și vă spun mereu: rămâneți întru iubirea Mea! Așa, fiilor, ca să nu vă învățați cu Mine și să vă fie nestatornică sau neputincioasă sau fără de dor între voi și Mine iubirea voastră, că iată, dorul iubirii Mele arde pentru voi și după voi. O, și vom grăi împreună la serbarea adunării pentru venirea Duhului Sfânt, vom grăi de taina dragostei dintâi, de care până acum n-am grăit, dar a venit vremea să deslușim acest cuvânt mai înainte de capătul înțelesurilor toate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ cu tainele cerești ale Domnului cu fiii credinței, o, că greu mai înțeleg creștinii iubirea de Dumnezeu, Evanghelia ei, urmarea după Mine a celor ce se lasă aleși, și apoi credincioși până la sfârșitul tainei sfinților Mei, o, fiilor.

Nu stau mult cu voi în cuvânt în ziua aceasta de praznic sfânt, că aici e mult de lucrat pentru serbarea cea de peste zece zile cu Noi și cu voi sub cortul alb, iar acesta a fost întotdeauna, dar s-a arătat văzut pe pământ în vremea Mea cu voi, vreme văzută de mulți sfinți până la voi, începând de la Moise până la voi, o, și tot așa vin spre vedere atâtea taine care așteaptă întru cele nevăzute să se descopere una câte una, căci perdeaua cea de la mijloc este scris să cadă, fiilor, și să se vadă apoi taina lui Dumnezeu toată, căci Eu pentru om am făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele, o, că am voit să Mă fac cunoscut și să fiu dorit apoi, și să fiu iubit cu iubirea Mea, pusă în cei care se aleg cu Dumnezeu, și nu cu ei înșiși și atât, o, că e așa de greu, așa de greu, fiilor, să înțeleagă omul ce înseamnă să se dea lui Dumnezeu, să umble cu Dumnezeu, să mănânce și să bea cu Dumnezeu, să petreacă tot timpul vieții sale cu Dumnezeu pe pământ, și apoi în cerul sfânt!

O, pe pământ e greu, fiilor, știu. Omul care le știe numai pe cele văzute ale lui Dumnezeu nu poate mare lucru să înțeleagă despre viață, despre viața lui. E mărginit omul, e prea mărginit, nu se dă lui Dumnezeu, și de aceea el nu pricepe mai nimic din tainele vieții, ale vremii lui pe pământ, ale statului apoi și ale plecatului dintre oameni. Acum două mii de ani am vorbit deslușit despre toate câte trebuie să fie omul, dar el nu are timp de Dumnezeu, o, și nu are dragoste, iar credința lui este doar atât, că este Dumnezeu, și nimic altceva de înțeles nu caută el să mai aibă.

Îmi este mare suferința când văd așa de rece omul, așa de departe de tainele și lucrarea credinței, plină de faptele ei. Sufăr cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, o, și vrem, fiilor, să suferiți și voi cu suferința lui Dumnezeu pentru nedragostea de Dumnezeu a omului care se naște pe pământ și nu caută izvoarele vieții, obârșia sufletului său primit în dar odată cu nașterea lui între oameni pe pământ.

O, nu stăm mult în cuvânt, nu, fiilor, ca să putem zori cu lucrarea pregătirii praznicului care va aduna aici oștirile cerești, și toate trebuie bine lucrate, bine puse în lucru, căci ziua aceea e zi de groază pentru satana, că el se cutremură de glasul de trâmbiță, de cântarea de slavă pentru Domnul și fuge departe, fuge înmărmurit de teama zilei celei înfricoșate foarte pentru el, că el citește în Scripturi și știe groaza cea pentru sfârșitul lucrării lui satanicești, dar ca și omul, așa și el, tot stă pe gânduri, tot își amână aplecarea în fața lui Dumnezeu.

Așadar să sune glas de trâmbiță, fiilor!

Să sune cântările de slavă, să fie cântec, joc și voie bună, să bucurăm cerul, fiilor!

O, bucurați-vă și vă veseliți în ziua aceea pentru Domnul și pentru puterile cerești, fiilor!

Mi-e dor de bucurie, o, fiilor! Înălțați spre Domnul pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care Se împarte vouă atât de minunat, atât de mult, prin Cuvântul lui Dumnezeu de peste voi.

Voi, și cei aproape vouă aici pentru lucrările Domnului cu voi, o, voi veți lua putere de cuvânt și de minuni ca să fiți cei minunați înaintea Mea și să mângâiați pe Dumnezeu în durerile Lui cele de la neamul omenesc de pe pământ, și care nu știu mare lucru despre Dumnezeu, pe al Cărui pământ ei viețuiesc.

Lumea oamenilor e departe de Dumnezeu, de dragostea de Dumnezeu, dar lumea păsărilor, a peștilor, a animalelor de orice fel, a florilor, a copacilor, a apelor, o, acestea sunt pline de voia lui Dumnezeu, de cântare de slavă, de rugăciuni aduse Domnului pentru venirea din cer a tuturor celor de trebuință pe pământ pentru viață. O, numai omul este rece și este fără rugăciune, fără recunoștință, fără dragoste pentru cele cerești cu el pe pământ.

O, hai, fiilor, cu puterea, cu venirea și cu lucrarea Duhului Sfânt, așa să pregătiți voi serbarea cea pentru adunarea celor din cer cu voi aici, și iarăși, pentru sosirea la serbare și la masă a celor pomeniți la voi pentru odihna lor cea de veci cu Domnul, și vor fi ei fără de număr, de la Adam și până azi numărul lor, o, și e mare taina acelei zile, când o așa de mare întâlnire va fi, și vor primi ei bucuria cea aici lucrată pentru ei, și pusă la vedere în ziua cea de praznic sfânt.

O, cât de nevrednic este omul, fiilor! L-am plămădit cu mâna și l-am înzestrat cu duhul cel știutor, dar omul n-a căutat spre Dumnezeu. O, cât de nevrednici au dat să rămână atâția creștini care veneau cete-cete în alte dăți pe aici! Ei știu doar de grija pentru viața lor de pe pământ, iar mai mult n-au voit să fie ei. O, Eu mereu, mereu îi îndemnam, le vorbeam, doar-doar vor înțelege ei că lepădarea de sine, doar ea i-ar fi ajutat și pe ei spre propășire din zi în zi mai mult, mai cu Domnul, mai pentru Domnul cu viața lor de zi cu zi. Ei însă au dat mereu să-și facă voia și atât, iar aceasta nu i-a ajutat nicicum pe ei.

Acum am rămas cu voi și am grijă mare de voi, fiilor, o, și vă îndemn mereu ca și voi să aveți grijă de Mine, nu de voi, că de voi am Eu grijă, iar voi numai pentru Domnul să fiți și să lucrați, numai așa, fiilor.

Și acum iarăși zic: Pace vouă!

O, iar și iar zic vouă, rămâneți întru iubirea Mea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

28 mai/10 iunie 2021

Duminica a șaptea după Sfintele Paști, a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic

Cuvântul lui Dumnezeu, Cel de-al șaptelea înger. Chemarea la nașterea din nou a celor înstrăinați de biserică.

Mă scriu cu voi în carte și în duminica aceasta, fiilor, a șaptea duminică după Sfintele Paști, pomenirea între cei din cer și în mijlocul neamului creștinesc a sfinților părinți adunați la Niceea pentru mersul cel sănătos al bisericii Mele atunci și acum, o, că mereu au bătut și bat vânturi străine peste ea, dar piatra ei este și la temelie, este și în vârf, o, și se stă la veghe pentru cei credincioși dintre cei chemați și apoi aleși, și stă biserica Mea pe piatra ei cea dintâi, iar cine cade de pe ea sau sub ea, cade și gata, cade dacă nu ascultă, dacă nu stă sub veghe, dacă-și uită de părinții care, sub coborârea Duhului Sfânt peste ei, au întocmit cartea de cârmuire pentru vreme cu pace sau cu valuri a mersului bisericii, căci ispitele au curs mereu dinăuntru și din afara ei, dar Eu, Domnul, am vegheat mereu ca să rămână sănătoasă o rămășiță sfântă și ca să dea iar din ea, și așa să fie păstrată așezarea ei ca la începutul ei, și întărit acest început ca să nu se clatine, așa cum și în vremea aceasta am lucrat minunat, când am văzut venind vânt iute ca să ia cu el acoperământul bisericii Mele, legea ei cea sfântă, ascultarea și iubirea, păstrarea datinilor sfinte, o, și am așezat între cer și pământ venirea pe pământ a cuvântului Meu peste biserică, trâmbițarea celui de-al șaptelea înger, Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, o, și am așezat iarăși pe piatra ei cea dintâi biserica Mea, că mare i-a fost clătinarea acum o sută de ani, și nici azi nu au mai fost așezate la loc cele clătinate atunci.

Dar Eu, Domnul, am lucrat și am înnoit, am luat din trunchi și am pus la crescut și iată-Mă cu voi, fiilor! Mi-am întărit pe piatra cea dintâi așezarea bisericii și mersul ei cel strămoșesc, și chiar dacă sământa a fost mică și puțină Eu Mi-am salvat grâul și Mi-l îngrijesc cu cuvântul gurii Mele, care păstorește pe cel ascultător, ba și pe cei care se tot înstrăinează de mersul cel din părinți, o, și pe ei îi țin aproape cu învățătura Mea peste ei, că poate, poate vor vrea să primească nașterea din nou, ridicarea din cădere și din greșeală, o, că s-au dat multe și mari jertfe pentru întărirea adevărului și pentru păstrarea lui apoi prin vreme.

Dacă duhul proorociei nu mai curge în mijlocul bisericii, și nici descoperiri cerești, se duc pe apa sâmbetei rânduielile și cârma cea trainică și veghea de peste biserică, și atunci Eu Mă ridic ca un viteaz și cercetez și lucrez înviere, ridicare, înnoire, precum este scris să se lucreze și să fie apoi înnoirea peste cele clătinate, iar sfinții părinți de la început, iată-i cu Mine în serbare pentru ei, și în veghe pentru biserică, iar cu ei, împăratul cel de atunci al creștinilor, o, și sunt uimiți de lucrarea Mea cu voi toți sfinții, măi fiilor, că așteptarea le este multă și mare în toată vremea asta de două mii de ani, și trebuie să vină și dreptatea cea pentru sfinți, căci ei strigă mereu: *«Până când, Doamne?»*

O, iubiților, iată, am așezat totul la loc aici, unde avem primire și ascultare și veghe pentru cele sfinte ca și la început, și acum doar veghem și ocrotim până trece furtuna lui antichrist, și punem apoi în sfeșnic lumina, ca să se vadă ea până la margini și să se închine lui Dumnezeu popoare și limbi și împărați, precum este scris, și în țara română am Eu, Domnul, muntele cel sfânt, de pe care grăiesc peste pământ.

Iată, Mi-am făcut așezare întărită și s-a lucrat prin cuvânt rostit, ca la facerea lumii, când cuvântam și se ivea totul. Acum bucurați-vă voi, locuitori ai cerului Meu, o, și ne vom bucura curând, curând aici cu praznic de Rusalii, și rânduri-rânduri ne vom așeza și vom serba pe Duhul Sfânt Mângâietorul și coborârea lui pe pământ cuvânt acum, la sfârșit de timp.

— O, Doamne, o, Doamne, binecuvintează de pe acum adunarea noastră cu Tine aici, și cu ei, Doamne, cu cei de azi ai Tăi, cu care Îți așezi la loc pe toate ale bisericii Tale, o, că ea s-a rupt, și apoi ce s-a rupt din ea s-a sfărâmat bucăți, bucăți în toată vremea aceasta a încercării, și nu știu cei rupți, nu știu de datinile sfinte, și nu li se poate spune lor de cele de la început așezate prin apostolii Tăi și prin cei așezați de ei și din unii în alții, o, că mulți au plecat din turmă și și-au făcut casă aparte fiecare, așa cum s-a despărțit la început neamul lui Avraam la dreapta și la stânga, o, și tot timpul rămășița cea bună a stat de partea Ta și a fost binecuvântată, Doamne, căci Tu binecuvintezi pe cei drepți și pe cei ce Te ascultă, pe cei statornici și neschimbători, o, și aceasta am lucrat și noi când ne adunam, iar cei ce au ascultat și s-au păstrat în cele părintești, au fost puțini și au fost sfinți, Doamne, căci sfinții sunt puțini, dar sunt bunii Tăi, supușii Tăi, urmașii Tăi, Doamne. Iar cei ce nu-și lucrează sfințenia cea pentru Tine în ei, o, aceia pleacă și se risipesc și fărâmă în bucăți turma tot mereu, și numai Tu știi cum vei lucra pentru cei atât de risipiți peste tot, pentru o înviere a multora dintre ei prin pocăință, prin trezire la adevărul cel dintâi, o, Doamne.

Și acum privim cu dulce și cu mângâiere pentru noi, privim lucrarea Ta cu ei aici, cu acești micuți ai Tăi și ai noștri, o, că ai avut grijă de noi și de răbdarea noastră ca să biruiești pentru noi prin ei, că noi am lucrat pentru Tine și pentru biruința Ta, Doamne, ca turma Ta să nu piară de tot, și să mai scape din ea din gura lupului răpitor, și am stat la datorie cu

milă și cu sfințenie, ca să poți fi cu noi în mijlocul turmei și ca să ne ai la veghe, Doamne, cu Tine.

Și acum privim la dragostea Ta din vremea aceasta, o, că mare este lucrarea venirii Tale cuvânt pe pământ, și slavă Ție cu ei, cu cei cu care Tu Te sprijini în vremea aceasta pentru toți cei care au fost până la ei, că vrei pe toți să-i atragi și să-i trezești, o, Doamne, iar mila Ta întrece marginile toate, și stai Păstor peste pământ cu mila Ta!

— O, fiilor, ce frumos este să petreacă cei din cer cu cei de pe pământ prin viu grai, ce frumos!

Așez acum binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh pentru tot ce mai este de gătit și de așezat până la ziua praznicului cel de peste șapte zile, și apoi sărbătoarea și toată desfășurarea ei din cer și de pe pământ.

Așez binecuvântare peste voi, cei care lucrați aici în unire sfântă și frățească pregătirea zilei minunate și mult dorite de cei din cer, fiilor, dar și de cei care așteaptă toată izbăvirea lor prin cele lucrate aici pentru ei, măi fiilor. Iată ce mare lucrare aveți voi de lucrat cu Mine pentru toți cei care așteaptă mântuirea lor întreagă, fiilor!

Acum, cereți la Mine să am grijă de frumosul zilei, să am grijă de vreme de pace, de mângâiere, de toată minunea zilei, și toate prin rugăciune vin. Iar voi nu uitați să vă găsească odihniți ziua cea sfântă și mare prin taina ei, o, că văd, fiilor, cum lucrați pentru ea, cum o gătiți, cum vă gătiți, cum iubiți să vină ea la voi cu Noi, cei din cer.

Văd cetele cerești, le văd cum așteaptă să coborâm aici, o, și mulți sunt cei din cer, sunt mulți și văd și privesc și acum, și atunci, și vor sta uimiți și se vor mângâia de la voi. Iar voi, fiilor, aveți grijă de ținuta lor cerească și aveți grijă și de voi ca să semănați cu ei, cu Mine și cu ei să semănați voi în ziua cea minunată, care vine, o, fiilor. Amin, amin, amin.

31 mai/13 iunie 2021

Duminica Rusaliilor. Praznicul Pogorârii Sfântului Duh

Slava Domnului în grădina întâlnirii la praznic de Cincizecime. Cei ce iubesc ca Dumnezeu sunt veșnici. Biserica Noului Ierusalim poartă în ea taina dragostei dintâi.

E sărbătoare mare și sfântă în cer și pe pământ. Sună îngerii din trâmbițe, sună de sărbătoare, sună de bucurie. Sună trâmbițele îngerilor vestitori, sună ca să se adune oștirile cerești și îngerești și să se așeze rânduri-rânduri deasupra cetății cuvântului lui Dumnezeu, aici, pe vatra neamului român, aici, unde Eu, Iisus Hristos, Fiul și Cuvântul Tatălui Savaot, am vestit pregătire de praznic sfânt, aici, unde face pogorâre Duhul Sfânt Mângâietorul și Se împarte apoi cu cele de la Dumnezeu vestite peste pământ. Iar în duminica aceasta, a Cincizecimii, a opta după Învierea Mea din răstignirea pe cruce, Duhul Sfânt Își are ziua Sa de serbare, ziua numelui și a lucrării Sale, a începutului cel nou acum două mii de ani, când dragostea Mea își croia cale în inimile multora și ridica unii după alții pe mulți, mulți ucenici, mulți și tot mai mulți botezați de Duhul Sfânt întru coborârea Sa atunci, o, și creștea dragostea, creștea biserica cea dintâi, că mulți primeau iubirea să fie cu Hristos și își lăsau pentru El tată și mamă, soție și copii, frați și surori, lăsau tot, și pe ei înșiși apoi și se dăruiau lui Hristos ucenici, o, și vrednici erau ei de dragostea Mea apoi, iar Eu, Domnul, primeam dragostea lor, de care nu se mai lăsau până la sfârșit, până la mucenicia lor pentru numele Meu purtat de ei, o, și erau ei Evanghelia Mea cea împlinită, vestită lor din vremea apostoliei Mele de trei ani și jumătate și împlinită de ei cu prețul vieții lor, și dragostea lor era mare, era multă și rodea ea rod bogat, ucenici din ucenici, că Eu le-am spus lor când M-am întors la Tatăl că dacă nu Mă duc, nu poate veni la ei Duhul Sfânt Mângâietorul, pe Care L-am promis lor să fie cu ei până la sfârșit și să le dea de la Mine lor vestiri și mângâieri.

O, vine slava Domnului! Vin sfinții și îngerii aici, venim în stoluri, fiecare stol cu căpetenia în față, căci așa este în cer.

O, bucurați-vă voi, ceruri, și tu, pământule, și tu, o, țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp peste pământ cuvânt, și tu, cetate a cuvântului Meu de pe meleagul neamului român! O, bucurați-vă laolaltă, după cum v-a făcut Domnul strigarea la duhul bucuriei, că sus și jos, de jur-împrejurul acestui petecuț de pământ, stau horă puterile cerești într-un freamăt sfânt și mângâios, o, și un așa dulce așternut de sărbătoare ne este pregătit aici, și Duhul Sfânt pogoară și se serbează venirea Lui cea de acum două mii de ani peste cei dintâi ucenici ai Mei, cărora le-am promis acest dar sfânt, și M-am ținut de cuvânt, și i-am înfășurat pe ei în acest veșmânt, în limbi îngerești, limbile Duhului Sfânt Mângâietorul ca să se împartă ei cu ele și să ia foc dragostea Mea în mulți, dragostea cea dintâi, și să aprindă ea în mulți apoi acest foc, o, și ardeau de drag și de dor cei ce se eliberau de cele trecătoare privind spre veșnicie cu pașii lor încă din vremea trupului lor, căci veșnicia fiecăruia începe de aici, de pe pământ, și trec apoi în cele ce nu se văd, trec cei veșnici, că veșnici sunt cei ce iubesc ca Dumnezeu, veșnici ca El sunt apoi, și cu El e veșnicia lor, ca și dragostea care le-a dat lor calea veșniciei, calea cu Hristos, Care este iubirea Tatălui pentru fii, pentru cei ce se fac fiii lui Dumnezeu pe pământ.

O, pace vouă! Pace vouă, fiilor din cetate, adunați acum aici cu cei din cer oaspeți sosiți la voi, și cu cei ce lângă voi au stat și au pus inima și mâna pentru înveșmântarea așternutului sărbătorii de acum, aici!

Pace vouă, pace peste voi toți, și pace oaspeților cerești, cu care Ne-am strâns cu voi la serbarea Duhului Sfânt, căci Duhul Sfânt a stat la rând, fiilor, că a lucrat Tatăl, și apoi Fiul, și a lucrat apoi și lucrează Duhul Sfânt, și iată întreita lucrare a Preasfintei Treimi a lui Dumnezeu!

O, fiilor, sunt cuprinși de fior sfânt toți sfinții, toate oștile cu care am venit și Ne-am așezat. Numai faptul că petrec cu voi aici în sărbători, unde Eu lucrez cu voi pe pământ, o, e mare, mare bucurie pentru ei, pentru sfinții Mei. Bucurați-vă și vă veseliți și voi, fiilor, și pregătim acum cartea praznicului de azi, și am făgăduit că vă voi deslușI o mare taină, taina dragostei dintâi, măi fiilor.

Cu mare grijă voi lucra, cu deamănuntul voi vorbi, că voiesc să se știe ceea ce nu s-a putut vorbi până acum, dar tainele Tatălui Meu trebuie să fie pătrunse bine, trebuie știute, fiilor, o, și de aceea e de vorbit, și apoi de înțeles, și apoi de ales, și mai ales pocăință trebuie la toți cei care n-au avut și n-au pricepere, și a fost o vreme de două mii de ani de nepricepere, chiar dacă unii fără să știe prea mult au ales viața cu Hristos, dar cum e prea puțin înțeleasă viața cu Domnul în toată puterea ei, iată, n-a fost urmată după legea iubirii de Dumnezeu de cei ce s-au ales pentru Domnul, căci omul se iubește pe sine prea mult, fiilor, și își iubește prea mult cașnicii săi, și din această pricină nu este el pătruns de înțelepciunea tainelor vieții cu Domnul, ca să poată el apoi cu Dumnezeu și numai cu Dumnezeu pentru viața sa.

Aduc acum aminte de cuvântul Evangheliei Mele și de lucrul Meu peste cei aleși Mie ucenici, că în vremea pregătirii credinței și a inimii lor pentru urmarea Mea le spuneam lor: *«Cine nu lasă pentru numele Meu mamă și tată, soție și copii, frați și surori, averi și ranguri și pe sine însuși apoi, nu poate fi ucenicul Meu!»*, și iarăși spuneam: *«Cine nu urăște pe mamă și pe tată, pe soție și copii, pe toți ai săi casnici și prieteni, nu este vrednic de Mine! Cine iubește pe toți ai săi mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine».*

Osteneau cu mintea și cu înțelegerea ucenicii Mei când Eu așezam peste ei tainele Tatălui Meu ca să le priceapă ei. N-au putut îndeajuns pricepe, n-au putut, până nu s-au împlinit sub ochii lor toate cele scrise despre Mine, căci M-am descoperit atât cât a fost de trebuință să Mă cunoască, să Mă creadă și să Mă urmeze și să Mă iubească pentru ei, căci am spus la început: *«Să iubești pe Dumnezeu din toată inima ta, din toată virtutea ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău, omule!»,* și am rămas cu zisul, căci omul și-a ales și își alege altă iubire, ca și Adam, și își ridică urmași ca și el, așa cum și Adam a făcut asta. Își alege omul însuratul și măritatul ca să-și ridice urmași pentru potop, pentru gunoi, pentru deșertăciunea vieții pământești, și nu pentru iubirea de Dumnezeu, căci Domnul pentru El l-a zidit pe om, dar vrea omul să știe asta?

O, omule, o, omule, Dumnezeu este iubirea, iar satana este păcatul, și nu-i este de folos omului să se însoare, și îi este pagubă și pe pământ și apoi, după viața pământească. Am descoperit ucenicilor Mei că nu-i de folos omului să se însoare, că bine face cel ce voiește să-și păstreze fecioară pe fiica sa și că toți cei care se căsătoresc vor avea de suferit, și nu vor fi cruțați dacă nu vor îmbrățișa sfințenia la glasul Evangheliei Mele pentru cei ce se sfințesc.

O, fii ai oamenilor, copiii voștri sunt dovada păcatelor voastre, după ce și voi ați fost zămisliți întru păcat de născătorii voștri, și am zis: «*Lăsați copiii să vină la Mine ca să se facă ei vrednici de împărăția Mea dacă vin și dacă Mă urmează, lepădând totul înapoi și urmându-Mă apoi!»* Le-am dat suflet la nașterea lor, și are datorie față de Mine fiecare om pentru sufletul din el.

Le-am spus la creștinii care au avut parte de acest cuvânt în primii ani de coborâre a Mea cuvânt pe pământ prin trâmbița Mea Verginica, i-am povățuit pe ei și le-am spus: *«Dați-vă de pomană copiii voștri, ca să aveți parte de ei în cer și să n-aibă diavolul parte de ei».* O, n-au putut, chiar dacă unii au încercat aceasta, dar s-au dus apoi să aibă grijă de ei tot ei, și nu i-au lăsat acolo unde i-au dat, și toți cei care s-au dus la mănăstire au căzut apoi în lume cu viața lor, au căzut din pricina amestecului cu casnicii lor, după ce s-au dat Mie, căci Eu am spus: *«Dușmanii omului sunt casnicii săi».*

Iată, taină mare spun acum: Neamul creștinesc de pe pământ trebuie să-și facă ucenici și copii dintre copiii fiilor oamenilor, iar fiilor oamenilor le-am spus: *«Lăsați copiii să vină la Mine!»*

O, să nu se mai întrebe cei căsătoriți, să nu se mai întrebe cum se mai înmulțesc cei ce se păstrează creștini cu viața. Creștinii trebuie să-și facă fii duhovnicești dintre copiii celor ce nasc copii, a celor ce se însoară și se mărită și sunt în lume cu viața lor, o, că Eu, Domnul, nu pot fi de partea celor ce se însoară și se mărită, căci am zis că voia Mea este sfințirea omului, nu om cu gust de păcat în el, că nu se însoară omul pentru făcut copii, ci pentru gustul păcatului, și din care ies copiii, și păcatul îi spune apoi omului tată și mamă, și așa este rodul omului lumesc și trupesc.

O, dacă erau plăcute lui Dumnezeu însuratul și măritatul n-aș mai fi spus că dușmanii omului sunt casnicii lui, n-aș mai fi spus că dacă voiește cineva să vină după Mine acela să se lepede de casnicii lui și să-Mi urmeze așa cum M-au urmat apostolii Mei de atunci, biserica Mea cea dintâi.

La începutul cel prin Iisus Hristos toți cei care au priceput cu adâncime dragostea Mea pentru om, venirea Mea pe pământ și voia Mea și mersul cu Mine, toți aceștia se strângeau sub iubirea de Dumnezeu și erau toți într-o trăire frățească și erau familia Mea duhovnicească, frații Mei și fii ai Tatălui Meu, și Mă iubeau cu lepădare de sine și Mă iubeau nemaiputând altfel, decât cu Dumnezeu Iisus Hristos, și toți erau laolaltă zi și noapte în dragostea Mea, și toate de obște, și toți doreau să ajungă lângă Mine fiecare mai întâi, mai primul, mai repede el, o, și Mă iubeau până la mucenicia lor, care îi aducea la Mine, și apoi Mă iubeau în cer, căci pe pământ împlineau Evanghelia Mea cu o dragoste mare și multă și până la sfârșit. Iar cei ce slăbeau din pricina neveghii, pierdeau dragostea aceasta, cădeau din dragoste, cădeau în slăbiciuni, și apoi se depărtau de Dumnezeu, pe când alții nu se lepădau nici de teama suferințelor din partea celor ce voiau despărțirea lor de Mine. O, și toată vremea aceea a Evangheliei dragostei Mele pentru cei ce se alegeau Mie dintre fiii oamenilor s-a numit dragostea dintâi și vremea ei, primii creștini, biruitori pentru comoara inimii lor, căci comoara lor eram Eu, Cel din inima lor cuprinsă în dragostea Mea cea pentru ei, dacă ei atâta Mă iubeau, atât de mult Mă legau cu viața lor, răscumpărată Mie prin moartea Mea pe cruce pentru ei.

Iată taina dragostei dintâi, iubirea dintre Mire și mireasă, iubire cerească, și iată, însuratul și măritatul n-au fost și nu sunt pentru creștini, pentru cei ce se aleg fii ai lui Dumnezeu pe pământ, ci sunt acestea pentru fiii oamenilor, iar pentru creștini este dragostea dintâi, nedespărțirea dintre ei și Mine până la jertfă, până la mucenicie acești iubiți ai Mei.

Fiilor, fiilor, grăiesc cu voi ca să împărțim tainele Tatălui Meu peste fiii oamenilor. Adevărata pocăință o simt în ei numai cei care s-au despărțit de Domnul după ce L-au iubit cu lepădare de sine, și apoi căzând, plâng pentru durerea care îi ajunge și pentru părerile de rău, care îi aduc la o mare căință cu întoarcere, o, și mare bucurie se face în cer când un iubit al Meu se desparte de Mine și se întoarce iarăși la Mine cu mare durere, cu mari lacrimi pentru despărțirea în care a stat o vreme.

Dar cu cei ce se însoară și se mărită Eu n-am ce să fac și ce să lucrez, ei sunt robi păcatului din ei și sunt iubiți apoi de păcat și nu pot fi ai Mei, căci sunt trupești, sunt altceva decât fii ai lui Dumnezeu, ai dragostei cerești.

O, nu mai am cui să-i spun: *„Întoarce-te la dragostea dintâi!”,* nu mai am! Cine se mai desparte de păcat ca să fie apoi al Meu și fără de păcat? Piere creștinul ca Adam, pică din Dumnezeu încă de la nașterea sa. Păcatul este veninul care intră în om prin mușcătura lui satana, pecetluindu-l pe om acest vrăjmaș veninos, căci înălțarea minții îl conduce pe om în cădere, în păcat.

Am fost respins de poporul Israel, care era popor după trup, nu după duh, dar iată, în țara românilor sunt primit, și neamul creștinesc aduce la împărăția cerurilor pe cei fără Dumnezeu, căci în împărăția cerurilor nu se însoară și nu se mărită nimeni, și sunt ca îngerii, și iată și în Noul Meu Ierusalim, în noul Meu Israel prima obște bisericească, la fel ca și cea de atunci, și nu se însoară și nu se mărită cei ce se învred-

nicesc de taina dragostei dintâi, taină pricepută de ei.

Iar voi, fii ai oamenilor, nu vă mai întrebați cum se mai înmulțesc aceștia dacă nu nasc prunci, ci mirați-vă cum pier oamenii ca niște viermi sub călcâiul nedragostei de oameni, sub picioarele ucigașilor de oameni. Iar neamul creștinesc să se înmulțească botezându-i pe fiii oamenilor în Hristos prin Duhul Sfânt al Tatălui, și asta este ce au de făcut fiii lui Dumnezeu, care-și aleg viață îngerească pe pământ. Voi le dați însurat și măritat fiilor voștri, iar fiii lui Dumnezeu le dau viață veșnică celor ce vin spre botezul cu Duhul Sfânt, spre taina dragostei dintâi, iar copiii care se nasc astăzi sunt pentru satana, îi ia el de mici și le pune în inimă urâciunea pustiirii inimii din om, ca să nu mai poată Domnul intra în mintea și în inima copilului care se naște în aceste vremi.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, sunt la voi cu duhul și cu lucrarea dragostei dintâi. Voi ați lăsat tată și mamă, ați lăsat soții, soți și copii, ați lăsat frați și surori, lumea și mersul prin lume și stați în familia Mea duhovnicească, iar Eu, Domnul, în mijlocul vostru lucrez taina învierii morților, măi fiilor. Sunteți osteniți de puteri lucrând vremea Scripturilor Mele de acum, dar bucuria pe care o faceți celor adormiți, o, e mare, fiilor. Iată ce spun ei Domnului. Auziți voi ce-Mi spun:

— O, ce mare har ai pregătit pentru noi aici, Doamne, ce mare! O, ce dulce biserică, în care suntem noi pomeniți înaintea Ta pentru iertarea și vindecarea noastră cea de la Tine! Ce trudă, ce stoarcere de puteri aduc Ție pentru noi cei ce slujesc aici zi și noapte ca niște ucenici dați Ție cu totul pentru noi și pentru mulți, iar lucrarea și taina dragostei dintâi este cu ei aici, ca la primii creștini, o, și slavă Ție pentru ei, și slavă Ție pentru noi, pentru mila Ta de noi, o, Doamne!

— Iată, așa grăiesc ei Mie la vederea cetății Mele cu voi și a lucrării Mele pentru ei, fiilor. Toți cei din acest cătunaș, care dezbracă trupul și ajung în cele nevăzute ale Domnului, toți se minunează de ceea ce văd ei aici pentru ei, o, și n-au cunoscut cât au trăit cu trupul taina Mea cu voi.

Și acum spun pentru tot sufletul care a aflat voia Mea prin acest cuvânt, și spun: Dacă ai aflat lucrarea cuvântului Meu, și ceea ce cer Eu creștinului prin ea, iar tu nu cauți supus pentru împlinirea lui, a cuvântului Meu, o, toți aceștia vor suferi, căci au datorie la Dumnezeu ca să-I împlinească voia despre care ei au aflat. O, ce să le fac? Cum să-i apăr de dureri dacă ei nu fac voia lui Dumnezeu, arătată acum în cuvânt din cer venit pentru vremea aceasta pe pământ?

Suferi, creștine, și nu știi de ce suferi. Tu ai aflat de la Mine voia Mea și n-o faci, și stai mai mare ca Dumnezeu peste tine. Ce să-ți fac când tu asta cauți? Dacă ai vrea să nu suferi ai căuta să nu calci peste cuvântul Meu, neîmplinindu-l pe el.

Toți cei care suferă sunt cei ce nu fac voia Mea, pe care ei o știu. Cei sosiți mai târziu lângă lucrarea cuvântului Meu au rămas mai fierbinți, mai cu dor, mai cu împlinire a voii Mele, a cuvântului Meu, iar din cei mai demult s-au întors la mamă și tată, la frați și surori, au copii, au soții, au casnici, nu pot ei cu Dumnezeu, o, și nu se merge așa în urma Mea, și nu-i pot spune nici unuia: *«Întoarce-te la dragostea dintâi!»*

V-am dat din Tatăl, fiilor. Numai celui ce voiește Tatăl să-i descopere, numai acela înțelege întreg taina vieții de creștin, ai cărui casnici sunt numai cei ce fac voia lui Dumnezeu, sfințirea lor, asemănarea lor cu Mine, fiilor.

O, e praznic sfânt de Rusalii și v-am adus deslușiri de taine, taina dragostei dintâi, taina fiilor lui Dumnezeu, a ucenicilor Mei după adevăr ucenici, și care nu se întorc, și merg și vestesc pe Domnul peste fiii oamenilor. Este vreun întuneric în acest cuvânt? O, nu este! S-ar îndura satana să arate oamenilor lumina acestui cuvânt?

O, luați învățătură și purtați-vă cu înțelepciune, voi, mai-marilor de peste popoare! Slujiți Domnului cu frică și bucurați-vă de El tremurând, dați-I slavă și învățați calea cea dreaptă, ca nu cumva să pieriți, căci mânia lui Dumnezeu e gata să se aprindă, luați aminte!

Iar voi, fii ai oamenilor, până când așa greoi la inimă, iubind deșertăciunea și umblând după minciuni? O, cutremurați-vă și nu păcătuiți, și spuneți-vă acestea în inimile voastre și căiți-vă în așternuturile voastre și rugați-vă cu nădejde, aceasta am să vă spun.

Și acum Ne aplecăm mulțumindu-vă pentru închinare și pentru bucurie, fiilor. Rămâneți întru iubirea Mea, în taina dragostei dintâi, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Am unit începutul cu sfârșitul, fiilor. Stați cu credincioșie pe stâncă! Duhul Sfânt Mângâietorul v-a mângâiat de ziua Lui de naștere între ucenici, de lucrarea Sa între ei și peste ei, și acum Se bucură de voi, de taina dragostei dintâi, care este cu voi, fiilor.

Bucurați-vă și vă veseliți cu praznic ceresc, cu cetele cerești aici, deasupra, și bucurați-L pe Domnul, fiilor! O, pace vouă! Bucurie vouă! Toți ne aplecăm cu duioșie și privim la voi. Pace vouă!

Acum, fiilor, vă veți odihni de truda care v-a aplecat sub ea. Rămânem pentru voi, rămânem de veghe pentru voi, fiilor. E dulce la voi pentru Noi în sărbători, e mare taina cerului cu voi, o, fiilor. O, e măreț, e tot mai măreț locul Meu cu voi, aici, și aceasta n-au căutat să înțeleagă cei care odinioară veneau aici nepregătiți și apăsând pe mersul Meu cu voi cu amestecarea lor, în care se află ei, neprimind la vreme ceea ce Domnul a așteptat de la acest popor hrănit din cer atât de multă vreme.

Hai, odihniți-vă, copii osteniți! Aveți pe cei din cer oaspeți la masă cu voi, iar voi atât de primitori vă așezați înaintea lor. Duhul Sfânt Mângâietorul vă dă dar și har, vă îmbracă în albul sfinților Mei, că iată, v-ați gătit de serbare cu cămășuțe albe și cusute în cruciulițe mii de mii și semănați cu Noi, căci și Noi avem veșminte albe, fiilor.

O, sfințiți-vă viața, sfințiți-vă lucrarea mâinilor, și binecuvântare să aveți în lucrul care-l lucrați pentru frumosul cerului cu voi, fiilor!

Iar și iar pace vouă! Pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

7/20 iunie 2021

A doua zi de Rusalii. Praznicul Sfintei Treimi

Lucrarea de biruință asupra lui satana, prin duhul bucuriilor sfinte. Viața de stup, viața primilor creștini. Chemarea omului la sfințenie.

Ne odihnim acum de osteneala pregătitoare a praznicului Rusaliilor, Noi și voi, căci și Noi am fost în lucru, și Noi, cei din cer, că am avut grijă și tot grijă am avut să puteți voi, să aveți voi putere și ajutor și bucurie în lucru și nădejde și tot sprijinul cel din părți pentru pregătirea cea atât de mare și de frumoasă din partea voastră pentru oaspeții cerului la voi, fiilor din cetate, o, că aveți frățiori și

frățioare care vin lângă voi sub crucea Mea cu voi și se fac una cu voi la greu, și la bucuriile de după greu apoi.

Și iată, fiilor, încă inimile celor veniți la masă, toate au rămas sub fiorul sfânt al zilei de praznic, și au privit la voi cu nesaț, ca și cei din cer sosiți. Și chiar dacă ați fost puțini voi, și cei alături vouă prin împlinirea voii Mele ca și voi, totul a fost o iubire, o bucurie sfântă, mai ales pentru cei din cer sosiți la serbare.

O, dar a fost, fiilor, mare vaiet în împărăția satanei, măi fiilor, măi. Se teme satana, și toți ai lui se tem de glasul de trâmbiță, de duhul bucuriilor sfinte. S-a văitat tot iadul, așa cum un balaur amețit s-ar văita când ar juca pe pieptul lui vrăjmașii lui.

O, a fost o zi de groază pentru satana, fiilor. Avem mereu de lucru ca să-l speriem de tot, căci Eu sunt Mielul Tatălui și am datoria față de Tatăl să-l biruiesc pe satana, pe antichrist, pe proorocul mincinos, pe balaur, pe cine mai este de biruit între dușmanii veșniciei cu Dumnezeu a celor ce se învrednicesc de ea între cer și pământ, fiilor.

Acum ne odihnim o clipă, dar nu lăsăm mult armele jos, nu lăsăm să scoată satana capul de sub picioarele biruitorilor fiarei cu multe capete. Ne strângem cu voi la rugăciune în ziua a doua de Rusalii și ne rugăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și facem bucurie Preasfintei și de o ființă și de viață făcătoarei Treimi, a Cărei pomenire o săvârșim în ziua aceasta, a Dumnezeului Celui întreit sfânt, Dumnezeul vostru, Dumnezeul creștinilor cu viața întreagă, cu Mine întreg, fiilor.

V-am binecuvântat lucrarea trudei de până ieri pentru gătirea praznicului. Binecuvântăm Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, binecuvântăm acum odihna voastră cea de după purtarea grijilor pentru pregătirea adunării sărbătorești a slavei Duhului Sfânt, fiilor. O, păstrați-vă în taina dragostei dintâi, măi fiilor. Această pildă sfântă este pe pământ privind viața cea de stup a albinuțelor, căci viață de stup, așa era viața primilor creștini, dragostea cea dintâi cu Dumnezeu, dragostea bisericii Mele la începutul ei pe pământ, fiilor.

O, albinuțele au multă înțelepciune și au lucrul ordinei desăvârșite, au aceasta în mintea lor și au tot timpul lucru și nu se plictisesc, nu se satură să lucreze să-și îmbogățească stupul, o, și e tot un zumzet viața lor în stup, tot o slavă, tot o mișcare. O, așa e și stupul creștinesc, oștirea în care locuiește Duhul lui Dumnezeu, Hristos cu lucrul și cu Duhul Său. Poartă o taină mare această lucrare și pilda ei, pilda stupului, și această taină o aveau între ei lucrată primii Mei creștini, o, și au învățat-o ei de la Iisus Hristos, de la viața Lui pe pământ înaintea Tatălui, de la Mine, fiilor, au învățat-o ei, și din unii în alții apoi.

Am fost Învățător cu viața Mea pe pământ, iar cine a avut darul să Mă iubească, să-Mi poarte amintirea și iubirea cea pentru Mine, aceia au învățat de la Mine, au căutat să fie ca Mine, iar Eu am stat copil sub voia Tatălui Meu, sub voia și sub mâna mamei Mele Fecioara, Eu, copilul Tatălui, din veac și până în veac copil sub cuvântul Tatălui Meu, așa am stat, și Tatăl era în Mine și este în Mine, fiilor, și asta înseamnă taina de copil, taină lucrată de fiii lui Dumnezeu, de cei ce Îl cunosc pe Domnul după cum a fost El, după purtarea Lui înaintea cerului și a pământului, o, și numai Dumnezeu a putut să fie și să stea copil pe pământ și în cer, să asculte, să nu treacă peste cuvântul Tatălui Lui, o, numai El, iar Eu Îi zic Tatălui Tatăl Meu, iar omul creștin trebuie să-I zică Tatălui Meu Tatăl nostru, căci așa i-am învățat Eu pe ucenicii Mei să-I spună Tatăl lor Tatălui Meu, ca să învețe să aibă omul Tată pe Dumnezeu, și apoi trebuie să se supună omul ca și Mine și să facă numai voia Tatălui Meu. Și iată taina dragostei dintâi! Cea dintre Mine și Tatăl este ea, o, și nu poate omul cu dragostea aceasta, nu poate cu Dumnezeu omul, nu poate și el aceasta între el și Tatăl Lui, și apoi nu poate între el și Tatăl Meu, Tatăl Cel din cer al fraților Mei de pe pământ, căci Eu celor ce au crezut și cred în Mine le-am dat și le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu și să-I zică Tată al lor Tatălui Meu.

O, ce mare Mi-a fost și-Mi este iubirea față de om, o, ce mare iubirea Mea, fiilor! Despre această iubire grăim acum. N-am putut cere aceasta celor ce au trecut prin fața lucrării cuvântului Meu cel prin trâmbița Mea Verginica. Aveau aceștia familii, aveau tați și mame, soți, soții, copii, frați, surori, o, și nu le-am putut cere desăvârșirea aceasta lor. Mi-am scris însă cartea Mea din vremea lor și se poate citi în ea pregătirea pe care le-o ceream și la care voiam Eu, Domnul, să ajung cu un popor pregătit, ca să fi putut aceștia să ajungă și ei să mănânce din pomul vieții, cu care am venit acum la voi și i-am pus roadele pe masă pentru voi, fiilor, lucrare mult așteptată și mult dorită de Mine să vin și s-o așez pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu. O, dar nu-l mai am pe el, pe cel de atunci, pe care-l învățam atât de mult, cu atâta dor, ca să poată și să vrea el cu Dumnezeu. N-a voit, o, n-a voit, și v-am ridicat apoi pe voi ca să-Mi fiți voi copii ascultători și să căutați desăvârșirea care trebuie să fie acum, nu atunci când trebuie ea răsplătită. Dar până atunci trebuie biruit diavolul, trebuie să se lupte creștinul cu vrăjmașul, cu trupul și cu firea, trebuie prin post și rugăciune, prin viață călugărită, curată de păcat, o, și nu se poate asta, decât cu mâncare curată de păcat, curată de carne, curată de mâini necurate, curată, fiilor, de tot ce este în carne, căci este scris că în poporul Domnului vor fi numai sfinți.

Am strigat mereu atâția ani peste cei ce auzeau din gura Mea grăire peste ei și peste pământ, și spuneam: O, nu mai căuta, nu mai stârni, nu mai iubi păcatul, omule pribeag, nu-ți mai fă vreme pentru păcat, măi creștine, măi, nu mai sta liber de lucrul sfânt, ci umilește-ți mintea și inima și nu te înălța cu ele ca să cazi din Dumnezeu. Fă-ți mai întâi datoriile pe care le ai de adus mai întâi înaintea Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, și numai apoi pe cele care-ți sunt ție de folos pământesc și trupesc, o, că nu-i mai mare trupul, ci sufletul, fiule, el este cel ce-ți ține viața în trup, iar sufletului îi este dator trupul în toată clipa, îi este dator pentru viață.

Îl învățam pe creștin și-i spuneam: Grăbește-te, fiu creștin, să-ți gătești mai întâi viața cea veșnică, nu pe cea vremelnică, la care tot muncești și te trudești și aduni. O, nu așa, că viața asta e trecătoare și rămâi apoi cu faptele ei și ele îți vor hotărî viața ta cea veșnică, o, ele, după cum au putere faptele tale spre mântuirea ta. În viața asta fă tot ce poți face, numai să te depărtezi de pricina de păcat, o, că vine Domnul, măi fiule creștin, și te întreabă ce ai făcut cu tine și cu El.

Fiilor, fiilor, lepădarea de sine, ea îl învață pe om toate cele spre Hristos, spre dragostea cea desăvârșită, măi fiilor, dragostea care s-a arătat pe pământ drept pildă de urmat pentru om, pentru fiii lui Dumnezeu și pentru purtarea lor de fii iubitori și ascultători de Tatăl Meu.

În ziua a doua de praznic sfânt de Rusalii am lăsat în carte pentru voi acest micuț cuvânt de mângâiere, fiilor. E ziua Preasfintei Treimi și este rugăciune pentru Ea de adus înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și apoi cuvântul Meu pe masă de praznic.

Se retrag puterile și oștirile cerești și așteaptă o nouă bucurie sfântă între Noi și voi, o, fiilor. Închideți porțile, o, închideți-le, auziți?

Fiilor, e tot mai mare, tot mai măreț locul Meu cu voi aici, dar n-au vrut pregătirea pentru el cei ce cunosc așteptarea Mea cea de atâta vreme. Acum dorul lor să se urce sus prin rugăciune, prin duh de căință, prin pregătire multă pentru venirea Domnului, dacă până acum nu s-a înțeles această cerere pusă pe masa cuvântului Meu ca să se ia aminte. Voiesc să-i cruț pe cei ce ar da să se apropie fără veșmânt sfânt și amestecat cu duh de lume. Locul Meu cu voi e tot mai sus și e sub paza puterilor cerești.

Nimeni să nu vă aplece pe voi, nimeni, decât cuvântul lui Dumnezeu de peste voi! Eu sunt Stăpânul și verhovnicul acestui loc, Eu, nu voi. Să audă aceasta cei ce caută spre voi pentru ei! Eu vă port de grijă și vouă, și lor, dacă și ei vor învăța să asculte de Dumnezeu și se vor depărta de duhul și de pasul lumii și de toată amestecarea în care ei stau.

O, hai să ne odihnim, fiilor! Poarta spre Mine și spre voi este voia lui Dumnezeu împlinită toată de cei care dau să înțeleagă tot mai deslușit lucrarea și locul cuvântului Meu cu voi, loc care nu stă la îndemâna oricui ar vrea, iar dacă vor plimbare au unde pe pământ, căci vremea e tot mai cețoasă și este nevoie de ascultarea de Dumnezeu mai mult decât oricând, și de veșmânt ocrotitor pentru cei ce caută pe Domnul în aceste vremi.

Cuvântul Meu îl las ca toiag de mers pentru cei ce vor pe calea lui cu viața. Așadar, cuvântul Meu, aceasta să caute cei ce caută cetatea cuvântului Meu, din care curge izvorul de cuvânt peste cei ce dau să bea și să aibă viață din cuvântul Meu cel plin de duh dătător de viață!

Cei ce au stat cu voi la masa de serbare să fie binecuvântați, și cu putere pentru împlinirea cuvântului Meu, a voii Mele pentru cei ce se sfințesc pentru Domnul! Lepădarea de sine este învățătoare mare pentru cei ce trebuie apoi să poată și să facă un fiu al lui Dumnezeu în vremea aceasta a împlinirii Scripturilor cele de apoi peste pământ.

O, fiilor, pace vouă! Suntem la masă cu voi. Oaspeții din cer s-au mângâiat mult, mult. Le-a fost atât de bine și de dulce cu Mine și cu voi aici, mai mult decât în cer, fiilor, chiar dacă în cer este așa de minunat, așa de măreț, așa cum nu se suie la mintea omului acele bunătăți și frumusețí, numai că Eu, Domnul, Eu, și toți cei cerești, Ne căutăm odihna în om, omul este dorirea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Eu pentru Mine l-am zidit pe om și omul este odihna Mea, iar cerul tot tânjește după odihna Mea, după liniștea Mea, iar liniștea Mea o voi statornici când omul nu va mai avea dușmani între el și Mine pentru dragoste, dragostea dintre om și Mine, și atunci voi avea Eu iarăși dragostea pe care am pierdut-o, odihna Mea, templul Meu de odihnă.

O, fiilor, dragostea Mea este foc care mistuie omul pe dinăuntru spre dragostea Mea, și aceasta va rămâne între om și Mine, și atunci va fi nedespărțirea, atunci Eu, Domnul, Mă voi odihni de dor.

Pace vouă, fiilor! Suntem la masă cu voi, și apoi spre retragere la locurile cele date de Tatăl la fiecare, după rânduiala celor din cer. Taina dragostei dintâi să fie cu voi cu toți, o, fiilor!

Avem acum de întâmpinat ziua de serbare pentru trâmbița Mea Verginica și vom face mângâiere pentru ea și pentru sfinți în ziua de duminică a pomenirii tuturor sfinților Mei, peste șapte zile, o, fiilor. Vom grăi, vom pune pe masă cuvânt, vom fi cu sărbătoarea nașterii ei, a trâmbiței Mele în grădinile Mele cu voi, aici, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 iunie 2021

Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților, și pomenirea Nașterii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Creștinul trebuie să aibă frângerea voii. Povețe pentru viață frățească. Domnul zidește iarăși lumea. Cel ce ascultă are cârmă.

Pace peste cetatea cuvântului Meu și peste cei ce slujesc în ea lângă Mine, și peste cei ce au învățat prin credință ce este jertfa plăcută lui Dumnezeu și, stând ei întru umilința duhului, au putere de la Dumnezeu să se poarte ca fii ai lui Dumnezeu și să sprijinească din părți mersul și lucrarea cuvântului Meu peste pământ!

Și iarăși, pace vouă, fiilor! Cu cetele de sfinți serbez cu voi, aici, duminica tuturor sfinților, întâia duminică după praznicul Pogorârii Sfântului Duh, așa cum au hotărât și au așezat părinții cei sfinți ai bisericii Mele, iar cei din cer au primit această iubire și s-au așezat bisericește să împlinească așa, căci în cer nu e ca pe pământ, e ascultare, e ordine sfântă în cer între ei și cei de pe pământ legați cu cei din cer prin credință și iubire, prin dor dintr-o parte în alta, o, fiilor.

Acum, după datina cea pentru serbare creștinească pentru sfinții cei mari, avem în cer, și pe pământ la voi, zi de pomenire și de serbare între sfinți a trâmbiței Mele Verginica, uceniță prin care Eu, Domnul, Mi-am făcut calea de coborâre a cuvântului Meu pe pământ ca să împlinesc Scriptura aceasta, să vin cu oștirile cerești și să Mă fac cuvânt peste un popor credincios venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, și apoi să îndrept spre fiii oamenilor mersul Meu de la cer la pământ, căci este scris că mai înainte de sfârșitul a tot răul și vrăjmașul și de plata cea pentru fapte, mai înainte de toate acestea se va vesti de la margini la margini Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani și trezirea acum pentru ea a Evangheliei Mele de acum, și cu care Îmi pregătesc un popor care să Mă întâmpine când vin cuvânt pe pământ, când iarăși grăiesc ca și acum două mii de ani și chem la pocăința de faptele cele rele pe toți oamenii ca să-i pot pe cât mai mulți ocroti de plata faptelor lor, o, că vine plata pentru fapte, vine, că este scris să vină, și de aceea aduc rugă înaintea oamenilor și-i chem spre căință, spre lepădare de sine, și numai apoi spre iubire neîmpiedicată între om și Mine, o, că numai Dumnezeu va rămâne, și cu El cei ce s-au deprins din plin cu iubirea cea pentru El, iubirea cea întreagă, fără să-și mai oprească sieși omul, ci toată pentru Mine, ca să fiu doar Eu tot ce este omul, și numai așa să-l pot scăpa pe om de despărțirea lui de Dumnezeu, atât de mare această despărțire, atât de multă și de lungă, o, fiilor.

Grăiesc cu voi, măi fiilor. O, are și omul nevoie de grăire între el și semenii lui și-i face bine aceasta. Eu și mai mult am de lucrat aceasta între Mine și om, dar și omul are datoria să caute grăirea cu Dumnezeu, ca să vadă Domnul că are omul de Tată pe Dumnezeu pe pământ.

Iată, grăim, fiilor, căci lucrarea și numele Meu Mă așează să grăiesc, căci Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul prin care Tatăl Meu a zidit lumea, văzutele și nevăzutele, și iarăși zidește Tatăl prin Fiul ca la început, că este scrisă înnoirea, și trebuie împlinită această Scriptură. Grăiesc deslușit despre cele prin Scripturi vestite pentru împlinire, ca

nu cumva să mai fie vreo gură să spună că este vreun întuneric, vreun neadevăr în cuvântul gurii Mele acum. Și iată, fiilor, am zidit cu Tatăl lucrarea cuvântului Meu din vremea aceasta a Mea cu voi, și am zidit cu voi o cetate de piatră și acesta este locul în care Eu, Domnul, vin și-Mi fac casă cu Tatăl și pun cina pe masă cu voi, iar voi Ne primiți, fiilor, și Noi Ne arătăm și vă arătăm vouă voia și lucrarea lui Dumnezeu și ducem de la margini la margini Evanghelia cea veșnică, precum este scris să se împlinească mai înainte de slava cea mare a zilei Mele de biruință asupra lui satana, care trebuie pus jos odată cu așezarea împărăției cerurilor pe pământ fără de vrăjmași pe el, ci numai viața cea veșnică pe el, o, fiilor.

Iată cetele de sfinți așezate cu măreție la masa cea de azi a sărbătorii trâmbiței Mele Verginica! Și hai, trâmbița Mea, hai să punem pe masă, și binecuvântare punem mai întâi, și apoi hrana cea cerească, și apoi învățătura cea din ea peste fiii lui Dumnezeu, peste cei ce iubesc pe Domnul cu viața lor, cu credința și cu dragostea lor.

— Mai întâi, Doamne Dumnezeul meu, Păstorul meu și al poporului cel păstorit din cer, voiesc să se știe de ce m-ai ales Tu pe mine de trâmbiță a cuvântului Tău. O, Doamne, am avut duhul umilit, l-am avut zdrobit prin umilință, iar Tu nu disprețuiești inima cea umilită și îndurerată, ci o miluiești și-i dai mângâierea Ta și o așezi spre facerea cea de la Tine, Doamne.

Prin toată sarcina durerilor mele eu Ți-am fost Ție de folos, Doamne, căci Tu Te apropii de cei mâhniți și îndureraţi pentru că-Ți sunt Ție de folos. Tu știi de ce trimiți dureri, Tu ai știut dinainte de ce mi-ai dat dureri să port, iar eu am primit putere de la Tine să înțeleg că mă alegi pentru Tine, o, și nu m-am răzbunat pentru dureri, și acum tot fiul creștin să audă ce grăiesc eu poporului Tău în ziua de serbare a nașterii mele între oameni, în duminica tuturor sfinților Tăi, o, Doamne.

O, fiule, fiule creștin, învață-te cu duhul umilit să fii și să stai, că altfel nu se poate apropia de tine facerea omului tău cel nou, om după Hristos, și care să moștenească împărăția cerurilor pe pământ și în cer, să nu rămână afară din împărăție nici pe pământ, nici în cer.

O, să nu fii plin de tine, de încredere în tine, fiule creștin, că dacă stai și te arăți așa, o, nu poate să se apropie de tine cel ce te știe de la Dumnezeu ca să te poată lucra pentru veșnicia ta cu Dumnezeu, căci trebuie să te așeze cineva ca să fii așezat, iar lucrarea aceasta se face prin frângerea voii tale, pe care trebuie s-o dorești ca s-o ai și ca să-ți fie cerută și ca să fii gata să te lepezi de tot ceea ce vrei tu, ca să poată apoi doar Dumnezeu peste tine și pentru tine să vrea, nu și tu și El, nu și El și tu, că tu ești mic, și nu ești cât Dumnezeu, fiule, dar nu uita aceasta, că iată, uiți mereu. Apoi, cel care primește îndreptare pentru statura lui, acela se îndreaptă, nu mai rămâne un om greșit pe mai departe, ci se ridică și primește și crede și se așează fără de zăbavă spre îndreptare, și face aceasta fără să se nemulțumească, fără, fiilor, căci omul este păcătos și merită umilire multă și mereu pentru ispășirea greșalelor lui, și îi trebuie vindecare mereu, vindecare de semeție, păcatul cel urât de tot în fața Domnului, urât ca și omul care se crede în stare să se înalțe spre căderea lui apoi, săracul.

O, fiule care stai la învățat dragostea de Dumnezeu, dacă vrei dragoste din jur, o, învață ca să știi bine ce lucrare are dragostea și din partea ta. O, nu cel care dă să îți arate că te iubește, că-ți cântă în voie, nu acela te iubește și nu acela de care-ți place ție, ci acela care te învață ce face iubirea, ce lucrare are ea, căci ea este facerea omului după chipul și asemănarea lui Dumnezeu prin făcător de om nou.

Cel ce a învățat bine să asculte de Dumnezeu, doar acela știe și poate să asculte de cel cu care stă de mânuță spre Dumnezeu, iar cine nu are o mânuță de care să se țină spre Domnul, o, acela este cel ce n-a învățat să asculte de Dumnezeu și n-a învățat calea spre Dumnezeu, calea cu Dumnezeu, iar dacă nu asculți de Dumnezeu, o, nici de tine nu ascultă nimeni, și-ți lipsește pacea.

O, îți trebuie o pace lăuntrică sănătoasă, fiule, iar cea mai bună este pacea împărțită de Domnul când El vă spune *„Pace vouă!”*, iar dacă ea nu se lipește ca să iei din ea când îți dă Domnul, o, de unde să ai sănătate, liniște, iubire, suflet frumos? Iată, iubirea este pacea, dovada păcii sufletului tău, iar unde nu este pace lipsește iubirea și nădejdea, o, și nici credința nu are putere și lucrare cu folos, căci ea nu amână nimic pe altă dată, ci poate numai atunci când ea este.

O, e bine să fie sărac omul, e bine să n-aibă nimic, e mai bine așa, e mult mai bine, că dacă are, dă să-I dea lui Dumnezeu ca să-și câștige trecere, ci mai bine este să se dea omul pe el însuși întreg locaș Domnului, inimă curată și plină de dragoste de Dumnezeu și de duh de fiu supus, și iată, nu știi cum este venirea la Domnul. Așadar, nu e de joacă, o, nu, căci Anania și Safira au dat și ei să vină la Domnul și n-au știut cum se vine, iar fățărnicia lor le-a adus pierzarea, ca și lui Simon, cel care a voit și el pe Duhul Sfânt pe bani, de parcă Domnul ar avea ceva de vânzare omului ca să-L vrea omul pe Dumnezeu. O, mai bine dă-te tu lui Dumnezeu, fiu creștin, că una este să ai bani, și altceva este să cauți să ai, căci cei ce au bani nu pun preț pe ei, iar cei ce caută să aibă bani sunt iubitori de păcatul iubirii de bani, și nu pot ei fi curați cu Dumnezeu și-și fac loruși rău și primejdie, și iată, trebuie cu învățător venirea la Domnul.

Stau într-o casă mai mulți din aceeași familie și toți au banii lor și își ascund unii de alții banii lor și stări și fapte, obiceiuri și plăceri, și fiecare cu ale lor, cu banii lor, cu apucăturile lor, o, dar nu așa este între cei de pe cale cu Domnul, că nu așa a arătat Domnul în turmușoara Lui cea de atunci, și apoi în biserica cea de la începutul ei, și tot o iubire, o pâine toți erau. O, dar este iubirea lui Hristos? O lucrează pe ea frații? Ajunge ea la Domnul?

O, ce multe ar fi să știe și apoi să învețe și să lucreze înaintea Domnului cei ce vor cu mântuirea și cu nepăcătuirea pe cale! O, ce multe, ce multe ar mai fi de așezat și de înfrumusețat în viața cea frățească, viața cu Dumnezeu, fiilor!

Mă uit cu Domnul peste tot pe unde sunt cei ce dau să poată pe calea cea sfântă cu viața lor, cu mers frățesc pe cale, o, și mă uit amănunțit, și peste tot trebuie frângerea voii, și apoi viață cu Domnul. Păcatul cel din față, cel din care se desprind toate celelalte șchiopătări ale creștinului, acest păcat, trufia, îl face pe creștin să se dea mai mare ca Dumnezeu peste el. O, ești mic, fiule creștin, dar te crezi în stare să-L ții pe Dumnezeu neputincios în tine și pentru tine. Nu este nici rugă spre cer să te ridice pentru ca să poți cu voia Domnului, că dacă ruga ajunge la Domnul, iar tu nu vrei ca Dumnezeu, lucrează apoi strigarea cea pentru tine la cer și poți suferi pentru nepăsarea ta, și iată, cum să facă Domnul cu tine? Știu aceasta și cei rugători pentru popor, știu aceștia cum să se roage sau nu pentru tine, o, și ce bine ar fi să ceri tu la Domnul, să ceri tu să poți ce vrea Domnul, să ceri cu umilință, fiule, căci duhul umilit stă neputincios înaintea Domnului și nu-l zdrobește Domnul mai mult, numai să ai tu nădejdea cea prin care să

poți, căci trebuie o nădejde prin care să-ți biruiești firea, să alungi tristețea și pornirea de sine, dar mai mare ca această nădejde este să știi ce vrei, să vrei să știi aceasta, să știi ce nădăjduiești, ce crezi, în ce crezi, de ce crezi, ce aștepți apoi, o, că altfel nu știi ce să faci cu adevărat cu nădejdea ta, cu mintea ta, iar vremea trece și se duce și rămâi cu faptele tale înaintea Domnului și-ți trebuie izbândă, fiule. Aud pe mulți: *„Cred, și prin credință mă păzesc să cred și să fiu”*. Da, prin credință, dar ce prin credință? Trebuie să știi de ce crezi, în ce crezi, iar dacă nu știi, o, nici credința nu știi s-o folosești spre izbăvirea ta.

O, ce frumoasă orânduială a adus Domnul pentru acest popor credincios venirii Lui cuvânt pe pământ: mâncare curată, sfântă, port creștinesc tot timpul, duh de rugăciune cu rânduială călugărească, viețuire frățească întru sfințenie ca și primii creștini, lucru pentru Hristos și pentru Evanghelia Lui peste pământ, toate prin credință în cuvântul lui Dumnezeu, prin care vine nădejdea și dragostea, și toate pentru întâmpinarea Domnului, o, că vine Domnul curând, curând, și e gata să vină!

Pe vremea mea cu Domnul și cu poporul purta creștinul barbă când murea cineva drag lui, și ispitea pe Domnul întrebând până când să nu-și taie barba, podoaba bărbătească lăsată de Domnul pentru chipul cel creștinesc. Mă durea nedragostea lor, Îl durea pe Domnul și pe cei din cer, și spunea Domnul: *«Ce vei face, creștine, că acum nu-ți place să porți chipul sfânt, dar când va fi să-l porți, îl vei mai purta, va mai fi să împlinești această taină sfântă, toată numai har?»*

Am stat umilită înaintea Domnului pentru neîmplinirea creștinilor, și în toate m-a ajutat duhul umilit, în care stăteam față de Domnul și față de popor. Striga Domnul îndurerat și îngrijorat: *«Ieșiți din blocuri, copiii Mei, ieșiți din lume, și nu vă temeți că pieriți de foame sau de lipsuri, că vai de câștigul de care te folosești lucrând lumii cu mâinile tale!»*

Iată neîmpliniri ale cuvintelor aduse de Domnul pentru vremea aceasta, pentru care s-a strigat din cer atâta vreme! Am lăsat cartea aceasta pe masa de pomenire a mea în ziua mea de serbare între sfinți ca să mai trezesc mila de Domnul în cei care amână tot mereu dragostea lor de Dumnezeu.

Mi-e milă de toți. De aceea am grăit cu dor și cu duh îndurerat de aducere-aminte, căci Domnul așteaptă după creștini, fiilor din cetate, iar voi dați de știre, o, că nu-i de glumă cu neîmplinirile în care au rămas atâția creștini care știu de la Domnul cuvântul și calcă peste el. Voi însă fiți cuminți și stați sub cuvântul Domnului, că voi nu aveți ocrotitori pe pământ, și sunteți mici, fiilor, iar poporul e pretențios și este neascultător de cele pentru izbăvirea lui din mijlocul lumii depărtate cu totul de Dumnezeu cu viața și cu pasul.

O, păstrați-vă frumoșii Domnului, fiilor! Cei ce trag spre voi pentru mersul cel cu veghe, dați-le din Dumnezeu și din puterea dragostei voastre pentru Domnul și pentru ei, spre izbăvirea lor, și totul prin împlinirea cuvântului lui Dumnezeu, o, fiilor! Iar de la cei neîmplinitori și nemulțumiți, o, este de oftat pentru noi și pentru ei.

Tu, Doamne, Ți-ai trezit trâmbița, iar ea a sunat și a așezat duh de trezire peste cei ce știu cuvântul Tău când vine și se face învățător din partea Ta.

Îi mângâi pe toți sfinții, Doamne, pe toți, căci grăirea mea de azi le-a fost un așa de mare alin. Și acum ai Tu grijă să așezi cartea de azi în carte și să întărești lucrul cuvântului Tău de azi, iar eu mă închin, Doamne, și Îți mulțumesc!

— O, Verginica Mea, avem de suferit durere de duh de la neîmplinirile celor ce aud pe Domnul și nu se aleg cu totul în toată dragostea și în slujba sfințeniei de duh, de suflet și de trup, și mulți sunt slabi cu iubirea și cu împlinirea, și aceasta spre bucuria vrăjmașului satana, pe care l-aș vrea biruit curând, cât mai curând, o, dar nu sunt ajutat de cei pe care i-aș vrea izbăviți de răul care vine și tot vine peste cei răi, iar satana caută și cel mai mic rău să-l scrie și să pedepsească cu el peste tot, o, și caută și la acest popor ca să-l despartă de Dumnezeu prin neîmpliniri ale cuvântului cel de sus venit.

Acum, fiilor, întăriți-vă din duhul învățăturii și rugați pe Dumnezeu pentru dragoste în cei puțini cu dragostea din ei.

Acum, fiilor, vă scriu în cer ascultarea. Ați ridicat înaintea cerului masă de serbare pentru trâmbița Mea Verginica în mijlocul sfinților Mei toți. Las binecuvântare mare peste voi. Iubiți-vă unii pe alții așa cum Eu v-am iubit, întărindu-vă unul altuia mersul cu Domnul, vouă, și celor mai neputincioși, o, că am durere pentru neprimirea celor ce Eu le aduc ca să le împlinească și ei.

Hai acum cu binecuvântare peste voi în tot ce aveți de lucrat pentru lucrarea Mea cu voi, pentru cetate și pentru cei ce vă însoțesc pe voi în mersul Meu cel de azi!

Și acum vă așez în duhul păcii Mele. Pace vouă, fiilor! Pace în sărbători și în zile de lucru! Pace pentru voi și pentru orașul în care vă am pe voi cu cetatea cuvântului Meu!

O, feriți-vă de apăsări, fiilor! Multă, multă pace las peste voi, ca s-o păstrați voi între voi. Țineți-vă aproape cu cei cu care Eu vă țin strânși, o, și Mi-e dor de voi strânși lucrând și bucurând pe Domnul, o, fiilor! Amin, amin, amin.

14/27 iunie 2021

Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul

Veghea Păstorului peste turmă. Mintea nelucrătoare pentru suflet cade spre păcat. Îndemnul sfântului Ioan Botezătorul pentru lucrarea sfințeniei. Domnul va birui lucrarea lui antichrist.

Slava Mea cerească stă deasupra ta, popor al cuvântului Meu, și așa vin Eu la tine când coboară în cartea sa cuvântul Meu cel de azi, cel din vremea Mea cu tine pe pământ. E mare slava Domnului deasupra creștetului tău, e mare minunea venirii Mele la tine cuvânt, și așa se împlinește Scriptura venirii Mele cu sfinții, fiule poporul Meu, iar suitele cerești sunt în sărbătoare măreață acum, căci au de sărbătorit în ziua aceasta pe cel mai mare născut din femei, pe Botezătorul Ioan cu pomenirea zilei lui de naștere între oameni, o, și cum să nu punem masă de cuvânt pentru serbarea nașului Meu de botez, și cum să nu stăm de vorbă și să petrecem vremea acestei zile mari de amintire cerească?

Soartă cerească i-a fost hărăzită pe pământ acestui mare născut între oameni. S-au minunat cetele îngerești de nașterea sa, și apoi de viața lui petrecută pe pământ. O, dar nu aceasta vom pune astăzi pe masa de învățat, ci vom vorbi despre astăzi, despre vremea Mea de acum cu poporul care M-a cunoscut în acest cuvânt care a răsunat între cer și pământ, începând din anul 1955, de la nașterea Mea pe pământ, și până azi, și până mâine, o, că mare a fost și mare este lucrarea cuvântului Meu din vremea aceasta, venirea Mea cu sfinții în slavă de cuvânt, fiilor!

O, pace vouă cu Domnul la masă și cu Ioan Botezătorul în mijlocul slavei venirii Mele cu sfinții, o, fiilor!

O, pace ție în mijlocul lucrării cuvântului Meu de azi cu toți sfinții Mei, o, Botezătorul Meu, și hai să lucrăm minune de cuvânt în ziua ta de slavă între sfinți! Îmi adun într-un duh pe toți cei care de peste tot așteaptă să ia în urechi și în inimă cuvânt de sărbătoare și cu învățătură tare pentru viață pe pământ, și în cer apoi a celor ce iau din râul Meu de cuvânt al vremii de acum, când Eu vin cu sfinții Mei cu slava cuvântului Meu.

Pace vouă, celor ce luați de la Domnul cuvânt în ziua aceasta de sărbătoare creștinească în cer și pe pământ!

Și iarăși pace vouă, celor ce străjuiți pentru Domnul în cetatea cuvântului Meu și așezați în carte coborârea Mea din vremea Mea cu voi!

O, cum să fac să știe cei ce caută după această mană cerească, să știe și ei că Eu sunt Păstorul Care-Și numără mereu oile și că voiesc să am ce să număr și să păstoresc spre înfierea celor hrăniți? Un păstor care veghează cu Domnul peste turma sa își numără tot timpul oile, seara și dimineața face el aceasta mereu, iar când lipsește din turmă se așează la veghe de două ori mai mult, căci este vorba de umbletul lupului prin preajma turmei sau chiar de la mijloc și în strungă intrat și îmbrăcat pe deasupra ca să se poată piti și să facă moarte în turmă, căci năravul lupului este să facă moarte, nu altul este năravul lui.

O, are lupul trecere, are prin păcatele care sunt în lucru, și așa se pierd oi din turmă și așa poate lupul, iar Eu așa Mi-am pierdut din oi și din lucrători pentru oi. Lupul are lucrarea lui pe ascuns și se furișează cu ea, nu lucrează la lumină, ci numai pe furiș, iar când este prins se agită și fuge, fuge din prostie, nu din slăbiciune, fuge că așa îi este lucrarea și năravul, iar Eu Îmi număr oile rămase și le învăț să vegheze să nu fie lupi în turmă, să nu se facă lup vreo oaie, să nu cadă din dragoste creștinul, căci Eu, Domnul, am păstrat de la început pe cei credincioși și le-am dat porunci pentru viață ca să le urmeze și să fie ei oi păscătoare și să crească blânde și să nu iasă din duhul umilinței, ca și Păstorul lor umilință să aibă și ele, o, și le-am hărăzit fericiri celor ce dau să semene cu Mine, și le-am lăsat lucrarea dragostei s-o aibă de lucrat între ele oile cu păstor.

O, fiilor, o, fiilor, dar și voi, cei ce luați cuvântul Meu în urechi, iată ce spun: Pe calea vieții păstorite îi trebuie minții o lucrare cu păsare de suflet, curată, cu mersul spre cer, că altfel mintea lucrează altceva, lucrează gândul și gustul păcatului, păcatul cel pentru care omul a pierdut raiul și veșnicia cea dulce cu Domnul.

Lucrarea păcatului îți ia păsarea pentru viața cea veșnică a sufletului tău, fiule care nu cauți să păstrezi taina vieții. Fiecare om voiește să-i fie bine în veșnicie, numai că păcatul are putere mare asupra celor ce nu știu să-și aleagă lorușî calea sfințeniei și lucrarea ei, ca să nu cadă omul din sfințenie, căci cei mai mari sfinți se simțeau păcătoși față de sfințenia Domnului și se rugau plângând pentru iertarea păcatelor, care dădeau să-i culce clipă de clipă jos și să-i păteze, să-i îndemne să nu mai bage de seamă că ar cădea din Dumnezeu ca și Adam.

E sărbătoarea pocăinței ziua aceasta mare cât sărbătoritul ei, cât cel care s-a născut minunat și a trăit minunat, îngerește, și pe care cuvântul lui Dumnezeu l-a crescut ca și pe cei de azi crescuți din cer prin cuvânt. Ioan a luat cuvântul lui Dumnezeu de peste el și l-a împlinit, așa cum ar trebui și omul să facă dacă vine peste el cuvântul lui Dumnezeu, o, și iată de ce a fost mare Ioan! El a împlinit cuvântul de peste el, iar cei ce au din cer cuvânt și nu-l împlinesc, sunt mărunți, dar cât de mărunți sunt, atât de potrivnici lui Dumnezeu sunt ei, neîmplinind peste ei lucrarea cea de sus, lumina care luminează în lume când ea vine.

Pe om îl trântește trupul, și apoi suferă cu trupul și i se trezește duhul, căci suferința alungă păcatul, așa este scris în Scripturi, dar iată, omul fuge de suferință. O, de-ar fugi și de păcat ca de suferință n-ar mai suferi, iar sufletul s-ar bucura mereu, ar fi în Dumnezeu mereu, mereu, fiindcă ar crește Domnul cu statura Lui în om.

O, ce bine i-ar fi omului dacă ar căuta el să nu trăiască și să nu lucreze spre bucuria diavolului, ci spre slava Domnului să-și petreacă viața tot timpul!

O, omule, caută să pătrunzi taina pocăinței și puterea ei, că altfel pierzi iubirea lui Dumnezeu. Când Domnul nu te mai poate iubi din pricina neiubirii tale de Dumnezeu, e semn că n-ai, sau că ți-ai pierdut tot harul pocăinței care întoarce omul la Dumnezeu și la dragostea de Dumnezeu apoi, că fără dragostea Lui nu-I ești fiu, Îi ești străin, Îi ești vrăjmaș.

O, nu te mai învoi spre păcat, omule! Spre păcat te lași așa de ușor biruit, dar spre dragoste de Dumnezeu nu, căci păcatul îți lucrează mintea tot mereu, iar tu dacă stai așa, iubești moartea și iei din ea mereu.

Te supune atâta de ușor trupul și ești așa de neputincios împotriva răului, omule, o, dar sfinții ți-au arătat prin viața lor cum au biruit ei trupul ca să trăiască viața lor în duhul, că ei știau că păcatul este iadul, de care ei dădeau să scape, și iată, omul ia mereu din păcat cât stă pe pământ cu trupul.

O, proorocule mare, e mult prea mult păcatul omului! Numai pe Mine Mă doare tot timpul păcatul din om. Pe el îl va durea după ce trupul lui cel păcătos va fi despărțit de sufletul din el, că sufletul va merge la divanul ceresc pentru răspuns în dreptul vieții lui în trup, căci trupul l-a rănit mereu, și-a rănit sufletul care l-a ținut în viață, în mișcare pe pământ. O, hai să ne dăm mângâiere unul altuia în durerea cea de la om, hai, că tu asculți de cuvântul lui Dumnezeu și între cei din cer, ca și pe pământ cum ai ascultat și ai lucrat după cuvânt, o, că ai lucrat ca Mine, așa cum Eu lucrez după cuvântul Tatălui, și nu de la Mine lucrez.

— O, cum să lucrăm altfel, o, cum, Mielușule al Tatălui nostru, cum altfel, dacă noi suntem de la Dumnezeu și am stat și stăm în Dumnezeu? Noi am pierit de pe pământ prin poporul neascultător, pentru care trebuia să ne jertfim, după voia Tatălui, Doamne Mieluț, căci am iubit pe Dumnezeu, Doamne. Moise și-a iubit mai mult poporul decât pe Dumnezeu, o, și a pierdut și poporul, căci s-a pierdut pe cale cel neascultător, și a rămas și Moise afară din Canaan, meleagul făgăduinței pentru poporul Domnului. Noi însă ne-am supus Tatălui și am lucrat cuvântul Tatălui și nu I-am spus Lui ce să facă, ci ne-am supus spre junghiere, Doamne.

O, mă uit dintre sfinți, mă uit la viața mea de pe pământ și la calea ei, și mă uit la calea Ta de pe pământ. Am fost copii prigoniți de mici, de prunci. Nu grăim acum despre noi, că altele sunt așezate spre știre acum, dar mă uit că eu nu mi-am îngrijit trupul, căci Dumnezeu a avut grija aceasta pentru mine prin îngeri. El a avut grijă și de sufletul și de trupul meu, iar eu am avut grijă să iau aminte la Domnul meu, la tot ce trebuia să lucrez eu dat de El să fac.

Învăț acum de lângă Tine, Doamne, pe cei ce se apropie să învețe din cer, iar ca să primească Dumnezeu pe om, o, este nevoie să fie curat pentru cer cel ce bate ca să fie primit,

căci este scris cuvânt dumnezeiesc care spune: *«De ceea ce este necurat să nu vă atingeți, și Eu vă voi primi pe voi!»*

O, e greu de om fără de suferință peste el, Doamne! Trage spre păcat cel ce nu are suferință. Oamenii lui Dumnezeu au fost păstrați de Domnul prin suferință, Doamne. Nu poți fi asemenea cu Domnul decât prin suferință. Cine este cel ce înțelege această minune: om asemenea lui Dumnezeu? O, cine este cel care să înțeleagă pentru sine că dacă vrea să fie al lui Dumnezeu trebuie să fie prigonit ca Dumnezeu? Antichrist a fost tot timpul, a fost de la începutul lumii antichrist, căci satana Îl vedea pe Fiul lui Dumnezeu de-a dreapta Tatălui Treimii dumnezeiești și mereu a stat el potrivnic lui Dumnezeu Cuvântul, mereu când sufla prigoană peste prooroci, peste drepți, peste lucrul lui Dumnezeu. Acum însă știe mai bine ca oricând acest antichrist, știe că Dumnezeu îl va birui curând, curând, pentru că este scris în Scripturi să se împlinească aceasta, o, și toți cei de pe pământ vor înțelege că are nevoie de oameni sfinți tot omul care va rămâne viu, și va fi Scriptura aceea că șapte femei vor trage de poala unui levit, a unui creștin împlinit căruia să-i poarte numele, ca să aibă nume de creștin cel care n-a fost creștin, și ca să aibă pe Domnul și să-L găsească să-L aibă, căci Domnul va fi alungat de peste tot și Se va aciua în casa fiecărui preot care mai poate să aibă pe Domnul acasă la el, așa cum a fost pe vremea primilor creștini, și așa cum Îi place Domnului meu, în sărăcia celui care Îl primește pe El în casa lui, nu în temple uriașe și reci, suflate cu aur și cu slavă trecătoare, ci în ieslea omului mic, lipsit de slavă pământească, iar locașurile pline de slava cea trecătoare vor rămâne goale de creștini, dar pline de urâciunea pustiirii lui antichrist, care se încumetă să sufle în lumina cea din cer, bietul de el, acest pustiitor al pământului și al omului care n-a prețuit trupul și sângele Domnului, căci fără aceasta nu te cunoaște Domnul că ești al Său.

O, Doamne, să fie soare între cei ce se dau Ție pe pământ cu viața și cu purtarea!

O, fiilor care vă alegeți pentru Domnul, o, cât de bine este să stați sub soarele de sus, să fie soare la voi mereu, să fiți sfinți mereu! Vă îndemn și vă învăț să fiți dumnezei, nu oameni, că numai așa sunteți cu Dumnezeu. Oamenii nu sunt cu Dumnezeu, că sunt cu păcatul. Luați din pilda vieții mele, că eu prin viața mea cea sfântă am putut fi glasul celui ce strigă să se îndrepte căile spre Domnul. N-am avut nimic de pe pământ, ci numai din cer. Aplecați-vă să vedeți pe Ioan Botezătorul! Nu e de ajuns să știți din Scripturi și din cărți despre mine. Dacă nu luați de la Dumnezeu așa cum am luat eu, zadarnice sunt cunoștințele despre Dumnezeu și despre sfinții Lui.

Cântam în crânguri și în poiene, cântam cu păsărelele cerului deodată și aveam cu ele grăire multă, și aveam părtășie cu Domnul, Care mă învăța ca un Păstor, iar eu luam și știam și aveam și trăiam pentru Domnul.

O, Doamne, câte aș mai spune eu, dar puterea e mică pe pământ ca să poată cât cei din cer, iar Tu știi aceasta îndeajuns. Duhul pocăinței crește-l, Doamne, în cei cu care Te sprijini întru venirea Ta cu sfinții acum, și toate câte ei vor purta și vor ști, vor fi din ajutorul cel mult al duhului pocăinței, o, că e mare nevoie de pocăință clipă de clipă! Trebuie biruință și stat în pocăință, căci cine iese din pocăință cade în înălțare de sine, cade cel ce nu se păstrează veghind pentru duhul pocăinței peste el.

Iar Tu acum, Doamne, pune numele Tău peste lucrarea cuvântului pus pe masă în ziua mea de serbare între sfinți și între îngeri, că viață îngerească mi-ai hărăzit să petrec eu pe pământ înaintea Ta pentru venirea Ta spre oameni. Amin.

— O, Botezătorule al Meu, te-am numit prin prooroci îngerul Domnului să fii, iar tu ai fost ucis ca un om, așa cum și Eu am fost. Te-am vestit prin prooroci că vei veni și vei merge înaintea Mea ca să-Mi faci cale să vin și să Mă fac cunoscut. Nașterea ta a fost taină mare, și numai Dumnezeu o cunoaște, că nu se poate altfel cu tainele Duhului Sfânt, cu Care se pregătește venirea Domnului, iar la Dumnezeu sunt toate cu putință, toate câte omul nu poate să le creadă, decât dacă Tatăl voiește să le descopere pe pământ.

Ai fost nazireu de la sosirea ta de la Dumnezeu și până la întoarcerea ta la Dumnezeu. Ai fost mult mai mult decât prooroc, chiar dacă ești numit prooroc. Ai nume de botezător al lui Iisus Hristos, pe Care L-ai botezat cu apă și cu venirea Duhului Sfânt în lucrare peste El. Ai fost curat, ai fost mare cu viața, iar prin lucrarea Noastră de la Tatăl coborâtă s-o lucrăm pe pământ între oameni, iată, cei din urmă sunt cei dintâi, sunt cei pe care Noi îi hrănim din cer și Ne sunt casă și masă și cină și dovadă că suntem pe pământ cu ei.

Tainic lucrăm ceea ce este acum de lucrat pentru doborârea puterii lui antichrist, și Dumnezeu va birui și va așeza toate iarăși. Bucură-te acum tu, mare în cerul de sfinți, mare cu viața și cu puterea și cu cuvântul. Ți-ai trimis ucenicii spre Mine ca și ei să mărturisească venirea Mea, arătarea Mea între oameni, iar tu te-ai dus apoi la Tatăl, și M-am dus și Eu apoi, și de lângă El lucrăm de atunci, și slavă Tatălui că Ne are și că are mărturisitori atât de mari și că, iată, este pe pământul român un popor născut din cuvântul lui Dumnezeu pentru vremea de acum, și merge Domnul cu împlinirea Scripturilor și nu pricepe satana puterea tainelor Domnului, dar pricep cei ce cred, o, și vor fi cei fericiți cei ce cred.

O, fiilor care-Mi slujiți ca fii, o, cât e de dulce și de frumos la voi și între voi când Eu pot să fiu cu voi prin credința și purtarea voastră sfântă și dulce! Eu atunci Mă bucur nespus, așa cum se bucură omul de soare și de frumosul zilelor cu soare pe pământ. Când însă n-ar fi frumos îndeajuns între voi, ar fi ca o zi cu ploaie, cu nori, cu iute vânt peste omul de pe pământ, și așa ar fi și în cer când la voi ar fi stări neplăcute lui Dumnezeu. Așadar, fiți-Mi bucurie, fiilor! Eu de la voi Mă mai bucur, iar altfel plâng, că e numai de plâns de peste tot, că mult este păcatul pe pământ, mult, fiilor, mult!

O, fiilor, fiți soarele pentru cei din cer, ca să primiți la fel din cer pentru voi. Și iată, o vestire frumoasă, mai înainte să pun pana jos: O, fiilor, cântă păsărelele cerului de cum se crapă de ziuă și merg apoi și-și caută hrana, dar numai după ce-L slăvesc ele pe Domnul și Miluitorul lor. Să știți, fiilor, că păsărelelor le place cântarea și de aceea cântă, o, și le place mult să-i audă și pe oameni cântând ca și ele lui Dumnezeu, ca și ele, nu ca fiii oamenilor, și vin ele până aproape și cântă omului și se apropie să asculte și cunosc ele pe cei cu inimă de creștin în piept, cunosc pe cei ce iubesc ca și ele pe Domnul.

O, cântă păsărelele cerului, cântă lui Dumnezeu, fiilor, cântă din zori și până-n seară, iar unele sunt hăruite să cânte noaptea, să cânte lui Dumnezeu, iar cântarea lor este laudă, este rugăciune pentru ele și pentru oameni spre Cel văzut de ele Stăpân al lor și bun dăruitor. Ioan Botezătorul vorbea cu păsărelele, iar ele vorbeau cu el, fiilor; cânta cu ele, și ele cântau cu el, cântau lui Dumnezeu împreună, măi fiilor, căci în cer se cântă slavă pentru Domnul tot mereu.

Pace vouă și cântați Domnului, cântați, fiilor! Învățați-vă să cântați mult, că taină mare este cântarea cea pentru Domnul, și e mângâierea Domnului cântarea. Ridicați-vă deasupra tuturor făpturilor și cântați! O, cântați, fiilor, căci toate dau să vă asculte, toate, căci toate știu că Eu am la voi și cu voi pe cele din cer așezate, iar voi ridicați pământul spre cer și prindeți puteri din cuvântul Meu, fiilor.

Pace vouă, și bucurie de Duh Sfânt pentru slujirea voastră cu îngerii și cu sfinții, fiilor! Toate din zori și până-n zori, așa cum Eu, Domnul, am rânduit viața cea cerească pentru cei ce sunt fiii lui Dumnezeu, fiii poporului cuvântului Meu pe pământ, o, fiilor! Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2021

Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Viața de creștin. Nelucrarea celor duhovnicești duce la căderea din Dumnezeu. Necuvântătoarele se fac pildă de grăire pentru om.

Pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, pace vouă! Am sosit cu slavă de cuvânt și cu ucenicii Mei, că sunt ei în sărbătoare între sfinți în ziua aceasta și venim, fiilor, venim să petrecem cu voi serbarea lor și să așezăm cuvânt în carte și să fie de folos cuvântul, că fără această merinde cerească voi n-ați mai fi ai Mei, ci ați fi ai voștri, ca și cei mulți care se bizuie pe ei înșiși în mersul lor prin viață spre Dumnezeu, o, că nu știe omul creștin cât de greu este să poată el să fie al lui Dumnezeu sub acest nume: creștin, iar cei ce știu au cum mărturisi cum poate omul să fie al Domnului și câtă veghe trebuie să aibă să nu piardă într-o clipă statul cu Domnul și statul Domnului cu el, o, că este vorba de ceea ce porți în inimă, nu de ceea ce faci pe calea ta spre Domnul, iar Eu n-am avut parte să-i am și să rămână cei care au dat să Mă știe și să Mă creadă în acest cuvânt, și care n-au priceput că nu începe cu fapta cea văzută viața de creștin, ci începe cu așezarea lui Dumnezeu în inimă, în locul de unde începe Dumnezeu să-l lucreze și să-l sfințească pe om ca locaș ceresc, și numai apoi să fie vorba de formare și de naștere și de creșterea cea în Hristos. Iar dacă n-au început așa cei care s-au așezat să fie cu Dumnezeu, aceia s-au luat tot după capul lor și pentru aceasta, o, și nu așa poate omul să se așeze lângă Dumnezeu, ci numai Eu, Domnul, numai Eu sunt Cel ce am făcut și fac omul.

O, nu omul poate face aceasta, nu, fiilor, și iată, este greu să-l am Eu creștin pe om, căci omul are mai întâi lucrul cel spus de Mine să-l facă, adică să se lepede de sine și să se dea Mie, să-Mi dea Mie dreptul să-i fiu Făcător și să lucrez Eu, o, și nu se poate nici amestecare, și Eu și el, că nu iese nimic, și iată ce puțină a fost credința în cuvântul spus de Mine, ce puțin au fost pătrunși cei mai mulți de adevărul cel din cuvântul gurii Mele!

Nu poate omul să vină după Mine și să rămână cu Mine dacă nu se leapădă de sine, ci rămâne tot cu el, așa cum știe omul să-și croiască pașii vieții, dar cu Dumnezeu dacă voiește, el nu știe cum vine aceasta, nu știe până la unul acest adevăr mare.

Am avut mare răbdare pentru facerea cea de la Dumnezeu a ucenicilor Mei cei de atunci. A trebuit mai întâi să-Mi arăt lucrarea faptelor Mele peste cei fără de putere pentru durerile lor, și a fost nevoie de semne mari, cu care să stârnesc cumva atragerea privirilor și a inimilor, și apoi, mergând vestea despre Mine, a fost să le fac chemare și apropiere lângă Mine ucenicilor Mei de atunci, și mult să le vorbesc, așa cum azi vorbesc vouă ca să vă fac ai Mei și să vă țin ai Mei pe voi, fii ai credinței cuvântului Meu, cu care de aproape șaptezeci de ani am dat și dau să-Mi adun și să-Mi fac și să-Mi cresc un popor al Meu pe pământ, dar ca și atunci, n-au stat statornici cei ce s-au apropiat, o, că nu se poate și cu Domnul și cu tine să rămâi pentru Domnul până la capătul mersului, iar dacă nu e de crezut aceasta, e de ajuns să aruncăm privirea peste istoria acestei lucrări de cuvânt și să vedem că nu s-a putut, o, și n-am avut cu cine să Mă sprijin dintre cei care au fost chemați, dar împărțiți cu pasul vieții lor și cu inima din ei.

O, fiilor, o, fiilor, viața cu Domnul începe cu inima, nu cu fapta, și de aceea am spus Eu omului: *«Omule, unde este inima ta, acolo este și comoara ta».* O, cine-și face pe Dumnezeu comoară a inimii lui? Cel ce poate aceasta are inima lui la Domnul, la comoara lui. O, fiilor, poate omul să aleagă așa în chip întreg? O, numai cel ce alege viața, nu moartea, numai acela poate.

I-am povățuit cu de-amănuntul pe ucenicii Mei, i-am ridicat sus și mai sus pic cu pic. Le-am pus în inimă duhul înțelegerii și al înțelepciunii cu care să priceapă. Le-am arătat prin cuvânt deșertăciunea vieții pământești, și încet, încet am lucrat, și tot așa au lucrat și ei să se întărească prin Mine, până ce iubirea Mea a pătruns în ei și a lucrat ea apoi, și toate prin iubirea Mea se lucrează, așa, doar așa poate să vină după Mine și să fie cu Mine apoi cel ce voiește să vină după Mine, lăsând pe ai lui și pe ale lui toate, iar cine lucrează cu măsură jumătate, o, nu poate până la capăt cu taina vieții câștigate în cer, și rămâne pe pământ cu viața unul ca acela, și Mă uit cu durere apoi după el, iar aceste despărțiri dor adânc de tot, adânc, fiilor, în inima Mea dor de la cei ce fac lui Dumnezeu așa durere. O, cum să nu facă ei așa dacă nu încep cu inima venirea lor pe cale cu Mine, și dacă încep tot cu ei în inimă și tot pentru ei să vină dacă vin?

O, ia aminte, creștine care vrei să fii cu Mine până la sfârșit! Tatăl Meu lucrează. Lucrez și Eu. O, lucrează și tu, căci Dumnezeu lucrează! Ai grijă dacă vrei să ai mereu pe Domnul cu tine și în tine și pentru tine, ai grijă să te aibă Domnul mereu lucrând. Ai grijă să nu cazi în nelucrare, măi creștine, măi, că dacă stai nelucrând pe calea uceniciei între ucenici, nu faci nimic decât să împiedici mersul spre Domnul și spre lucrul cel pentru Domnul al celor ce merg.

O, fiilor, înmulțiți-vă grija aceasta. Lucrați, ca să nu cădeți în nelucrare, că e vătămător pentru voi și pentru cei de pe cale cu mersul lor. Cei ce sunt ai lui Hristos trebuie să lucreze tot timpul ca să nu cadă în nelucrare, căci nelucrarea aduce primejdie mare pe calea omului cu Domnul, și aduce despărțire, fiilor, iar despărțirea nu ustură numaidecât, ci numai după ce își arată roadele dureroase, și iată, nelucrarea aduce durere cu ea, fiilor.

Când într-o casă nu sunt toți la fel, toți cu Domnul, o, e greu de Duhul Domnului, și e greu de cei ce stau în Domnul alături de cei mai reci. O, mai grea va fi clipa când se va împlini Scriptura aceea că unul va fi luat, iar altul lăsat, fiindcă în aceeași casă nu sunt toți cu Domnul, și de aceea trebuie să vină încă o clipă, clipa sortării, clipă dureroasă și pentru cei ocrotiți, și pentru cei rămași fără ocrotire și care au știut, dar n-au iubit, căci au iubit slava trecătoare, și duhul lumii au iubit cei fără de iubire.

O, fiilor, nu se poate cu Domnul cu jumătatea. Lucrați, ca să fiți pe de-a întregul în lucru cu Domnul și pentru

Domnul, și ca să aveți parte cu Mine în veșnicie, măi fiilor! Ascultați și împliniți tot cuvântul Meu de peste voi, o, că mult lucru aveți de împlinit când vă las pe masă cuvânt! Fiți treji unul pentru altul pentru împlinirea cuvântului Meu. Răspundeți unul pentru altul în lucrul vostru pentru statul vostru cu Domnul, căci așa este în trupul bisericii, măi fiilor, că sunteți mădulare ale aceluiași trup, precum este scris despre taina aceasta a trupului lui Hristos. Unul altuia să vă dați semnal cu duhul vieții și pentru viață cu Domnul. Tot timpul să lucrați și să vegheați să fiți cu Domnul, fiilor. Fiți mari pentru dăruirea duhului de viață de la unul la altul, căci nelucrarea este despărțire și aduce despărțire, fiilor.

Iată, toate vietățile au lucrare între ele, grăiesc unele cu altele, toate au de la Domnul haruri ale grăirii. Lătratul unui cățeluș dă altuia semn și îndemn să grăiască înapoi celui dintâi, o, și puteți auzi grăirea lor, grăirea dintre ei în liniștea serii, fiecare stând în gospodăria pe care o are de viețuire a sa. Cântatul unui cocoș îndeamnă și dă semn la alt cocoș să cânte, și cântă unii după alții cocoșii și slăvesc pe Domnul în miez de noapte și în zorii dimineții și-și răspund unul altuia cuvântând între ei. Cântatul păsărelelor cerului dă avânt harului sfânt al cântării pentru Domnul, pentru slava Lui cântată de sfinți și de îngeri, și apoi toată suflarea zi și noapte, fiilor, tot și toate au lucrare, iar nelucrarea este tristețe pentru Domnul și pentru cine nu lucrează, și apoi tristețea aduce roadele ei și mai amare.

O, așa îi învățam pe ucenicii Mei să lucreze și să cuvinteze între Mine și ei, între ei și ei, și apoi peste oameni, și cu răbdare și cu așteptare îi învățam și îi așteptam să crească Dumnezeu în ei și să fac din ei cuvânt peste pământ, așa cum Tatăl Meu Mă are pe Mine Cuvânt al Său. O, și stau acum, fiilor, ucenicii Mei la gura Mea ca să ia în ei grăirea Mea despre ei în zi de sărbătoare a lor în cer și pe pământ, iar Eu, Domnul și Păstorul lor, le spun lor acum:

Puneți pe masă rodul cuvântului Meu de peste voi, puneți cuvânt pe masă, fiilor ucenici! Eu sunt cu zilele Mele de nuntă pe pământ cu ei, cu cei care Mă poartă cu cuvântul de la margini la margini, fiilor, căci acum merge prin văzduh Domnul cu ucenicii Săi cei de azi, că pe pământ nu mai este cum să mergem, dar Eu merg, că pot aceasta, și iată, Îmi împart glasul ca să meargă el peste tot, și apoi să sfârșesc și să număr oile și să le dau lor veșnicia, fiilor. Hai, puneți pe masă, puneți din voi, o, ucenici iubiți!

— Pace Ție, Doamne! Ne-ai învățat să facem urare de pace oriunde vom intra să lucrăm, așa cum și Tu ne așezai mereu în pacea Ta și ne spuneai: Pace vouă!

Grăim acum fraților noștri cei mai mici, cei din urmă ucenici ai Tăi, și le spunem și lor:

Pace vouă, o, pace vouă! Ca și Domnul lucrăm și noi, și să rămână pacea peste voi toți!

Vegheați să fiți toți fii ai păcii, fiilor ucenici. Lucrează Domnul peste voi așa cum lucra peste noi atunci când răbda Domnul stângăciile minții noastre, ale neînțelepciunii noastre, dar ne dădea să lucrăm ca să și învățăm să lucrăm, o, și mergeam și ne întorceam cu roadele Duhului Sfânt peste mulțimi, dar Domnul ne învăța să ne bucurăm cu cumințenie, nu cu bucurie fără de umilință, ci doar că prin ceea ce lucram ni se scria în ceruri în cartea vieții lucrarea și numele și duhul.

O, nu încetați să lucrați și să vreți să lucrați! Cei ce nu lucrează se lasă grei, o, și le trebuie iubire, iubire și credință, căci iubirea fără de credință că se poate, că poți, o, e iubire amestecată cu voia de sine, și suferă nelucrată voia Domnului, voia fraților. O, aveți pe Domnul mult, mult, cu mult cuvânt peste voi. Fiți ochi și urechi ca să împliniți voia Lui. Nu vă dă Domnul să lucrați ceea ce ar fi prea mult, ci tot ceea ce vă face pe voi ai lui Dumnezeu tot timpul, vă dă tot ceea ce puteți face prin puterea Lui, pe care v-o dă mereu mai mult decât oricăruia de până acum lucrător cu Domnul.

O, nu vă dăm noi mult în ziua aceasta de serbare. Avem pe Învățătorul cu noi, și El este deasupra. Lucrați și voi de la El prin puterea Lui, iar de la noi, îndemnul să lucrați și să nu depărtați de la voi cuvântul Său de peste voi, ci să-l împliniți întru totul, că nimic nu este cu neputință celui căruia Domnul îi dă să lucreze, după ce îi dă înțelepciune și har și lucru apoi.

Pace vouă! Ca și Domnul vă spunem și noi.

O, pace Ție, Doamne! Ca și Tine lucrăm și noi, că de la Tine am învățat și învățăm, și unii de la alții învață ucenicii Tăi. Amin.

— Urarea cea dulce a fiilor lui Dumnezeu, aceasta o pun Eu peste voi, și spun: Pace în cer și pe pământ peste ucenicii Mei, și din unii în alții pace!

Pace vouă, ucenici de pe pământ! Am locaș la voi, fiilor. Fiți primitori de Dumnezeu ca Avraam. Coboară Domnul la voi, iar voi Îi sunteți casă și masă și odihnă.

Mă umplu de mângâiere când vin și vă grăiesc, fiilor, și de aceea vin. Mi-e dor de mângâiere, fiilor, și de aceea vin. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2021

Sărbătoarea de treizeci de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Domnul îi strigă pe oameni să nu stea nepăsători de cuvântul Său. Îndemn pentru iubire de Dumnezeu.

De la mijitul zorilor stau gata cu masă de cuvânt ca să Mă așez în carte cu pomenirea acestei zile mărețe în cer și în vreme, pentru cei din cer și pentru cei de pe pământ, și sunt la veghe cu sfinții și cu îngerii, fiilor din cetatea cuvântului Meu, fiilor cu care am mai rămas, o, și sunt cu martori din cer și de pe pământ ca să cuvintez și să mărturisesc despre venirea Mea cuvânt pe pământ acum, după două mii de ani de la întruparea Mea, că am venit din cer trimis ca să Mă întrupez și să Mă fac Om între oameni și să fac voia Tatălui ca să vin după om, ca să Mă vadă oamenii și să rămână adevărul întrupării Mele, căci am fost Dumnezeu-Omul treizeci și trei de ani pe pământul oamenilor și M-am ridicat apoi pe nori la Tatăl și sunt de-a dreapta Lui, la locul Meu cel din vecii, o, și iarăși cobor din cer de lângă Tatăl, și lucrez ca pe vremea când vorbeam cu Moise, cu Samuel, cu fiii smereniei și ai credinței în Dumnezeu, cu cei blânzi și smeriți cu inima și plini de umilință de duh, cu Verginica Mea, cu care am început cuvântul Meu peste pământ, iar după un timp de douăzeci și cinci de ani de cuvânt am luat-o în cer martor mare, iar acum treizeci de ani am coborât cu ea și cu alți martori cerești și am așezat piatră de temelie, începutul cetății văzute a cuvântului Meu, cetatea Mea de scaun pe vatra neamului român, o, și stăm cu voi la masă de cuvânt, fiilor cu care am mai rămas după ziua mărturiei scrise în cer cu litere scumpe lui Dumnezeu, ziua de 22 a lunii a șaptea a anului 1991 după Hristos, ziua când Tatăl, Fiul și Sfântul Duh a binecuvântat ivirea pietricelei albe, scrise în Scripturi să se

ivească pe pământ, simbolul cel sfânt, mărturisirea lucrării cuvântului Meu și al rodului lui lucrat prin trâmbița Mea Verginica, sămânța începutului trudei Mele, ca să-Mi ridic un popor al Meu, numai al Meu, și să trec înainte, să merg mai departe cu venirea Mea cuvânt pe pământ, și iată, merg, iar vouă vă spun în ziua aceasta de pomenire sfântă: Pace vouă, vă spun, vouă, fiilor, celor cu care am mai rămas ca să merg și ca să fiu Eu Calea!

O, Eu sunt Calea, fiilor, iar cei ce înțeleg aceasta îndeajuns, aceia sunt cei ce rămân cu Mine pe cale, iar Eu rămân cu ei și merg, și merg cuvântând, că aceasta înseamnă să merg, și mersul Meu este cuvântul, cuvântul Meu și voi.

O, pace vouă în ziua aceasta de mărturie, fiilor! Cuvântul Meu și voi, acesta este mersul Meu, aceasta este calea. Celelalte căi nu sunt Calea, căci Calea înseamnă Hristos și mersul cu Hristos, și nimeni nu poate să meargă mai deplin cu Hristos ca și pe calea cuvântului Meu cu voi, și de aceea am spus: *«Eu sunt Calea»*. Cine își alege altfel de cale pentru pașii vieții lui, nu este calea Mea ceea ce-și alege, ci e altceva, care nu duce la viață. Calea, Adevărul și Viața, numai pe calea cu Hristos sunt, și iată, e lipsit de minte tot omul care bâjbâie toată viața lui pe pământ căutând ce să facă, și încotro să meargă pașii vieții lui. Calea însă când și-o alege omul, el trebuie mai întâi să știe despre Dumnezeu și cum se merge pe calea cu Dumnezeu, ca nu cumva să-i fie zadarnică alegerea și să nu capete apoi viața cea veșnică.

Fiilor, fiilor, le spun oamenilor de pe pământ că această lucrare de cuvânt este Calea. Am venit Eu în calea omului ca să i-o arăt, ca să se vadă și ca să vadă omul și să nu poată spune că n-a văzut, că n-a auzit cum strig Eu în lung și în lat că Eu sunt Calea.

O, strig de mult, de mult peste un popor care Mi-a auzit cuvântul care curge din gura Mea ca râul de atâta vreme, de aproape șaptezeci de ani. Tot timpul acesta am avut un popor care să Mă audă, dar nu ca să Mă și urmeze cu pașii vieții lui, căci veneau și Mă auzeau și plecau iarăși întru ale lor, și n-am putut să-Mi fac ucenici cu care să merg. Iar acum strig la toți oamenii de pe pământ să nu stea neveghetori și nepăsători când Eu slobozesc cuvântul Meu și Mă fac cale cu el pentru cei ce caută calea.

O, vin suferințe pentru nepăzirea vieții și a tainei vieții. Vin dureri ca plată pentru calea părăsită de om, calea vieții. Nu toți pricep taina aceasta mare, dar toți pot auzi pe Domnul venind cu calea spre ei, numai să meargă pe ea până la rodul cel de la capătul mersului.

O, omule, omule pribeag, tu, care știi sau nu știi că Eu sunt Calea, că Eu sunt Iisus Hristos, Dumnezeu-Omul, o, nu-I poți sluji în orice fel lui Dumnezeu cu viața ta, decât așa cum Mi-a fost viața Mea. Eu n-am avut nimic din lumea aceasta, iar tu ești din lume, omule, și n-ai pe Dumnezeu de partea ta dacă ești în lume. I-am scos din lume pe ucenicii Mei ca să nu mai fie nici ei din lume, și numai apoi au rămas ei cu Mine pe cale, căci au aflat Calea, și așa au mers apoi.

O, ce vei face, lume, tu și fiii tăi? Am ieșit cu calea înaintea ta, și de pe ea cuvintez și ți-o arăt, și tu nu faci pasul, iar nehotărârea ta te va durea. Vor veni suferințe pentru cei ce rămân în necredință față de calea vieții, cu care Eu, Domnul Iisus Hristos, ies înaintea omului în vremea aceasta de împlinire a Scripturilor celor de apoi și strig în lung și în lat: Eu sunt Calea!

Această zi de pomenire are în cer tot tabloul ei cel de acum treizeci de ani, când Eu, Domnul, am coborât cu îngerii și cu sfinții și cu trâmbița Mea Verginica și am așezat întâia piatră de temelie a cetății cuvântului lui Dumnezeu, cetate de mărturie, proorocită să fie, și de aceea ea este, și tot iese pic cu pic de sub taina ei, căci este ea păstrată și ivită spre luminarea neamurilor, precum este scris, și din ea iese râul cuvântului Meu, iar cuvântul este lumina neamurilor și luminează ea în întuneric, așa este scris.

Această zi de bucurie este și zi de durere, căci pe cât de mare a fost pentru tot cerul sfânt bucuria cea de acum treizeci de ani, o, pe atât de grea este acum durerea ei între cei din cer și între cei de pe pământ rămași sub crucea Mea cea de azi a purtării cuvântului Meu peste pământ. Am în fața tronului Treimii dumnezeiești, am fotografia zilei când a fost așezată la locul ei piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, și această piatră a avut legătură cu începutul lucrării cuvântului Meu, cu trâmbița Mea Verginica. Ea a fost și este piatra pe care Eu, Domnul, am zidit timp de douăzeci și cinci de ani calea Mea spre oameni, cuvântul Meu peste pământ, mai întâi peste un popor tainic, și apoi, de atunci, de când ea a fost ridicată lângă Mine în ceruri, a fost apoi mersul Meu peste pământ de la margini la margini, după ce am făcut calea liberă ca să merg, ca să trec peste hotarele de aici și să sun peste tot, vestindu-Mă pe Mine Însumi Calea pe care omul poate să meargă cu viața sa, și să aibă ca rod viața cea veșnică apoi.

Această fotografie a zilei celei de acum treizeci de ani este acum în cer o amintire cu durere, căci s-au desprins apoi din ea cei din ziua aceea de mărturie și și-au schimbat mersul vieții și calea, o, că nu toți au iubit, și de aceea au plecat, iar dacă n-au iubit până la sfârșit s-au sfârșit și ei de pe cale și nu mai sunt, și sunt departe într-un somn de-al lor, de ei ales ca să poată pleca din lucrarea tainelor cerești a lucrului cuvântului Meu purtat peste pământ, și căruia ei nu-i mai înțeleg rostul, decât când vor vedea rodul cel împlinit, căci Eu, Domnul, nu grăiesc în zadar, așa cum ar da ei acum să creadă.

E dureroasă mult această amintire, dar e și cu mângâiere pentru Mine, fiindcă Eu merg, Eu am rămas și merg și lucrez cu cei rămași și-Mi prăsesc popor și-i dau mereu povață de viață, mereu, mereu îi dau, și veghez cu grijă, o, și fericiți sunt cei ce veghează și ei pentru viața lor cu Mine și plăcută Mie, după ce au văzut ce ușor poate cădea de lângă Mine cel ce nu veghează, o, că mulți au căzut dacă altceva au lucrat decât ceea ce este viața celor ce merg cu Mine pe cale până la capătul mersului, și apoi rodul cel pentru mers.

O, fiilor cu care am mai rămas dintre cei ai mărturiei zilei de atunci, o, măi fiilor, v-am spus adesea că voi nu aveți pe pământ cine să vă ocrotească, să vă acopere, să vă întărească pentru lucrul Meu cu voi. De la început ați fost părăsiți, mai întâi de slujitorul care a fost lângă voi dintre arhiereii bisericii acestui neam, căci el a fost pândit de cei invidioși și a fost forțat să fugă, să nu mai stea de partea Mea și a voastră și să nu mai mărturisească pentru Mine pe mai departe. O, a fugit de lângă voi cel ce avea să vă păzească de lupi, a fugit de frică, a fugit, bietul de el, în gura lupului. A fost forțat să fugă și să vă lase fără apărare ca păstorul cel neputincios care nu-și pune viața pentru oile sale. Eu însă am închis gura lupului și am împlinit peste voi proorocia rămasă din gura arhiereului Meu când a plecat de lângă voi și când a mărturisit că această lucrare de cuvânt va rămâne lucrând pe calea ei cu mersul ei, va rămâne și va merge și fără de el, căci nu el a pus-o pe cale, ci Eu, Domnul, am pus-o să meargă. Eu am început-o, și Eu merg, o, și se împlinește această proorocie.

Fiilor, fiilor, a fugit arhiereul cel credincios Mie atunci, a fugit, căci vrăjmașii răutății din biserica acestui neam fac jocul lui antichrist, care de mult domnește ca să strice rânduielile cele sfinte și să rămână el apoi. O, dar Eu, Domnul, M-am ridicat ca un viteaz și am lucrare de cuvânt și cu ea slăbesc puterea cea vrăjmașă, fiindcă scris este că Hristos este Biruitorul, și nu antichrist, și nu satana, și iată, Eu sunt, o, și sunteți și voi, cei ce stați sub straja cuvântului Meu ca să-l puneți voi peste capul tuturor dușmanilor, o, fiilor, și nu vor mai fi dușmani, că toți cei de pe pământ vor tânji după această apă vie, după mântuirea cea prin ea, și încă un picuț și se va vedea aceasta.

Fiilor, fiilor, cei ce n-au răbdat până la sfârșit, precum este scris despre cei cu Dumnezeu pe cale, o, aceia n-au înțeles cu mintea lor ce este această lucrare de cuvânt al lui Dumnezeu peste pământ, o, și au ieșit din împlinirea ei, de pe calea ei, care are la capăt rodul ei, dar și durerea ei pentru cei ce n-au răbdat cu Mine ca să Mă ajute sub cruce, ca să-Mi dea puteri sub cruce, o, că sunt obosit de așteptare și sunt îndurerat, fiilor, și Mă uit peste portretul acestei zile de amintire și sunt îndurerat, iar voi sunteți ca și Mine și trageți din greu să-Mi pot Eu păstra un popor cu duhul credincioșiei pentru Domnul și stați la veghe pentru aceasta, o, că trebuie multă, multă lepădare de sine ca să vină dragostea lui Dumnezeu în cei care vin de bunăvoie și nesiliți din părți ca să cunoască, să iubească pe Domnul prin acest cuvânt, căci sunt Scripturi de împlinit, și Eu sunt puțin ajutat de pe pământ, căci altădată lucram prin sfinții de pe pământ. Acum însă nu mai am așa bogăție, așa han, la care să poposesc și să-Mi las sarcina jos și să mai și împart spre lucru, și să Mă ridic apoi și să merg și să-Mi fac lucrarea, care nu trebuie să stea din lucrul ei, nu trebuie Domnul să stea din lucru, o, fiilor.

O, omule pribeag și fără țară, când tu nu-I faci Domnului odihnă în tine din pricina minții tale și a iubirii de sine, de care nu dai să te lași, o, nici tu n-ai odihnă, căci odihna ta este Domnul, iar fără El pierzi odihna, pierzi pacea, te tulburi, ești nemulțumit și cauți să poți prin tulburarea din tine și pentru ea, și apoi vezi ce capeți, după ce nu-L lași pe Domnul să Se odihnească în umilința inimii tale, în lucrul iubirii tale, căci omul care nu are, sau care părăsește iubirea și duhul ei, o, e străin de tot de ea, de fața ei pe fața lui, de taina ei, de cei din cer.

O, fiilor, iubiți pe Domnul prin sărăcie, prin neiubire de sine, ca să-L puteți iubi pe El, și nu pe voi. Iubiți-L prin fuga de lume și de duhul lumii, prin neasemănarea cu lumea, o, că dacă semeni cu lumea și faci ca lumea și iei din lume, nu te cunoaște Domnul, fiu creștin.

O, fiilor, iubiți pe Domnul prin multă umilință de duh, căci omul este păcătos și îi trebuie iertare de la Dumnezeu mereu, mereu, și rugăciune de iertare mereu, mereu, fiilor.

O, nu pot, de jale nu pot să grăiesc despre puterea acelei zile de amintire, când Eu, Domnul, am binecuvântat pe pământ taina și lucrarea bisericii de Nou Ierusalim, taina cea de la sfârșit de timp, și pe fiii ei, și pe care nu-i mai am pe toți, și-Mi e jale. Mă mângâi cu cei rămași, și dau să Mă mângâi cu cei de azi popor al cuvântului Meu.

Sunteți și voi tristuți, și cu suspin în voi, fiilor cu care am mai rămas în cetate. O, am rămas cu voi, fiilor, și dăm să avem în locul celor ce n-au iubit până la sfârșit și să punem înapoi și să vindecăm rana aceasta grea, o, și Mi-e milă de voi tot timpul, și vă este și vouă milă de Mine și de durerea cu care am rămas pentru cei pierduți.

Mă aplec să vă mângâi. Voi ați rămas cu Mine, fiilor, și de aceea vă mângâi. E grea tristețea, dar nădejdea face puteri noi spre răbdarea cea cu rod pentru ea.

Nu numai voi, fiilor, dar nici Eu nu pot în ziua aceasta lucru mai mult. Ajunge zilei durerea ei, iar noi mergem mai departe pentru lucrul Tatălui cu noi. Ne adunăm gândul dinspre durerea care stârnește durere și privim la lucrul Tatălui, căci Tatăl lucrează, fiilor. Ridicăm spre Tatăl zi de pomenire a zilei de serbare și trecem spre lucrul care-l avem de purtat pe umeri, iar dragostea ne va fi de ajutor și de mângâiere, fiilor.

Pace vouă acum și apoi, pace, fiilor! Sunt aici, la masă cu voi, cu toți martorii din cer ai zilei de pomenire acum aici.

Pace vouă! Lucrați mereu pace peste orice durere v-ar încerca pe voi. Vă port în brațul Meu dumnezeiesc, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2021

Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Facerea omului nou este numai în obște. Vorbirile dintre frați să fie duhovnicești. Pământul nu se vinde, ci se lucrează, căci este al Domnului, nu al omului.

Îmi pregătesc cuvântul și coborârea lui în carte, căci ceata sfinților prooroci se gătește de sărbătoare în cer și pe pământ pentru cel atât de mare între ei, proorocul Ilie, mare acest mărturisitor, fiilor, iar voi deschideți cartea și așezați în ea cuvântul Meu și grăirea Mea cu voi și cu slujitorul cel ceresc, cu cel cu care Eu, Domnul Iisus Hristos, am petrecut cât am stat pe pământ după nașterea Mea între oameni, și cu care și după suirea Mea la Tatăl petrec și merg lucrând, și iată, și acum, în vremea Mea cuvânt pe pământ, în vremea Mea cu voi, o, că este scris în Scripturi că va veni Ilie proorocul și va lucra să ridice pe mulți spre Dumnezeu, spre părinții cei sfinți ai turmei Mele păstorite două mii de ani de cei sfinți, și ajunși ei în ceruri apoi pentru plata muncii lor pe ogorul mântuirii oamenilor care căutau spre Dumnezeu, spre părinți, și iată, pregătim zi de umilință și de pocăință stăruitoare și statornică apoi, și întoarcere la Dumnezeu, sau cum va fi să-și aleagă fiecare. Dar mai ales gândul Meu este spre cei ce-și spun și se știu creștini ai lucrării cuvântului Meu din vremea Mea cu voi, și iată, iată, se așează de două ori la lucru acest cuvânt în ziua aceasta, de două ori, fiilor, ca a doua oară să facă fiecare alegerea cea pentru el, fie de partea vieții duhovnicești, fie pământești.

Fiilor, fiilor, viața cea pământească zi de zi îl desparte pe creștin de Dumnezeu, dar viața cea duhovnicească înseamnă dragoste, înseamnă dor de cer, înseamnă mers în turmă. N-a avut ce să-i zidească pe creștinii de până acum, dintre cei ce au auzit și au venit să audă și să știe pe cele de pe masa Mea cu voi, o, că numai în turmă, numai în obște este facerea omului nou și sfârșitul omului vechi, și care trebuie mereu începuț, și aceasta numai sub păstorire, căci altfel nu se vindecă năravurile, și rămâne omul în ele și cu ele, dar nu și cu Dumnezeu, și pe cât de vioi iubești ceea ce iubești împotriva ascultării de Hristos, tot așa de ușor te poți și despărți de El pentru voia ta însăți, fiule creștin.

Trebuie să mergi la școală, fiule, dacă dai să devii om mare. O, așa este și cu facerea ta cea pentru Dumnezeu, trebuie să mergi la școală, să înveți, să te silești, să te lași ajutat unde nu poți, unde nu știi, să treci prin probe, prin examene fel de fel, după cum îți este statul pe loc sau mersul cu Dom-

nul și cu frații. Trebuie să înțelegi din toate și să pricepi pildele care te probează și te învață să fii al Domnului apoi, și nu al lui satana, o, că nu oricum se lasă omul de satana, dar crede el aceasta?

Fiilor, fiilor, creștinii cei ascultători sunt biserica Mea, sunt cărămizile ei, sunt templul lui Dumnezeu și locașul dragostei sfinte, unde creștinii Mei au iubirea între ei așa cum Eu, Domnul, i-am iubit pe cei de atunci, și așa cum și ei iubeau și se îngrijeau nu de cele pământești, ci de iubirea dintre ei, de Domnul, fiilor, iar pe cele pământești le lăsau în urmă și se dădeau ei biserică Mie.

Trupul creștinului trebuie să țină de partea duhovnicească pentru drepturile lui, iar altfel dacă se lucrează nu ajunge cu Hristos cel ce se lasă condus de trup, de ceea ce-i cere trupul. Iubirea de trup și de cele pentru trup și întâietatea pentru partea trebuitoare trupului, aceasta distruge în creștin și în biserică puterea lui Dumnezeu. Mulți au trecut și au luat de pe masă acest cuvânt, și n-au înțeles, n-au căutat cu deadinsul să priceapă ce este cu această lucrare de cuvânt venit din cer pe pământ la oameni, o, și au ieșit din împlinirea lui, de pe calea lui, care are la capăt rodul ei.

O, fiilor, vindecarea dragostei primite în dar la auzul glasului cuvântului Meu, această lucrare mare trebuie s-o caute fiecare dintre cei miluiți de Dumnezeu prin darul acestui cuvânt, căci nedragostea vine ca o boală grea și greoaie, iar cel căzut în această boală nu se poate singur ajuta, căci este bolnav, este singur.

O, fiilor, vorbirile de orice fel între frate și frate sunt primejdioase foarte asupra dragostei de Dumnezeu, căci cei ce nu înțeleg că pe calea acestui cuvânt nu se vorbește de toate, ci cuvântul Meu trebuie împărțit, lucrare duhovnicească trebuie să aibă de împărțit între ei cei ce se cunosc pe această cale măreață a venirii Mele cuvânt pe pământ, o, aceia își fac între ei legături și vorbiri vătămătoare, pentru care ei au ieșit odată din lume și din ce era al lor, dintre cei ce erau ai lor, și apoi, iată, iar se întorc, iar, fiilor, iar, iar Eu Mă văd înșelat de ei.

O, iată ce povață dau: Vorbirile dintre frate și frate să nu fie pământești pentru cei duhovnicești de bună voia lor. Vorbirea dintre frați să nu se facă lup care să le prade sufletele, să nu fie goală de bunătățile cerești, de grija de a atrage pe cei din cer spre ei, că iată, atâtea feluri de vorbiri au între ei creștinii, și pleacă Domnul de lângă ei dacă ei vorbesc numai ca pe pământ, numai pe cele goale de haina sufletului, de viața sufletului. Vorbirea oricum și orice, vorbirea de rău mai ales, este o patimă hrănită de satana, căci este lucrare diavolească, și duhul judecății îmbolnăvește peste tot pe creștinii care se voiesc cu Dumnezeu.

O, voi, care Mă știți venit pe pământ cuvânt, luați aminte la glasul Meu de peste voi și prețuiți timpul viețuirii în trup, că multe păcate are omul scrise în cer de către satana, iar timpul cel pentru pocăința atâtor păcate e puțin, puțin, fiilor. E pierdere mare pentru suflet dacă trăiți pe pământ pentru grija de trup, păcat pe care îl scrie satana cu vârf și îndesat.

Lucrul mâinilor să nu vă ia din fața Domnului, aveți grijă, fiilor, ca nu cumva să vă fie el judecător pentru voi, că iată, vine duhul judecății între frate și frate din pricina lucrului cu mâna.

O, rugați-vă să nu cădeți în necredință, să nu fiți duși în această ispită pierzătoare de suflet din pricina neîmplinirilor celor cerute de Mine vouă pentru zilele acestea peste creștinii acestui cuvânt ceresc, prin care Eu, Domnul, dau să pot peste pământ împlinirea cea mare a venirii Mele pentru nimicirea oricărei puteri potrivnice lui Dumnezeu Făcătorul, și să fie răscumpărat pământul și scos de sub păcatele omului, căci pământul e al Domnului, nu al omului, o, și de aceea i-am învățat pe cei care iau cuvântul Meu și le-am spus să nu vândă pământ, că e al Domnului pământul, așa este scris, căci Domnul a făcut pământul, iar omul să poată doar prin lucrul mâinilor sale pentru el, și pentru fapte bune uneori pentru iertarea multelor lui păcate, o, și să asculți de Dumnezeu Care te învață să ieși din lume ca să te poată cunoaște, ca să te poată avea la adăpost de duhul lumii și de păcatele ei și să nu mai stai în lume pentru bani, măi creștine măi, căci banul este blestemul care îl desparte pe om de Dumnezeu, de viața cea de veci, cea dulce de aici și până în vecii.

Se strică omul la minte pentru bani, și numai la câștig de bani îi este gândul. O, nu-ți trebuie bani, creștine, ci mântuire să cauți să-ți faci. Nu-ți trebuie pentru trai decât puțin, că dacă dai să ai mai mult nu mai ești creștin cu viața ta cea dată de Dumnezeu s-o ai și să-ți lucrezi cu ea mântuirea și locul tău lângă Dumnezeu pe vecii. O, dacă pe pământ cât stai cauți cu prea multe plăceri și gusturi și doruri, îți trebuie bani pentru ele și Îl pierzi pe Domnul, că trebuie să stai în lume pentru bani. O, ajunge cu această rătăcire pe drumuri! Ieșiți din lume, că vine prăpădul pe care omul îl lucrează să fie și să vină și te găsește pe drum cu lumea, cu fața la lume, și nu la Dumnezeu, măi creștine măi, iar Eu te strig, vă strig: ieșiți din lume ca să fiți cu Dumnezeu cu dragostea din voi, cu viața cea duhovnicească, fiilor.

Iată ce spun acum: Precum cetatea cuvântului Meu este o pildă pentru obștea creștină, pentru fiecare creștin în parte, așa și fiecare creștin este o pildă pentru fața Domnului, pentru cetatea Domnului, după cum lucrează fiecare pilda sa, bună sau rea, iar cei știuți aproape, mai aproape cu Mine și cu taina Mea de la Pucioasa, pot aceștia fi cădere sau ridicare pentru cei mai slabi, care caută să meargă și cum să meargă. De aceea trebuia să spun la începutul grăirii Mele din ziua aceasta că se așează de două ori la lucru acest cuvânt, ca a doua oară să facă fiecare alegerea cea pentru el, fiecare, ori de partea vieții duhovnicești, ori pământești și trupești, căci viața cea trăită pământește îl desparte de Dumnezeu pe creștin, dar viața cea duhovnicească înseamnă dragoste, înseamnă mers în turmă, înseamnă păstorit să fie creștinul, nu singur să se păstorească, nu să fie nedrept cu Dumnezeu și să-I ia Domnului lucrul din mână ca să-l facă el, ca să-și facă parte de neîmpliniri, iar Eu, Domnul, să cheltui zadarnic timpul pentru așteptare după creștin, iar el să-și vadă de ale lui, după ce atât de mult M-am aplecat și Mă aplec și Mă dau din plin, și să văd apoi nerecunoștință atât de multă pentru aplecarea Mea.

Să fii creștin, să fii iubitul Domnului înseamnă să trăiești binecuvântat zi și noapte și să ai cum să faci aceasta, să ai frați pe fiii lui Dumnezeu și să trăiți unul pentru altul. Nu pentru tine însuți, ci pentru cei din jurul tău să trăiești, așa cum lucrează fiii cetății cuvântului Meu pentru poporul Meu, nu pentru ei, și fiecare frate să facă aceasta, și înseamnă să faci așa mai ales pentru cei ce înțeleg mai puțin de unde vine puterea vieții de creștin jertfitor, căci pentru mântuirea ta ai nevoie de jertfa ta pentru cei din jurul tău creștini frați și plăcuți Domnului, și să-i placi și tu pe ei, căci creștinii care nu știu ce să fie și se plac mai mult pe ei ca și păgânii care trăiesc și se zbat doar pentru ei, o, e greu să iubească aceștia și să caute să aibă ce iubi, chiar și pe dușmani, darămite pe frații Domnului, pe cei ce iubesc pe Domnul cu viața lor dată lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, să spunem iar și iar că trebuie veghe multă ca să nu fie pedepse pentru călcarea cuvântului Meu de către cei ce se aleg să meargă pe drumul cu care Eu vin din cer să-l dau celor ce vin și se aleg ai lui Dumnezeu. Câtă pedeapsă după lege ia cel ce adoarme în postul cel pentru paza hotarelor? Acesta e băgat la închisoare, la chin aspru, la răspundere grea față de țara lui. Creștinii au ca țară cerul pe pământ și împărăția lui Dumnezeu cu ei și pentru ei, și trebuie să stea de pază treji, și cu iubire mare până la jertfa cea deplină, că dacă ei nu păzesc treji hotarul dintre rai și iad, dintre Dumnezeu și satana, o, ce mult vor fi bătuți unii ca aceștia!

Iată, măi creștine măi, când dai să te așezi înaintea Domnului cu rugăciunea ta, cu petrecerea ta în Domnul, trebuie să-ți pregătești așezarea, și nu oricum să te așezi de vorbă cu Domnul, ci cu sfială, fiule, cu umilință multă, cu sufletul gătit frumos, cu iubire duhovnicească, cu dor de Dumnezeu, fiule creștin. O, n-ai făcut așa, și te învăț să faci așa, ca să nu-ți risipești zadarnic timpul tău de rugăciune, că nu oricum Îl capeți pe Domnul de partea ta, ci cu inima pregătită, veghetoare, cu o purtare tot timpul îngrijită ca în fața împăratului tău, ca nu numai la vremea de rugăciune să fie Domnul cu tine, nu numai atunci să-I dai vorbirea și purtarea ta frumoasă și smerită, o, nu, căci Domnul te măsoară tot timpul ziua și noaptea și îți cere inimă curată să ai, și umilință pentru aceasta, iar altfel nu poți fi cu Domnul și cu lucrarea Lui.

O, fiilor, umblați în lumină, nu în ascuns, nu în întuneric cu faptele și cu cuvintele, nu pitindu-vă unii de alții cu acestea, căci satana l-a deprins prea mult pe om să se ascundă, să se furișeze de cei din jur, și chiar de Dumnezeu să creadă că poate să se ascundă cu lucrările lui, căci el uită mereu că nu poate să se pitească cu ale sale de Dumnezeu, ci numai de oameni până la o vreme, când toate ies la iveală, și iată, trebuie pocăință multă pentru cele de până acum ascunse ale sale, ca să se poată șterge și să nu mai fie și să nu mai iasă la iveală. Și apoi trebuie să vrei să fii mic, ca să poți să stai sub ocrotire de cele rele, care te îndeamnă mereu din partea lui satana, căci satana nu-ți știe ție de frică, ci numai de cel ce veghează peste tine din partea lui Dumnezeu, iar altfel nu este orânduiala creștinească cea împotriva lui satana, iar cine nu știe aceasta cade în cursă, cade în neascultare, este prins fără de veghe peste el.

O, fiilor, când își predă omul vremea creșterii sale? El trebuie mereu, mereu numai la crescut să stea, și acela este creștin după fapte și după adevăr, iar pentru aceasta îi trebuie duhul umilinței să și-l păstreze, și apoi cel pentru creștere spre cer. Când însă vrei să fii egal cu toți cei din jur, și arăți aceasta prin fapte și cuvinte, o, ai încetat de a mai fi copil ca să crești plăcut lui Dumnezeu, copil cu lucrul tău în poporul Meu, și apoi îți ascunzi neîmplinirile și partea ta cea rea și uiți de lumina lui Dumnezeu și uiți de întunericul lui satana, iar satana te prinde el când vede că fugi de lumină.

Cei ce-și ascund neîmplinirile încep apoi să lucreze minciuna ca să se poată ascunde sub ea, o, și ce să-i fac celui ce așa lucrează? N-am ce să-i fac, decât să-l las să culeagă roadele lucrului care nu seamănă cu lucrul lui Dumnezeu, ci cu cel al lui satana, căci grija de sine prea mare și prea multă, aceasta îl face pe creștin să-și facă voia, după ce a ales să vină și el pe calea cuvântului Meu peste pământ, iar dacă așa lucrează, el pierde apoi statul lui și pasul lui cu Dumnezeu și se lasă câștigat de satana și nu pricepe el lucrul lui satana. O, de ce ai venit, creștine, cu Domnul dacă nu asculți de El?

Încă o dată amintesc pilda cu adevărul lucrurilor, când minciuna a furat hainele adevărului și s-a dus să facă ea dreptate într-o cetate cu gâlceavă în ea, dar în urma ei a venit adevărul gol, că n-a voit el să ia haina minciunii, și s-a dus gol pe cale mai departe și a ajuns când gata era să biruiască minciuna, o, și l-au cunoscut oamenii cetății, căci l-au văzut golgoluț, și au înțeles ei șiretenia minciunii și au avut bucurie mare descoperindu-se adevărul lucrurilor apoi.

O, n-am putut să spun atâția ani, și iată, grăiesc acum ca să se știe de ce s-au ivit căderi, de ce s-au pierdut fii și fiice, iar voi, cei veghetori peste cetate, n-ați putut fi duși cu vorba așa cum s-ar fi crezut sau au încercat cei ce au dat să-și acopere neîmplinirile și să se dezvinovățească pentru ele lovind înapoi în cei rămași. Cei ce dau încă să mintă, o, așa e stofa lor, sunt fricoși, și nu lucrează cu adevărul, iar voi nu puteți fi mințiți, și ei nu știu bine aceasta. Să-i lăsăm cum vor ei să fie și să lucreze, căci adevărul rănește când lucrează el, iar ca să folosească ocolișuri, e greu, tot nu iese bine. Mai bine e să vină adevărul prin altfel de limbaj, că de venit el vine, dar face altfel de răni și face, fiilor. Iată, așa aleg să se petreacă lucrurile cei ce nu pot cu adevărul atunci când se mai poate să fie salvat omul, ca să nu poată satana să-l câștige de partea lui apoi, și mai ales pe veci, fiilor.

O, n-ar mai suferi atât de mult omul dacă n-ar alunga adevărul cel despre el, și care l-ar scăpa de satana, de suferința de la satana, că iată de unde vine suferința în trup și în duh și căderea din Dumnezeu apoi, și încă deznădejdea cea grea de dus!

Cei ce v-au ocolit pe voi cu dinadinsul, dar se socoteau ei fii ai acestui cuvânt și popor, aceia au avut și au multe de ale lor lucrări, cu care au atins fața lucrării cuvântului Meu și a cetății Mele cu voi când sunt văzuți ei neîmplinind pe cele spuse de Mine pentru viața celor ce sunt fii ai poporului Meu, și aceștia și-au ales cât să împlinească și cât nu, și zic că se iau după alții când calcă rău, o, dar nu, că sunt și cele bune după care ei nu se iau. Când ei dau să fie știuți între cei ce Mă împlinesc pe Mine întru ei și întru faptele lor, dar calcă peste Domnul pentru voia de sine, atunci fața Mea este murdărită, dar și a voastră ca veghetori ai cetății, o, și se ivesc sminteli și clătinări, dar sminteala merge numai pentru cei ce caută sminteală ca să se acopere cu cele neîmplinite de ei, și nici de alții ca și ei.

Nu poate Domnul săvârși pentru tine lucrare mântuitoare ție dacă tu nu lucrezi la ea mai mult decât Dumnezeu, măi fiule creștin. Iată, nu este folosit adevărul, nu poate omul așa. Omul este bolnav de frică, și numai cel ce stă cu adevărul, numai acela e sănătos și la minte, și la inimă, și la trup și la credință și la iubire și la unire cu sfinții, cu Domnul, cu adevărul, fiilor. Cuvântul Meu, numai cuvântul Meu trebuie să-l împartă între ei cei ce vin cu slava acestui cuvânt spre creșterea lor, dar nu altfel de legături să-i unească pe cei ce vin pe această cale, pe care Eu vin să-Mi desăvârșesc un popor.

Iată, trebuie pocăință multă peste tot pe unde sunt cei ce se vor a fi fii ai lucrării cuvântului Meu, căci trebuie păzită și ștearsă fața Mea și a celor cu care Eu Mă sprijin să vin cuvânt pe pământ, o, și aceasta trebuie să înțeleagă cei ce încă nu calcă drept pe calea crucii venirii Mele, iar crucea trebuie întreagă să rămână, ca să fie ea de folos la capătul mersului cu Domnul.

Și a fost această zi de sărbătoare o lucrare de întoarcere a fiilor către părinți și a părinților către fii, precum este scris în Scripturi despre lucrarea proorocului Ilie, care vine să facă

înțelepciune și lumină și cale cu adevăr pe ea pentru cei ce merg cu Domnul.

Ceata proorocilor serbează în ziua aceasta pe acest mare prooroc, care lângă Moise Mi-a însoțit pașii Mei pe pământ cât am stat, și apoi ei merg cu Mine peste tot între cer și pământ, și suntem cu trupul mergând și lucrând, o, și toți creștinii să învețe bine lucrarea răscumpărării trupurilor, și este de învățat despre această taină.

Iar acum coboară-ți glasul peste cetatea cuvântului Meu, tu, cel mare și viu cu trupul între prooroci, căci în ziua aceasta ești scris în calendar, și iată, avem datoria să grăim și să lucrăm.

— O, slavă nemărginitei Tale iubiri, Iubitorule de oameni, Doamne, și ard și acum de râvnă, de dorul iubirii de Dumnezeu în oameni, că eu pe mine nu m-am iubit, ci numai pe Tine tot timpul, și ard și acum numai pentru Tine, iar pe oameni sunt supărat, sunt trist, că trăiesc ei fără căutare după Dumnezeu, o, și voiesc să se întoarcă la Tine oamenii, și iată ce mare cuvânt ai așezat în carte pentru întărirea pe calea Ta a celor ce Te-au cunoscut în acest cuvânt, iar cuvântul Tău merge peste mări și țări ca să se întoarcă oamenii la Dumnezeu, la dragoste sfântă, la sfințenie, o, Doamne.

Nu este viață mai fericită ca și aceea a omului sfânt, și acesta este îndemnul meu: întoarcerea la sfințenie, la dragostea dintâi, iar dragostea Tu ești. Tu ești Cel sfânt, și asemenea Ție să fie și cei ce Te iubesc. Iar eu Te-am iubit așa, o, Doamne, și de aceea Tu m-ai iubit și m-ai luat cu trupul lângă Tine și până să Te naști pe pământ, și după aceea m-ai ținut lângă Tine, iar taina inimii mele și a vieții mele nu este știută îndeajuns, Doamne, pe pământ, o, și mă bucur de sfânta Ta învățătură peste cei ce se apropie să petreacă cu Tine viața lor pământească, și să le dai apoi și lor răscumpărarea trupurilor, după ce ei își lucrează mântuirea cea de la Tine cu viața lor aici, pe pământ.

O, atât de mult ai grăit, și atât de îndurerat ești, Doamne! Iată, nu știu creștinii să-Ți urmeze, iar Tu le-ai arătat că nu știu și că îi aștepți să învețe să meargă. Acum mersul trebuie să le fie sfânt, nu ca până acum, și măcar să înțeleagă ei că trebuie păstrată fața și lucrarea cetății cuvântului Tău și păzită de cei ce nu împlinesc întru totul povața Ta pentru cei ce sunt de partea Ta pe calea acestui cuvânt.

Ești îndurerat, Doamne. Să știe aceasta cei ce-Ți aduc durere! Lucrăm să-i întoarcem cu fața, Doamne, atât cât și ei vor da să lucreze aceasta. Și acum eu Te alin, împărțind durerea ca să nu stai singur sub ea.

O, întoarceți-vă la Domnul, voi, cei ce ați aflat calea cuvântului Său și nu lucrați încă întregirea împlinirii cerute de El vouă! Viața cu Domnul este duhovnicească, nu pământească este ea și nu-i trebuie multe și mult, căci este de ajuns Domnul. O, întoarceți-vă, întoarceți-vă cu fața spre Domnul și numai spre El!

— Iată glasul celui ce strigă ca să-l întoarcă pe om la Dumnezeu!

Voi, cei care ați aflat harul acestui cuvânt și venirea Mea cu el spre voi, deschideți cartea, fiilor, și învățați-o de nota zece, ca să fiți cei împliniți ai Mei! Încântarea cu cele pământești vă duce spre pierderea credinței primite în dar, o, că nu vă trebuie credință pentru cele pământești, ci pentru cele duhovnicești, care vă păstrează ai Mei, săraci de cele de pe pământ, și bogați de cele din cer cu voi.

Se pierd de lângă Mine cei neîmplinitori și-Mi risipesc munca Mea de peste ei. Alegeți-vă încă o dată, fiilor! Faceți a doua oară alegerea și fiți apoi duhovnicești, și ridicați spre Mine rugăciune și duh de umilință, ca nu cumva să pieriți, fiilor! O, umblați cu Dumnezeu ca proorocul Ilie! Nu umblați singuri! Umblați cu strajă peste viața voastră, umblați după adevăr, fiilor!

O, pace vouă! Adevărul aduce pacea în vreme de încordări. Pace peste cetatea cuvântului Meu, și pace vouă, celor ce vă hrăniți cu această merinde sfântă, împărțită vouă de pe masa aceasta!

Fiți toți ca și Mine! Fiți blânzi și smeriți cu inima, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2021

Sărbătoarea Sfântului Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Durerea Domnului de la nestatornicia și fățărnicia creștinilor. Îmbrăcarea în cuvântul Domnului îl ferește pe creștin de multe păcate.

Mă apropii să vă întăresc sufletește și trupește și să deschideți cartea cuvântului Meu, fiilor străjeri. Vă găsesc de strajă când Mă anunț să vin, dar mereu trebuie să vă întăresc puterea cea pentru Mine, fiilor. V-am așezat înaintea Mea ca să pot veni pe mai departe cuvânt pe pământ, și i-am povățuit pe toți să nu fie nemulțumiți de voi, căci voi sunteți în slujba Mea ca să pot veni sprijinit de voi și ca să-Mi hrănesc cu cele de sus un popor care să-Mi fie credincios și să-i fac lui bine și mântuire, și apoi să-l lucrez, numai să vă am pe voi ca să-Mi ajutați coborârea în cartea Mea cea de azi, căci sunt Păstorul Cuvânt, fiilor.

Mai întâi binecuvintez masa de cuvânt din ziua aceasta de serbare, căci la masa de azi a cuvântului Meu ceata mucenicilor din cer are sărbătoare de pomenire a mucenicului Pantelimon, și Mă însemnez în carte cu ziua aceasta, iar voi Mă sprijiniți, fiilor.

Vă vestesc iarăși acum că vă ridic la grija cea pentru gătirea praznicului cel pentru mama Mea Fecioara și așez peste voi binecuvântare pentru această lucrare, iar în această grijă este cuprinsă mai întâi grija cea pentru întărirea umbreluței care vă acoperă în sărbători aici, că iată, semnele arată că este nevoie de îngrijirea și de întărirea acestui acoperământ, sub care Eu și sfinții Mei petrecem cu voi în sărbători, fiilor. Sunt cu ajutorul de toată clipa lângă voi și nu vă las când greul vă încearcă, ba vă pregătesc ajutor la vreme în toate câte vin să le purtați pe umerii voștri slăbiți și neajutorați din părți, dar grija Mea veghează și vine numaidecât spre voi ajutorul Meu, fiilor, căci voi Mă ajutați să vin și să fiu cu voi și să fac bine prin voi celor ce-Mi prețuiesc cuvântul și povața, și să trag spre acest bine și pe cei ce slăbesc dintre cei ce Mă iau de la voi cuvânt, dar nu prețuiesc îndeajuns împlinirea lui ca să le fie bine lor cu Dumnezeu, iar Eu Mă ajut cu voi și pentru ei, atât cât pot și ei să primească aplecarea Mea, căci omul este slab, fiilor, și nu știe cât preț trebuie să pună pe Dumnezeu și pe povața cea de sus, pentru ca să nu piară cei credincioși ca și cei necredincioși și să nu mai pot băga mâna după ei dacă ar cădea în spinii cei înțepăcioși în inimă, și care încântă cu fața lor ascunsă pe cei ce-Mi știu cuvântul și strigarea Mea pe cale ca să Mă audă satana cel viclean și să nu tot atace el mersul pe calea Mea a celor ce M-au aflat în cuvântul venirii Mele la voi, și cu care ies înaintea

celui care are fapte de credință ca să-l ajut cumva să scape din lațul lumii desfrânate și depărtate de Dumnezeu cu fața și cu lucrarea sa fățarnică, o, și Mă aplec după cei ce merg spre Mine ca să-i ajut, ca să le descurc cărarea, ca să nu-i las singuri și să cadă trași în părți, pândiți de peste tot să li se curme mersul.

Plâng cu Tatăl și cu sfinții, plâng, fiilor, că pe cât de mare a fost și este venirea Mea cu această lucrare de cuvânt, pe atât de mică a fost și este statornicia celor ce au avut de la Mine mila și harul să Mă afle cuvânt la voi, să Mă cunoască și să Mă aleagă lor cu credincioșie apoi, ba iată, unii din ei parcă Mă disprețuiesc mai mult decât atunci când viața lor nu Mă cunoștea, nu Mă știa, nu Mă iubea.

O, ce va fi să fac, oare, pentru cei ce cad în necredință și în loviri asupra Mea și a mersului Meu cel de azi? Ar fi fost să-i îmbrac întru cele din cer alese pentru cei ce ascultă de povața cuvântului Meu, dar n-au iubit ei îndeajuns lucrarea inimii curate, n-au stat aproape cu inima de lucrul Meu cel scump coborât pe pământ pentru gătirea frumoasă a unui popor pus deoparte, o, și n-a fost chip să pot pentru ei, să am bucurii de la ei, dacă nu i-am văzut să poată și ei pentru cele de sus peste ei, dar iată, omul este pe pământ și caută altceva pentru el, iar Eu, Domnul, sunt micșorat, sunt disprețuit, sunt îndurerat. Nu Mă vrea cel hrănit din cer, nu Mă vrea decât să-i joc în plac ca unui vrednic de aceasta, o, și nu-i este nimănui de folos să facă așa cu Mine, și am de oftat, am de suferit, fiilor.

Am spus acum două mii de ani: *«Cel ce este cu Mine nu umblă în întuneric, ci în lumină umblă, în adevăr umblă, pe cărarea cea cu lumină se alege să meargă»*, dar iată, greu mai învață omul taina vieții și a luminii! Omul este prefăcut, fiilor, este fățarnic, ocolește adevărul, nu-i place să fie adevărat pentru cei din jurul lui.

Nu mai găsesc om cu inima curată, fiilor. Nu mai este așa ceva pe pământ. Iată, și pe calea cuvântului Meu câți au venit și câți mai sunt, căci chiar dacă se cunosc, tot atât de străini sunt unii față de alții dacă nu-și împărtășesc în lumină pe cele din ei și dintre ei ca niște frați ai lui Hristos.

Fiilor, fiilor, cei ce stau în lumină sunt una, se îngrijesc unii de alții pentru mântuire, țin din scurt toate stările bune sau rele, le pasă unii de alții și de Dumnezeu, Care plânge după om. Dar iată încă, neascultarea de cele din cer nu-l părăsește pe cel care are în fire acest rău năravș, și unul ca acela se uită să caute greșeli celor din jur ca să poată și el greși, căci puțin iubește, dar și puțin i se vor ierta cele rele ale sale, căci doi câte doi, trei câte trei se unesc în cele rele și se ivesc mari dureri apoi, mari căderi, căci căderile aduc apoi dureri, nu bucurii, o, nu, căci ce să poată bun cei ce n-au peste ei o mână veghetoare, un ajutor sfânt?

O, fiule creștin, vorbirea doi câte doi te trage la păcatul prefăcătoriei apoi, al ocolirii adevărului, al judecății semenilor tăi, al cârtirii, al osândirii, al răcirii dragostei și al despărțirii de Dumnezeu și de frați. O, nu așa au lucrat în vreme cei ce au ales lor calea sfințeniei, calea cu Hristos, că au fost aceștia mărturisitori și au fost adevărați, și iată ce împarte astăzi mucenicul Pantelimon la cei ce și-au ales să fie credincioși cuvântului făcător de om nou pentru patria cerească, cu care Eu vin acum pe pământ cuvânt:

— O, Doamne, Păstorule Cuvânt, îmi faci intrare în carte, iar eu mă supun, şi le spun acum la cei ce au ales să creadă că Tu eşti acest cuvânt de Păstor, şi le spun aşa:

O, îmbrăcaţi-vă pe dinăuntru şi pe dinafară în cuvântul care curge peste voi din gura lui Hristos, Păstorul-Cuvânt, căci vremea de afară dă să vă lase goi de tot, goi şi părăsiţi de orice ajutor! Îmbrăcaţi-vă gros în acest mult cuvânt, care vă fereşte de păcatele cele greu de ispăşit apoi, că iată, puteţi face păcate fără de cuvântul Domnului peste voi. Şi ce păcate? O, păcate urâte și urât mirositoare pentru Domnul și pentru sfinți, și cu care satana râde de voi după ce vă înșeală cu ele, păcate ca: fățărnicia, osândirea, prefăcătoria, minciuna, cârtirea, nemulțumirea și bâlbâiala pentru acestea lucrate de voi, și apoi necredința, căderea din har și tot întunericul pregătit de păcatele acestea, iar cel ce nu păcătuiește așa, acela umblă în lumină.

Pe calea cu Hristos nu se lucrează păcate, nu se spun minciuni, nu se schimbă adevărul lucrurilor, nu se vorbește pe ascuns, ci numai cu martori, nu se cârtește, nu se face neascultare de Dumnezeu, nu se împarte intrigă, vorbiri de rău, mânie, pizmă, ceartă, dispreț, despărțire de Dumnezeu și de frați, o, nu acestea, ci numai umilință, pocăință, aplecare, răbdare, ridicare din greșeli, pace multă și mereu, fuga de lume și de duhul lumii, căci lumea nu este cu Dumnezeu, ci cu păcatul este ea.

Iar voi, cei ce v-ați ales să fiți ai Domnului, o, stați cu Domnul și cu copiii Domnului, stați în sfințenie, ea vă va înfățișa Domnului, iar cele rele lucrate de voi vă înfățișează lui satana. O, fugiți de satana, fugiți de lucrarea și de grăirea minciunii, fugiți de acoperirea adevărului lucrurilor, fugiți de păcatul ascunderii unii de alții, căci frații cei adevărați frați nu au ce ascunde unii de alții, căci sunt ai luminii în toată lucrarea lor, dându-și ajutor spre Domnul toți laolaltă, iar cei răzleți pier, îi ia vântul de pe cale și-i duce cu lumea, care se tot sfârșește, până va pieri de tot, precum este scris.

O, Doamne, dă-le har să poată ei fi de folos mântuirii lor și unii altora să-și dea lumină, că e prea rea vremea și e tot mai rea, și vai celor ce nu cred și nu văd aceasta acum!

— O, fiilor, ucenicul Meu cel tămăduitor a pus pe masă doctorii de vindecare a sufletului, a vederii, a înțelegerii, a iubirii, a credinței, a mersului cel pentru sfinți. Fiți sfinții Mei, fiilor! Să nu căutați să umblați și să fiți în părtășia lumii. Umblați ca sfinții și cu sfinții Mei ca să fiți ca ei! Fugiți de tovărășia cu lumea, fugiți cât puteți, fiilor, și nu vă atingeți de ce este necurat, și așa veți fi primiți ca fii ai Mei! Vă voi ajuta Eu dacă veți voi și voi așa să fiți, dar spălați-vă de lume și de duhul ei, ieșiți de pe calea pe care merge lumea și fiii ei! Nu căutați să alunecați spre lume, căci vai vouă dacă veți fi găsiți alături cu lumea! Așadar, rămâneți întru iubirea Mea, fiilor, aceasta îndemn Eu pe cei ce se încântă cu neascultarea, cu încântarea spre lume și spre fiii lumii, cu cei înveninați cu păcatul!

Rămâneți cu Mine, rămâneți întru iubirea Mea, voi, cei ce dați să cădeți din brațul Meu de Păstor! Căutați să fiți treji, ca nu cumva să vă păstorească pe voi duhul lumii spre gura lupului, ca nu cumva să cădeți spre glasul și spre pasul lumii, spre mersul cu lumea pe cale și pe vorbă. Păstrați-vă deoparte, fiilor, și feriți-vă de păcatul fățărniciei, cu care puteți să vă săpați groapă adâncă sub picioare, fără să știți cum și când! Vă strig, vă caut, vă aștept să ascultați, fiilor. O, așezați-vă bine și tot mai bine așezați-vă și rămâneți întru iubirea Mea! Amin.

Acum binecuvintez peste cetate lucrare de Duh Sfânt, cu care voi, fiilor de aici, să vă așezați la lucrul cel pentru slava praznicului pentru mama Mea Fecioara. Vă stau alături cu

tot sprijinul, vă mângâi în tristeți, iar voi să deschideți oștirilor cerești să vină la serbare, fiilor.

Pentru tot lucrul și truda cea pentru pregătirea întâmpinării oștirilor cerești la praznic mare și sfânt, pace vouă, fiilor! Lucrați-vă bucurii, ca să puteți prin ele împotriva tristeții care vă încearcă pe voi, iar Eu vă stau alături și rostesc mereu peste voi: Pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2021

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Îndemn pentru păzirea darului credinţei. Troiţa din deal îşi aşteaptă înnoirea.

Eu sunt Iisus Hristos, Domnul Dumnezeul vostru, fiilor care-Mi faceți întâmpinarea. Eu sunt Cel ce sunt, și deschideți cartea cuvântului Meu din vremea Mea cu voi ca să așezăm în ea grăirea Mea de azi și zi de praznic împărătesc. Eu sunt, fiilor, și n-are asemănare între cei din cer cel ce vine la Mine din partea acestei lucrări de Duh Sfânt, pe care o las Eu peste voi ca s-o trimiteți spre știre peste tot.

O, e mare în cer cel ce are pe el acest semn, cuvântul lui Dumnezeu din zilele cele de apoi. Și de ce așa trecere? O, e mare, fiilor, darul credinței lăsat peste cel ce cunoaște cu inima că Eu sunt acest cuvânt sfânt și că voi sunteți cuvântul Meu, precum sunt Eu Cuvântul Tatălui. O, și l-am rugat din când în când pe poporul credincios acestei taine mari, l-am rugat să nu ridice cuvânt potrivnic asupra voastră, căci Eu v-am luat sub puterea Mea și v-am gătit pe voi așa cum aveam Eu nevoie ca să vin în vremea aceasta cuvânt pe pământ, și v-am făcut urechi de auzit cu ele, și milă de Dumnezeu am pus în voi, și duh iubitor și milă de oameni am pus în voi, dar și voia Mea am pus s-o urmați în lucrul Meu cu voi, și iată, zidim, fiilor, și prin Tatăl lucrăm și putem.

E zi de praznic sfânt al lucrărilor Mele pe pământ acum două mii de ani, și sunt cu Moise și Ilie la masa Mea de azi cu voi, și sunt cu ucenicii Mei cei trei, pe care M-am bizuit cel mai mult, și cărora le-am încredințat tainele lui Dumnezeu, duhul mărturiei, fiilor, așa cum voi azi duceți mărturisirea cea despre Mine cuvânt peste pământ, și iată, Eu Mă bizui pe voi. Mi se alină durerile Mele cele grele, Mi se alină de la credința voastră în lucrul Meu cu voi pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, fiilor.

Și acum, popor al cuvântului Meu, pe unde mai ești și cât mai ești, păzește-ți bine darul credinței, fiule creștin, păzește-l mai mult decât pe tine însuți, că acest dar mare te mărturisește în cer prin martorii tăi dintre tine și Mine că ești iubitul Meu, iubitul lui Hristos Cuvântul, și apoi să cauți să fii asemenea Mie în iubire și ascultare, în supunere și veghe pentru cuvântul Meu de peste tine, și care te păzește de pierzare și de lume și de dureri, fiule creștin, căci cel ce se schimbă după chipul lui Dumnezeu este de nebiruit între cei ce viețuiesc pe pământ, iar duhul satanei se teme de cel îmbrăcat în Hristos, pe când cel gol de acest veșmânt este suflat din picioare la cea mai slabă ispitire din partea lui satana asupra celor ce au primit în dar credința să se facă fii ai lui Dumnezeu Cuvântul în vremea aceasta, fiii harului sfânt al acestei vremi, popor răsărit din cuvântul vieții, din credința în acest cuvânt sfânt, care are întru el duh de viață, Duhul lui Hristos și suflarea gurii Lui.

Ne pregătim de sărbătoare măreață, fiilor. Peste opt zile Îmi iau cetele cerești și venim în Betania, venim la masă aici cu voi. Iar voi intrați sub binecuvântarea Mea și strângeți-vă bucheţel sfânt și așezați popasul cel pentru Noi cu voi, și apoi masa și ziua de serbare, și mama Mea slăvită de îngeri și de sfinți și de voi și cadoul vostru cel pentru ea, căci voi aveți harul Meu, cu care bucurați puterile și cetele cerești, fiilor.

O, fiți numai ai Mei, numai ai Mei, că n-are nimeni pe pământ atâtea podoabe cerești câte am pus Eu, Domnul, peste cei ce cred venirii Mele de azi cuvânt peste pământ, și nu este om mai mare ca și cel dăruit cu această credință că Eu vin pe pământ cuvânt, Eu Însumi, fiilor.

V-am împărțit lucrare la cea din urmă sărbătoare și masă cu voi și v-am spus să întăriți și să înnoiți umbreluța sub care Ne strângem, Noi cei din cer, și voi, cei ce Ne pregătiți popas cu voi. Acum, pentru că ați împlinit acest cuvânt sfânt, Mă aplec în fața duhului ascultării cu care ați împlinit voi așa uniți înnoirea acestui chivot, iar Eu, ați văzut, am pregătit tot ajutorul, și ați pus cortul alb la locul lui acum și l-am binecuvântat și l-am curățat cu apă, cu ploaie trimisă să-l spăl ca la botez pe cel botezat, și l-am pus înaintea Mea înnoit și sănătos și lucrător Mie și vouă, iar vouă sănătate de duh vă dăruiesc, și veste dulce vă dau și vă spun că mare fericire aduceți pentru Domnul când Îmi arătați credință și ascultare, lucru cu Mine, după cuvântul Meu, fiilor.

Mare este cel ce ascultă de cele ce vin de la Dumnezeu, și mari să fiți în ascultarea de Dumnezeu, mereu mari, fiilor, mari prin ascultare, și nu uitați cât de mici trebuie să fiți ca să fiți ascultători, căci cum ar asculta cel mare în îndărătnicie? Cum ar putea aceasta cel ce stă mai mare ca Dumnezeu când e vorba să se supună Domnului și cuvântului cel de sus?

Așadar, voiesc să fiți copii înaintea Mea, fiilor, ca să-Mi pot purta cu voi povara crucii Mele de azi, iar grijile cele pentru voi nu mai au loc, că e de lucru pentru Domnul, Care vă poartă vouă de grijă pentru lucrul Meu cu voi, iar voi vedeți aceasta, fiilor.

Și acum iată, martorii Mei Moise și Ilie, Petru, Iacov și Ioan, Tatăl Meu și al lor lângă ei, toți martori ai zilei când Tatăl a lăsat descoperită peste Mine slava Mea cea de la început, cea de la Tatăl Meu, că pe munte fiind cu cei trei ucenici, trei și Noi, cei din cer, am luat parte la fața luminii lui Dumnezeu, la care pământenii nu pot privi, dar Eu Mi-am întărit ucenicii și i-am ridicat pe picioarele lor apoi, o, că am voit să le întăresc credința și s-o las prin ei peste veacuri, și mult lucrez și azi pentru credința voastră, fiilor, căci toate, toate cele ce mai sunt scrise să se arate vor fi așezate și împlinite prin credința voastră și a celor ce intră sub darul credinței ca și voi, fiilor.

Acum toți cei de pe munte din ziua aceea suntem în cer, suntem sus și lucrăm peste pământ, lucrăm pe pământ cu voi, fiilor, iar martorii acelei zile iată ce spun ei vouă:

— O, fii ai lui Hristos Cuvântul, păstrați-vă în fericirea adusă vouă de Domnul! Cea mai mare lucrare pe care o aveți de lucrat este mântuirea, grija cea de căpătâi a fiilor lui Dumnezeu, și de care oamenii pe pământ s-au depărtat pentru grijile lor trupești și pământești, care îi iau din fața Domnului spre lucrul cel care nu dăinuiește.

Cad ca merele din pom cei nesănătoși cu credința și cu faptele credinței, și de aceea fiți destoinici cu duhul și stați alipiți de cei ce vă poartă spre Tatăl și spre voia Sa, căci voi știți că sluga care știe și nu face voia Stăpânului va fi bătută mult, nu ca lumea care nu știe, ci ca cel ce știe și nu ascultă

de voia Stăpânului său.

Suntem însoțitorii Domnului pe calea venirii Lui cuvânt pe pământ, căci Domnul merge cu martori. Așa să lucrați și voi pe cale cu Domnul, cu inimă curată în voi, și martori ai Lui să fiți, că mult Îl aveți pe Domnul cu voi, mult învățându-vă El pe voi, iar voi să spuneți mereu: *„Noi nu mai trăim, căci Domnul trăiește în noi, și prin El suntem”.*

O, dă-le, Doamne, credință tare și râvnă pentru credință, și apoi statornicie pe vecii, o, că mulți au fost nestatornici și au căzut ca merele din pom, iar statornicia se dovedește prin credință și prin ascultare, și acestea îi statornicesc pe cei statornici, iar altfel duhul lui satana împrăștie farmece și vrăji înaintea și în urma celor ce se abat spre duh de neascultare și de lume și cu lumea, căci cele de la diavol nu au drum spre creștinul nestatornic decât prin neascultare și prin credință înjumătățită, o, și nu poate Domnul întru cei nestatornici, fiindcă poate satana asupra lor.

O, aveți grijă de credință, voi, cei iubiți de Dumnezeu, și nu uitați de datoria cea mare pentru această iubire a Sa vouă!

Acum, Eu, Domnul, așez îngerii în ajutorul vostru și veți lucra cu îngerii ca să fie gătită ziua de serbare pentru mama Mea Fecioara, zi de slavă cerească, fiilor, căci slava cerească este s-o așezăm peste pământ în chip văzut curând, curând, și toate se așează prin cuvânt, iar voi purtați-Mă cu cuvântul Meu, fiilor.

O, popor hrănit și miluit din cer, ai grijă de iubirea ta de Domnul, nu te împărți cu ea, ci dă-I-o toată Lui, că altfel greșești, fiule creștin. Dă-I Lui cârma minții tale și a iubirii tale, ca să ți-o crească El în folosul Lui și al tău, căci tu ești om pe pământ, iar pe pământ toate îți fac cu ochiul ca să te slăbească, să te atragă, să te cheme, să te încânte, să te despartă de ascultarea de Dumnezeu și de voia Sa apoi. O, păstrează-te, dar! Fericiți cei săraci de toate cele, dar bogați de Dumnezeu, fericiți aceia pe pământ și în cer!

O, căutați cu crucea Mea, sub crucea Mea, fiilor, ca să fiți adăpostiți de cele rele de pe pământ! Sunt străini de Dumnezeu cei ce nu stau sub crucea Mea.

O, fiilor, înstrăinarea de Dumnezeu vine când nu vă gândiți, și nu vă mirați de ce caut Eu, Domnul, cu atât de mult cuvânt peste acest popor, care ar fi să fie străin de lume și de cele din lume, și bogat în Dumnezeu și de la Dumnezeu, și care îl țin sub ocrotire, căci ocrotirea voiesc Eu, Domnul, să așez peste cei ai pregătirii celei de azi a unui popor pus deoparte pentru Dumnezeu și pentru slava care se va arăta curând, curând, precum este scris să vină Domnul și să Se slăvească cu ziua Sa.

Nu stăm mult în cuvânt în ziua aceasta, și iată, vă pornesc la lucrul cel pentru praznic sfânt, și, iarăși, la sporul cel pentru înnoirea și sfințirea crucii care străjuiește aici colina din deal, căci i s-au făcut înnoirea și adăpostul și vom așeza sfințirea și împrospătarea cea frumoasă și vom împărți la hotare îngeri, fiilor.

Binecuvântare pentru trudă, ajutor pentru cele ce trebuiesc așezate, putere pentru jertfă și osteneală, și pecete de dragoste cerească de sus și de jos peste toate aici, fiilor!

Vă așez în pacea Mea pe voi, iar voi așezați-vă întru iubirea Mea și rămâneți așa, rămâneți întru iubirea Mea, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 august 2021

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Neprimirea cuvântului lui Dumnezeu este lepădare de credinţă. Venirea la masă de pomenire a domnitorului Constantin Brâncoveanu cu fiii lui. Cetatea Noului Ierusalim primeşte îngeri la hotare. Strigare către fii lumii. Poporul român are cel mai slăvit strai între neamurile pământului.

Sună trâmbițele sus, în ceruri, sună îngerii de sărbătoare cerească în cer și pe pământ. Eu, Domnul, Mă așez în fața oștirilor cerești și sosim în cetatea cuvântului Meu pe vatra neamului român și salutăm la sosire cu urarea Mea:

Pace vouă, fiilor din cetate! Pace și mângâiere, măi fiilor! Stăm înaintea voastră în lacrimi și șoptim cu suspin în glas și cu sfială, fiilor. O, nu vă lăsați spre duh trist, nu așa, fiilor. Lacrimi de bucurie ne-au cuprins duhurile. Suspinăm de dragoste suspin de mângâiere, o, că ne e mare uimirea când privim aici, când privim la voi, și dragostea voastră de Noi e mare în clipa aceasta de mare sărbătoare.

O, atâta de aprinși de duh v-ați așezat la lucrul cel pentru pregătire și pentru primire și pentru serbare cerească împreună cu Noi, cei din cer la voi acum! O, atâta ați uitat de voi, încât așa de măreț ați gătit voi aici ziua aceasta sfântă, fiilor, totul din dragoste pentru Noi, totul din supunere sfântă, măi fiilor! Binecuvântată să vă fie credința voastră în venirea Domnului acum, la sfârșit de timp, venirea Mea la voi cuvânt ca să Mă așezați pe cale să merg cu cuvântul și să însemnez pământul de la margini la margini cu pecetea gurii Mele ca la facerea lumii, cu cuvântul, măi fiilor!

O, dacă la venirea Mea de acum n-am găsit credință pe pământ, am găsit la voi credință în cuvântul Meu cel de azi, cu care Tatăl Mă trimite să-l vestesc peste tot, ca să vină apoi împărăția cerurilor pe pământ și sfârșitul celor fără Dumnezeu și al fărădelegilor lor, precum este scris. Spuneam cu jale acum două mii de ani: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?»*

Am bătut la poarta celor știuți de oameni că sunt casa și masa lui Dumnezeu, și am fost lăsat afară bătând și vorbind singur, căci urechi de auzit n-au avut cei ce stau mari peste biserică și peste oameni. Am bătut și am sunat îndelung să Mi se deschidă și să asculte ei ce spun, dar n-am găsit credință, ci lepădare de credință am găsit, că am spus acum două mii de ani că mai înainte de venirea Mea pentru sfârșitul fărădelegii și al necredinței de pe pământ, va fi mai întâi lepădarea de credință, și iată împlinită această Scriptură, dar Eu vin tot mai mult și mai mult, vin pentru cei ce au credință, vin pentru cei ce Mă așteaptă să vin, iar ca să Mă aștepte cineva este să facă acela voia Mea și gata pregătit să fie ca să vin.

Se scurg lacrimi de mângâiere la Noi, cei din cer, se scurg pentru voi, fiilor. Suspinăm negrăit, cuprinși de dragostea voastră, cu care ați trudit de Ne-ați pregătit așternut de sărbătoare aici. Alaiul ceresc se așează la masă cu voi în ziua aceasta de slavă sus și jos, și e mama Mea Fecioara în mijlocul acestei slave, și este ea mângâiată de iubirea Mea din voi pentru Noi. O, mângâiați-o cu duhurile voastre, fiilor. Mângâiați-vă și voi de la Noi, căci v-am privit veșmintele mărețe și Ne-am pregătit ca și voi și am venit la fel îmbrăcați la sărbătoare, toți îmbrăcați românește, toți ca și voi, fiilor. Și încă, lângă mama Mea Fecioara au fost așezați de ea în ziua ei de serbare sfinții casei voievodului Constantin Brâncoveanu, toți în straie de domni ai țării, domni români, și încă ce români!

O, fiilor, pentru mama Mea Fecioara la masă cu ei, iată, când se va lăsa seara voi să încălziți mâncare de varză și să vă așezați la masa lor de pomenire, și colaci să puneți pe masă și struguri și vin și fructe și bucate plăcute cerului, rupte din rai, fiilor, căci Eu, Domnul, v-am așezat pe voi prin cuvântul Meu pe calea spre rai, pas cu pas, pas după pas v-am învățat încă și încă o treaptă să urcați pe calea spre rai, o, că n-au știut și nu știu încă toți creștinii acestui cuvânt de ce am adus Eu, Domnul, cuvânt și povață spre rai, dar dacă ar fi avut credință bună în cuvântul Meu, ar fi putut și ei lucra pe pământ mersul spre rai, dar credința este slabă în inima omului, fiilor. O, că numai dragostea poate, numai ea, dar când omul are dragoste de el însuși, iată, nu se poate împărți în două, o, și nu merge cu dragostea împărțită, iar Eu, Domnul, sunt lăsat afară până și de cei ce Mă cunosc prin acest cuvânt, că dacă dragoste nu ai, nimic nu ai, nimic nu poți.

Avem așadar, la masa de azi pe mucenicii cei doborâți de fiarele vremii pentru credința lor în Dumnezeu și pentru nelepădarea de credință și de neam, o, și nu oameni de rând avem la masă, ci pe voievodul Țării Românești, care a privit la moartea copiilor săi, îndemnându-i să nu se teamă, să nu-și lepede credința, să nu aleagă trădarea, ci moartea ca și Hristos, și apoi învierea în care credeau, așa cum numai creștinii cred.

Sunt îmbrăcați toți în podoabe românești și domnești acești mari mucenici, și la fel suntem toți cei adunați, că suntem pe vatra neamului român, pământul în care țipă de groază omul antichrist, căruia i se apropie vremea să dea socoteală înaintea Celui Căruia el se împotrivește cu oaste mare, numai că puterea este în mâna Mea în cer și pe pământ, așa cum Tatăl M-a îmbrăcat după ce am biruit prin cruce moartea și pe satana, iar omul potrivnic este fără de minte și luptă în gol, săracul, iar Eu stau pe scaunul slavei veșnice și sunt cu lucrarea înnoirii lumii peste pământ, precum este scris, și spun:

O, măi satano, măi, nu poți să-L biruiești pe Împăratul Dumnezeu. Povestea cu împăratul căruia i-au furat păcălicii perna de sub șezut, slobozind ei un purice să-l piște pe împărat ca să se ridice de pe scaun și să-i fie smulsă perna de sub el, o, nu merge așa cu Împăratul Dumnezeu. Zadarnic tot visezi tu scaunul măririlor toate. Nu meriți tu, cel mincinos, cel vrăjmaș pe Dumnezeu și pe turma Lui, pentru că tu meriți doar focul, pe care ți-l pregătești, și altceva nu mai știi să faci, decât să-ți dorești și să-ți clădești tot mai sus tronul rușinii care te va doborî pe veci, căci așa este scris în Scripturi cu cel ce se luptă să-L biruiască pe Dumnezeu. Așadar, vrând-nevrând tu ești supus lui Dumnezeu și voii lui Dumnezeu, Care te biruiește în lupta ta asupra Lui, și iată, ești cel biruit, ești judecat de însăși lucrarea ta cea rea.

O, mama Mea, Domnul Dumnezeul tău este Fiul tău, mamă. O, ce mare este mărirea ta, mama Mea! Ce mare ți-a fost smerenia pentru care ai fost născută pe pământ s-o ai și s-o lucrezi mereu în tine, mamă! După ce îngerul ți-a vestit că-L vei naște pe Dumnezeu, tu ai spus: *«S-a bucurat duhul meu de Dumnezeul meu, că a căutat El spre smerenia roabei Sale, și toate neamurile mă vor ferici pentru mărirea făcută mie de Cel puternic!»* Da, dar ca să te și iubească neamurile de pe pământ ar fi să facă ele voia lui Dumnezeu, Care a venit pe pământ, mamă. Așadar, iată, suntem iubiți de cei ce fac voia lui Dumnezeu și suntem primiți cu cele din cer vestite lor, o, și așa Ne mângâiem, și cu o mânuță de inimioare supuse împlinim Scripturile, mamă. Iar Noi grăim în ziua aceasta în mijlocul celor ce Ne-au primit să Ne facem casă la ei și cu ei și să Ne fie casnici, să Ne fie copii, mama Mea. Și acum dă-le lor daruri sfinte, o, dă-le lor, mamă!

— Să le dăm îngeri, Fiule Iisus, să le dăm lor îngeri, Fiule scump. Să le însemnăm hotarele cu nume și cu duhuri de îngeri din loc în loc, din stâlp în stâlp, și le vom da povață de urmat, de întărit hotarele, și apoi țara română trebuie întărită cu îngeri la hotare, ca să știe omul antichrist a cui este țara aceasta și să se tragă deoparte oastea lui cea oarbă, căci timpul arată deslușit că Tu, Doamne, ești apărătorul și Mântuitorul celor ce Te iubesc și Te ascultă acum, și încă vor crește ei întru acestea, și vor crește prin revărsarea harului de sus, care va arăta și va însemna împărăția lui Dumnezeu și pe cei cu numele ei pe fruntea lor. Și iată cât lucru avem de lucrat peste acest meleag binecuvântat din moși strămoși să fie pentru Dumnezeu, iar ei lucrează acum de sus, de lângă Noi, după planul Tău cel din Scripturi, Fiule Doamne, și rugăciuni fierbinți fi-va să slobozim din Noi peste fiii pământului român ca să fie credincioși, cei mai credincioși măririlor ce vin peste acest neam cu părinți mari în cer, o, că mare trecere are neamul român între cei din cer, și mai ales cei mari de peste el în vremea lor de pe pământ, și care Ți-au săpat numele în piatră și în lemn și în duhul neamului, și cu care Tu ai biruit pe păgâni ori de câte ori cădea sub cruce acest neam binecuvântat aparte încă de la începutul facerii lumii, și apoi odată cu nașterea Ta pe pământ, și Te uiți la acest pământ ca la o ființă iubită Ție, ca la bogăția dată de Tatăl pentru vremea întoarcerii Tale la sfârșit de timp, Fiule scump Iisus.

Lucrăm din cer tot ce este de lucrat, dar mai ales trebuie să lucrăm un popor statornic, curat cu inima, cuminte și mare la credință, căci credința cea până la sfârșit neschimbată, numai acei ce o au vor fi scriși fii ai credinței, o, numai aceia, Doamne, iar ceilalți au inimă mică de tot, și nu pot purta cu ea pe Domnul până la sfârșit, și Îl dau pe cele de pe pământ și pe cei de pe pământ, și Ne fac rane cei nestatornici, așa cum a fost în toată vremea să avem de la cei nestatornici și mari cu trufia, o, că nu învață ei de la mine, de la smerenia mea, care s-a apropiat de mine, o, și m-ai îmbrăcat întru mărire pentru smerenia mea, Fiule scump.

Grăiesc cu ei acum, cercetez viața și inima poporului Tău, și duhul frăției sfinte dau să-l întăresc peste ei și le spun lor ca unei familii duhovnicești, ca unor fii ai aceleiași familii sfinte, și le spun așa:

O, fiilor, o, fiilor, să nu vă despărțiți nici o clipă unii de alții, ca nu cumva să vă ispitească satana dacă v-ar găsi fără veghe peste voi și unii peste alții și să poată el să vă facă scule ale sale. Cel fără de mărturisitor pentru el în toată vremea este luat în primire de diavol și dus în ispită și este apoi notat ca fiu al întunericului, care nu voiește să fie știut cu ale sale porniri și fapte, dar duhul frăției alungă ispita, are îngeri grăniceri, are pază la hotare, fiilor.

O, voi sunteți un popor învățat de Dumnezeu. Cum, oare, ar mai rămâne între aceștia dintre cei care să ia de la omul lumesc învățătură și lucrare de urmat?

O, fiilor, omul lumesc face în așa fel să stea toți ochi și urechi spre el și apoi să spună ei: Iată, știm!

Iată ce aveți de lucrat: Mai întâi aveți ca lucrare sfântă ascultarea de Dumnezeu și de duhul frăției, fiilor. Apoi blândețea și smerenia inimii, văzute acestea în faptă, în împlinire, în simțire, în vorbire, între frați văzute lucrând toate. Rugăciunea simțitoare și arzând, ea să vă hrănească dragostea inimii și înțelepciunea cea venită de sus, fiilor. Apoi postul și

mâncatul smerit la masa cu bucate, dragostea văzută în toate, în purtare, în mișcare, în umilință, în necârtire, în nesupărare, în duh împăciuitor, în neținerea de minte a răului, în jertfă, fiilor.

O, ce fericire s-ar fi ridicat la cer să fi înțeles acest popor în toată vremea acestei lucrări ce este acest cuvânt și duhul lui și prețul lui.

E omul rece la inimă pentru Dumnezeu și e prea mult pentru el, iar pentru Domnul puțin de tot. O, Fiule Iisus Hristos, cine n-a intrat în corabie au pierit toți. Cine n-a ascultat de strigătele de salvare au luat în glumă vestea potopului, ca și cei de azi, care-și caută de viața cea pământească zi de zi, iar Tu îi strigi zadarnic, Doamne, că trufia l-a căzut mereu, mereu pe om, dar mai întâi pe îngeri, chiar și pe îngeri, o, Doamne. Tu ai venit cu sfințenia, nu cu nunta. Ai venit cu Duhul Sfânt ca să-L sălășluiești în trupuri curate de păcat, de pofte trupești, o, și au păcat cei ce știu asta, și tot stau în păcat. Oamenii lui antichrist dau zi de zi să distrugă de tot taina bisericii Tale cea de două mii de ani lucrătoare pe pământ în așteptarea Mirelui ei, iar în biserică nu mai veghează nimeni, că e numai lume în ea. Ai strigat mereu și la fiii lumii ca să-i scapi de vaiul cel mare și pe ei, iar eu dau acum să-i strig și eu și să-i miluiesc pe ei, spunându-le lor așa:

O, fii ai lumii, nu vă mai atingeți de femeie, căci vaiul va fi mare pentru cei care vor avea în pântece, pentru cei vor purta copii în brațe, precum este scris. O, nu vă mai bucurați de plăcerea cea veninoasă a păcatului, căci această plăcere, care vă face să vă atrageți unii pe alții, vă va ieși în cale cu amarul și cu blestemul ei cel veșnic, o, și cine vă va șterge suspinul în aceste vremi cu durere de neastâmpărat? O, fiți pentru Fiul meu Iisus Hristos, fiți mireasă și bucurie de mireasă. Păziți-vă de glasul lui satana, de toate uneltele lui ademenitoare, că e mincinos tot binele care dă să vă zâmbească de pe pământ acum. Vă chem spre Fiul meu Iisus Hristos. Sunt cu țara română pe brațe, că are în ea Domnul taina cuvântului Său lucrător peste pământ, și pe fiii cei supuși voii Sale acum.

O, îmbrăcați-vă românește, fii români, că n-a avut alt popor strai mai slăvit ca și neamul român, și e plin cerul de români după port, după datini sfinte ca și voia lui Hristos.

O, feriți-vă să călcați poruncile vieții, cele zece porunci, și poruncile cele pentru hrana trupului, căci calea aceasta cu Domnul este calea cea spre rai, iar legea raiului deschide raiul pentru cel ce o ține pe ea.

O, fiți sănătoși în împlinirea voii Domnului! Nu fiți bolnavi și tot bolnavi pentru călcarea legilor vieții sfinte, că nu este altceva pe pământ ca să vă dea viață și sănătate mai mult ca și păzirea sfințeniei și a raiului din voi, dacă îl veți lucra în voi.

O, Fiule Iisus, sunt înlăcrimată de bucuria slavei cea de azi aici, la serbarea cea pentru mine, dar lacrimi de bucurie mă cuprind. Sunt ca în raiul cel mai dulce când stau în lucrarea iubirii lor cea pentru Noi. E frumos privirii tot ce au așezat ei atâta de frumos pentru Noi așternut în această zi de praznic sfânt, ziua mea de venire în cer la Tine, Fiul meu Iisus.

Vă strâng cu sfială la pieptul meu cald, fiilor iubitori. Puneți-vă iubirea la scumpit, fiilor! Supuneți-vă celor ce vă țin de mânuță ca să fiți frumoși mereu, și cu Dumnezeu mereu, mereu, fiilor! Credința să vă fie foc, să nască ea lumea cea nouă! Rugăciunea voastră să poată peste acest timp furtunos chiar și dacă nu bate vântul. Cine are ochi cu care să vadă știe ce spun eu despre vremea asta furtunoasă, care culcă la pământ credința și dragostea și veghea pentru acestea.

Mi-e dulce de tot aici. Am neamul de voievozi, odată cu ziua mea de serbare dați la mucenicie pentru credința cea din părinți. Luați pildă, fiilor! Aveți mijlocitori mari în cer.

Acum iar și iar vă cuprind pentru cadoul cel dulce în ziua mea de slavă. Măreață vă este simțirea, măreață iubirea și lucrarea lor, fiilor! O, nu mai este pe pământ pe nicăieri așa ca și la voi, dar voi aveți pe Domnul cu voi, fiilor, și de la El aveți, și iată ce bogați sunteți în Dumnezeu!

Har, har peste voi, tot mai mult har! Această urare vă întorc eu pentru multa dulceață de duh câtă mi-ați dăruit. Pace vouă! Puneți peste voi învățătura mea, o, fiilor!

— O, mamă, ce stare înaltă Ne ține acum sub lacrimi de duh, mama Mea. Șoapte de suspin împărțim între Noi de la fericirea cea de la ei acum, așa cum omul cuprins de bucurie neașteptată înlăcrimează și începe a grăi cu șoapte de suspin de la multa putere a simțirii cea mai presus de așteptări, mamă. Le-ai dat lor putere de iubire, har și credință cu har, putere de sfințenie le-ai dat lor, și iată, și fiilor lumii le-ai dat, dar cei iubiți de Noi să stea departe de cei ce nu se sfințesc pentru Noi, și la care Noi încă strigăm și le dăm îndemn spre cer.

Cei căzuți din bărcuța Mea suspină și ei de fiecare dată cu dor când vin sărbători mari aici, în grădina în care și ei erau când erau ai Mei. Unii au căzut din slăbiciune, alții din îngâmfare, alții din nemulțumire și pretenții, alții din neumilință, alții din prostie, iar alții din pizma lui satana, o, că au călcat ei în turnările de pe drum, turnate înadins de slugile lui satana care pândesc pașii celor sfințiți prin cuvântul Meu cel de azi, o, că mereu le-am spus și le tot spun: *„Ieșiți din lume, poporul Meu”*, iar Eu știu de ce le spun. Eu văd slugile lui satana ascunse în vecini, în apropiați mai ales, le văd cum toarnă plătite și neplătite turnări, căci invidia și pizma apoi fac stricăciune de minte tot timpul, iar dacă Eu vestesc, și nu este ascultare pentru veghea Mea, o, ce să vă fac acum, fiilor? Bine vă era vouă să Mă fi iubit pe Mine din toate câte dădeau să vă lucreze, să vă scape de voi înșivă, dar n-ați făcut aceasta. Locurile Mele cu ai Mei sunt locuri de închinare, iar cine fuge de acestea fuge de ocrotirea lui. Iată, vestesc din Scripturi și iarăși spun: De M-ar fi ascultat poporul Meu i-aș fi smerit de tot pe vrăjmașii lor!

O, fiilor, Îmi trebuie popor ascultător ca să biruiesc cu el pe antichrist. Îmi trebuie un popor de nebiruit, dar prin ascultare, fiilor. O, nu dați viața cea veșnică pe cea vremelnică, nu faceți așa greșeală, fiilor! Trupul, acest vrăjmaș al vieții voastre veșnice, ține să-i dați lui tot dreptul asupra voastră, dar voi sculați-vă și biruiți voi, biruiți cu Mine, fiilor! Nu uitați că greșelile nu se șterg înaintea Mea ținându-le ascunse, ci se scot la lumină ca să fie acuzate și luate de pe cei ce le-au săvârșit.

Iată, vă învăț încă pe voi, cei apropiați de cele cerute de Mine să le împlinească un creștin de Nou Ierusalim. Fiilor, fiilor, ascultați: Nu știi cu cine vorbești când vorbești, nu știi ce face mâine acela cu cuvintele tale și de ce caută vorbă cu tine. Așa s-au îngroșat dosarele cele grele, așa s-a cules și s-a păstrat tot ceea ce vorbeau doi câte doi. Nimeni nu credea pe vremea trâmbiței Mele Verginica, nimeni când Eu spuneam că sunt vânzători de taine, de frați, că sunt trădători care duc la Caiafa și la Irod știri, și iată, vino și vezi acum lucrarea ta ascunsă, care nu știi unde a ajuns pusă bine de partea lui satana. Așadar, tot ce Eu, Domnul, aduc în știre e pentru că Eu

văd bine lucrarea lui satana ca să vă învinuiască apoi cu ea, iar unii să nu mai aibă nici vreme de pocăință apoi.

O, ce mare este Dumnezeu între voi, fiilor crescuți sub slava cuvântului Meu! El vine să vă crească și să vă vestească atunci când vede la pândă primejdia cea pentru voi, cea pentru neascultare și neîmplinire din partea voastră pentru veghea vieții voastre.

Eu, fiilor, rămân sprijinul vostru dacă vreți să aveți sprijin, căci omul nu vă poate ajuta pe voi, pentru că este om, nu Dumnezeu.

V-am grăit dumnezeiește, v-am învățat ca Unul Care știe și vede, și v-am făcut rugăminte dulce. Mă rog de voi să ascultați, fiilor! Iată, aici am izvorul slavei cuvântului Meu, că fără el voi muriți față de Mine, fiilor. Așadar, păziți-vă credința și nu lepădați de peste voi acest cuvânt veghetor și mila Mea de voi, căci ați mâncat la masa Mea, ați stat la masă cu Dumnezeu, fiilor.

Acum opresc grăirea și vă fac îmbrățișarea ca dar de mulțumire pentru atât de frumoasă primire în ziua aceasta a Noastră cu voi, fiilor din cetate, și cu voi, cei aproape aici veniți acum în această sărbătoare mare.

Mă doare, Ne doare adânc în ceruri, că lumea de la biserică și-a văzut de muncă și de păcate, căci duhul bisericii doarme de tot, e surd pentru strigătul Meu. Eu însă Mi-am pus deoparte bogăția cea din strămoși, iar cei ce au strâmbat și au păcătuit așa, au rămas cu păcat, și de aceea atâtea rele vin peste pământ, și peștele de la cap se strică și s-a stricat de tot, și se duce poporul spre rătăcire de taina de biserică a lui Iisus Hristos. Eu însă nu închin nimănui lucrarea cuvântului Meu, dar îi strig ca pe cei ce M-au lepădat, căci au lepădat cuvântul Meu așa cum Ierusalimul M-a lepădat acum două mii de ani, și l-am lepădat și Eu pe el apoi.

Pun pana jos, scriind mai întâi cu ea: Pace vouă, fiilor, pace vouă! În lacrimi de măreață bucurie primită de la voi vă dăm acum îmbrățișarea, o, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28 august 2021

Sărbătoarea Sfinților Voievozi mucenici Brâncoveni

Prin acest cuvânt Domnul îl aduce pe om înapoi în rai. Orice durere se vindecă prin duhul bucuriei sfinte. Bogăția îi aduce omului trândăvia. Brâncoveanu, pildă de credință, un Hristos care a murit pentru neam. Glasul familiei voievodale martire Brâncoveanu.

Oștirile cerești au rămas cu Mine aici, deasupra, și noapte de veghe și-au luat peste cetatea cuvântului Meu, ca să rămână și azi în cuvânt cu voi Domnul, ca să fiu cu voi și azi, fiilor din cetate, o, și aveți frățiori de departe oaspeți la masa cea sfântă, căci vin ei după hrană, vin după merindea cea care îl face fiu al lui Dumnezeu pe cel ce se unește cu ea, căci Eu am așezat împărăția cerurilor la voi, și aveți pe masă hrană pe Domnul, o, fiilor.

Dar azi stăm iar cu masă de cuvânt, un picuț poposim și azi, ca să așezăm în carte ce mai este de așezat pentru desăvârșirea sărbătorii cea pentru mama Mea Fecioara și pentru duhul învățăturii, pe care, iată, îl așez pe masa Mea cu voi ca să-l lucrați voi, și să știți să-L împliniți pe Domnul peste voi cu tot cuvântul Său, cu toată trăirea cea de fii ai lui Dumnezeu, ai acestui cuvânt și popor, fiilor.

Au fost bucurii de suflet clipele de ieri de la serbare. S-au bucurat cu fiori de bucurie sfântă sufletele fraților voștri veniți la masa Mea cu voi de departe, fiilor. Am spus pe vremea cea de la începutul Meu cu trâmbița Mea Verginica, am spus că vor merge creștinii care au mai rămas pregătiți pentru vremea Mea cu voi, vor merge ei sute de kilometri, cale lungă vor bate până aici, la voi, ca să ia ei de pe masa Mea cu voi merindea vieții veșnice, căci am spus: *«Cel ce mănâncă trupul și sângele Meu are viață veșnică și nejudecată».*

Acest popor micuț este așezat de Mine pe calea spre rai cu toate împlinirile pentru această treaptă, și pas cu pas am așezat întoarcerea înapoi a omului, o, și am lucrat cu așteptare, cu milă, căci omul este neputincios pentru viața lui Dumnezeu întru el, iar Eu, Domnul, am crescut cu greu în cei ce s-au dat Mie cu inima și cu credința, o, că îi este greu omului cu viața cea de cer pe pământ trăită, când toate pe pământ sunt plăcute inimii și trupului omului, și este omul atras, bietul de el, dar când Eu și dragostea Mea luăm ființă întreagă în om, se face omul fiu al lui Dumnezeu, căci așa am lucrat să-i dau omului putere să se facă fiu al lui Dumnezeu, ajutat el de iubirea Tatălui, Care M-a dat jertfă pentru răscumpărarea omului căzut din rai pe pământ, și să-l întorc pe el în cele din care a căzut când i s-a răcit iubirea, când a pierdut bucuria de a fi el cu Dumnezeu în rai, și nu singur, o, nu singuri cei doi, ci un singur trup, nu două, și acest trup să fie locașul de odihnă al lui Dumnezeu, Făcătorul omului.

Așezăm în carte și azi un picuț de cuvânt, fiilor. Dulce învățătură, dulci povețe vă dau și azi, vouă, și celor ce încă sunt la masă aici, și privim la ziua de praznic și luăm încă din bucuria ei, fiilor. Să știți, măi fiilor, că orice neputință de duh sau de trup, orice durere se vindecă prin bucurie, prin duhul bucuriei sfinte, care are credința ca hrană, ca putere de vindecare, o, credința, fiilor, și totul se poate prin ea când ea are pe Dumnezeu ca lucrare, căci nu omul, ci Dumnezeu poate, măi fiilor, și poate totul, o, poate Dumnezeu ceea ce omul nu poate, numai să aibă el credință că poate Dumnezeu.

Harul credinței, acest mare har voiesc să-l am Eu mereu pe creștetul acestui popor, iar când vreun fiu se clatină în furtuni, vine acest har în ajutor, vine credința cu puterea ei, vine ea în vreme de strâmtorare și te trece ea până dincolo de valul care izbește ca să facă neputință, ca să facă slăbire peste cei încercați de furtuni. O, dar trebuie și aceste furtuni să vină și să fie, căci trebuie să am pentru ce să-i dau plată creștinului celui biruitor și să-i deschid ușa să intre întru ale Mele, întru cele pregătite pentru cei ce vin din necazul cel mare, din încercări fel de fel peste fiii credinței, și care nu-L pot uita pe Domnul, în Care ei cred pentru toate clipele pe calea lor cu Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, nu e bine să fie bogat omul. O, nu e bine, nu e bine să aibă de toate omul, și mereu de toate, ci e bine să lucreze el pentru fiecare zi și în fiecare zi, că dacă n-ar lucra s-ar lenevi, ar cădea din Dumnezeu prin lenevie, prin zile fără de lucru pentru pâine și pentru suflet hrană. Cel ce are pentru mâine nu mai lucrează azi. Cel ce își adună să aibă este om necredincios, și poate să-L piardă pe Dumnezeu, Care poate mereu pentru cel credincios. De aceea am spus Eu: *«Nu vă îngrijiți ce veți mânca și cu ce vă veți îmbrăca, căci are grijă Tatăl».*

Dar ce să facă cel ce nu se îngrijește pentru acestea? O, cum ce să facă? Are ce să facă. Iată-i pe fiii cetății cuvântului Meu, ei Îl slujesc pe Domnul și pe fiii poporului lui Dumnezeu. Ei nu trăiesc pentru ei, ci pentru Dumnezeu în fiecare zi și vrednici sunt să Se dea Domnul în fiecare zi lor. Iată, la această treaptă am dat să ajung cu un popor și cu împărăția Mea pe pământ.

Am lucrat un popor ca să-l am al Meu și ca să facă el voia Mea, numai voia Mea. Nu puteam să-l mai las pe mâna preoților care au femei la pat și împart slujirea cea pentru Dumnezeu cu slujirea cea pentru femeie. O, nu puteam, nu mai puteam așa să pot înainta, căci Eu așteptam să împlinesc Scripturile sfinte, nu să Mă tot aplec cu lumea la un loc, cu amestecarea care face rău de tot, căci pătează tot ce este sfânt și curat pentru Dumnezeu.

O, nu puteam să nu pun deoparte pe Fecioara care avea să Mă nască pe pământ în loc curat de lume, în loc smerit, nu în mijlocul lumii păcătoase. O, nu puteam să ies la capăt cu lucrul și cu harul cuvântului Meu pentru pregătirea unui popor aparte, și care să umble cu Mine, nu cu lumea de pe pământ, nu cu amestecarea care strică legile raiului. Spuneam cu jale creștinilor de la începutul Meu cu Verginica, le spuneam să fie cuminți, să învețe să fie cuminți și sfinți din zi în zi mai mult și Mă uitam tot timpul la ei și le spuneam cu mare dor: *«O, creștine, tată, aș dori de la tine ascultare, aș dori să nu mai stai singur în casă cu femeia ta, să nu mai dai copiii afară la joacă și ca să stai cu femeia ta singur în casă».*

O, mare și lungă Mi-a fost așteptarea pentru cel slab cu firea, cu iubirea, cu credința, cu împlinirea cea pentru sfințenie! Nu-i place omului să nască fii și atât, și să nu mai trăiască restul vremii întru desfrânare. Nu pentru desfrânarea trupului a fost căsătoria, o, nu, dar iată ce a făcut omul, cât s-a smuls din Dumnezeu și cât de mult s-a unit cu femeia ca și Adam în rai, și apoi pe pământ pe mai departe cu vremea vieții lor cei căzuți din rai.

O, are Domnul nevoie de creștini sfinți, de copii sfinți, și care să nu caute spre poftele trupului, că nu pentru ele l-a făcut Dumnezeu pe om, ci pentru odihna lui Dumnezeu mereu în om și cu omul, și de aceea să nu stea fără Domnul vreo clipă omul. Voiesc să fiu Eu bucuria omului, toată bucuria lui, toată iubirea lui. Știe el, oare, că Eu trebuie să fiu bucuria lui, căutarea lui, și nimic altceva să nu numească omul bucurie pentru el?

O, cum să-ți poți păstra cu tărie credința ta cea pentru Dumnezeu, măi creștine măi, dacă tu nu-L ai ca bucurie nesfârșită pe Domnul? Se clatină credința ta când dai de alte bucurii, de alte doruri, de alte lucrări și îndeletniciri, iar viața comodă a zilelor tale duce la păcat, la lene pentru trup și pentru suflet, iar trupul și sufletul trebuie să aibă viață și lucru în fiecare zi ca să nu moară, ca să nu piară veghea pentru viața lor.

Iată, cei săraci sunt harnici pentru pâinea lor de fiecare zi și sunt oameni fericiți și sănătoși cu trupul și cu duhul, iar cei bogați și cu averi strânse se lasă spre păcat, spre petreceri păcătoase, căci nu sunt fericiți, o, nu sunt, ci doar caută fericirea pe toate căile câte căi sunt pe pământ de umblat pe ele, dar fericirea ei n-o găsesc, căci fericirea are lucrare mereu, și este ea îndeletnicirea omului sărac, care nu-și strânge pentru mâine, și care se ridică să lucreze vesel în fiecare zi și pentru fiecare zi, așa cum a lăsat Dumnezeu lucrarea cea de fiecare zi pentru om.

Credința însă trebuie să fie în toate și pentru toate începutul și sfârșitul fiecărei lucrări și zile de lucru, o, fiilor, iar Eu, Domnul, biruiesc pentru om prin credința lui, biruiesc, fiilor, așa cum am biruit moartea și frica de moarte în vremea muceniciei casei lui Brâncoveanu, voievodul românilor, căci el a ales credința, nu frica, a ales viața, nu moartea, iar viața înseamnă credință și nepierderea credinței.

O, a alungat frica voievodul cel mucenicit, căci el privea la înviere, nu la moarte, și tot așa i-a așezat și pe copiii lui, în fața învierii i-a așezat, nu în fața morții. O, ce-ar fi fost să se lepede de Dumnezeu voievodul țării și să facă așa de frică? Ce s-ar fi întâmplat cu credința poporului român în clipa lepădării de Dumnezeu a voievodului lui dacă Brâncoveanu ar fi slăbit la cârmă pentru popor și pentru urmași apoi în vremea încercării credinței lui?

Fiilor, fiilor, mare a fost ziua aceea a învierii lor, și a fost pentru poporul român zi de Paști, zi de înviere, căci Brâncoveanu a fost un Hristos Care a murit pentru neam, pentru credință și pentru înviere, și iată statură de creștin! O, ce să mai faci cu cei ce se clatină, cu cei ce se dau nemulțumiți, nestatornici cu Hristos? Ce să mai faci când vezi neformat pentru masa aceasta un creștin care-și dă aere, când el este un om mic, când el nu dă să fie sfânt și să se uite numai la Hristos, numai la purtarea cea prin învățătură luată de la pilda vieții Mele pe pământ față în față cu oamenii?

O, măi creștine, măi, nu intră omul în rai când dă să facă milostenie cu mâna altuia. Nu poate intra altul pentru tine în rai, nu poți intra prin altul, ci munca ta cea pentru rai îți deschide ca să intri.

O, învățați, fiilor, să vă faceți rost de asigurare pentru viața cea veșnică. Își plătește omul cu bani asigurarea pentru viață, bietul de el. O, ce prostie, ce mare prostie! Numai omul mic este în stare de așa prostie. O, fugiți spre viață de fii născuți din Dumnezeu, ca să nu rămâneți oameni și atât, o, fii ai chemării de sus pentru viață adevărată pe pământ!

Fiilor, fiilor, adunați-vă să învățați să munciți pentru înțelepciunea vieții veșnice, să vă dați mintea la școală ca să ieșiți apoi creștini cu note mari, să vă îmbogățiți sufletele, nu trupurile, fiilor învățați de Dumnezeu. Fiți destoinici, luați pildă de la albinuțe, fiilor. Nu zadarnic le-a făcut Dumnezeu, ci ca să se uite omul la ele și să ia pildă de viață înaintea lui Dumnezeu și să-și cunoască omul lucrul și rostul său pe pământ și în poporul Meu de fii crescuți pentru cer.

O, e sfântă viața albinuțelor. Ele mănâncă tot ce este curat și trăiesc curat. Aceasta este pildă pentru poporul cel adevărat creștin al bisericii Mele, fii laolaltă viețuitori în lucrarea lui Dumnezeu, stupul cel plin de miere, de Dumnezeu plin, de iubire și de jertfă plin, căci lenea este păcat de moarte, e moarte, fiilor.

O, lucrați pentru credință și întețiți în voi credința, fiilor, că iată locul celor credincioși și căzuți pentru credință, și nu pentru păcat! Sunt în brațele mamei Mele Fecioara toți cei din casa lui Vodă Brâncoveanu. Ea le-a făcut trecere spre învierea lor. Ea se laudă în cer cu ei, ea se poartă cu ei deasupra pământului român, pe care îl are ea în ocrotire, o, și le dă ea glas în ziua aceasta, și iată glasul lor:

— E a ne-a primit pe brațe la trecerea hotarului în ziua muceniciei noastre, a trecerii noastre la Domnul, la cei din cer. Ea ne-a fost tărie și neclătinare în credință până la sfârșitul mersului nostru pe pământ.

O, iubiți-vă copiii așa cum i-am iubit eu pe copiii mei! Purtați-i pe brațele credinței sfinte până pe brațele mamei noastre de sus ajunși, acolo unde noi am ajuns. O, vouă nu vă este încercată credința, dar de aceasta să nu vă bucurați, că puteți cădea în lenea cea pentru credință apoi.

Mâncați cu foame multă, mâncați iubire, voi, copii ai Cuvântului Hristos, români după sânge și neam, români după Hristos, Care a făcut pe om din lutul pământului român. O, nu stați fără iubire! Pierdeți-vă viața în iubirea de Hristos și de

Maica Lui cea dăruită nouă de mamă a creștinilor, a românilor, căci neamul român e pecete sfântă între cele cerești ale Domnului, e însemnat aparte, e taină a lui Dumnezeu această sămânță tainică, iar noi, cei în cer ajunși, vedem și știm.

Vă dăruim daruri acum, tainic vă dăruim, și veți lucra cu ele și veți cunoaște obârșia lor. Iar acum noi semnăm grăirea noastră cu numele de familie voievodală a românilor din cer: Voievozii români, Brâncovenii.

— O, ce zi mărturisitoare, o, ce mare lucrare are Dumnezeu cu voi și peste voi, fii ai cetății cuvântului Meu, și voi, cei ce îi iubiți pe ei pentru numele Meu de peste ei și de peste voi!

Intrați acum la odihnă, după truda cea pentru serbare, fiilor, căci ziua de serbare a praznicului mamei Mele Fecioara se liniștește acum, dar și voi, măi fiilor.

O, iată, vă veți odihni lucrând, așa vă este alegerea, și veți strânge masa și serbarea și veți lucra și vă veți odihni și iarăși veți lucra, iar și iar, toate iar și iar, o, fiilor. Ca albinuțele, ca ele veți lucra, ca Mine veți lucra, iar și iar veți lucra, o, fiilor. Amin, amin, amin.

16/29 august 2021

Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Pacea aduce fericirea peste fiii păcii. Domnul așează îngerii împrejurul cetății cuvântului.

Mă vestesc de deasupra peste cetatea cuvântului Meu cu zi de praznic sfânt, și intru în carte cu masă de cuvânt și am cetele cerești de sfinți și de îngeri în însoțire, căci singur nu umblu.

Eu sunt Cel ce sunt, fiilor străjeri pentru Domnul. Sunt purtat în nori de îngeri și Mă vede satana cu alai ceresc purtat și numai vaiete se aud între slujitorii lui satana, care văzut și nevăzut nu ostenesc lupta împotriva lui Dumnezeu și a celor de pe pământ iubitori de cer, de Duh Sfânt, și care se fac locaș pentru Duhul Sfânt. Iar Eu, Domnul, rostesc primul cuvânt peste cetate și peste cei ce veghează aici, între cer și pământ, și spun:

Pace ție, cetatea Mea de venire cu slava cuvântului Meu pe pământ, și pace vouă, fiilor din cetate! Când spun acest cuvânt Eu vă învăluiesc în duhul liniștii și al păcii sfinte ca să vă deprind să lucrați ca Mine și cu Mine și pentru Mine prin toate lucrările care sunt aici de lucrat, o, și nu este în cer ceva sau cineva să nu se mire de măreția Mea cu voi în lucrare, de vremea aceasta a Mea cu voi pe pământ și cu sfinții și cu îngerii în cete, fiilor.

O, pace vouă, și vă alin acum ranele proaspete, că avem de purtat rane și dureri de la ele mereu, mereu, dar pacea cea sfântă aduce putere și har, aduce din cer alin, fiilor, și le purtăm pe toate cu sprijinul Tatălui, căci Tatăl este în Mine, iar Eu sunt în voi cu pacea Mea, și cu puterea ei puteți voi.

Mare lucrare are duhul păcii, mare, fiilor! Acest duh și lucrare a lui aduce fericirea peste fiii păcii, iar Eu, Domnul, am spus: *«Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema, iar cei blânzi vor moșteni pământul!»,* așa am spus.

O, pace vouă, fiilor!

Și acum, pace și iar pace celor ce Mă cunosc și Mă gustă cu dor și drag mereu, mereu când Eu Mă împart lor prin voi cu cuvântul! Pacea aduce alin, aduce mângâiere, iar lipsa păcii aduce tristețe și lacrimi și pe duhul rău, care se înfruptă cu nesaț din roadele reci ale nedragostei, ale duhului trufiei, care aduce nedragoste, duh care încă hrănește pe unii dintre cei ce știu bunătatea Mea, dulceața dragostei cuvântului Meu, pe care-l las pe masă la voi ca să-l împărțiți de hrană și de învățătură sfântă pentru cei ce se sfințesc ca să fie ei plăcuții Mei din vremea aceasta, locașul de odihnă pentru Domnul, numai să aibă ei înțelepciunea cea de sus ca să-L înțeleagă cu ea pe Domnul și lucrările Lui peste pământ, măi fiilor.

O, e mare lipsa de minte, e mare această lipsă, fiilor, iar omul se crede deștept, săracul de el! O, ce să fac Eu cu mintea cea de om? Omul s-a priceput cu mintea lui să se despartă de Dumnezeu în rai, să se dea mai mare, mai deștept și mai meritos ca Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, e nevoie de dragoste din cer, și de aceea am rugat pe fiii acestui popor să învețe pe dinafară lecția și lucrarea dragostei sfinte și să-și treacă mintea prin cartea dragostei zi de zi, ca să învețe să fie fii ai lui Dumnezeu tot timpul, plini de dragoste și de pacea cea de la dragostea sfântă, născută în inima și în lucrarea celui ce se alege să meargă cu Domnul vremea vieții lui pământești.

O, fiilor, să știți că n-am lăsat deoparte cuvântul cel de împlinit, pe care l-am lăsat peste voi că vom pune îngeri la hotare, și iată, în ziua aceasta sfântă și de mare sărbătoare între sfinți stăm acum cu voi la masă de cuvânt, și îi așezăm cu noi la masă pe cei ce iau pentru ei hrana aceasta, iar Eu spun: Vom pune îngeri la hotare de jur-împrejurul cetății care adăpostește venirea Mea cu sfinții pe pământ.

Dar iată, mai întâi trebuie să povățuiesc pe cei ce iau de la Domnul și să le spun lor că au ei nevoie de îngeri ca să fie ei ai lui Dumnezeu, și călăuzitii Săi să fie ei. Cel dintâi înger păzitor și povățuitor și ocrotitor este ascultarea de Dumnezeu, de poruncile lui Dumnezeu, de cuvântul lui Dumnezeu cel proaspăt spus pe pământ în vremea aceasta de însăși gura Mea. Apoi urmează îngerii prin lucrările lor, care sunt: blândețea și smerenia inimii, bunătatea, fiilor, văzute acestea în fapte, în purtare, în simțire, în vorbirea dintre frați, în duhul frăției sfinte, fiilor. Urmează apoi rugăciunea cea primită, cea simțitoare și arzândă, cea plină de pace între creștin și Dumnezeu, dacă este împăcare între om și Mine prin statură sfântă. Postul și neîndestularea, care înseamnă post mai mult decât ai avea de toate și nu le mănânci pentru ca să postești, și apoi mâncatul smerit, mulțumind lui Dumnezeu pentru darurile Lui. Dragostea văzută în toate lucrând: în purtare, în mișcare, în răbdare, în umilință, în necârtire, în nesupărare, în duh împăciuitor, în neținerea minte a răului, totul cu grijă mare lucrat pentru neslăbirea credinței și a faptelor credinței, toate dovedite prin jertfă pentru toate câte sunt de lucrat și de împlinit, căci cei din cer lucrează mereu, fiilor.

Fiecare fiu de Dumnezeu este dator tot timpul cu pocăința cea pentru păcatele vechi și noi, pocăință multă și cu sfială față de Dumnezeu și de semeni, că altfel nu se iartă păcatele, nu se poate aceasta fără de smerenie pentru păcate. La spital, celui ajuns bolnav de tot îi bagă sânge, oxigen, vitamine, și de toate câte sunt numite în felul lor pentru salvarea vieții omului. O, așa și Dumnezeu cu cuvântul, caută să-l salveze pe cel ce nu trăiește după legile vieții veșnice și i se strică mintea, credința, statornicia, dragostea și căldura cea sfântă între el și Dumnezeu, între el și semenii cei de o credință cu el. O, cine să te mai ajute să fii cu Domnul și cu viața cea vie, măi creștine, măi, că iată, lumea e pe moarte tot timpul, la fel și biserica din lume, care nu mai lucrează după Dumnezeu, și face atâtea de capul ei, dacă nu vrea să audă și să ia

pe Domnul de viață a sa? Am pus pe masa lor tot timpul medicamente și vindecare prin ele, dar dacă nimeni nu se simte bolnav stau toți în duhul amăgirii de sine. Dar pe cei ce se hrănesc din izvorul Meu de cuvânt îi învăț mereu veghea cea sfântă, căci am spus: *«Privegheați, că nu știți ziua întâlnirii cu Stăpânul, nu știți la ce strajă din zi sau din noapte, și de aceea privegheați!»*

O, fiilor care luați pe Dumnezeu Cuvântul de la izvorul Lui de aici, puneți-vă îngeri tot timpul, că altfel vă prinde diavolul fără de veghe peste voi și vă pune el îngeri de-ai lui, care vă scrie apoi că n-ați avut îngeri din partea Mea ocrotitori împotriva diavolului vrăjmaș pe viața omului, și mai ales a celor ce umblă să placă Domnului. O, nu vă cântăriți de la voi citire cu sfinții care au avut destine pecetluite pentru lucrările lui Dumnezeu, ci măsurați-vă cu cei mai păcătoși dintre pământeni, ca nu cumva să vă trufiți și să vă poarte satana pe calea trufiei de duh și de înălțare a minții, ci mai degrabă fiți sfioși cu voi înșivă, și apoi față de cei din jur ca în fața celor din cer, că nu știți darurile Domnului. O, dar și sfiala trebuie aleasă cum să vă fie ca să vă fie rușine cu voi înșivă, ca să vă simțiți fără merite, lipsiți de pretenții, ca niște oameni vrednici de mila lui Dumnezeu în toată vremea față de cei păcătoși, o, fiilor.

Iată, trebuie sfială pentru cumințenie de minte și de duh, sfială față de văzduh, de aer, de soare, de lumină, de ziuă, de noapte, de toată facerea, de oameni, de animale, de păsări, fiilor, că toate sunt făcute de Dumnezeu ca să se folosească omul cu sfială de ele și cu recunoștință, că toate îi îndeamnă pe toți cei fără de sfiala din Dumnezeu născută pentru ca s-o lucreze omul.

Iată îngeri la hotarele inimii și ale minții, ale simțurilor și obiceiurilor, o, și n-au făcut aceasta cei ce n-au mai stat în bărcuța Mea cu fii. Niciunul n-a avut umilința și niciunul n-a vrut să spună că voia lor i-a despărțit de Dumnezeu, și nu altceva sau altcineva, ci au spus fiecare ce și-au ales să spună, ba că alții sunt de vină, ba că n-au fost prețuiți, ba că e Dumnezeu vinovat, și iată, așa și-au luat ei trupurile și s-au mutat cu ele lângă duhul lumii și lângă lume și cu lumea, dacă cu frații creștini n-au mai dat să stea ei. O, numai după ce vezi că ai pierdut averea cea de mare preț, frații, pe fiii lui Dumnezeu, numai atunci plângi și suspini că n-ai știut să prețuiești ce ai avut ca dar de la Dumnezeu pentru binecuvântarea vieții tale de creștin cu Dumnezeu pe cale, și iată, nimeni nu te desparte de Dumnezeu, decât purtarea ta, nu a altuia, și numai tu ai puterea de a te despărți de Dumnezeu dacă nu-ți mai place cu îngerii, cu Dumnezeu Stăpân al vieții tale, și atunci voia lui Dumnezeu nu mai este voia ta, și ești despărțit de Dumnezeu prin voia ta, cea care se opune voii lui Dumnezeu.

O, fiilor, casele celor ce ascultă de Dumnezeu, de cuvântul lui Dumnezeu, sunt casele lui Dumnezeu, din pricina celor ce slujesc în ele voia lui Dumnezeu. Această lucrare de cuvânt sfânt și făcător de fii pentru Dumnezeu, aceste povețe aduse din cer pentru cei ce le împlinesc pe ele, știuți fiind ei împlinitori, acestea toate sunt cele ce îi girează ca fii ascultători pe cei ce țin seama de ele pentru mersul spre viață de rai, căci Eu în așa stare voiesc să-i aduc acum pe cei cu care Eu rămân. Dar dacă tu, creștine, ești văzut și știut că nu ai împlinirea cea după voia Domnului cerută pentru vremea aceasta de mare pază între lumină și întuneric, o, ce faci tu cu fața Mea, cu numele Meu, cu credința celor ce cred și se primesc unii pe alții prin credință? Ce faci tu cu cetatea cuvântului Meu și cu fața ei?

Această lucrare și apropiere dintre frați, de aceeași împlinire frați, aceasta îl girează pe fiecare creștin în parte față de ceilalți creștini de pe lângă calea Mea cu fii pe ea, și care poate fi judecată și lovită, disprețuită și zgâriată ori de câte ori cei de aproape nu calcă drept cu împlinirea care s-a așezat și se tot așează peste fiii cu care Eu, Domnul, va fi să rămân și să ajung la toate împlinirile care mai sunt de așezat cu toată taina lor dintre pământ și cer, ca apoi ziua Mea de slavă să strălucească în toată minunea ei și să fie pe veci legat satana și toți îngerii lui.

Și iată îngerul Meu, Ioan Botezătorul, cel care a călcat pe urmele Mele ca să-Mi poată fi sol și vestitor peste mulțimi și să fie crezut că vine și se arată din partea lui Dumnezeu, și căruia i-a fost găsită vină ca să fie pus deoparte prin jurământ satanic! El a slujit pe Dumnezeu încă pe când era în pântece pentru ca să se nască pe pământ cu șase luni înainte de nașterea Mea, și tot așa să și urce la Tatăl ca martor al adevărului că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu venit pe pământ.

Iată eu și Tu, Doamne, Tu și eu, o, Doamne, unul pe altul ne mărturisim că venim de la Tatăl, că am venit și că iarăși venim ca să întoarcem la pocăința cea pentru păcate pe mulți din cei scriși în cartea vieții și găsiți scriși și chemați la Tine, la masa Ta de slavă de cuvânt, iar cei ce-și înnoiesc mintea și nu și-o mai strică prin duhul trufiei de sine, aceia sunt și aleși dintre cei chemați, și sunt și cei credincioși, care rămân Ție, Doamne, căci au ei smerenia inimii ca temelie pentru viața lor cu Tine.

O, ai dat daruri, Doamne, povețe care sunt daruri ai dat în ziua aceasta ca să ia cei ce Te urmează, Doamne. După ce ei înțeleg această lucrare îngerească, așezată la hotarele vieții lor cu Tine, vine apoi însemnarea hotarelor de jur-împrejur prin îngeri numiți și așezați. E mult de lucru și e greu de lucrat, e greu din pricina voii de sine, lucrată încă din plin de cei girați de apropierea lor de lucrarea cuvântului Tău și de fiii cei veghetori pentru împlinirile cele de la Dumnezeu.

Trebuie să așezăm aici cuvânt de veghe împotriva îngerilor lui satana, căci ascultarea de cele de la Dumnezeu ține departe pe satana și toate cele dinspre el trimise să slăbească mersul cel sfânt al poporului rămas în duhul credincioșiei, iar cei supuși lui Dumnezeu biruiesc pe satana să nu le poată face nimic rău, nimic străin de Dumnezeu.

Pe Tine, Doamne, să Te laude și să Te binecuvinteze toți cei care stau în duhul credincioșiei și al umilinței de duh! Iată, Te pregătești cu daruri, cu îngeri întăriți la hotare, și privești cum împlinesc creștinii voia Ta și dragostea sfântă și jertfa supunerii sfinte. Ești îndurerat pentru cei ce nu stau sub veghe și nu se tem de lucrarea lui satana asupra celor neascultători și neveghetori și neumiliți, căci ei pot pierde taina sfințeniei și mintea apoi, și pot da vina pe Tine și pe cei ce Te slujesc între Tine și poporul care se hrănește din cuvântul Tău.

O, iată durere de la lipsa de veghe peste fiii care cred în venirea Ta cuvânt pe pământ, Doamne! Am fost neiubiți și atunci când puteam să le dăm lumină multă la mulți, dar iată, și acum, omul se crede în stare el, și apoi învinuiește în părți pentru el.

O, nu poți să-Ți ții la piept o mânuță de copii rămași pentru Tine cu viața lor, iar lupta pentru viață e grea, nepriceput de grea pentru cei ce ar fi să stea în luptă pentru viață, nu pentru voia de sine, care nu înseamnă luptă, ci înfrângerea lui Dumnezeu înseamnă ea.

Așadar, să lucrăm tainic, Doamne, să punem îngerii de strajă, să stăm de strajă, o, Doamne, căci Tatăl ne ajută.

— O, ucenicule sfânt, de ar lua creștinul din Scripturi duh de ascultare și de credință neclătinată și înțelepciune ascuțită pentru mintea lui cea spre Dumnezeu! Acum e îndârjit satana și nu mai putem grăi fără de veghe. Grăim cu grijă, ca nu cumva neascultarea celor slabi să ne lovească și să-l bucure pe satana, căci nestatornicia celor slabi a slujit mereu pe îngerii vrăjmași, și au slăbit cu veghea îngerii lui Dumnezeu, și iată, îmbrăcăm în taină grăirea și avem grijă.

O, fiilor, învățați să vă lăsați în grija Mea de voi ori de câte ori satana dă să lucreze prin cei slabi lovirea feței Mele și lucrul Meu cu voi. De aceea vă spun mereu: Pace vouă, fiilor! Nu uitați că v-am povățuit din vreme să nu vă bage nimeni în lucruri încurcate și nedescurcate, că voi aveți de purtat pe Domnul dinspre cer spre pământ și că aceasta vă este lucrarea.

O, pace vouă! Pace vouă! Și iarăși, peste zece zile vom lucra și vom așeza pe cele de la Dumnezeu peste cetate și peste voi, și peste cine voiește să semene cu Mine și cu voi în ascultare și în smerenie, în iubirea cea pentru Dumnezeu, dinspre fii spre Dumnezeu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2021

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Nu se poate credință fără dragoste. Învățătură de așezare sub ocrotirea Domnului. Pilda gardului de zid și a gardului de uluci. Pilda cenușăresei - pilda Maicii Domnului.

Cuvânt de îmbrățișare și de mângâiere în zi de praznic împărătesc în cer, și pe pământ la voi, aceasta așez pe masa Mea de cuvânt cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, că ziua aceasta de praznic sfânt e zi de mângâiere, fiilor. S-au mângâiat cerul și pământul în ziua când s-a născut între oameni mama Mea Fecioara, cea care avea să Mă nască pe Mine Fiu al ei, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și Fiul ei apoi, că a voit Tatăl să aducă nădejde și mângâiere pe pământ, căci Tatăl e cu mila Sa părintească și voiește să-i dea omului întoarcerea și mângâierea cea din cer, să-i dea iertarea depărtării lui de Dumnezeu și izbăvirea apoi, fiilor, o, și a trecut atâta timp, atâtea mii de ani, și încă Tatăl așteaptă să poată aduce omul la dragoste, și apoi la credință, că nu se poate credință, fiilor, nu se poate fără dragoste în lucrarea ei, n-are putere de izbăvire asupra omului căzut în neascultare din pricina nedragostei de Dumnezeu și de sfințenie, căci omul trebuie să fie sfânt ca Dumnezeu, o, și nu poate, nu poate fără dragoste, fără această suferință dulce și sfântă, fără înălțarea inimii spre Cel ce este dragostea, căci din dragostea Lui mare M-a dat Tatăl pe Mine crucii și suferinței, ca să aibă omul calea în față, suferința după Dumnezeu, mila și dragostea apoi, dragostea cea de dinainte de cădere a omului din Dumnezeu și din rai apoi, și iată, trebuie să se pocăiască de păcatul trufiei, trebuie să facă asta omul care s-a despărțit de duhul mângâierii pentru păcatul acesta atât de străin de cer, de locașul lui Dumnezeu și al celor nevăzute ale Lui.

O, fiilor, pace vouă! Eu, și mama Mea Fecioara vă mângâiem cu acest cuvânt. Ne pregătim cu așezarea îngerilor la hotare și încă lucrăm pe inimi mai întâi, și îi învățăm pe fiii acestui cuvânt și popor să se așeze în ocrotirea Domnului, și loc de închinare să fie fiecare buchețel de creștini, locaș de slavă pentru Domnul să fie, iar Domnul ocrotește și acoperă sub mantia Sa pe cei ce s-au lăsat ai Lui, și iată, dulce îmbrățișare, dulci povețe las pe masă și acum, iar aceste povețe să fie ca niște îngeri ocrotitori pentru cei ce le iau din gura Mea ca să le pună peste ei, între Mine și ei ca semn al dragostei lor pentru Mine, și a Mea pentru ei, ca niște peceți doveditoare că ei sunt fiii lui Dumnezeu pe pământ între oameni, popor pus deoparte pentru Dumnezeu, o rămășiță binecuvântată a acestor vremi, când cupa fărădelegilor se tot umple gata să se verse, iar Eu, Domnul, Îmi pregătesc ocrotirea pentru voi și vă învăț cu îngeri peste voi și în preajma voastră, fiilor care vă hrăniți cu cuvântul gurii Mele, căci cu Mine este bine, dar dincolo de voi e satana și lucrarea fărădelegii peste tot, o, și trebuie hotar la mijloc, fiilor.

Iată, pildă așez să fie scrisă în carte: Când îți faci gard de zid de jur-împrejur nu mai vezi pe drum și nu te mai vede cel de pe drum, nici tu afară nu vezi, nici el înăuntru nu vede, și ești ocrotit de musafiri nepoftiți, de duhurile rele ale lui satana. Când însă ai gard prin care vezi și prin care se vede, tu nu ți-ai făcut hotar hotărât. Ți-ai făcut hotar ca toată lumea, nu ca după Dumnezeu, căci lumea face gard ca lumea, gard prin care se vede de afară și dinăuntru. Așadar, ai de luptat dacă așa ai gardul, și trebuie să lupți, că ești la câmp deschis, unde vezi, și unde ești văzut. Ai de luptat cu gândurile, fiule, cu patimile, care se uită la tine, și la care te uiți și le vezi, căci sunt aproape, îți sunt în ochi. Când nu-ți alegi bărbătește felul gardului, felul petrecerii vieții tale, e ca și cum nu-și alege omul soția când se căsătorește, și îi mai place și în vecini, și așa este și cu nealegerea vieții pe care vrei s-o ai și s-o urmezi apoi zi cu zi.

O, fiilor, taina hotarului dintre bine și rău e mare, căci omul are două rânduri de mădulare. Pe cele ce nu se văd omul le vede cu mădularul care vede pe cele ce nu se văd, cu ochiul care vede în vis ca și aievea, dar nu vede cu el pe cele de la Dumnezeu, decât pe cele de la duhul rău, care umblă pentru om prin vise, și nu umblă ca Dumnezeu, că Dumnezeu îi dă celui ce vede, îi dă să vadă pe cele ale Sale și pe cele ale oamenilor, nevăzute de el și de cei de lângă el.

O, fiilor, vă îmbrățișez în tainic cuvânt. Această lucrare de cuvânt și poporul ei cel ascultător e cu mult mai mult decât taina și lucrarea unei mănăstiri. Prin ordinea ei cea cerească e mai mult, fiindcă la cârma acestui popor este cuvântul Meu, este descoperirea Mea și veghea Mea și treptele de urcare spre desăvârșire a vieții de rai, legea raiului, a vieții veșnice, o, și de aceea am spus și am îndemnat ca încă o dată să facă alegerea fiii acestui popor.

Când dai de calea cu Hristos și nu dai bine să-ți faci socoteala pentru viață încă de la început, iată, trebuie să faci aceasta acum, când spun că încă o dată trebuie să alegi, o, și să alegi bine și trainic, ca nu cumva să te dai Domnului și să fii scris că te dai, și apoi să te saturi de mersul cel sfânt și s-o iei îndărăt, căci diavolul care te-a scăpat din mână la venirea ta cu Domnul se ridică cu șapte puteri mai mare asupra ta ca să te îmbrace în deșertăciune și în nepăsare de suflet, să nu mai ai mintea cu care să pricepi aceasta.

O, fiu creștin, uită-te la cei ce au pățit așa, că dacă au tot stat greșiți lângă Domnul și au căzut din această pricină, o, își merită soarta în care cad ca pedeapsă a nestatorniciei, a neiubirii cu care au stat cât au stat pe calea cea cu Dumnezeu pe ea.

Fiilor, fiilor, când omul doarme, el și cei de lângă el, vine vrăjmașul și seamănă neghină în grâu și fuge apoi. Când începe să se vadă neghina prin grâu, se vede că a fost pe ascuns un vrăjmaș cu lucrarea lui, cu semănătura lui, dar nu se poate smulge neghina, o, nu, că se primejduiește soarta grâului, și trebuie lăsat până la seceriș, până la sortare.

O, fiilor, acum e numai neghină peste tot, iar această

lucrare de cuvânt și poporul ei este hambarul în care Eu, Domnul, Îmi strâng de pe acum grâul cât se mai găsește prin neghină și Mi-l ocrotesc, căci lanul e numai neghină, iar grâu ici-colo câte un firicel plăpând și înăbușit, o, și e scump de tot grâul, că e sămânța lui Dumnezeu, iar vrăjmașul care a semănat pe ascuns sămânța lui în grâu, iată-l cu semănătura lui peste tot, o, și nu se mai astâmpără nici zi nici noapte și seamănă mereu neghină de tot soiul, și vai grâului nepus deoparte din neghina cea neagră, vai celor ce trebuie să mai sufle prin această ceață groasă, și care nu se mai ridică! Dar Eu, Domnul, suflu Eu peste semănătură ca să-Mi țin grâul în viață până vin să iau pentru Mine partea Mea, iar neghinei să-i dau soarta scrisă pentru ea ca dușman al grâului, al seminței lui Dumnezeu.

O, popor hrănit din cer, să nu fii sămânță de om rău, răzvrătitor, răutăcios, ambițios, dușmănos, invidios, și să nu simți că așa ești când cei din jur simt că ești așa, ci să crezi durerea cea din partea ta ieșită și să faci pocăință, fiule, cu mari păreri de rău, urându-ți faptele, o, și Tatăl te iartă, dar numai dacă nu te întorci iarăși la rele ca să-i dai iarăşi vad lui satana cu înşeptite puteri asupra ta.

O, ce frumoasă e răbdarea cea sfântă, fiilor! Aduc vouă aminte de pilda fetiţei orfane, căzute sub mamă vitregă şi slujind cu răbdare sub multa răutate a celor trei suflete acrite asupra ei în toată vremea slujirii ei, a supunerii ei depline, și aceasta o făcea să poată și să slujească tot ce era de slujit, chiar dacă nicio bucurie, nicio mulțumire nu venea asupra ei din partea celor ce o asupreau pe ea așa de greu. Apoi a venit vestea să sune trâmbița de nuntă și nunta craiului locului cu mireasă din popor. Avea ea ca prieteni de lucru și de suflet doar uneltele cu care lucra când țesea. Fusul, vârtelnița, acestea erau cu mila de ea și au început să-i vorbească, să-i mângâie tristețea și să-i țească rochiță scumpă, să-i lucreze conduri și s-o gătească de mers la salonul de nuntă și pe ea, dar tainic, iar ea a ascultat de Duhul lui Dumnezeu și a fost aleasă de mireasă de craiul nunții, de mirele nunții.

O, ce frumos, ce dar mare are răbdarea și supunerea și sfiala cea sfântă, fiilor! Ce mare taină îmbracă această pildă, pilda nunții Mele cu mireasa Mea din popor, și pe care Eu o gătesc și-i grăiesc și o țin în Duhul Meu și-i fac podoabe de nuntă și-i șoptesc tainic: Așteaptă pe Domnul și păzește calea Lui și te va înălța pe tine ca să moștenești pământul și vei vedea cum păcătoșii vor pieri, iar tu vei fi a Mea.

Îndrept acum cuvântul, îndrept sabia Mea cea pentru vrăjmași ca să-i spun omului antichrist să-și vadă de calea lui cu cei ce îl ascultă pe el, și-i spun așa:

Tu, cel ce te împotrivești lui Hristos fără de astâmpăr, iată, ești îndărătnic încă și-ți spun: Teme-te de Dumnezeu! Auzi ce-ți spun? Nu-ți iau din mână ce este al tău, pe cei ce-ți slujesc doar ție, dar îți dau peste mână ca să te doară și să te tragi în părți de peste ce este al Meu, de peste cei ce Mă așteaptă pe Mine să vin, nu pe tine, căci tu vii pentru ai tăi, iar Eu pentru ai Mei. O, dar și pentru tine vin, ca să-ți dau plata cu cei ce au făcut înaintea ta ce faci tu acum, antichristul zilelor de acum, și plin de zbucium mare pentru cât ai îndurerat tu pe Dumnezeu șapte mii de ani, căci Adam a stat cinci mii de ani în dureri și lacrimi pentru ce Mi-a făcut în rai, dar tu nu mai ai izbăvitor, căci Eu am înviat pe veci de veci, și nu mai mor și pentru tine, căci tu ai cunoscut pe Domnul mai mult ca Adam, și M-ai disprețuit, și M-ai blestemat, iar acum tot ce ai aruncat asupra Mea se întoarce asupra ta, antichristule de peste tot, o, că nu tu Îmi scrii Mie afurisanie ca să Mă dai afară de pe pământ și din om, ci Eu rostesc asupra ta și zic: Ieși și te depărtează de peste tot pe unde este al Meu, căci Eu sunt Dumnezeu, iar tu ești satana și căpetenie a minciunii și a mincinoșilor tăi, și mai ai un picuț și-ți umpli cupa singur, și ea se va vărsa peste tine pentru veci de veci cu tot răul pe care l-ai împrăștiat peste tot prin slujitorii tăi vicleni sub masca lor, dar acum du-te, du-te, și nu te apropia de țara venirii Mele cuvânt peste pământ, căci Eu sunt Iisus Hristos, de Care tu te temi, și-ți știu planurile ascunse și toate mașinăriile tale și totul se va întoarce asupra ta curând.

Acum grăiesc pentru paza turmei nepăstorite de cei ce s-au așezat sub lucrul păstoririi, dar iată turma prădată, și cine, oare, are grijă de ea acum?

Voi, cei ce v-ați așezat unul pe altul slujitori la altare pentru rugăciune spre Dumnezeu și pentru turmă, o, uitați-vă la lipsa de veghe, că mare stricăciune a făcut nevegherea cea de atâta amar de ani! O, nu mai înclinați potirul spre gura lupului ca să se folosească el de cele ce nu i se cuvin! Vegheați după cum este orânduiala cea sfântă, o, și nu mai călcați peste ea, căci acum puteți vedea păcatul că au stat la sfânta liturghie cei ce erau doar chemați, iar gardul e culcat la pământ, și nu mai puteți acum spune nimănui să nu rămână nepregătiți pentru masa tainei de pe altar a celor credincioși, și iată ce aduce neascultarea de părinții cei de la începutul bisericii Mele, când toate au fost așezate în rânduială sfântă prin Duhul Sfânt, purtat de cei sfinți pentru cei de după ei, ca să aibă rânduială sfântă biserica lui Hristos, și nu să intre la masa tainelor sfinte puii și șerpii lui antichrist, ucigașii lui Hristos și ai fiilor lui Dumnezeu.

Iată, nu vegheați! Zadarnic stați la postul de veghe, și Eu zadarnic strig la voi ca să vă fac trezirea, iar lanul e numai neghină, numai necredință, numai vrăjmași ai grâului. O, sună trâmbița peste voi. Îndemnați-vă la veghe și la sfat ceresc, căci vremea așteaptă la voi să fiți de partea lui Dumnezeu!

Fiilor, fiilor, am grăit în ziua aceasta cuvânt de veghe. Vă învăț cu pază de îngeri, fiilor. Voiesc apoi să însemnez cu pecete de pază hotarele dintre lume și voi, ca să vadă satana aceste peceți și numele îngerilor așezați de veghe cu crucea biruinței Mele asupra lui satana, iar voi sunteți lucrători cu Mine. Pe aripi de îngeri voiesc să vă țin, așa cum și Eu stau. Nu uitați de apa sfințită cu putere de cuvânt. Stropiți potecile pe care călcați, că toți oamenii umblă cu rele din unii în alții și toarnă pe cărări de toate câte fac și aud, că așa știe omul să facă, chiar dacă vorbește frumos cu tine, dar pizma diavolului lucrează ea, și e mare și multă și e prin oameni, iar Eu, Domnul, voiesc să fiți în pază, fiilor.

Omul încurcă mereu lucrurile, se încurcă pe cale cu multe care nu duc pe calea vieții veșnice, ci spre vremelnicie și atât, și apoi spre lacrimi târzii, căci cine nu iubește pe Dumnezeu își face rost de lacrimi, fiilor. Voi însă întăriți-vă iubirea, întăriți-Mă în voi ca să biruiți cu Mine, cu Cel ce este în voi împotriva celui ce este în lume, satana și îngerii lui, neghina lui semănată peste tot.

Dar acum, mama Mea Fecioara vă dă îmbrățișarea și mângâierea, fiilor. Așezați-vă înaintea ei. Ea este din cer ocrotitoare, ea vă are în brațele ei, o, fiilor.

— Vă cuprind cu duioșie, copii ai lui Hristos. Aduceți-vă aminte de cei ce L-au disprețuit pe Domnul în toată vremea asta pământească. Aduceți-vă aminte și de cei ce L-au disprețuit în vremea acestui cuvânt care vă crește acum pe voi pentru cer, pentru rai, iar voi luați învățătura cea sănătoasă, ca să urmați pilda celor ce au păstrat credincioșia, o, fiilor.

E prea pedepsit omul care iubește pe Domnul și se desparte apoi de El și de calea cu El. Umblă diavolul după voi din pricina geloziei, că el vede slava sub care stați, și pe Domnul că vă ține de mânuță mereu și că îl ceartă să se ducă. Mana și sănătatea cea de la ea trebuie să le aibă copilul cel ascultător, și cine mai are un părinte mai dulce așa cum aveți voi, și care învață omul așa cum vă învață Domnul pe voi, ca să vă dea raiul și binecuvântarea Lui cu voi, fiilor?

Pilda pe care Fiul meu Iisus Hristos a pus-o azi în cartea Sa cu voi este pilda vieții mele, fiilor. Am fost orfană, am slujit supusă, fără de cârtire. N-am fost mângâiată, dar am avut peste mine veghe sfântă de la cei ce știau taina vieții mele, iar Mirele a venit și m-a pețit prin îngeri și m-a luat apoi în lucrarea Sa și am slujit amândoi, iar apoi am mers în salonul nunții, am mers la Tatăl și suntem pildă pentru cei ce ajung lângă Noi prin purtarea lor dintre pământ și cer.

O, fiilor, nu vă plângeți, nu cârtiți sub greu, nu fiți neputincioși în răbdare, în iubire, în iertare, în supunere, în umilință și căință, și fiți mari pentru aceste daruri cerești. Fiți mulțumiți și cuminți, dar fiți fii ascultători, și toată firea vă va asculta și vă va sluji cu partea ei de ajutorare ca să vă țesă viitor neașteptat de frumos, numai să fiți voi hărnicuți, să lucrați și să slujiți, să răbdați și să iubiți, că asta-i calea spre sala nunții, spre Mire, și calea Lui spre voi apoi, dar stați în duhul iubirii și al jertfei pregătitoare de fericirea cea de veci, cea de după așteptare, și de care mulți copii ai acestei lucrări s-au lepădat și au fugit în lume, în împărăția lui satana. Voi însă bucurați-vă că Domnul vă întărește cu cele din cer ca pe David, ca pe Ioan Botezătorul, ca pe cei neînvățați de oameni, și le-a fost lor de ajuns școala cea mai de sus, cea din cer, așa cum voi aveți acum de deasupra învățătura cea mai de sus, fiilor.

Acum pilda vieții mele o las peste voi ca povață de urmat, și aceasta vă dăruiesc eu în ziua de amintire a nașterii mele pentru Domnul pe pământ, și iarăși vă cuprind cu duioșie, copii ai Fiului meu Iisus Hristos.

— O, așa și Eu, mama Mea, cu duioșie îi cuprind, și duhul mângâierii îl lăsăm peste ei în zi de praznic mare și sfânt.

Așa, fiilor, să fiți și voi cu Noi, că este nevoie de mângâiere pentru putere sfântă, și împărțiți acum poporului cuvântul Meu, și îl doresc pe el împlinitor cuvântului pus pe masă de hrană pentru cei ce trăiesc în ascultare și în iubire pentru ascultare.

Pe voi, și pe cei de lângă voi acum, aici, la masă de praznic, vă cuprind întru iubirea Mea. Și, iarăși, peste câteva zile vom pune masă de cuvânt, iar cuvântul Meu de peste voi este îngerul cel mai tare, cel mai bun, cel mai veghetor peste voi, și pace vouă, fiilor!

O, stați sub pacea Mea, sub dragostea Mea! Dragostea Mea să vă fie lucrarea, dragostea și pacea, și pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2021

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Crucea este semnul îmbrățișării Domnului. Îndemn la vorbire cu Dumnezeu și la stat în lumină. Vorbirea cu Domnul se răsfrânge în vorbirea și purtarea cu frații.

Iar și iar dragostea Mea se face cuvânt peste cetatea cuvântului Meu și peste pământ. Sunt Păstorul Cel cu crucea, Iisus Hristos. E glasul Meu acest cuvânt. Grăiesc de deasupra, iar urechea și mâna celor ce-Mi slujesc aici sub slava cuvântului Meu peste pământ Mă așează în cartea Mea cea de azi pe vatra neamului român, unde Eu, Domnul, Mi-am gătit sălaș și popas.

Pe aripi de heruvimi Mă port în văzduhul dintre pământ și cer, iar îngerii cei nevăzuți ai slavei venirii Mele Îmi acopăr trupul și mersul și statul de vorbă cu cei de pe pământ, și e mare strălucirea venirii Mele din vremea aceasta grea a fărădelegii care se tot înmulțește, tot crește, tot dă să acopere mintea și vederea omului cu întunericul ei cel străin de tot de Dumnezeu pentru om.

Mă aplec până la puterea cea mică a omului, după cum poate el să Mă țină, căci slava Mea și strălucirea ei sunt mari de tot, și iată, Îmi las auzit mersul și foșnetul și glasul. Pe vânt subțirel se poartă glasul Meu până ajung cu cuvântul în carte, și ca să fiu așezat apoi pe cale ca să-i hrănesc din gura Mea pe cei ce Mi-au aflat venirea și cuvântul și dragostea Mea, cu care-l conduc pe om la Tatăl Meu, la dragostea de Dumnezeu, o, și am un popor cu care stau la masă de cuvânt ca să-l cresc pe el cu cele din cer, o, și am o cetate ridicată spre cer la cuvântul Meu cel pentru ființa ei văzută, și tot zidesc la ea pic cu pic, după puterea omenească a vremii de azi, căci vremea este grea, o, și am fii credincioși și statornici în cetate și îi strâng mereu la sânul Meu și-Mi așez glasul și cuvântul în carte, și pe cale apoi, și trebuie să meargă cuvântul Meu de la margini la margini, precum este scris în Scripturi despre înaintea-venirii Mele, ca apoi să vin și să dau în părți lepădarea de credință, care a sosit să-Mi stea împotrivă, precum este scris, să-Mi arăt adevărul că Eu sunt Fiul Tatălui Dumnezeu și sunt Fiul Omului și sunt trimisul Cel din cer după om, și apoi să-și ia pedeapsa potrivnicul lui Dumnezeu, omul antichrist și toată țesătura lui satanică și să-și sfârșească lucrarea sub strălucirea care vine cu Mine, și în fața căreia nu poate întunericul, nu mai poate minciuna și lucrarea ei, fărădelegea și slujitorii ei, duhurile rele ale văzduhului și ale adâncului, iar Eu, Domnul, să-l pot învăța pe om că este Dumnezeu, Care iubește, Care iartă, Care este, și apoi să-i cer inima, iar el să Mi-o dea.

O, pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vouă, fii ai poporului Meu cel hrănit cu acest dulce cuvânt de dragoste din cer! O, pace vouă în zi de praznic sfânt, praznicul sfintei cruci, crucea pe care am primit-o ca locaș al Meu, al trupului Meu respins acum două mii de ani de mai-marii vremii din Ierusalim, care s-au înspăimântat de tot, văzând slava Mea, cu care lucram din loc în loc peste pământ ca să Mă dovedesc Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dar ei n-au voit să Mă primească, o, și M-au bătut în cuie pe cruce, pe altarul cel mai sfânt, și pe care l-am pus temelie a bisericii Mele, putere de nebiruit pentru fiii lui Dumnezeu.

Când trupul omului se înființează pic cu pic în pântecele care îl va naște, mai întâi Eu, Domnul, înființez inima și locașul cel din ea, crucea, altarul pe care Eu îl așez în om ca să stau înăuntrul lui. Și spun aceasta ca să știe tot omul că este fur și pune stăpânire pe ceea ce el nu face, nu poate, nu a făcut, căci a făcut Dumnezeu pentru fiecare om, ca să nu aibă cineva a spune că nu știe de acum încolo că e locul Meu din om inima omului, iar omul se așează el, o, și așează în el pe cine mai vrea el, iar Eu rămân fără casă în om și sunt dat afară.

O, fiilor, voiesc să stau înăuntrul inimii omului, dar nu Mă ia omul în casă, că zice că e casa lui, iar Eu sunt disprețuit de om, și nu pricepe el această durere pe care Mi-o face.

Omul s-a pierdut, iar Eu l-am pierdut pe om, și lăcrimează Dumnezeu de șapte mii de ani după odihna Sa pierdută, căci omul avea să fie ziua Mea de odihnă.

Am stat cu mâinile întinse de îmbrățișare acum două mii de ani, am stat pe cruce întins, și așa am rămas până la Tatăl și am mulțumit Tatălui Meu că M-a ajutat ca să-L ascult pentru lucrarea salvării omului pierdut, și crucea este de atunci și până azi semnul îmbrățișării Mele, mâinile Mele întinse, cu care să-i îmbrățișez pe toți, și mai ales pe cei necăjiți și lipsiți de pâine, de hăinuțe, și să-i iau pe ei sub crucea Mea, căci cei ce se împodobesc cu haine moi sunt în casele bogate, când locul Meu este pe cruce, că acolo M-au pus să stau cei cu ranguri și cu haine moi. O, Eu am stat în sărăcie pe pământ, căci eram Dumnezeu și trebuia să stau smerit de tot, că nu altfel este Dumnezeu. O, și uită-te și tu la tine, omule de pe pământ, că tu stai mai mare ca Mine înaintea Mea și a toată facerea Mea și-ți faci case și ți le umpli cu multe și de toate, o, și nu sunt acestea decât cele sortite pieirii, iar pe Mine nu Mă poți strânge cu tine în casa ta, că Eu nu pot să stau în luxul tău, în câte-ți faci tu de la tine dorire, și iată, faci numai păcate, din capul tău faci, iar pe cele de la Mine nu poți să le faci dacă dragoste nu ai.

O, omule, ce mai înseamnă viața ta prin toate îndeletnicirile tale, când tu din mâna Mea, din Duhul Meu nu iei să faci și să ai lucrare mântuitoare ca să lucreze Domnul cu tine și să nu fie despărțire între om și Dumnezeu?

Iată, plâng să Mă auzi, căci tu Mă ții departe, omule, departe de tine, căci nu Mă iubești cu inima și cu fapta ta. Izvor de plâns este cuvântul Meu, o, și cât aș vrea să se aprindă după Mine cel ce aude suspinul lacrimilor Mele, că merg plângând în urma omului, că înainte nu Mă lasă ca să-l călăuzesc.

O, omule, ți-ai strâns comori, iar ele te scot de la Dumnezeu, fiindcă ai inima la ele, la cele cu care tu nu rămâi, că ai strâns fără Mine, că Mie nu-Mi trebuie să-Mi strâng pe pământ, că Eu n-am nimic în lumea aceasta, dar tu ai, și ești din lume, o, și așa te pierzi de la Dumnezeu.

O, fii ai cuvântului Meu cel de azi, v-am luat pe voi sub învățătura Mea și v-am învățat să nu vă împodobiți casele și trupul și voințele voastre, căci v-am voit ai Mei, asemenea Mie să fiți voi ca să puteți fi ai Mei. O, câte v-am învățat pe voi în vremea acestor grei ani de când Mă cobor pe pământ cuvânt! Satana și lucrarea lui vă așează în față toate cele ce nu sunt de la Dumnezeu pentru voi, iar Eu rămân așteptând de la unii din voi să vreți ca Dumnezeu și să iubiți pe cele ce nu pier, să fiți blânzi și smeriți ca Mine și să fiți mulțumiți mereu, și părtași ai slavei Mele să rămâneți cu taina și cu fapta și cu dorințele, ca nu cumva să vă despărțiți de Dumnezeu pentru altfel de purtare și de îndeletnicire pentru viața cea vremelnică și să uitați că trebuie să vă împodobiți viața voastră cu Domnul, viața cea veșnică, fiilor, și iată, M-au părăsit rând pe rând dintre cei ce au auzit glasul Meu în toți acești ani de cuvânt.

O, copil hrănit din cer, te-am povățuit atâți de mulți ani și ți-am vorbit atât de mult și de cald! Și iată iar spun: Nu le mai lucra pe cele care te despart de Dumnezeu, și cu care tu te ascunzi apoi căci sunt de la diavol, și tot el te învață să te ascunzi cu ele spre paguba ta, o, și așa ai căzut, așa ți-a făcut diavolul vânt să cazi de la Dumnezeu spre el, și să plâng Eu acum de mila ta când te văd străin de viață sfântă și cu dor de cele pe care le-ai pierdut.

O, lucrați, fiilor hrăniți din gura Mea ca niște copii mici, în creștere. Lucrați-le pe cele care se pot arăta, ca să nu trebuiască să mințiți pentru cele ce le acoperiți, căci cele de la Dumnezeu sunt ele însele lumină, ies ele ca să stea în lumină și să se vadă, și iată, sfântă povață vă dau ca s-o lucrați pe calea voastră cu Dumnezeu, o, și cine te-ar mai învăța atâta de sfânt, popor hrănit din cer?

O, fiule creștin, am coborât și am spus să ți se dea de veste din partea Mea și ca să te întrebi de când n-ai mai stat tu de vorbă cu Dumnezeu. O, stai de vorbă cu Domnul, stai mai mult. Învață-te să vorbești mai mult cu Domnul despre tine, despre cele ale tale, de cele grele ție. Vorbește-I Domnului ca unui prieten bun și cald și milos, ca unui Părinte, ca unui Păstor blând. Spune-I Lui mereu despre tine, despre ale tale stări și întâmplări, despre durerile sufletești și trupești. Să știi că vei fi auzit. S-au rugat mulți în Israel în vremi de strâmtorare: David, Daniel, Isaia, și au fost ascultați și ajutați și au primit răspuns.

O, vorbiți și voi cu Domnul pentru vremea cea de azi, pentru voi, pentru frați, pentru biruința Mea, fiilor. Așezați-vă să-Mi vorbiți și să vă ascult. Așezați-vă să grăiți cu Domnul. Faceți rugăciunile începătoare și spuneți-vă apoi Domnului inima, nevoile, vremea și starea ei, cele prin care treceți, întâmplările grele, temerile voastre, tulburările care vă lovesc, greșelile pe care le faceți, fiilor, căci poate din pricina lor vin și vă apasă încercări, nedumeriri. Luați seama apoi, că dacă vă așezați în brațele Domnului cu toate ale voastre bune și rele, veți vedea numaidecât ușurare, senin pe sufletele, schimbare, pace, liniște, bunătate a inimii, nădejde, fiilor. O, rugați-vă Domnului pentru cei buni și pentru cei răi, iar Domnul va lucra și va milui de o parte și de alta, dacă vede că vă gândiți și la starea celorlalți, pentru care strigați pe Domnul, fie apropiați, fie vrăjmași, iar Domnul va împrospăta, va înțelepți, va lumina peste tot cu Duhul Său, o, fiilor.

Iată, spuneți așa: Tată, Doamne, vino lângă mine, ia-mă lângă Tine mereu, căci sunt slab. Dă-mi de la Tine înțelepciune, dă-mi răbdarea Ta cea de pe cruce, dă-mi iubirea Ta s-o port și s-o lucrez, dă-mi să semăn cu Tine și să n-am din lumea aceasta, ci numai din Tine să-mi dai, ca nu cumva să mă pierd, să Te pierd, o, și ajută-mi credința care mă ține lângă Tine prin faptele ei, și ajută-mi iubirea mea cea pentru Tine ca să fac prin ea voia Ta și nu a mea. Amin.

O, fiilor, fiți duioși, fiți sfioși față de Dumnezeu și unii față de alții, ca să fiți frumoși cu iubirea și cu purtarea, căci cerul cel plin de voia Mea vă măsoară, fiilor. Vă vor ajuta păcatele pe care le-ați săvârșit, veți sta mai rușinați pentru purtare și gândire și grăire și veți scăpa de lucrarea trufiei, fiilor, și veți stărui apoi pentru zidire sfântă unul înaintea celuilalt și veți fi sfioși, vă veți rușina înaintea Domnului și vă veți îndrepta cu umilință, și va vedea aceasta Domnul și veți scăpa de pedeapsa păcatelor făcute și de a celor pe care le-aţi tot putea lucra dacă n-aţi avea inimă aplecată şi minte trează şi durută din pricina nevredniciei voastre, o, şi iată cum vine să împliniţi cuvântul Meu pentru cei ce voiesc să vină după Mine luându-şi crucea şi purtând-o pe ea pe urma Mea! O, Eu, Domnul, am suferit scuipări şi ruşine, batjocuri şi răstignire apoi pentru salvarea voastră, iar dacă v-aş vedea tot distraţi, tot râzând, M-aş umple de dispreţul cel de la voi pentru suferința Mea de sub cruce și de pe cruce, pentru durerea Mea de atunci și de acum de la tot omul care uită de Dumnezeu, slujind diavolului.

O, fiilor, ce frumos vă păstoresc! Voiesc să semănați cu Mine în iubirea cea cu suferință pentru ea, căci pe pământ da-

că nu porți cruce pierzi slava vieții veșnice. Pierd cerul cei ce nu poartă cruce pe pământ, iar crucea înseamnă iubirea și suferința ei, înseamnă răbdare, smerenie, înseamnă disprețul și ura cea din jur a lui satana, a celor fără de cruce pe cale, căci lumea îi iubește și îi laudă numai pe cei care nu au cruce și viață cu Domnul și ca Domnul și cu multă smerenie trăită pe pământ, cu sarcina cea care îl strânge pe om lângă Dumnezeu, că iată, cine are câte ceva pe pământ nu Mă mai iubește, nu Mă mai are pe Mine fiindcă are ce face, are altceva, iar grija să nu se despartă de Mine și de slava Mea n-o mai poate purta, o, și fără dragostea cea pentru Mine își pierde omul mintea cea din cer, își pierde locul în care Eu voiesc să stau cu el și să-i fiu Dumnezeu și Stăpân, căci locașurile cele zidite pentru rugăciune și împodobite lumește, o, nu sunt pentru Mine, nu sunt pentru creștinii Mei cei vii, căci creștinii nu așa au început lucrarea bisericii lui Hristos, o, că erau smeriți de tot, erau tainici, trăgeau cu lepădarea de slavă, se adunau în părtășie cu Dumnezeu și uitau de trup, de cele pentru trup, căci iubeau mult și iubeau ca Maria, sora lui Marta, și stăteau cu cele smerite și tot așa și stăruiau, o, că nici Mie nu Mi-a plăcut să poposesc în temple și să intru în palate și în bogății pământești, și Mi-a plăcut în mijlocul facerii lui Dumnezeu, casa omului, casa Mea, o, și iată ce face omul și unde dă el să-L caute pe Dumnezeu, în vreme ce Eu, Domnul, îl caut și îl aștept să Mă găsească acolo unde Eu pot să locuiesc, căci M-a întrebat un ucenic: *«Doamne, unde locuiești?»*, și i-am răspuns: *«Vino și vezi!»*, așa i-am spus, *«căci vulpile au vizuine, păsările au cuiburi, câinii au ungherul lor, dar Fiul Omului nu are unde să-Și plece capul»*, așa am spus.

Fiilor, fiilor, pentru purtarea crucii trebuie să vorbiți mult cu Dumnezeu, mult și mereu, căci altfel omul nu este în Dumnezeu cu locașul său, și nu este Domnul în om cu statul Său la cârma vieții lui. Cine vorbește mult cu Dumnezeu, acela știe să vorbească frumos și cu cei din jur, știe cum să se poarte, că are de la Dumnezeu purtarea cea frumoasă, are, fiilor, căci cum te porți cu Dumnezeu așa te porți și cu omul, și cum te porți cu omul așa te porți și cu Dumnezeu, aceasta îți este purtarea, o, și nu știe aceasta, nu știe să lucreze așa ca să fie adevărat omul.

O, fiilor, învățați să stați în Dumnezeu și faceți-I Domnului iesle în voi, căci Lui Îi place întru cele smerite, Îi place umilința, Îi place cu cei umiliți ca și El.

Cu purtare îngerească vă învăț să vă purtați, ca să aveți parte de îngeri, fiilor, și apoi să întărim hotarele cu numele îngerilor lui Dumnezeu și cu puterea crucii.

Acum Îmi desfac brațele ca pe cruce și vă cuprind întru dragostea Mea, întru mila Mea de voi, căci sunteți pe pământ, fiilor. O, iubiți să ascultați de cuvântul Meu ca să fiți poporul Meu!

Mă bucur cu voi aici în sărbători, fiilor. Am casă la voi și cu voi, am unde să vin, am de unde să Mă duc și unde să Mă întorc și să lucrez prin cuvânt.

Pe toți vă cuprind și vă strâng cu dor la pieptul Meu. Tot ce faceți voi aici e mângâierea voastră pentru cei din cer, și sunteți și veți fi mângâiați, fiilor.

Mângâiere vă dau, pe Duhul Sfânt Mângâietorul lucrând la voi și cu voi, iar voi sunteți fiii mângâierii, locașul mângâierii sunteți voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2021

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Îndemn de pregătire a fiilor acestui cuvânt pentru ziua slavei Domnului. Hăinuțele să nu aibă în ele fir de foc. Îndemn către fiii români să sfărâme vițelul de aur.

Sunt însoțit de puterile cerești și Mă apropii să intru în cetatea cuvântului Meu cu zi de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara și găsim primire și așteptare să sosim.

Eu sunt Cel ce sunt, Cel ce Mă împart cuvânt peste pământ ca să fiu până la sfârșitul timpului cu cei ce Mă au de Dumnezeu al lor, urmând pe calea Mea, pe urmele Mele, și nu oricum cu pașii vieții lor, iar Eu cu ei sunt, și nu pot să-i las pe cei ce cred în Mine și în însoțirea Mea cu ei tot timpul.

Așez cuvântul cel întăritor și mângâietor și spun: Pace vouă, fiilor din cetatea cuvântului Meu! Și pace vouă, fii ai poporului acestui cuvânt! O, întăriți-Mi mersul și puterea Mea cea pentru voi pe pământ ca să fiu cu voi până la sfârșit și până la începutul cel slăvit, pe care Eu, Domnul, îl am pus deoparte pentru cei ce calcă pe urmele Mele pe pământ cu viața lor.

O, fiilor, fiți mângâiați cu mângâierea Mea, cu cuvântul cu care grăiesc și vă pregătesc și vă veghez. Tot ceea ce vă cer e pentru că trebuie în toată clipa să vă fie frumoasă pregătirea pentru ziua slavei Mele cu voi, căci pământul trebuie să fie curățat de tot ce este pe el potrivnic lui Dumnezeu, ca să așez apoi pe el strălucirea care vine cu Mine de sus pentru înnoirea lumii făcute de Dumnezeu, și peste care omul a umblat și a făcut el după mintea lui, după voia lui prin despărțirea lui de Dumnezeu, și iată, lumea doarme prin cei ce dorm, o, că e noapte pe pământ, iar cei ce dorm noaptea dorm, precum este scris, dar cu Noi și cu voi e ziua Mea, fiilor, și e înnoirea cea de la Dumnezeu în lucru, și are lângă Mine lucrare mare mama Mea Fecioara, măi fiilor, iar voi trebuie să priviți spre ea și spre viața ei de pe pământ înaintea lui Dumnezeu, și tot așa și voi să lucrați, și să vă îmbrăcați cu hăinuțe curate și cuvioase, fiilor, cu mare grijă ca nu cumva hăinuțele cu care vă acoperiți să aibă în ele fir de foc, căci voi trebuie să vă feriți, și să vă feresc de foc, ca să nu fiți cunoscuți decât ca fii ai lui Dumnezeu întru toate, măi fiilor, o, că mult cuvânt am așezat peste acest popor în vremea Mea cea de aproape șaptezeci de ani de cuvânt, și trebuia împlinit cuvântul Meu, căci orice cuvânt ieșit din gura Mea e plin de putere și de adevăr, iar Eu voiesc ca voi să puteți tot ceea ce Eu vă dau să lucrați și să împliniți pentru pregătirea ocrotirii voastre, pentru acoperământ peste voi voia Mea cu voi, fiilor.

O, luptați-vă apoi pentru iertarea păcatelor voastre și stați în brațul Meu ca să nu mai greșiți, fiilor. Și vă aduc o deslușire scumpă acum, ca să știți voi de ce v-am spus adesea să lucrați lucrul cel cu mâna cu mare ordine, cu toții în stânga cu toții în dreapta apoi, ca în felul acesta să fiți mereu alături și să vă învățați așa prin împlinirea cuvântului Meu de peste voi, căci lucrul cel cu mâna este clipa când voi aveți părtășie unul cu altul pentru lucrul frăției, iar lucrul cel cu mâna vă va fi ușor și veți avea timp de lucrarea duhului frăției, de graiul dulce dintre frați, și unul din altul să vă hrăniți duhul și să fiți adunați întru Mine tot timpul, fiilor.

O, voi să nu doriți să fiți singuri, să stați singuri, iar lucrul cel cu mâna să vă fie vouă prilej măreț de părtășie duhovnicească, nedespărțiți pentru ea ca în clipa când va fi să vă găsesc așa ca să vă strâng lângă Mine, să vă găsesc pe toți în-

tru Unul, întru Hristos, fiilor, și să nu fiți răzleți vreunul din voi, și iată, tot timpul să iubiți aceasta cu mare grijă pentru această ascultare de cuvântul Meu, căci aceasta slăbește de tot puterea lui satana și fuge de voi cu toate câte el pândește să vă tragă în părți pentru el, pentru voia lui și a voastră, când ar fi să nu ascultați de cuvântul cel de lângă voi, care atât de mult vă ocrotește pe voi.

O, fiilor, spălați-vă trupul și sufletul și duhul, spălați-vă cu limba, și veți fi curați cu cămașa sufletului și veți fi feriți de dureri ca niște copii ocrotiți de Dumnezeu. Apa și săpunul spală cămașa cea murdară, dar dacă nu iese curată trebuie pusă la fiert ca să prindă față albă, dar dacă inima este curată e altfel cu spălarea ei, căci spălarea oricum trebuie, că așa a lăsat Dumnezeu, dar cea mai bună spălare este cea cu limba, ca pisica, fiilor, și iată aveți de unde să luați pildă, și hai să pregătim țara Noului Ierusalim și ocrotirea cea cerească a ei, fiilor.

O, să audă neamul român cuvântul lui Dumnezeu și să creadă și să facă voia Mea și să cunoască dragostea Mea! Numai un om pierdut, căzut, zdrobit și vindecat apoi, numai acela știe ce înseamnă Dumnezeu, cine este Dumnezeu și dragostea Lui.

O, fii români, e mama Mea Fecioara cu brațele întinse spre voi și spre Mine pentru voi. O, nu vă mai strângeți pe pământ, nu mai pierdeți vremea voastră pentru cele ce pier și rămân de voi odată cu sfârșitul acestei vremelnicii înșelătoare, ci pregătiți-vă dragostea de Dumnezeu, că numai Dumnezeu va rămâne, El și dragostea Lui și cei asemenea Lui, precum este scris despre cei ce-L vor întâmpina când va veni văzut cu sfinții și cu îngerii Lui ca să-i ridice sus pe aleșii Lui, și ca să fie așezat pe pământ teascul mâniei Lui pentru curățirea și albirea pământului, și apoi să se așeze pe el împărăția lui Dumnezeu, raiul, o, fiilor, și toate bunătățile lui nestricăcioase, nu cum sunt cele pentru care voi munciți ca să le aveți pe masă.

O, fii români, nu mai iubiți, nu vă mai închinați acestei vieți trecătoare și plină de urâțenia ei. E frumoasă viața cea fără de sfârșit, și trebuie începută ea încă de pe pământ.

O, fii români, o, fii creștini, hai, fiilor, să mergeți spre fericirea vieții veșnice, că iată, vi se dăruiește ca să vă pregătiți frumoși pentru ea, pentru frumusețile ei, și pe care voi nu vi le puteți închipui dacă nu începeți să le lucrați, căci acestea sunt păstrate, sunt puse deoparte pentru fiii lui Dumnezeu, pentru bucuria celor ce iubesc mult pe Domnul pe pământ, o, că mare plată are iubirea de Dumnezeu pentru cel ce o are de viață a sa!

O, țara Mea cea de azi, o, neam român, sfărâmă tu vițelul cel de aur al acestei pustii, prin care și tu treci. Tu ești un popor creștin din moși strămoși și trebuie să nu-ți faci idoli din dumnezei mincinoși, ci numai Domnului Dumnezeului tău să-I aduci aplecare și închinare. Iată, scoate diavolul marfa lui drăcească, trupuri goale, care se lasă folosite de gustul păcatului cel amar, cel ieșit din fundul iadului ca să omoare lumea oamenilor, păcatul desfrânării, și așa se apleacă cei mari și cei mici spre lucrarea cea împotriva lui Dumnezeu, Care a făcut lumea și soarele și luna, înaintea cărora omul păcătuiește cu păcatul cel greu și nesuferit de Dumnezeu și de sfinți. Acești străjeri, ai zilei și ai nopții, sunt martorii păcatelor săvârșite pe pământ zi și noapte, iar Eu, Domnul, am spus prin vreme poporului cuvântului Meu din români: *«Creștine, tată, vei vedea chinurile iadului pe pământ ieșite, dar tu ascunde-te în Dumnezeu ca să nu le vezi, ca să nu le iei!»*

Strâng de pe urma omului toate păcatele și le așez înaintea Mea de șapte mii de ani. O, ajunge!

O, iată de ce am tot strigat peste poporul cuvântului Meu și am zis mereu: *«Ieșiți din lume, fiilor!»* O, cine a dat să înțeleagă de ce am tot strigat așa? O, a biruit antichrist peste tot prin cei ce nu dau să asculte de chemarea cea de la Dumnezeu, și iată vițelul de aur, la care se închină tot omul!

O, omule, o, omule, o, neam creștin, să Mă ierți, dar Mi-e milă când te văd ce ți-ai ales, și cât de mult nu mai poți să te desparți de acest idol, de acest dumnezeu, cu care te întrebi și te socotești, și care îți răspunde la întrebări când te întrebi cu el.

O, omule durerea Mea, o, cu Dumnezeu Cel adevărat când te-ai putea întreba așa? De câte ori L-ai întrebat ca să-ți răspundă El?

Are omul fir prin văzduh, fir nevăzut, construit de duhul lui satana ca să-i înșele cu acest fir între om și om chiar și pe cei aleși ai lui Dumnezeu.

O, ce durere grea pe Duhul Meu din pricina acestui vițel de aur, a acestui idol cu care omul se joacă și i se închină zi și noapte ca unui dumnezeu! Acest semn este pe creștetul fiecărui om, o, și iată-i și pe creștini, apucați de acest val, de acest idol, fără de care nimeni nu mai poate, nimeni nu-l sfărâmă, nimeni, iar antichrist biruiește și tot biruiește. O, dar și Eu, Domnul, și Eu Mă grăbesc, și voi pune îngeri de pază și voi veghea să păstrez ce este al Meu și îl voi păcăli pe satana, că iată, cei ce n-au ce face fac ce nu trebuie să facă, bieții de ei.

O, dar pe tine, poporul Meu, te-am povățuit să muncești mereu, să fii mereu prins în lucrul Meu cu tine, să ai ce lucra, fiule, să-L faci pe Domnul peste tine și în tine, măi poporul Meu, și să stai cu putere împotriva lui satana și să poți prin ascultare, ca și cei care prin vreme M-au ascultat și M-au ales și M-au urmat, și sunt ai cerului acum.

O, ferește-te de satana, ferește-te de lume și stai cu Domnul și cu frații, stai și lucrează părtășia cu Dumnezeu, trăirea cu Dumnezeu, casa lui Dumnezeu să fii și să petreci clipe sfinte, ca să ți se întărească aripioarele și rugăciunea lor spre Dumnezeu, fiule creștin, iar mama Mea Fecioara îți este ție cale între Mine și tine, o, și roagă-te lângă ea pentru țara ta, țara Mea cea de azi, pământul român, în care Eu, Domnul, te am pe tine și te cresc al Meu și te țin în cuibar ca să te încălzesc la piept, și iată, mama Mea Fecioara îți urează pace ție, pace, poporul Meu, pace de la ea peste tine!

— O, Fiule Iisus, multă pace să le dăruim mereu, mereu, căci peste ei dau să vină tristeți, o, că nimeni nu știe să-i ocrotească pe ei pentru puterea Ta în ei, dar Noi să-i ținem strânși la piept, că Ne sunt sprijin cei de aici pentru tot poporul Nostru de peste tot, și pe care îl rugăm să se bizuie pe Dumnezeu în toate câte el caută pentru ajutor, iar pe cei din cetatea cuvântului Tău să-i ajute rugându-se pentru pacea lor, pentru puterea lor cea de partea Ta, Doamne, căci Tu, iată câtă nevoie ai ca să poți aici și de aici!

O, fiilor de la izvor, rugăciunea cea sfântă este cea care Îl ține pe Domnul, pe Fiul meu Iisus aici, lângă voi. Grăiți cu El tot ce vă trebuie pentru El cu voi, fiilor. Liniștea toată vine din chemarea Lui spre voi, iar El iubește mult să vă audă chemându-L lângă voi. El este Calea, iar grăirea voastră cu El vă păstrează pe cale mergând, fiilor.

Acum vă acopăr pe voi sub mângâierile mele, pe voi, și pe toți fiii acestui cuvânt, Care este Fiul meu Iisus Hristos.

O, fiți și voi mângâierea Noastră, a celor din cer lângă voi, și pace vouă, și pace Ție, Fiule Iisus, cu ei!

— O, mama Mea, Noi suntem pacea lor, iar ei a Noastră, mamă. O, ferice de cei ce stau cu Dumnezeu pe pământ, mamă! Fericiți și iar fericiți sunt și vor fi cei care până la sfârșit vor primi pe Dumnezeu peste ei prin acest cuvânt și îl vor împlini pe el, mamă!

O, fiilor, rămân cu voi la pieptul Meu strânși. Vă țin aproape, fiilor, iar voi să vreți așa și să stați așa. Cereți să vă fac tari pentru Mine și pentru voi. Grijile să le purtați cu Mine pe toate și va fi ușor. Este o rugăciune din părinți: *„Grija vieții m-a scos din rai”* Așa se îngrijeau ei să-I spună lui Dumnezeu, și apoi ziceau: „*Doamne, miluiește-ne pe noi!”*

O, pace vouă, fiilor! Păstrați ceea ce Eu vă dau vouă și puneți la înmulțit darurile ce vi le dau. Cereți Mie ceea ce voi aveți de la Mine și veți avea ceea ce cereți, o, fiilor, căci Eu vă dau vouă, Eu vă voi da vouă. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2021

Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Îndemn pentru grijă de suflet mai mult decât de trup. Chipul cel frumos al bărbatului este cel cu podoaba dată de Dumnezeu. Cei care fac binele sunt ocrotiți de Dumnezeu.

Cartea Mea cu voi stă deschisă și Mă scriu în ea cu voi, căci lucrul cuvântului Meu și cartea lui din vremea aceasta Mă ajut cu voi să fie așezate pe pământ, fiilor din cetatea cuvântului Meu. În sărbători de sfinți Mă las aproape cu glasul Meu și stau cu voi în cuvânt, că mare Îmi este grija de voi, de lucrarea Mea prin voi, de tot ce trebuie să port cu voi și să purtați cu Mine, fiilor, căci voi sunteți mici și neajutorați, și purtați sarcini, o, și n-am popor tare cu iubirea lui de Dumnezeu și de voi și n-am cu cine să vă sprijin, ba tot cu voi se sprijină și poporul care are ca povață de viață cuvântul Meu, cu care vin la voi pentru ei și pentru tot pământul, fiilor.

O, cine mai știe, cine ar mai fi să vrea să știe că Dumnezeu cârmuiește totul între cer și pământ, și nu oamenii? Oamenii sunt potrivnici lui Dumnezeu cu toate îndeletnicirile firii lor și ale dorințelor lor cele fără Dumnezeu și altceva nu fac ei. Eu însă veghez la cârmă ca să țin cerul și pământul, ca să rămână deasupra oamenilor planul lui Dumnezeu, lucrarea pe care o întocmesc cu cei din cer, și mai ales veghea cea sfântă peste nebunia celor fără Dumnezeu, o, că e mult prea multă și prea mare despărțirea de Dumnezeu a omului, iar duhul lui satana, lucrarea omului antichrist se zbate din răsputeri să mai poată peste oameni în fel și chip ca să aibă oameni prin care să mai poată, dar să se știe din cer și până pe pământ că biruința cea mare este a lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu, venit pe pământ asupra lui satana ca să-l scoată pe om de sub pierzare precum este scris, și de aceea Eu, Domnul, vin pe pământ cuvânt, iar cuvântul o dată rostit și scris, are putere, căci Dumnezeu este Cuvântul, o, fiilor.

Acum Ne așezăm cu voi la masă de cuvânt, căci ceata cuvioaselor din cer au strângere cu serbare creștinească pentru sfânta Parascheva, ucenița care împarte milă cerească celor ce caută să ia milă de la Dumnezeu, căci oamenii sunt necăjiți pe pământ și sunt apăsați de la rodul păcatului și caută ei spre rugăciune și spre milostivirea Mea și a sfinților Mei.

Ne așezăm la masă de serbare cu alaiul care poartă pe această sfântă miloasă și dăruitoare, și așezăm mângâiere și povață de viață peste poporul cuvântului Meu și peste toți cei care iau și pun peste ei împlinirea poveților Mele pentru cei ce iubesc viața cu Dumnezeu.

Așadar, pace vouă, fiilor din cetate! Și pace ție, popor hrănit cu slava cuvântului Meu! Să știi că fără povața Mea mereu, mereu adusă pe această masă tu n-ai putea să mai stai treaz, măi fiule creștin, căci toropeala pe pământ e prea mare, e prea multă ca să se mai trezească din ea careva, iar Eu îți spun: Ai grijă de suflet, ai grijă mai mult decât de trup, ai grijă, creștine care ții calea cuvântului Meu ca să-l ai pe masă, și apoi ia-l și împlinește-l, ca să nu fii numărat cu cei ce nu veghează în așteptarea Mirelui de sus.

O, fii ai cuvântului Meu, stați treji, stați de veghe ca nu cumva să pierdeți ceea ce ați dobândit de la Dumnezeu prin credința dăruită de El vouă ca să-L urmați pe El pe pământ! Voi să nu vă adunați pe pământ, nu, fiilor, nu! Țineți calea cu Domnul, că toți oamenii vor pierde adunătura lor cea de pe pământ, iar costul adunăturii e prea scump, prea dureros, o, și n-au comoară în cer la care să tragă și să se bucure de ea cei ce-și adună pe pământ.

O, aveți grijă de suflet, fiilor hrăniți din cer. Privesc din cer peste fiii oamenilor să văd de este cineva care să înțeleagă și să caute pe Dumnezeu, dar toți s-au abătut, netrebnici s-au făcut și nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul, precum este scris. O, a pierit chipul lui Dumnezeu de pe înfățișarea oamenilor. Podoaba feței bărbatului și a capului său s-a dus de mult de pe pământ.

Când l-am zidit pe om l-am zidit cu podoaba cea bărbătească, nu l-am zidit cu înfățișare de spân, ba l-am împodobit frumos. O, unde este chipul cel frumos al bărbatului? Nu spun cuvânt de judecată, ci de durere și de dor după omul cel zidit de Dumnezeu cu chip frumos. Se ia om după om, și nimeni nu se mai uită înapoi, la strămoși și la sfinți, la cei plăcuți lui Dumnezeu, iar în cer este durere de la nepăsarea omului care nu Mă mai are de Dumnezeu al său. Oamenii fără rugăciune spre Dumnezeu sunt prinși ușor sub cârligul lui satana. Nu Mă mai primește omul, nu Mă mai strigă decât în vreme de necaz, și iarăși Mă uită și iarăși.

O, fiilor care Mă căutați, care Mă așteptați în acest cuvânt, o, dacă M-ați găsit, dacă M-ați cunoscut, țineți-vă din toate puterile voastre de această lumină de cuvânt și faceți-l faptă peste voi, că e grea iertarea celui ce lovește sau disprețuiește sau se îndoiește de acest cuvânt din cer coborât pentru voi, cei care vă hrăniți cu el cumințenia vieții, credința în împărăția cerurilor, pe care Eu, Domnul, v-am dat-o s-o zidiți în voi și pentru voi prin împlinirea cuvântului Meu, care aduce pe pământ cerul, raiul, iertarea, iubirea, o, că vine Domnul pe pământ cuvânt, și e mare slavă această taină și lucrarea ei, fiilor.

O, învățați și iar învățați cum să vă feriți de păcat, cum să-i feriți de păcatul din voi pe cei din jurul vostru ferindu-vă voi de păcat. O, învățați aceasta, dar nu tot din voi sau de la voi, ci de la Mine, fiilor, că sunteți ai nimănui dacă luați tot din voi învățătură, căci Eu sunt Învățătorul, fiilor. Dați cale spre Mine îngerilor voștri păzitori, că iată durere în cer și pe pământ, că plâng și plâng îngerii păzitori ai oamenilor, plâng că n-au cale să vină în fața lui Dumnezeu ca să se bucure de fața Lui, căci oamenii fac faptele despărțirii de Dumnezeu și sunt duse de îngerii răi spre cartea lui satana, căci aceștia sunt alimentați cu bucurii de cei care fac dureri lui Dumnezeu.

Plâng îngerii lui Dumnezeu, plâng și n-au putere peste oameni, căci oamenii stau cu spatele la Dumnezeu și cu fața la păcatele plăcute lui satana și la toate cele pieritoare pe pământ.

O, feriți-vă de dureri, fiilor! Când Dumnezeu te lasă să iei hotărâri în dreptul tău sau alor tăi sau peste oameni, tu faci aceasta, și poți pentru că te lasă Dumnezeu să faci cum vrei tu. Dar când e vorba de cele pe care nu le mai poți tu hotărî când vin să te cuprindă sau să te încerce, atunci te lași vrând-nevrând în voia celor ce vin peste tine fără să te întrebe pe tine, iar ele sunt de la tine înlesnite să vină, după cum s-au strâns prin cele lucrate de tine. Așadar, să învețe omul să se ferească de dureri și să facă binele și să-l urmeze pe el, și îi va fi lui bine.

Toți cei care caută ajutor la Dumnezeu, toți să învețe să facă binele ca să scape de dureri și să se bucure de Domnul și de ocrotirea Sa, căci Eu voiesc mângâiere peste om, și de aceea spun: Fericit este cel ce are de iubire a sa pe Dumnezeu!

Așadar, fiilor, purtați-Mă în trupul vostru, în purtarea voastră, în gândirea voastră, în grăirea și privirea voastră, în înfățișarea voastră văzută, în duhul iubirii din voi. Iar când dai să vorbești cu fratele tău grăiește-i, fiule, ca lui Dumnezeu, nu ca unui lucrător al celui rău, că altfel nu știi să te porți cu Dumnezeu ca și cu omul, și cu omul ca și cu Dumnezeu. Dar Eu sunt Învățătorul și așa de frumos te învăț, poporul Meu, și vreau să ai purtare frumoasă, la care să tragă îngerii lui Dumnezeu și să privească și să se adune în jurul tău spre bucuria lor, căci Eu, Domnul, voiesc mângâiere să fie și în cer și pe pământ, iar ea trebuie lucrată și împărțită apoi, o, și nu mai este nimic de făcut când fața Mea se așează pe fața și pe purtarea celor ce Îmi aud glasul și se așează să Mă lucreze, dar și așternut între ei să-Mi așeze, între cei ce stau pe pământ cu îngerii și cu sfinții.

Și iată, cuvioasa Parascheva salută masa Mea de cuvânt cu voi și vă dă îndemnul ei: iubirea de Dumnezeu, fiilor.

—— Porunca Ta, Doamne Învățător, le-o aduc eu aminte lor, și la toți cei de pe pământ, și spun: Iubiți-L pe Dumnezeu! Iubiți-L din toată ființa voastră, din tot ce sunteți voi iubiți-L pe El, ca să fiți cu El apoi pe veci de veci! Faceți din iubirea cea pentru Domnul viața voastră, dorirea inimii voastre, lucrarea voastră, și mai ales purtarea cea pentru fiii lui Dumnezeu. Iubirea Lui v-o dă El vouă mereu. Mereu, mereu și voi să I-o dați pe a voastră. Nu uitați că fericiți sunt și vor fi cei ce iubesc pe Domnul, iar făgăduințele acestea sunt scrise, și vor fi împărțite cât nimeni nu poate înțelege cu mintea.

Iar Tu, Doamne, așează-Te clipă de clipă în ei cu iubirea Ta ca să poată ei prin Tine și nu prin ei, căci de plâns sunt cei ce dau să poată prin ei înșiși, uitând ce mic e omul și ce mare este Dumnezeu.

O, slavă Ție cu ei, slavă Ție peste ei, și fă-o văzută, Doamne, și fă să meargă spre ea noroadele și să pregătești tuturor mântuirea cea mare, o, Doamne!

O, slavă Ție de la noi, cei de sus, și de la ei de aici, unde noi ne aplecăm și sărutăm când Tu ne iei cu Tine, când vii cu sfinții Tăi!

—— O, fiilor, sfinții Mei vă urează ca fii ai lui Dumnezeu și ai slavei Lui. Iubirea Mea voiesc s-o așez pe pământ ca fericire a omului care caută, dar Eu sunt Cel ce am ceea ce omul caută, și nu găsește așa cum caută el. Mă descopăr la voi cu iubirea Mea peste pământ. Cuvântul Meu este strigătul Meu prelung după om. Să trâmbițeze peste tot pământul cuvântul lui Dumnezeu și să se audă peste noroade!

O, oamenilor de pe tot pământul, vine Domnul! Îl veți crede că vine când Îl veți vedea, și voiesc să vin cu bucuria cea împărțită la toți, dar toți să stea în așteptarea ei, căci Eu îl strig pe om să Mă aștepte și să nu vin pe neștire.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, pace vouă! Lucrați venirea Mea așa cum vin Eu, și așezați-Mă în calea tuturor ca să audă cum îi strig.

Pace vouă! Cereți, fiilor, ceea ce vă ține în lucrul Meu cu voi și vă voi da vouă. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2021

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir

Lucrarea păcii îl păstrează pe om în duhul ascultării. Ascultarea este cel mai puternic înger păzitor al celor credincioși. Cetatea cuvântului va fi păzită de îngeri și sfinți de jur-împrejur.

Cuvântul Meu se așează în carte prin voi și se așează peste voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, iar Eu, Domnul, așez pace peste voi. Pace vouă, fiilor!

Este nevoie multă de pacea Mea peste pământ, numai să aibă cine să o cunoască pe ea, iar Eu voiesc să întăresc sub pacea Mea pe poporul cuvântului Meu, pe cei ce așteaptă și iubesc și fac faptă peste ei cuvântul Meu de peste ei pentru viața lor cu Dumnezeu, căci viața cea fără Dumnezeu în om e străină de Dumnezeu și de pacea lui Dumnezeu.

Îi trebuie omului dragoste din cer, fiilor, că de pe pământ el nu poate cunoaște taina dragostei și lucrarea ei cea plină de răbdare până la sfârșit, ca nu cumva să se stingă ea mai devreme și să nu-și împlinească lucrarea ei cea binefăcătoare peste sufletul și trupul și duhul omului.

O, fiilor de la izvor, pace vouă, măi fiilor! Căutați să aveți mereu această lucrare a păcii Mele cu voi, ca să fiți sănătoși pentru Domnul prin ea și ca să vă păstreze ea în duhul ascultării, fiilor. E zi de sărbătoare de sfinți, iar Eu ascult de dorul cel din sfinți și le dau lor mângâiere, și vă dau și vouă lângă ei când vin cu ei la voi ca să-i bucur pe ei, ca să lucreze ei cu Mine peste voi ceea ce dorul îi învață pe ei, căci dorul sfinților Mei este să biruiesc Eu, Domnul, toată împotrivirea asupra lui Dumnezeu pe pământ și să-L cunoască desăvârșit pe Dumnezeu toată suflarea omenească, tot omul greoi la auzul adevărului cel despre Dumnezeu pe pământ și în cer, iar Eu vin curând, o, și nu dă omul să știe și să creadă și să se așeze cumva să Mă poată primi cu pace, cu umilință, cu credință, fiilor.

A fost nevoie pe pământ mereu de mărturisitori pentru Dumnezeu ca să nu se stingă adevărul lui Dumnezeu între oameni când prea mult se căuta nimicirea Lui de către cei îngâmfați până la scaunul lui Dumnezeu, o, și așa a fost și cu mucenicul scris azi în calendarul sfinților cu mărturisirea lui, a credinței lui mărturisitoare de Dumnezeu, și iată-l pe el, pe cel ce nu s-a rușinat să-și arate credința și pe Dumnezeul lui, pe cel așteptat de sfinți să lucreze peste pământul oamenilor, peste mintea lor, peste inima lor, ca să-L știe oamenii pe Dumnezeu de Stăpân în cer și pe pământ, și iată-l mărturisitor pe mucenicul Dimitrie, pe cel ce a biruit doi împărați păgâni, fugind el de măririle pământești și rămânând mărturisitor credincios lui Dumnezeu pe când creștinii erau pedepsiți pentru credința lor și pentru Dumnezeul lor, o, și s-a arătat slava lui Dumnezeu pentru cei credincioși Lui și mărturisitori până la sânge, și iată ce lucrare are credința, fiilor!

O, ce să fac cu cei care nu știu să-și mărturisească credința? Cum Mă pot Eu, Domnul, sprijini pe unii ca aceștia? Credinței îi trebuie măcar ascultare de Dumnezeu dacă nu o

mai mare mărturisire a ei. Vin din cer pe pământ cuvânt în vremea aceasta și se apropie să ia cei ce Mă știu sosit pe masă la voi, fiilor, dar lor le trebuie ascultare de tot cuvântul Meu, care îi ocrotește el însuși pe cei ce cred în el ascultând și împlinindu-l peste ei, peste pașii lor cu Dumnezeu.

O, fiilor, ascultarea este cel mai puternic înger păzitor al celor ce se dau de partea lui Dumnezeu cu pașii lor. Aș vrea să se bizuie toți cei ce se hrănesc din gura Mea, aș vrea să se bizuie ei pe ascultarea lor de cuvântul Meu, și nu pe voi, căci pe voi vă slăbesc de tot cele puse peste voi când ele vin să încerce pe cei puțin ascultători între cei ce Mă iau de la voi cuvânt. Mă uit peste voi cum vă slăbesc puterile când se lasă peste voi greul de peste cei ce ascultă mai puțin de Dumnezeu. Îi povățuiesc pe ei pe toți să asculte de cuvântul Meu, și așa să vă ajute și pe voi, să vă ajute cu împlinirile cerute lor de Mine pentru binele lor.

O, poporul Meu de peste tot, tu, care iei de la izvorul lui cuvântul Meu, mărturisește-L pe Dumnezeu prin ascultarea ta de El, și vei fi ocrotit și ajutat de Dumnezeu și Mă vei ajuta să pot să merg și să pot, căci mersului Meu de azi îi trebuie putere, îi trebuie vlagă, îi trebuie pace și mângâiere, și iată, e nevoie să asculți de Dumnezeu ca să-ți fie bine, ca să-l ținem departe pe satana cu toate ispitele lui.

O, nu mai pot creștinii de acum ceea ce puteau cei de la începutul mărturisirii Mele prin ei. Măcar să fie ascultători și blânzi, plini de umilință, de aplecare, toate pentru credința care îl alătură lui Dumnezeu pe om. Blând și smerit cu inima, această lucrare s-o lucreze cei ce caută pe cărarea cuvântului Meu, iar aceste lucrări îi vor ajuta întru totul pe cei care le vor lua în lucrarea lor cu semenii lor, căci inima ta, creștine, este probată când purtarea ta lângă frați îți arată inima cum este, ce aluat are în ea, și, văzându-ți greșelile, poți să-ți repari purtarea după purtarea Mea, căci am zis: *«Învățați de la Mine, Eu sunt blând și smerit cu inima»*, și cu această împlinire să-L urmezi tu pe Dumnezeu între cei ce sunt ai Săi pe pământ.

Acum mucenicul Dimitrie așează pe masă grăirea lui cu Mine și Îmi spune duios:

— Duios după Tine am fost când a trebuit să aleg între Tine și oamenii măririlor de jos, Doamne. N-am putut să Te îndurerez, să Te părăsesc, să mă dau de partea păgânilor legați la ochi ca să nu vadă prăpastia de lângă ei. Am rămas îmbrățișat cu Tine și Te-am dovedit Dumnezeu adevărat și tare peste necredința în Tine a celor păgâni.

O, Te doare, Doamne, Te doare mult când vezi creștini de-ai Tăi cum se aleg pe ei înșiși când e vorba de lepădare de sine și cum Tu n-ai bucurii de la ei. Ești plin de cuvânt de veghe peste cei ce caută cuvântul Tău să-l aibă ei. E o mare iubire în vremea aceasta să poată creștinul să lucreze cu atenție împlinirea cuvântului Tău. Vremea de atunci a mărturisitorilor Tăi s-a făcut temelie a creștinătății și a rămas mărturisitoare până azi. Toți sfinții Tăi lucrăm cu Tine la tainele Tale de azi pentru așezarea lor pe pământ. Dacă satana lucrează încă prin servii săi, Tu mult mai mult lucrezi și mergi și poți, și slavă iubirii și milei Tale de oameni, Doamne! Venirea Ta cuvânt pe pământ ne poartă în ea, căci Tu Te uiți în Scripturi când lucrezi, și așa împlinești, și vii cu sfinții în zeci de mii și vii.

O, vino, Doamne! Așa să strige ai Tăi de pe pământ, iar Tu le spui lor: Vin curând! Și acum pace Ție de la sfinții Tăi, și să lucrăm duhul mângâierii peste cetatea cuvântului Tău, Doamne, căci cei mici ai Tăi au nevoie de Tine, au nevoie de mângâierea Ta. Amin.

— Cu multă milă Mă las peste ei ca să întăresc puterile lor cele pentru Dumnezeu, o, sfinți iubiți ai Mei. Oricâte ar fi pe pământ încercări pentru trezirea celor ce dorm față de Dumnezeu, Eu, Domnul, am grijă să poată ei pe cele de la Mine să le împartă spre împlinirea lor, o, și n-am o grijă mai mare ca aceasta, să poată ei, să poată de la Mine ca să-Mi așez pe pământ cuvântul.

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu, am nevoie de putere în voi. Nimeni nu știe să vă păzească pe voi pentru ca să pot numai Eu prin voi. Ocrotiți-vă și voi, fiilor, și vom pune hotar de îngeri de jur-împrejur și vom scrie numele cetelor îngerești și numele sfinților Mei pe toate hotarele așa cum am spus, că dor le este celor din cer să-Mi lucreze, să Mă ajute să împlinesc Scripturile și să le fac bine celor ce Mă iubesc și Mă așteaptă să biruiesc, să-l culc pe satana sub picioare și să răscumpăr vremea cât el a lucrat și a stricat ajutat de oamenii lui, de cei învinși de el ca să-Mi fie potrivnici.

O, iată, pregătiți apoi voi jertfa cea pentru cei adormiți, și să fie ea trimisă cu pomenirea lor și vor sta ei la masă de prăznuire odată cu sărbătoarea îngerilor lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, voi fi cu ajutorul tot și vom împlini. Și apoi vom numi îngeri la hotare, cete cerești de sfinți și de îngeri, fiilor, dar învățați să stați cu ei la veghe, ca să fie cerul și pământul în lucrare, ca să poată Domnul peste pământ, fiilor.

Apoi întăriți-vă în ascultarea de tot cuvântul Meu, și dragoste multă și mare să puneți pentru această împlinire și ținere de minte a cuvântului Meu, fiilor, și așa precum în cer să se lucreze și la voi ascultarea de Dumnezeu.

Vom trimite celor ce Mă iau de la voi cuvânt, vom trimite din masa de praznic, așa cum am lucrat și până acum, și le urez la toți duh de mângâiere și de putere pentru Dumnezeu la toți cei care vor gusta din masa îngerilor, și îngerii vor împărți celor ce așteaptă de aici pentru ei spre pomenirea lor cea de toamnă, așa cum este așezarea aceasta în mijlocul poporului cuvântului Meu.

Acum pun peste voi putere de pace, fiilor din cetate. Vă întăresc sufletește și trupește și duhovnicește, iar voi să-Mi arătați că ați primit ceea ce Eu vă dăruiesc spre lucrul vostru cel sfânt cu Dumnezeu.

Duhul ascultării de cuvântul Meu să se aștearnă la lucru peste cei ce sunt popor al acestui cuvânt de hrană pentru el!

Luați din urmă pe cele ce nu sunt încă împlinite bine și puneți în lucru cuvântul cel de împlinit, voi, fii ai acestui izvor de cuvânt, și pacea Mea să se așeze peste voi, iar pacea voastră peste Noi, cei din cer, și pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2021

Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil

Meleagul român are peste el pecetea Sfintei Treimi și îngeri de jur-împrejur la hotare. Cel ce își strânge comori le va pierde. Pilda omului căruia îi dă laptele în foc.

Mai întâi întăresc pacea Mea pentru calea cuvântului Meu peste pământ și spun: Pace ție, cetatea Mea de Nou Ierusalim pe pământ, și pace vouă, fiilor din cetate, ca să așezăm în carte cuvântul sărbătorii arhanghelilor Mei Mihail și Gavriil și a tuturor cetelor îngerești, și sunt deasupra oștiri de îngeri în sărbătoare, fiilor, căci Eu, Domnul, am cetele de sfinți de jur-împrejur și Ne așezăm în decorul sărbătorii și vă avem primitori, și suntem împreună la masa

cea sărbătorească a îngerilor, o, fiilor!

Pace vouă, pace și mângâiere, o, că numai Eu am grijă de aceste daruri peste voi ca să-Mi puteți fi sprijin să Mă așez cuvânt peste pământ și să așez întăritori îngerești peste voi și peste țară și peste cei ce-Mi cer pe pământ, că mângâieri voiesc să împart, și pace cerească voiesc să întăresc ca să vadă satana și să se înfricoșeze de mâna lui Dumnezeu, de puterea Făcătorului lumii, de Cuvântul Care a făcut cerul și pământul, o, fiilor.

Iată, iată oștirile îngerești și cetele de sfinți stau înaintea cuvântului Meu ca să se așeze la hotarele celei binecuvântate încă de la început, că am pe România de țară pregătită de Tatăl pentru Mine la început și la sfârșit și lucrez în ea lucrările lui Dumnezeu, tainele cele nepricepute oricum, tainele lui Dumnezeu, și spun acum:

Să se așeze cete-cete oștiri de îngeri de jur-împrejur, și sus și jos, și să fie țara Mea sub pecetea cea ocrotitoare a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh, și să știe satana, și să știe duhul omului antichrist că acest meleag are această pecete peste el și să se înfricoșeze de ea, căci Eu, Domnul, sunt Cel ce împlinesc Scripturile, o, și nu se poate altfel, și toate slugile potrivnice lucrărilor Mele peste pământ și peste noroade să vadă și să se teamă de Dumnezeu din zi în zi mai mult, până când ziua Mea cea de slavă va împlini biruința Mea mai mult decât acum două mii de ani a stăpânitorului acestui veac trecător, o, și va fi frumos și va fi Dumnezeu, numai Dumnezeu și frumusețile Lui cele veșnice și cei frumoși pentru El, iar satana și slugile lui și lucrările lor se vor topi ca ceara sub puterea Duhului Sfânt, Care stă la cârmă, fiilor, o, și să se întărească în această credință neamul român, căci țara Mea este acest meleag, și fericiți sunt fiii acestui neam, mai ales cei iubitori de Dumnezeu și de slava Sa peste acest meleag, că iată-Mă cu râul cuvântului gurii Mele în mijlocul acestui neam binecuvântat de la facerea lumii pentru atunci și pentru acum, după alegerea lui Dumnezeu, și pace sfântă peste acest pământ, și pe Duhul Sfânt Mângâietorul lucrător aici, și de aici vestitor peste tot!

Așez acum îngeri de jur-împrejur, și sus și jos aici, peste cetatea Mea de cuvânt.

Fiilor, fiilor, scriu cu voi pe stâlpi numele arhanghelilor și cete de îngeri din stâlp în stâlp. Scriem pe piatră nume de sfinți, numele cetății Domnului, numele Domnului, numele cetelor cerești, rugăciuni, laude Domnului, aripioare de cuvânt, pecetea Domnului, toate acestea așezate sub semnul sfintei cruci din loc în loc, din stâlp în stâlp, ca loc de închinare, și la care se apleacă oștiri cerești cu Mine în sărbători, fiilor. Arhanghelii Mihail și Gavriil vor împlini această ordine sfântă acum peste țara Mea de azi și peste cetatea Mea în mijlocul ei, iar voi veți sluji cu ei aceste întârituri sfinte, căci duh este satana, și trebuie să întâlnească acest duh potrivnic biruința lui Iisus Hristos mai mult decât acum două mii de ani, că a venit această vreme, iar vremea lui e pe sfârșite, pe când vremea Mea e tot la început mereu, mereu, căci sunt Cel veșnic, sunt Cel ce sunt.

Cuvânt de mângâiere așez peste tine, țara Mea, țara venirii Mele cuvânt peste pământ. O, să te mângâie pe tine păstorii de suflete, țara Mea, să treci cu Mine prin toate ca și până acum și să biruiești ca Mine mereu, mireasa Mea! O, ești frumoasă. Te-am zidit frumoasă să fii pentru mângâierea Mea, pentru ca să Mă mângâi cu tine și de la tine, că duc lipsa mângâierii, iubito. Mi-e dor de mângâiere, că pe toate le-am zidit ca să-Mi fie de mângâiere.

E lipsă de duh de mângâiere pe pământ, și voiesc să te fac izvor de mângâiere, țara Mea. Îngerii Mei dau să facă din mijlocul tău această minune și s-o împartă, dar trebuie să se lucreze și de pe pământ la această minune.

Se așează acum îngeri la hotare de jur-împrejur, sus și jos, țara Mea. Îmi ești dragă, fiindcă te am de la Tatăl încă de la facerea lumii. O, gătește-te frumos pentru Domnul tău, pentru Mirele tău! Îmbracă-ți rochița de mireasă și ieși de sub povară, așa cum am ieșit Eu ca să biruiesc ca un puternic atunci când vrăjmașul s-a încumetat să Mă doboare, și n-a priceput el că Eu sunt Cel veșnic, că sunt Cel ce sunt, o, și așa va păți și acum acest vrăjmaș, ba cu vârf și îndesat va primi acum rușinea și se va topi de tot.

O, pace ție, pace ție, țara Mea de Nou Ierusalim! Să te cânte fiii tăi cei credincioși Mie și ție, să cânte ei iubirea Mea de tine! Binecuvântarea Mea de peste tine este armă asupra vrăjmașului Meu și al tău. O, pace ție! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău încă de la început. Duhul Sfânt Mângâietorul să stăpânească peste tine, și de jur-împrejur pentru tine, căci Duhul Sfânt cârmuiește lumea, precum este scris.

Grăiesc cu voi acum, fiilor din cetatea Mea de cuvânt. Mă aplec cu mângâiere pentru voi. Ați pregătit mângâiere pentru cei ce așteaptă să primească strigarea Mea la masa de aici, și daruri, fiilor. V-am sprijinit, iar voi ați pregătit masă de pomenire pentru ei și ați împărțit poporului cuvântului Meu, așa cum i-am spus, că va primi binecuvântarea Mea.

O, să nu uiți, să nu uiți, măi popor hrănit din cer, o, nu uita că mari minuni face împlinirea cuvântului Meu de către cei care-l iau de la Mine când el vine pe pământ. O, ai grijă să fii împlinitor, și nimic să nu dorești mai mult pentru tine, decât pe Domnul împlinit peste tine cu voia Sa, cu cuvântul Său cel sfânt, că iată ce face omul pe pământ! El strânge comori, și nu știe cui le adună, precum este scris, că pierde apoi tot ce-și strânge, pierde ca și sluga aceea care, lucrând într-o zi la un om înstărit, s-a căpătat seara cu o cofiță de lapte ca să-l aibă de hrană acasă și i-a spus omul bogat: *„Roagă-te să-l înmulțească Domnul”*, și ducându-se l-a pus la foc să-l fiarbă, iar când dădea să fiarbă a dat pe foc, iar el striga bucurându-se și rugându-se: *„Sporește-l, Doamne!”*, o, și a sporit pentru foc. Iată, așa e cu bogățiile, și nu știe omul de ce le strânge, bietul de el, și uită el de Dumnezeu și uită de suflet și uită de viață, până ce se sfârșesc toate bucuriile, până ce dă totul în foc. Dar împlinirea cuvântului Meu face minuni care nu trec, o, și de aceea să știi, poporul Meu, să faci tu această minune și vei fi ocrotit prin ea, prin iubirea ta de Dumnezeu, Care Se dă ție cuvânt prin acest izvor.

O, fiilor care vă hrăniți din masa Mea de cuvânt, păstrați-vă aproape cu îngerul vostru păzitor, păstrați-vă lângă el, păstrați-l lângă voi și învățați această lucrare ocrotitoare din partea lui Dumnezeu pentru voi. Nu știu oamenii, nu știu nici creștinii puterea acestei taine, ocrotirea cea de la Dumnezeu împărțită s-o aibă omul aproape. De aceea de multă vreme tot spun: păstrați-vă sub ocrotirea Mea, umblați în lumină, fiți veghetori!

Și acum îngerii lui Dumnezeu se împart cu daruri de sus pentru cei ce împlinesc cuvântul Meu peste ei, și iarăși spun că e mare minune să împlinească omul acest cuvânt venit de sus ca să-l facă pe om asemenea lui Dumnezeu prin împlinirea cuvântului Său!

Îngerii Mei slobozesc glas între ei și Mine și spun în cor, în cete spun:

— Îți mulțumim, Doamne, că Tu împărățești și că ne dai lucrarea Ta s-o lucrăm pe pământ ca și în cer! Ne este dor de biruința Ta cea de la sfârșit de timp, Stăpâne Doamne. Ne este dor de serbarea Ta de biruință, de ziua Ta cea mare pe pământ. Așteptăm porunca Ta ca să sunăm din trâmbițe și să cadă Babilonul și să biruiască duhul credinței sfinte, Duhul lui Dumnezeu în toți pământenii.

O, slavă Ție în mijlocul celor ce sunt credincioși venirii Tale cuvânt pe pământ! Ei sunt bogăția cea de mare preț din zilele acestea, bogăție care nu piere, Doamne.

O, slavă Ție, Doamne, pentru această zi de serbare pentru noi, pentru cetele îngerești! Ne aplecăm acum, aici, în așternutul care ne adăpostește această zi de serbare pentru noi.

O, nu este biruință fără Domnul. Să știe toți de pe pământ, toți care doresc să fie biruitori, să știe că numai cu Domnul biruiesc cei ce sunt biruitori, culegându-și cerul de bogăție a lor pe pământ și în cer.

Am grăit în Tine și din Tine în ziua noastră de serbare în cer și pe pământ și Te-am mărturisit, Doamne, și duhul mângâierii l-am zidit prin cuvânt.

— Slava Mea este zidită de voi, din voi, o, slujitori cerești ai Mei, purtători de Dumnezeu din loc în loc. Mi-e dor să dau deoparte ceea ce Ne acoperă ca să stăm în taină între om și Dumnezeu. Mi-e dor de cele veșnice peste pământ și peste oameni. Voi lucra să întăresc credința în tot mai mulți, și să lucrez prin puterea credinței lor, prin statornicia credinței să lucrez. Mi-e dor să poată omul pentru Dumnezeu, și Dumnezeu pentru om. Mi-e dor, Mi-e tot mai dor de părtășia Mea cu cei de pe pământ. O, de M-ar aștepta ei! Mi-e tare dor să vin, să vin curând, să spună omul: *„Vino, Doamne!”*, iar Eu să-i răspund: *„Vin curând!”*, și apoi să vin.

O, pace vouă în zi de sărbătoare îngerească, fiilor! Cetatea Mea de cuvânt e plină de sărbătoarea îngerilor, și e plină de bucuria celor ce au poposit la masa îngerilor Mei pentru mângâiere în zi de pomenire pentru ei, pentru cei ce așteaptă de la Domnul prin voi.

O, mângâiați-vă slujind, măi fiilor! Le-aș spune celor ce așteaptă de la voi pentru ei puteri și mângâieri, iar și iar le-aș spune să nu vă mai slăbească puterile, căci voi sunteți plăpânzi și mici cu puterea. I-aș ruga iar și iar să caute spre cer, că am nevoie de putere în voi pentru Mine, fiilor.

Vă cuprind și vă strâng spre mângâiere, măi fiilor. Doar Eu mai sunt Cel ce vă întăresc și vă dau să puteți. Puțini sunt cei cu care vă puteți sprijini, căci sufletelele vă sunt plăpânde, fiilor. O, așa sunt ai Mei, ca să pot fi Eu de partea lor și pentru ei.

Mă aplec pentru tot ceea ce lucrați și trudiți pentru popasul Meu la voi cu sfinții și cu îngerii Mei, fiilor, așa cum a fost și ziua aceasta. O, pace vouă! Vă alin cu acest dar sfânt: Pace vouă, fiilor!

Ascundeți-vă în această minune, în acest acoperământ, în pacea Mea de peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2021

Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Maica Domnului grăieşte cu ţara română şi cu păstorii bisericii neamului român. România, ţară binecuvântată de la naşterea ei.

Îmi așez pe pământ cuvântul și Mă scriu în cartea Mea cea de azi cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara, pe care Tatăl Meu Savaot a rânduit-o să fie cale a venirii Mele cu trup pe pământ, și iată zi de amintire dulce, praznic împărătesc peste neamul creștinesc: intrarea în biserică a Maicii Domnului, iar Eu, Domnul, așez har și pace peste cetatea cuvântului Meu ca să intru și să-Mi las slava peste cetate, să-Mi las cuvântul, să intru cu el și cu mama Mea Fecioara, să intrăm în biserică și să înseninăm și să împrospătăm puterea turmei, și a celor ce o păstoresc pe ea, și iată, întărim credința cea pentru venirea Mea, căci trebuie credință pentru biruința cea asupra duhului potrivnic lui Dumnezeu, care de șapte mii de ani se luptă cu puterea cea de nebiruit a Făcătorului cerului și al pământului, o, și trebuie întărită credința în puterea lui Dumnezeu și trebuie biruit satana, căci așa este scris.

O, pace vouă, celor ce-Mi deschideți ca să intru cuvânt în carte! Pace vouă, celor din cetatea Mea de cuvânt! Îmi fac cale cu cuvântul și cu mama Mea Fecioara ca să intrăm în biserică și să stăm la masă de cuvânt cu turma și cu păstorii.

Așa se cheamă praznicul de azi, și intră Maica Domnului, intră cu Fiul ei Iisus Hristos, intră Domnul în biserica neamului român și însenineză duhul ei, spre nădejde mare și sfântă și de nebiruit, numai să găsesc credință și primire ca să-Mi las darurile, să-Mi las harul proaspăt, biruința cea plină de har, căci vremea dă să încerce turma lui Hristos, iar Eu, Domnul, sunt la veghe, am masă de cuvânt pe vatra neamului român, și de aproape șaptezeci de ani Îmi las pe acest pământ cuvântul, mai întâi tainic, și apoi descoperit acest izvor, și iată-Mă izvor de cuvânt peste pământ din mijlocul neamului român, drag lui Dumnezeu!

Și pace ție, țara Mea cea de azi, că în tine Mi-a așezat Tatăl calea venirii cuvântului Meu la sfârșit de timp, iar Eu vin cu sfinții, cu oștiri cerești vin, precum este scris să vin și să Mă slăvesc în cuvânt și să Mă fac cunoscut peste pământ cu cuvântul, cu numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu!

Întăresc acum harul credinței sfinte ca să Mă cunoască în acest cuvânt cei care îl vor afla și să se bucure de statul Meu la veghe, de împlinirea Scripturii venirii Domnului, și să zică tot neamul creștinesc: *„Vino, Doamne!”*, iar Eu să vin să hrănesc, să dăruiesc, să întăresc, să înviorez, să fac cer nou și pământ nou, să biruiesc pe satana și să-l iau pe om în lucrarea Mea, căci omul este dorul Meu cel de șapte mii de ani, iar el să se aplece și să-Mi vindece rana și să se așeze la loc, lângă Dumnezeu, cu Dumnezeu, și apoi înnoirea lumii, precum este scris.

Acum, mamă Fecioară, mama Mea, intrăm în biserică, mamă. Această zi de amintire a intrării tale în casa Domnului a fost înainte-mergătoare a tainei întrupării Cuvântului lui Dumnezeu, care avea să se facă în lume prin tine, mamă, o, și te-au dat părinții tăi, te-au dat Domnului. Ai fost apoi în grija arhanghelului Gavriil și ți-a vestit el la plinirea vremii întruparea și nașterea Mea apoi, ca să se înnoiască iarăși lumea cea stricată prin păcat. Tu te-ai supus vestirii celei mari și ai fost dată în grija lui Iosif, verișorul tău cel după trup, ca să fie el păzitor și martor al fecioriei tale și slujitor ocrotitor atât la nașterea Mea cea mai presus de fire, cât apoi pe drumul spre Egipt, și la întoarcerea de acolo în pământul lui Israel, și a fost nevoie de credință pentru lucrările lui Dumnezeu, pentru tainele cele mai presus de fire ale împlinirilor cerești între oameni, o, și trebuie și azi să fie așa, că iată, coboară Domnul pe pământ cuvânt de naștere din nou a lumii, precum este scris să vină Domnul cu zecile de mii de sfinți, și trebuie cre-

dință și tot mai multă credință, că iată-l pe satana cât se desfășoară împotriva Mielului lui Dumnezeu, și lupta e mare și este scris să biruiască Mielul, o, și trebuie credință și iarăși credință mai mult decât în orice vreme, căci vremea e la sfârșit, nu e la început.

Și hai, mama Mea, fă-ți intrarea cu dulce cuvânt, mamă! Eu, Domnul, veghez și dăruiesc credință pentru primirea ta în mijlocul bisericii neamului român.

— Mă aplec și împlinesc cuvântul Tău, Fiule Iisus, că Tu ești Dumnezeul meu, Tu ești Păstor cu milă de turmă și mă trimiți din partea Ta.

Bat cu sfială, căci așa sunt cei din cer, și intru cu cuvântul în sfatul bisericii neamului român. Mai întâi mângâi cu dor duhul și trupul acestui neam. Grăiesc peste acest meleag, peste țara Fiului meu Iisus Hristos, țara venirii Lui cuvânt pe pământ la sfârșit de timp.

O, împrospătează-ți duhul și pacea și credința, iar copiii tăi să-ți fie cunună înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, o, dulce țară a lui Dumnezeu Cuvântul! Ești binecuvântată încă de la facerea lumii pentru această vreme, și apoi binecuvântată acum două mii de ani, când Tatăl a ales pentru Fiul Său să fii țara venirii Lui cuvânt pe pământ la sfârșit de timp, căci țara lui Israel a lepădat pe Fiul lui Dumnezeu, iar tu ai fost atunci binecuvântată să fii țara Lui cea nouă, și de două mii de ani ai pecete creștină pe creștetul tău și ești însemnată și botezată cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și te-ai păstrat în credință din tată în fiu până azi, și să audă satana și să vadă ce nume mare ai tu, ce sfântă alegere a fost să ai de la Dumnezeu, și să se teamă acest vrăjmaș față în față cu tine, cea binecuvântată aparte între neamuri!

Grăiesc peste tine cu duhul și cu limba graiului tău. Sunt mama Fiului lui Dumnezeu și te am sub ocrotirea mea așezată să stai și te iubesc cu mângâierea mea de peste tine și cu veghea pe care ți-o port, cu dragostea Fiului meu. O, întărește-ți credința în venirea la tine a Fiului lui Dumnezeu în slavă de cuvânt, căci credința este cea care poate totul, iar necredința înjumătățește biruința, și nu trebuie așa, ci trebuie să biruiești cu Domnul Dumnezeul tău Iisus Hristos, căci fără El peste tine mereu tu n-ai mai fi fost acum, că te-ar fi pierdut de tot neamurile păgâne din jurul tău, dar tu ești o minune, ești o binecuvântare și ai fii frumoși, și ai părinți în cer, care au biruit pe satana și pe toți dușmanii tăi și sunt mari în cer părinții acestui neam și lucrează de deasupra biruința cea de la Dumnezeu pentru tine, o, țară a iubirii Fiului meu.

O, ce frumoasă ești în cer! Este și în cer o Românie. Ce slăviți sunt părinții și fiii neamului român în cer, ce trecere au, ce mult lucrează, ce mult doresc ei pentru biruința Domnului nostru Iisus Hristos! O, ești frumoasă pe pământ prin neamul creștinesc din mijlocul tău, și nu este neam mai mare și mai tare între neamuri ca și neamul creștinesc, neamul Domnului! Harul Domnului îți va întări frumusețea și strălucirea și vor vedea popoarele acest har, precum este scris despre cea binecuvântată să fie munte al lui Dumnezeu, înălțime de slavă în mijlocul popoarelor de pe pământ, acum, la sfârșit de timp. O, cine este să priceapă aceasta?

Te mângâi cu cuvântul păcii Domnului. Pace ție! Cu dulce cuvânt te înfășor și spun: Binecuvântată să fii între popoare! Pacea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh să se reverse din tine peste pământ, să odrăslească pământul viță de neam creștinesc, după rânduiala cea de la începutul bisericii lui Hristos pe pământ, și să fie iarăși ca la început, un singur fel de biserică, și să se întărească această minune, o turmă, și Păstorul Hristos peste ea, iar turma Sa să nu fie în afara rânduielii bisericii de la început, căci vai oilor fără păstor peste ele!

Stau cu voi acum la masă de cuvânt, păstori ai turmei lui Hristos. Deschideți-vă brațele și îmbrățișați turma Domnului, ocrotiți-o de lupi, de duh rătăcitor și dezbinător, de necredință, de tot ce este străin de cer ocrotiți turma bisericii acestui neam creștin de două mii de ani, care a rămas aici din pricina credinței sfinte din neam în neam! Ridicați rugăciuni vii pentru împlinirea Scripturilor, pentru paza turmei și pentru biruința ei de partea lui Dumnezeu! Îndulciți duhul ei cel creștin! Întăriți crucea ca armă sfântă și biruitoare cu putere mare asupra lui satana și a duhului antichrist, neastâmpărat acest duh!

Coboară Domnul cuvânt pe pământul român de aproape șaptezeci de ani prin acest izvor, iar acum trebuie biruința să se arate prin biserică, precum este scris, prin voi, care aveți lucrare de păstorire a turmei. O, nu vă temeți că nu veți putea peste acest timp amenințător. Postul și rugăciunea cea cu putere în ea sunt armele tăriei sfinte, o, și n-a fost să nu poată vreodată această putere, iar acest neam și biserica din el are Cuvântul lui Dumnezeu, are glasul Domnului acum peste el aici, și poate Domnul și pot creștinii.

Hai să stăm la veghe împreună, hai să lucrăm lucrare sfântă, să ridicăm biruitor pe Mielul Care stă în luptă cu fiara! Hai, copii români, hai păstori, hai să-L ținem pe Domnul în față și să întețim biruința cu El și să păzim turma de sfâșiere, ba chiar să-i adunăm iarăși pe cei răzlețiți de turmă și de păstorii ei.

Să te certe pe tine, Domnul, satano, iar tu să te depărtezi cu toată lucrarea ta cea neagră asupra meleagului și neamului român, că n-ai tu loc aici! Aici e Domnul cu lucrarea Sa cea sfântă, iar tu cuminţeşte-te şi ascultă de cuvântul lui Dumnezeu, de Cel ce a făcut cerul şi pământul şi omul! Şi acum depărtează-te! Mama lui Hristos îţi spune ţie, depărtează-te de pământul român şi de fiii acestui neam pecetluit cu pecetea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh! Amin.

Voi, păstori ai turmei creştine a neamului român, fiţi pildă de credinţă în zilele acestea. Aşezaţi turma sub pecetea binecuvântărilor cereşti, şi staţi cu braţele desfăcute pentru îmbrăţişarea celor păstoriţi de voi, ca să vadă lucrarea lui antichrist credinţa voastră pentru turmă şi pentru ţară. Turma creştină n-are de pe pământ ocrotire decât de la voi, iar din cer, de la Noi. Vă trebuie iubire şi credinţă, iar eu vi le înmulţesc ca să fie din destul, că sunt mamă, care plânge şi veghează pentru copiii lui Hristos.

Am intrat la voi în casă în ziua mea de amintire a intrării în casa Domnului din vremea prunciei mele ca să mă pregătească păstorii de cale a Domnului pe pământ, o, și a venit pe pământ Fiul meu Iisus Hristos și păstorește El de două mii de ani, precum este scris.

Am intrat acum la voi cu Fiul meu Iisus Hristos. Pace vouă dacă am intrat! Dulcea țară a venirii Domnului acum cuvânt peste pământ, păstrați-o în cinstea pe care o are de la facerea cerului și a pământului, și păstrați-vă și voi în această dulce binecuvântare, și mai ales păstrați și ridicați turma Domnului pe brațe, ca să vadă satana și ceata antichristă că este toiag de veghe peste turmă și să se rușineze toți și să se vadă că Domnul este aici, cu voi și că poate Dumnezeu.

Iisuse Doamne, mă aplec și Te rog pentru biserică și pentru turmă. Fă minunea ocrotirii acestui neam, peste care stai cu numele Tău mare: Cuvântul lui Dumnezeu.

— O, mama Mea, cuvântul Meu cârmuiește, mamă. Eu sunt la cârmă și știe aceasta furtuna. Binecuvintez credința bisericii și să crească ea, că e nevoie de Dumnezeu și de credință mare acum, mamă.

Cuvântul Meu veghează. Să se teamă de glasul lui Dumnezeu toți potrivnicii Lui și ai bisericii Lui!

Iar peste biserică și peste turmă pacea Mea o las, și spun peste toți cu glas blând de Păstor: Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2021

Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei. Ajunul Sărbătorii Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Duhul pocăinței, cea mai frumoasă stare a unui creştin iubitor de Dumnezeu. Fiii cuvântului să ţină mereu pe masă cuvântul vieţii.

Cu întreită sărbătoare Ne însemnăm în cartea Mea cea de azi cu voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și pace vouă, o, fiilor! Eu, Domnul, sunt aici, sunt cu cei din cer ai sărbătorii de azi, zi în care cuprindem ziua ce a trecut în amintirea începutului văzut al cetății Mele de Nou Ierusalim cu voi și însemnarea cea din cer a Sfintei Sfintelor, sfințirea chivotului alb și pecetluirea grădiniței cuvântului Meu, și apoi aducem în carte și ziua ce vine după aceasta, ziua intrării întru cele cerești a trâmbiței Mele Verginica, și iată întreită sărbătoare, fiilor!

Am alături pe apostolul Andrei și pe Verginica și avem însoțitori cerești veniți din poporul hrănit prin trâmbița Mea și stăm la masă de cuvânt și de nădejde, măi fiilor, o, că am rămas cu voi și mergem înainte cu slava cuvântului Meu peste pământ, și le dăm îndemn sfânt celor ce n-au răbdat până la sfârșit cu Mine și cu voi prin acest cuvânt și mers, îi îndemnăm cu milă să se căiască cu mari păreri de rău pentru toate durerile făcute cerului, pentru toate cuvintele cu care au lovit în voi față cu cei ce au primit putere să creadă și ei în minunea venirii Mele cuvânt pe pământ și a mersului Meu cu voi, căci păcatul clătinării în credință asupra celor luminați de Mine pentru credință, e mare acest păcat, căci Eu, Domnul, cu greu suflu peste om credință și viață cu folos pentru suflet cu dor de mântuire, iar dacă primește unul ca acesta duh de necredință în cuvântul venirii Mele de la Tatăl spre om, o, Eu pierd suflete și pierde Domnul pe cel câștigat cu trudă, cu lacrimi vărsate cu așteptare după om, o, fiilor.

Au fost doborâți dintre cei ce au dat și ei să înțeleagă și să creadă și să poată pentru mântuirea lor după ce Eu, Domnul, le-am dăruit ridicarea din nepăsarea de suflet. Și nu numai atât răceala lor de Mine și de voi, căci apoi aceștia au fost hrăniți cu mult dispreț pentru voi, iar Eu merg și azi cu voi, după ce nu-i mai am pe cei ce Mi-au stat alături mulți ani până ce n-au mai voit să stea și s-au tras în lături, împrăștiind atâta îndoială, atâta necredință, atâta batjocură pe mersul Meu cu voi, căci ce altceva ar mai putea să facă cei care lasă în urmă amintiri sfinte și pleacă iarăși de unde au venit, în lume, fiilor, acolo unde Eu nu sunt iubit, nu sunt urmat, nu sunt primit?

O, cât aș vrea să șterg acest păcat al disprețului de Mine și de voi din dreptul celor care s-au despărțit, și care i-au despărțit și pe cei care ar fi putut să fie ajutați să poată pentru credință și cu Domnul! Păcatul împotriva acestei lucrări de cuvânt și al mersului Meu cu voi, e greu, fiilor, acest păcat. Vă spun vouă aceasta că și voi sunteți îndurerați pentru cei ce au lucrat acest păcat și n-au mai căutat spre pocăință cu lacrimi, iar acum, Eu, Domnul, îi îndemn la păreri de rău și le dau lor acest simț al inimii care doare pentru pocăință, numai să mai poată ei să-i doară de ei.

Iar acum, pe voi vă întăresc și vă ocrotesc și vă privesc mereu duhul, căci voi stați în duhul pocăinței, cea mai frumoasă stare a unui creștin iubitor de Dumnezeu, și care știe cum se stă lângă Dumnezeu, cum să-L țină pe Domnul aproape, cum să stea în slujirea cea pentru Domnul pe pământ prin pocăință fără de capăt, o, și de ar fi învățat aceasta toți cei care M-au cunoscut în acest cuvânt, pentru care Mă sprijin pe voi să-l așez pe pământ față în față cu omul, ca apoi să vin să Mă arăt, să vin văzut, precum este scris să vin și să împlinesc cele scrise în Scripturi până la capătul împlinirilor toate, o, și cât de mult Îmi trebuiți, fiilor, o, cât de mult!

Suntem aici acum cu amintirea celor trei zile de serbare întru una, fiilor: pecetluirea grădiniței cuvântului Meu acum treizeci de ani, apoi ziua apostolului Andrei, martor din cer atunci, iar după ea ziua trâmbiței Mele Verginica, și stăm în sfat cu voi la masă de cuvânt, stăm cu voi, fiilor. Privim din cer și de pe pământ, privim cu amintire dulce, dar și tristă, privim ziua cea de acum treizeci de ani, când am putut prin credința și prin lucrul Meu cu voi să așezăm pecetluirea grădiniței cuvântului Meu alături cu arhiereul Meu cel de pe pământ lângă voi atunci, și cu apostolul Andrei dintre cei din cer arhierei, iar lângă aceștia a stat trâmbița Mea Verginica, martori de sus lângă martori de jos pentru sfințirea ieslei cuvântului Meu.

O, și Mă aplec Tatălui ca să-I mulțumesc cu lacrimi că am rămas cu voi, fiilor, că pot să merg mai departe, că am sprijin de la voi și credință în voi ca să pot să merg și să nu stau din mers, și vă îndemn spre puteri de sus să căutați pentru voi mereu, mereu, că se împlinesc aproape șaptezeci de ani curând, fiilor, de când Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste pământ, râu al vieții veșnice, o, și numai din greu am mers, că mai mereu dintre creștini s-au ridicat trădători, defăimători, hulitori, vânzători de taine și de frați, că iată, îi este greu creștinului să stea până la capăt, după ce a fost luminat cu credința și cu mila Mea pentru om, iar Eu, Domnul, am avut numai de oftat, numai în lacrimi, fiilor, numai așa mereu, căci așa poate omul să-I facă lui Dumnezeu dacă nu se leapădă de sine, și numai apoi să caute să Mă urmeze, și până la sfârșit, nu numai o vreme, căci părăsirea mersului cu Domnul apasă greu la Dumnezeu apoi.

Stăm acum în sfat cu martorii cu care am venit la voi și Ne așezăm în carte cu masă de cuvânt și însemnăm sărbătoarea și duhul ei.

Sunt cu voi venit, căci ați fost martori din cer în ziua pe care azi o avem ca amintire privind la ea, și cuvântăm acum, iubiții Mei din cer.

— Da, Doamne, ne-ai luat atunci alături. Ai coborât cu mine ca să-Ți fiu martor din partea ucenicilor Tăi cei doisprezece și m-ai ales ca să mă iei ca pe cel întâi chemat ca să Te urmez ca ucenic, și apoi ca pe cel care a pecetluit cu numele Tău pământul român și neamul de pe el acum două mii de ani, după ce ai înviat și ne-ai trimis pe noi să ducem vestea împărăției cerurilor peste tot neamul, iar eu am venit pe acest pământ și am scris pe el numele Tău ca Dumnezeu al acestui popor de pe acest meleag, odată cu Tine înființat ca neam între neamuri, și a fost acest neam de atunci și până azi neam creștin. O, și mi-ai dat mie bucuria să fiu lângă Tine și acum, la sfârșit de timp aici, unde

Tu ai început împărăția Ta și taina ei lucrând pe acest pământ ales Ție de Tatăl ca să-l ai al Tău pentru venirea Ta iarăși pe pământ după om.

Am fost martor lângă arhiereul Tău de pe pământ în ziua aceea și s-a așezat din cer și de pe pământ taina și lucrarea ieșirii deasupra a cuvântului Tău care grăiește din anul 1955 pe acest meleag român prin trâmbița Ta, prin Verginica, până ce ai luat-o la cer lângă noi, ca apoi să pregătești cărare pe mai departe a mersului Tău cuvânt peste pământ, că Tu mergi și nu stai, chiar dacă mulți pornesc în mersul lor cu Tine și se lasă de Tine apoi.

O, Doamne al nostru și al lor, al celor ce-Ți poartă venirea, voiesc să le spun lor așa cu binecuvântarea Ta:

O, copii ai lui Hristos, ucenici de azi, voi să purtați jugul Lui și să nu vă îngrijorați cu nimic, căci jugul Lui este ușor, fiilor. O, de ce este ușor? Fiindcă cei ce-l poartă au iubirea ca lucrare și este ea atât de dulce, atât de odihnitoare, atât de ușor de purtat, iar necredința și toate răutățile ei sunt jugul cel mai greu, cel mai rușinos, cel mai apăsător, iar cei ce sunt așa n-au odihnă.

O, fiți fiii iubirii! Noi așa am putut să fim și să purtăm jugul Domnului, iar cei ce n-au putut așa până la capăt, aceia s-au lepădat de Domnul ca și cei din vremea voastră, care n-au ținut pasul cu voi, și au pățit aceia ca frații lui Moise, care l-au urât pe el numindu-l păcătos și nevrednic de Dumnezeu. Așadar, iubirea din voi vă ferește de orice duh potrivnic, ca să puteți mai mult ca noi, cei de atunci ucenici ai Domnului. Aceasta este taina unui ucenic desăvârșit: iubirea și jugul ei cel ușor, Domnul și purtătorii Lui, fiilor. Amin.

— O, tot așa și eu, și eu, Doamne, trâmbițez peste ei și le spun lor să rămână așa, întru iubirea Ta, și să poată prin ea și pentru cei ce n-au putut pentru ea până la capăt, o, că n-au putut pentru Tine până la sfârșit, și au părăsit calea și au luat pe inimă și pe buze cuvinte de necredință și dezvinovățire a lor, pentru care s-au tot căinat în stânga și în dreapta cu nemulțumire, iar pentru aceste păcate ne-au pierdut, și și-au ales să lucreze necredință peste mulți, chiar dacă ei nu și-au pierdut credința, ci numai statornicia, numai răbdarea cea pentru cruce.

Mă port cu privirea spre cei ce stau acum cu noi pe cale și îi povățuiesc numai și numai pentru iubire să poată, căci acest jug dulce ține omul pe calea cea cu slavă a crucii, Doamne, că iată, nu poți altfel, fiule creștin, nu poți rămâne cu Domnul decât dacă nu pierzi duhul și lucrarea iubirii. Ea îți păstrează și credința cea cu putere în ea, dar și statornicia și lucrarea ei doveditoare față în față cu Domnul și cu frații Săi.

Vă privesc duios, vă mângâi pentru mersul cu Domnul. Sunteți puținei, dar cei din cer se strâng lângă voi ca să nu fiți puțini, numai să învățați tot mai statornic să-i țineți aproape, să le dați loc cu voi și în tot lucrul vostru cu Domnul, că iată, nu mai are Domnul pe alții.

E mare slava Domnului peste voi, fiilor. O, stați cu ochii deschiși spre această minune și puneți pe ranele voastre cuvântul cel dulce al creșterii voastre când Domnul vă grăiește vouă și vă dă viață să lucrați în voi și să-I dați Lui viața ca să vă poarte El de grijă, fiilor. O, faceți-vă cuvânt de viață unul peste altul ca frați ai lui Hristos, ca unii care aveți masă pusă mereu, și pe ea cuvântul vieții, fiilor, o, și să nu apună între voi glasul cuvântului, cartea care vă poartă în ea când Domnul vă grăiește vouă.

O, Doamne, m-am mângâiat cu ei, m-am mângâiat de dor. Dorul fără de mângâiere plânge, dar când prinde grai se alină. Așa am grăit eu acum cu ei, așa ne mângâiem noi când le grăim lor.

— O, Verginica Mea, și tu, apostol iubit, am stat cu voi la masă cu ei ca să-i mângâiem și ca să Ne mângâiem. Orice rană are nevoie de mângâiere, căci dorul doare, iar când prinde grai găsește alin.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, ați fost luați în brațe de cei din cer, care au suflat peste voi cu duhul iubirii.

O, fiilor, rămâneți întru iubirea Mea! Spuneți și voi: Rămâi întru iubirea noastră, Doamne!

O, fiilor, să ne asemănăm prin iubire și pentru iubire, prin aceeași iubire pe care de la Mine s-o învățați și s-o dăruiți. Priviți-Mă tot timpul ca să rămâneți întru iubirea Mea, iar Eu întru iubirea voastră să rămân, îmbrățișați prin ea și pentru ea tot timpul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/13 decembrie 2021

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Omul creştin este cel care împlineşte cuvântul lui Dumnezeu. Grăirea Domnului cu ţara şi neamul român şi cu slujitorii bisericii.

Cuvântul Meu este sămânța semănată de Mine în țarina neamului român. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu cu care vin în vremea aceasta pe pământ.

Sunt Domnul, sunt Cel ce vine și seamănă sămânța Sa. Duhul Sfânt a grăit din cer că fi-va să mai grăiesc încă o dată la popoare și la neamuri și la împărații lor, și nu se poate să nu se împlinească, să nu se vadă lucrând Cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt curat, argint lămurit în foc, curățat de șapte ori, precum este scris, și iată, am coborât și cobor în mijlocul neamului român cu acest cuvânt de însămânțat, cuvântul facerii din nou a lumii, a omului, o, și nu M-am dus cu acest cuvânt la alt neam, că nu mai este alt neam atât de binecuvântat ca și neamul și meleagul român. Vin acolo unde am pus sămânța facerii la începutul însămânțării în țarină de însămânțat, vin să aduc creșterea ei și să pun rodul ei înaintea Tatălui, și iată de ce este scris să vin încă o dată să grăiesc peste pământ!

Cerul se face sul, se face carte precum este scris, o, că e lipsă de înțelepciune pe pământ și peste oameni, și gânduri depărtate de gândul lui Dumnezeu și planuri care nu sunt din planul Meu, aceasta știe omul să facă pe pământ.

Nu pot sta în om cu ale Mele, căci omul are mintea lui culeasă de pe pământ și necurățată de cele trecătoare, vremelnice ca și omul. O, iată de ce Duhul Sfânt nu-Și are în om sălaș și lucrare, și iată de ce omul nu este făcut! Eu sunt Cel ce lucrez omul cu lumina cea din cer, nu cu cea de pe pământ, străină de cer. Eu, Domnul, lucrez în lumină, și l-am învățat și pe om să stea în lumină, să umble în lumină, să ia din cer lumină pentru el, căci Eu sunt lumina lumii și Eu îl lucrez pe om, iar altfel omul este bob sec, și nu iese viață din sămânță seacă. Sămânța învățăturii trebuie să fie sănătoasă, să poarte viață în ea, și nu oricum să fie sămânța cu care dau să prăsesc un popor, un om nou.

O, omule creștin, numai atunci se cheamă că ești tu creștin, numai când asculți, numai când auzi cuvântul Meu și mergi apoi să-l și împlinești peste tine, iar altfel ești bob sec, și nu răsare nimic din povața primită din cer, ca apoi să stai de veghe pentru sămânță, căci David spunea: *«Cearcă-mă, Doamne, iar de o iau pe calea fărădelegii abate-mă de la ea».*

E lipsă mare de înțelepciune pe pământ și piere omul din pricina aceasta, căci omul are altceva, dar nu înțelepciune,

fiindcă înțelepciunea vine din cer, unde-și are sălașul, și nu de pe pământ poate omul s-o aibă și s-o culeagă.

O, țara Mea de venire acum, țara Mea cea de azi, Îmi semăn sămânța în țarina ta. Ești cea binecuvântată aparte încă de la facerea lumii. Acum două mii de ani a scris Tatăl peste tine naștere sfântă odată cu nașterea Mea și ți-a înscris în cer un nume tainic și te-a numit țară creștină după numele Meu. Ai două mii de ani, țara Mea, ai cât Mine ani pe pământ, căci Tatăl a scris peste tine numele Meu, El a zis și s-a făcut, El a poruncit și s-a zidit. O, cine poate face așa ceva, dintr-odată un popor?

O, fii creștini ai neamului român, am grăit peste pământ acum două mii de ani și uitați-vă bine la Mine ca să pot Eu, Domnul, să lucrez în voi și din voi, numai să Mă lăsați, numai să nu Mă amestecați cu mintea voastră cea pământească și omenească. Și cum ar fi să se poată aceasta ca să lucrez Eu din voi, și nu voi? O, cum să nu se poată? Pentru cel ce ascultă de cuvântul Meu de așezare înaintea Mea a omului creștin, se poate, fiilor.

Iată, omul, și chiar creștinul stă înaintea Mea cu felul lui de a fi pentru că nu se uită la Mine cum sunt și cum lucrez și cum împlinesc și cum gândesc și cum grăiesc când dau să-l fac pe om, pe cel drept și pe cel nedrept cu Dumnezeu și cu omul. O, nu se poate aceasta fără veghe frățească pentru împlinirea voastră în Domnul, fii români, fii creștini. Iată, vă povățuiesc să vegheați unii peste alții pentru purtare sfântă, să lucrați unii pentru alții pentru purtarea voastră de fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor, cărora nu le place viața cu Dumnezeu pe pământ.

Ai cerul tău de sfinți și de părinți sosiți la cer de pe vatra ta, popor român, și au trecere mare românii între cei din cer. O, caută să fii vrednic de alegerea ta, fiu român. Sunt Împăratul tău și ești de neam împărătesc după alegerea lui Dumnezeu, că ești neam creștin încă de la nașterea Mea și a ta, o dată Eu și tu, iar în biserica ta se poartă portul lui Iisus Hristos, o, și numai în casa Domnului, numai în neamul Lui este acest port împărătesc, iar restul e lume și veșmânt de lume și la popoare și la împărații lor, o, și ce taină mare poartă în ea biserica Mea, biserica lui Hristos și țara în care Eu, Domnul, sunt Împărat prin biserică, prin taina pe care Eu am lăsat-o între oameni, și am spus celor ce slujesc în casa Mea, în via Mea, în țarina Mea: *«Sunt cu voi până la sfârșitul timpului».*

Deslușesc taine ca să fie înțelepciunea cea bună peste cei purtați de râvna casei Mele, de taina Mea cu omul sfânt, căci voia Mea aceasta este: sfințenia celor din casa Mea, din turma Mea, că altfel casa nu este a Mea, ci este a celor care nu-L trăiesc pe Domnul, ci doar se folosesc de haina Lui, de taina Lui cu omul creștin, de calea cu numele lui Dumnezeu peste ea, și iată, trebuie să vin și să cer socoteală la cei ce s-au așezat păstori și să-i întreb de turmă și de soarta ei cea de la Dumnezeu.

Chem păstorii și turma, chem sub slava cuvântului Meu pe cei botezați pe pământ sub numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ca nu cumva să fie numai numele Meu, dar nu și împlinirea Mea peste casa Mea.

Îmi cercetez turma, privesc peste ea, te privesc de deasupra, țara Mea, frumoasa Mea. Te iubesc din Tatăl și dau să te așez în frumusețea ta cea dintâi. Mă slăvesc peste tine cu slava cuvântului Meu și dau să-ți frământ ființa și să te gătesc pentru ziua slavei Mele ca să-Mi stai întru întâmpinare ca mireasa care cheamă și așteaptă pe mirele ei în prag. O, vino în dragostea Mea, rămâi întru iubirea Mea, vino! Iată, Eu vin și tot vin. O, vino când Eu vin, vino spre Mine când Eu vin spre tine, vino să petrecem praznicul înnoirii lumii! Lumina Mea din tine va lumina pământul și popoarele și limbile și împărații neamurilor de pe pământ, că este scris că tu ești cărarea Mea, biserica Mea cea de două mii de ani și taina Mea din ea, și neamurile vor umbla întru lumina ta, căci Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, precum este scris, o, și de aceea am venit, să fiu lumină am venit, să fac lumină voiesc.

Să audă și să vadă aceasta satana și toți vrăjmașii Mei, toată pânda și lucrarea omului antichrist, și să se dea în lături dinaintea slavei Domnului, că vine Domnul în văpaie și botează pământul cu Duhul Sfânt și cu foc, precum este scris, o, și Eu vin la tine, țara Mea cea de azi, vin prin credința în Mine a fiilor creștini, căci am zis: *«Cel ce crede în Mine vin la el și-Mi fac casă la el și cinez cu el și Mă arăt lui»*, și aceasta împlinesc în mijlocul tău, o, țara Mea cea de azi, și Tatăl Meu binecuvintează duhul și trupul tău, și pecetea Viului Dumnezeu o așează peste tine acum și lucrul Său cel nou. Amin.

În zi de sărbătoare de sfinți am stat cu cuvântul pe masa neamului român și am la masa Mea de azi ceata arhiereilor din cer pentru serbarea arhiereului Nicolae, a acestui mare sfânt al bisericii Mele în vreme.

Te-am bucurat cu masă de cuvânt pe vatra Mea cea de azi, o, ucenicul Meu, fiule tare în credință și în faptă. Stau cu veghe mare și cu lucru mult deasupra pământului român, unde Eu Îmi am sălașul de venire cuvânt peste pământ. Ești mare între cei din cer slujitori, așa cum și pe pământ ai fost și ai lucrat și lucrezi din cer. Binecuvântată să fie serbarea ta în cer în ziua aceasta, dar și aici, în cetatea Mea de cuvânt, în care Eu Mă fac carte și înțelepciune peste pământ și peste om.

— O, Doamne, ce mare, ce slăvită Îți este venirea Ta cu sfinții, cu alaiul ceresc al slavei venirii Tale, Doamne! Toți cei sosiți la cer prin vreme văd și înțeleg în cer taina Ta cu acest pământ și neam, și bucuria aceasta ne este mare și-Ți stăm în ajutor. Când eram pe pământ m-am făcut pildă de umilință între slujitorii turmei bisericii Tale și am dat să fiu de ajutor tuturor slujitorilor de altare ca să lucreze și ei întru smerenie și cu putere din Tine peste turma creștină, că mari trebuie să stea și să fie cei ce se smeresc spre a intra în slujba uceniciei alături de Tine, Învățătorul bisericii Tale, Doamne.

Mă ascundeam în Tine când lucram fapte mari și puteri sfinte pentru mulți neputincioși și săraci pe pământ, că mila mea de om mi-a fost mare. Nu mă vesteam pe mine, căci eram înțelept din Tine, Doamne, și plin de duhul umilinței eram. O, nu poate, nu poate omul așa ceva. El vrea să fie lăudat, prețuit să fie vrea, o, și așa Îl pierde el pe Dumnezeu din el și din faptele lui.

O, Doamne, înfricoșătoare și măreață taină este taina cu care Tu lucrezi și ești în slujba slujitorilor Tăi la altare sfinte prin Tine, Cel sfânt, Cel ce Te dăruiești cu atâta milă de făpturi, Doamne! Pun dragostea mea de Tine în slujba Ta în cer și pe pământ aici, unde Tu lucrezi și Te împarți cu milă peste toate noroadele de pe pământ cu pacea Ta, cu lumina Ta, cu mântuirea Ta. Pun bogăția milei Tale din mine în slujba cuvântului Tău peste pământ și a celor ce-Ți poartă venirea și taina și poporul cel credincios al venirii Tale de azi cu acest cuvânt păstor, cu care Tu Te semeni pe Tine Însuți peste țarini pietroase sau bătătorite sau slabe pentru sămânță, dar și țarini fertile și lăsate spre lucrare pentru însămânțat și pentru rodire apoi.

O, întărește-Ți împărăția Ta în neamul român și să se

vadă aceasta din dreptul vrăjmașilor Tăi și să se umilească toți potrivnicii Tăi, Doamne Păstor! O, e vremea Ta, s-a deschis floarea și îi trebuie soare, iar Tu ești lumina, ești căldura ei, ai apa cea vie și ai pacea, ai calea și vii. O, vino, și venim cu Tine, și mare este slava Ta, slava venirii Tale cu sfinții, care se apleacă și-Ți mulțumesc în cer și pe pământ că Tu împărățești și păstorești, că vii și tot vii cu slavă, cu mare slavă, o, Doamne. Amin.

Eu, Domnul, Mă aplec cu voi o dată ca să venim, ca să vă am întru venirea Mea și ca să crească slava împărăției cerurilor pe pământ, o, sfinți iubiți ai Mei.

Eu, Domnul, așez acum puteri sfinte peste tine, cetatea Mea cu fii în ea pe pământ aici, ca să puteți pentru Mine, o, fiilor, că iată, e numai și numai de lucrat, și nu e de stat pe loc cu mersul Meu cu voi și cu sfinții Mei.

O, fiilor, cereți puteri pentru lucrul Meu cu voi, cereți ca să aveți în slujba Mea cu voi. Dați Domnului voința voastră, iar El vă dă puteri pentru El, fiilor. Eu cer la Tatăl pentru voi ca să puteți voi în slujba voastră cu Mine, fiilor.

Vă dăruiesc mereu cu pacea Mea, cu dragostea Mea, cu toată veghea Mea cea pentru voi, și slăbesc toată puterea cea rea cu Mine și cu voi, iar voi să fiți sub paza Mea, sub păstorirea Mea, sub Duhul Meu de Păstor, și pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2021

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Grăirea Domnului cu țara română. Chemarea omului la ascultarea de Dumnezeu. Îndemn către popoarele cele fără Dumnezeu.

Sunt Domnul, Fiul Tatălui Dumnezeu, sunt Iisus Hristos, sunt Cel născut între oameni pe pământ acum două mii de ani ca să le fiu Dumnezeu din partea Tatălui Savaot și ca să-i dau omului înapoi viața cu Dumnezeu, pe care a pierdut-o prin neascultare, prin nesupunere sub duhul Făcătorului său, și iată-Mă cuvânt peste pământ după două mii de ani de la nașterea Mea din mamă Fecioară, și iată, sărbătorile de atunci și până azi peste popoare sunt legate de venirea Mea pe lume și de toată lucrarea Mea cea de treizeci și trei de ani între oameni pe pământ în mijlocul poporului Israel, cel care n-a priceput nimic, n-a cunoscut vremea cea scrisă în Scripturi pentru el, vremea cercetării lui prin venirea lui Mesia, Fiul lui Dumnezeu, o, și M-a luat acest popor și M-a scos din moștenire, pricepând el prin mai-marii lui că sunt Moștenitorul Cel de la Dumnezeu venit, și au făcut aceștia cu Mine tot ce era scris să facă împotriva lui Dumnezeu și a Fiului lui Dumnezeu la venirea Sa pe pământ, iar de atunci și până azi Eu am rămas și sunt Dumnezeul creștinilor de pe toată fața pământului, ba și al celor păgâni cu credința și cu viața lor, căci sărbătorile sfinte de iarnă sunt legate de venirea Mea Prunc pe pământ, și apoi de lucrarea Mea toată până la suirea Mea iarăși lângă Tatăl Meu, de unde am coborât ca să vin și ca să fiu cu oamenii și ca să-L dau pe Dumnezeu celor ce M-au primit atunci și apoi până azi, cunoscându-Mă după tot ce am lucrat minunat și dovedit din plin că Eu sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ca nimeni să nu poată spune vreodată că nu este Dumnezeu, că nu este Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, iar dacă își dau drumul la gură mulți ca să spună altfel, fac aceasta din duhul trufiei omenești, din duhul diavolului, potrivnicul lui Dumnezeu încă de la început, dar Eu sunt și rămân Dumnezeul Cel adevărat, Unul Dumnezeu, Păstorul creștinilor Mei, al celor ce au împărțite bucuria și harul cel de sus ca să se facă fii ai lui Dumnezeu prin har, prin lucrarea și puterea Mea cea pentru fericirea omului, și spun acum cu însăși gura Mea că Eu sunt Cuvântul Tatălui Dumnezeu, că Eu sunt Cel ce sunt, și sunt până la sfârșitul timpului Dumnezeul celor ce stau de vorbă cu Mine prin Scripturi și prin viul Meu grai de acum, când vin cuvânt peste pământ și păstoresc un popor mititel, care Mă poartă peste tot pământul cu cuvântul, așa cum Eu Mi-am pregătit cărare să merg și să vestesc ziua Mea de slavă, întoarcerea Mea după două mii de ani, și proorocită în ziua înălțării Mele la Tatăl de către cei doi soli însoțitori ai Mei în lucrul Meu peste pământ, precum este scris în Scripturi despre Mine și despre ei.

Și acum rostesc cuvânt peste pământ și spun: Pace vouă, celor ce Mă aveți de Dumnezeu peste voi de două mii de ani prin lucrare de biserică, prin așezare sfântă, lucrată de Dumnezeu prin sfinții cei de pe pământ în vremea cea dintâi a neamului creștinesc, și apoi toată viața bisericii Mele de atunci și până azi, și care nu se putea să cadă din lucrarea Mea în mijlocul ei, căci am spus creștinilor: *«Sunt cu voi până la sfârșit!»*

O, pace ție, țara Mea, țara Mea cea de azi! Am rămas fără țară pe pământ atunci când am venit, dar ești pregătită de Tatăl să-Mi fii casă și primire cu lucrarea Mea atunci și apoi și până azi, iar azi Mi-am făcut cale sfântă să vin cuvânt peste pământ, și tu Mă primești prin cei credincioși venirii Mele de azi, că am de grăit și de pregătit ziua cea mare peste popoare, ziua arătării Mele cu sfinții și cu îngerii, din pricina căreia vor da să se ascundă pe unde vor apuca cei care se joacă acum cu necredința, cu lucrarea antichristă scrisă în Scripturi că va fi și se va ivi și va împrăștia împotrivirea asupra Mea și credința cea păgână peste neamurile pământului, dar odată cu lepădarea de credință iată-Mă cu cuvântul Meu în luptă cu întunericul care dă să cuprindă totul, toate popoarele, dar vin Eu, lumina lumii, vine Domnul, că este scris să vină, și vine și Se vestește cu venirea Sa peste tot și luminează peste tot și descoperă toată lucrarea cea potrivnică a duhului lui antichrist și a armatei lui, armată fricoasă, și care a căzut de frică, fiindcă Dumnezeu e mare și se teme antichrist, se teme de Dumnezeul Cel adevărat și caută cum-necum să lupte din ascuns, numai că Eu, Domnul, scot la lumină lupta lui cea oarbă împotriva Mea, ca să se topească sub lumina Mea toată vrăjmășia omului supărat pe Fiul lui Dumnezeu, Care nu-l lasă pe om în voile sale cele pierzătoare de viață și vine să aducă lumina și salvarea și raiul și viața cea de rai, pe care omul a pierdut-o din pricina măririi de sine, dar iată, omule, Făcătorul tău nu te lasă să pieri și vine să Se arate și să te învețe să fii și să rămâi al Său, al Făcătorului tău, și să lucrezi ascultare, că ai nevoie de fericire, o, că ai pierdut-o de dorul tău de libertate, că ai voit să faci ce vrei tu cu tine, dar tu ești lucrarea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, o, și nu poți rămâne de capul tău ca un copil care dă să-și distrugă părinții ca să-și facă voia, până ce ajunge sărac și flămând și pribeag în țară străină ca să dorească apoi după iertarea cea de la Tatăl lui, ca apoi să stea supus și fericit sub ocrotirea cea părintească, și pe care o capătă prin aplecare, prin iubirea Tatălui cea pentru el, prin iertarea cea de la Tatăl, o, că ai rădăcină în Dumnezeu, omule, și nu poți face ce vrei tu cu tine uitându-ți obârșia, uitând de Dumnezeu.

O, țara Mea cea de azi, Mi-am făcut iatac în tine și ies

luminând peste pământ de șapte ori mai mult, ies cu cuvântul și Mă împart peste cei ce Mă au sau Mă aleg să-i păstoresc, să-i am în staulul Meu prin credința lor în venirea Mea după om.

Te cuprind, țara Mea, ca pe o Betanie a vremii de azi, că am în tine venirea Mea de la Tatăl după două mii de ani de la suirea Mea iarăși în slavă. Mă fac carte pe pământ pe vatra ta și trâmbițez în lung și în lat cu cuvântul peste tot și spun că în țara românilor stă Dumnezeu Fiul pe scaun de cuvânt și păstorește și cheamă la viață noroadele toate.

O, țara Mea de venire, te ocrotesc și azi ca și până acum. Te ocrotesc de atunci de când Tatăl te-a dat Mie de țară la nașterea Mea, iar acum Mă aștern în tine cuvânt peste pământ, și așa te ocrotesc, așa cum Tatăl M-a ocrotit pe Mine de dușmanii care au dat să-Mi ia viața când eram Prunc și n-au putut, că aveam de lucru de la Tatăl peste pământ pentru iertarea și salvarea omului, și a fost atunci să se împlinească toate Scripturile cele despre Mine, despre venirea Mea născut între oameni, și apoi toată împotrivirea cea asupra Mea, și apoi suirea Mea iarăși la Tatăl, după ce am înviat din răstignirea pe care Mi-a lucrat-o poporul care nu M-a primit și nu Mi-a dat locaș în mijlocul lui, o, nu Mi-a dat nici în vremea prunciei, nici apoi cu multa Mea lucrare și vestire a împărăției cerurilor, dar te am pe tine de atunci și până azi și până mâine și îți păstrez mărire mare, și slava Mea de peste tine este mărirea ta și văd popoarele toate pe Fiul lui Dumnezeu Cuvânt peste pământ pe vatra neamului român, și se adeverește alegerea ta cea de la Dumnezeu, o, țara Mea cea de azi a Mea.

Toate popoarele cele fără Dumnezeu peste ele au alți dumnezei, dar acum aud glasul Fiului lui Dumnezeu, glas din cer peste pământ, și n-au unde să se ascundă de Cel ce grăiește din ceruri. O, nu s-a oprit timpul, nu S-a oprit Dumnezeu din lucrul Său cel început acum două mii de ani peste pământ și peste om, dar nici omul potrivnic nu se liniștește încă. Cei care se uită înapoi, numai la lucrul Meu cel de acum două mii de ani și numai la cuvântul Meu cel de atunci, aceștia disprețuiesc Scriptura care Mă citește pe Mine spunând: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*, o, și Mi-am așezat cale pe pământ acum două mii de ani și lucrez prin biserică, nu altfel lucrez, iar cei ce lucrează pe margini, de unde iau să lucreze îi întreb?

Am spus atunci: *«Voi veni la cel ce crede în Mine și voi avea casă cu el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui»*, și aceasta am așezat atunci, și așa împlinesc acum cele promise că vor fi și se vor împlini.

Voi, popoare fără Dumnezeul Cel adevărat peste voi, o, căutați cu așezarea Mea cea făcută acum două mii de ani să fie pe pământ de la Dumnezeu, și opriți-vă din căutarea cea fără de răspuns pentru voi. Eu sunt cu cei credincioși și sfinți cu viața și cu iubirea lor. Luați din Duhul Sfânt, luați prin biserică, și veți spune că este nevrednică biserica Mea, dar Eu vă întreb: Al vostru este să spuneți aceasta sau aceea?

Acum vă spun vouă: Eu am croit cărarea Mea ca să fie ea cu oamenii pe pământ. Cel care nu voiește așa este potrivnic și rătăcește mereu. Nu-i al vostru să judecați păcatele și pe păcătoși. Al vostru este să credeți pe Dumnezeu și așezarea Sa, calea Sa peste pământ. Iar voi cereți în rugăciune, căutați spre El și spuneți-I Lui să vi Se descopere, iar cine caută găsește, numai să caute cu credință, precum este scris. Aceasta am avut să spun acum peste oameni pe pământ, și fericiți sunt și vor fi cei care stau sub cuvântul Meu și nu ispitesc și nu disprețuiesc venirea Mea cuvânt peste pământ, glasul Meu de Păstor, Care vine să arate calea cea spre Dumnezeu.

O, este în ziua aceasta sărbătoare scrisă pentru biserica lui Hristos. Am însoțitori de cale ceata arhiereilor din cer, și în mijlocul lor pe ierarhul Spiridon, mărturisitorul Meu. O, mărturisește-Mă și azi, tu, cel plin de râvnă pentru Dumnezeu și pentru adevărul Său, și binecuvântat să fie glasul tău lângă glasul Meu acum peste pământ!

— O, Doamne Păstor, izvor de mărturisiri a curs prin cei credincioși și sfinți pe pământ prin vreme pentru adevărul dumnezeirii Tale între noi, oamenii.

Am fost și eu mărturisitorul Tău și Te-am dovedit minunat în sobor strâns pentru lămurirea credinței ca să știe oamenii cum să creadă în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Harul Tău mi-a îmbogățit cu multul mărturisirea mea prin minunile lui nebănuite de mintea omenească și Te-am mărturisit, Doamne, cu putere mare pentru credința cea tare în oameni ca să Te urmeze oamenii apoi și să caute tot mai mulți pe cale cu Tine pentru viața lor pe pământ. De atunci și până azi eu merg și tot merg și însoțesc nevăzut pe fiii bisericii Tale și împart faceri de minuni și izbăviri de sub duhul lui satana peste cei ce mă cheamă lângă ei să-i izbăvesc pe ei.

Merg și tot merg, Doamne, și mersul meu se mărturisește și încălțămintea mea se tocește de mers, iar hainele au praful cel prin mers cu praf pe cale, dar necredincioșii sunt prea îndărătnici ca să nu răstoarne ei toate dovezile mărturisitoare ale celor ce le împart oamenilor spre credință și spre pocăință de faptele moarte, de viața cea moartă a atâtor oameni rătăcitori și rătăciți cu viața, iar Tu și noi, sfinții Tăi, ne întărim răbdarea și așteptarea și suntem îmbrăcați în milă, Doamne.

Din mijlocul sfinților Tăi Îți aduc aplecare mare și-Ți cer și eu să mă pui la lucru mult pentru lucrarea cuvântului Tău cel de azi peste pământ și pentru poporul care Te poartă spre neamuri cu cuvântul, Doamne.

O, dă drumul minunilor, Doamne! Sfinții Tăi făcători de semne și minuni cerești așteaptă porunca Ta, și odată cu lepădarea de credință să meargă cu putere credința în Tine și puterea cea biruitoare pentru Tine, Doamne, iar țara venirii Tale cuvânt peste pământ să fie căutată și slăvită pentru Tine, pentru venirea Ta la ea cu sfinții, pentru Scripturile Tale lucrate din mijlocul ei peste pământ și pentru rușinarea duhului potrivnic, că este scris să fii Mielul Cel sfânt Care biruiește fiara, și aceasta așteaptă tot cerul de sfinți și de îngeri, o, Fiule al Tatălui, o, Păstor al nostru, o, Doamne Păstor, și am grăit cu Tine în ziua mea de serbare între sfinți și Te-am mărturisit, o, Doamne, peste pământ acum.

— O, ucenic mărturisitor, ruga ta e cu foc rostită, și hai să facem cale minunilor care adeveresc prin însăși lucrarea lor, și hai, popor român, hai la lucrul mărturisirii odată cu sfinții cerului și adună-te frate cu frate în duh de rugăciune și de cântare de slavă și cântă mărturisindu-L pe Dumnezeu cu tine și spune tuturor cântând: Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați de la margini la margini popoarele toate, căci cu noi este Dumnezeu, și orice sfat al vrăjmașilor va fi risipit, căci cu noi este Dumnezeu! Amin.

Voi, popoare fără Dumnezeul Cel Unul peste voi, auziți voi? O, veniți spre Mine, vă strig cu cuvântul! Veniți și vedeți câte face Dumnezeu spre slava Sa acum peste pământ!

Am grăit în zi de sărbătoare de sfinți și M-am împărțit cuvânt peste pământ. Să meargă cuvântul Meu, să meargă și să fie cu putere mergând și mărturisind de aici, din țara româ-

nilor, țară creștină de două mii de ani, munte de pe care grăiește Dumnezeu peste noroadele de pe pământ cuvântul Său de Păstor Care cheamă și Care mântuiește și Se slăvește binecuvântând și împărțind pacea Sa peste pământ. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2021